Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI ASCRÆI

QVÆ EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis qvibusdam Autoribus, brevissimis, selectissimisqve.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior multo hac novissima editione, & multo correctior:

Corp. Jb. *Opera & studio* Schueinoeffer.

CORNELII SCHREVELII.

Cum Privil. Sereniss. Elector. Saxon. special.

LIPSIÆ,

Sumpt. GEORG. HEINR. FROMMANNI.

ANNO M. DC. LXXXIV.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

BENIGNO LECTORI.

BEnigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus ſatis ſudent, multiqve etiam inter illos ſint, qvi majorem gloriæ, qvam pecuniæ famam aucupantes, immortale ſibi nomen comparare ſtudeant: non pauci tamen, in electione Autorum ſatis etiam incurioſi, qvos vis ſine diſcrimine arripiunt, lacerant; &, qvocunqve modo eosdem in lucem proferant, parum ſolliciti, modo ſuis commodis ſtudeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lacrymæ! hinc eſt, qvod Studioſi ſæpe numero non ſine ratione conqverantur, qvod multi, egregii alias autores, tam Græci, qvam Latini, tam vitioſe, multisqve mendis ſcatentes in lucem prodeant; & nihil æqvè eorum ſtudiis officere, qvodqve magis eorum animos turbare poſſit, qvam vitioſa lectio, qvæ omnia reddit confuſa & turbata. Huic ergò incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via eſt, qvam ut in edendis Autoribus diligentia, ſtudiumqve majus, qvam antehac, adhibeatur, nec ullis ſumptibus parcatur, modo illi Autores, qvos imprimendos ſuſcipimus, correctiſſimi, nitidiſſimiqve prodeant, ut ea

ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum Studiosos alliciamus & invitemus: qvod an hac editione nostra novissimâ præstitum sit, malim id alios judicare, qvam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim nitidiorem, correctioremqve autorem vix vel nunqvam editum fuisse. Insuper Notas qvasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis qvibusq; autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiosæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissimè etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaq; Pasori S.S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum qvicqvid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in qvo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in qvo propria manu qvædam annotaverat; qvæ simul congessi, & qvæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, qvæ te scire volui. Utere, fruere, & hisce nostris conatibus fave.

HE-

HESIODI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, De Poëtarum Historia, Dialogo II.

DE Homero jam satis. A qvo non longe abfuit senex, rusticana agrestiqve facie. Jamdudum, inqvit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inqvam, profecto Hesiodum, qvem & aliqvo tempore cum Homero floruisse accurati qvidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiqviorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: qva de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inqvit, LX. & qvinto anno post captam Troiam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt, & reliqva. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem qvidam, qvod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Qvæ cum dixissem, Nos, inqvit Piso, summopere avemus de te audire, qvæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Qvibus ego, Libenter sic agam, inqvam, remqve ideo altius aliqvanto repetam. Porphyrius enim & pleriqve alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atqve ante primam Olympiadem. Qvam opinionem seqvi videtur Solinus, qvi ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qvi in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliqvere. qvam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius non damnandus historicus, (tametsi qvidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inqvit, dubium, qvin aliqvo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idqve ex epigrammate comprobat, qvod in tripode inscriptum fuerat, qvi in Helicone Musis positus erat. Epigramma qvod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cùm cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacῶn attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inqvit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicum fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, qvasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὡς φασὶ λέσχας, non ὡς φησὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus qvidem sic:

Musa mihi referas, qvæ non unqvam ante fuêre,
Neve futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes qvando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atqve tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inqvit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inqvam. non enim eo inficias qvod ais. Homerus quidem ita:

Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐκεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usqve in proverbium deducta ostendit, Πανίδου ψῆφος, Panidæ suffragium: qvod in eos ferri solet, qvi inerudite minusqve sapienter judicant. Pulchre, inqvit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, qvo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (qvod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, in-

inquam, qvando parum hoc à nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσυν ᾄδειν. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu qvidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inscribitur, poëmate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vere Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascram Boœtiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Atteleh, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam qvam attulimus causam, in Ascram migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoqve rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

——— Venturi præscia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus

à gentibus est creditus. Qvin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqvi futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: qvod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincta laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, à δα particula intensiva, & φωνέω verbo, qvod *voco* & *cano* significat, qvod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, qvæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Constantini librum XI. de re rustica, qvo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaqve Hippocrenes unda, repente Poeta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se iu Theogonia cecinit. Qvam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, qvæ sui ingenii & artis esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si qvis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum qvidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: qvam rem tamen in somnium qvidam retulere. Alii, qvod qvi peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasqve virtutes comparare existimantur, qvod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem qvoqve duxisse proditum est Cremenen Physigei filiam, & ex ea Stesichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eiqve responsum foret, ut Nemeæi Jovis templum vitaret, qvod ibi esset vitæ finem habiturus, cumqve ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, qvo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Physigei liberis in-

interemptus est, qvod ab eo vitiatam sororem Cremenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id qvod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Physigei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Qvænam animalia prudentiora, terrestriane, an aqvatilia. Pausanias qvoqve in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inqvit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisqve est facta qvæstio, & cætera qvæ ille proseqvitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inqvit, comite & Troilo puero Hesiodus apud qvendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri verò corpus in littore reliqverunt, à qvo & loco nomen inditum. Ferunt, inqvit, Deorum voluntate â delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qvi facinus admiserant, aqvis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qva de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, ὃ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κεκριμένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inqvam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam eqvidem, inqvit, utcunqve potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra qvidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minyæ condita membra tenent.

Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiodo ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφῳ ἀνθεβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in Ἔργοις verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, à Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribuunt. Sunt & qui putent, Ἠοίας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Qvintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroüm & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, qvod Homero concederet, qui de heroibus an-

te

te scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Maonidesqve Poëta
Lusimus inqve nobis carmen cantabimus hymnis
Auricomum Phœbum, qvem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαρῇσι ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδάς,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poëma inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujus piam alterius, qui homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuêre. Scripsit idem de Medina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aqvarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum De herbis scripsisse tradant. quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qvi Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicωn ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

——— Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divûmqve parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus.

Tita-

Titanas jubisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atqve iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaqve immenso volitantia corpora mundo.
Qvin etiam ruris leges cultusqve rogavit,
Militiamqve soli, qvod colles Bacchus amaret,
Qvod fœcunda Ceres campos, qvod Pallas utrumqve,
Atqve arbusta vagis essent qvod adultera pomis,
Sylvarumqve Deos sacrataqve numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inqvam ego, qvæcunqve omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: qvædam tamen haud indigna relatu neqvaqvam præteribo. Scribit inprimis Dialogum Lucianus, qvi Hesiodus inscribitur, in qvo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumqve ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qvi superseneſcunt, Hesiodia senectus: de qvo & Pindari distichon legitur, qvod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamqve adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri qvoqve animam serpentibus undiqve incinctam, ea videlicet solummodo causa, qvod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Qvare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qvi est inscriptus, Allegoriæ in iis, qvæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inqvit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atqve intemperatam linguam habens, si qvæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et qvidem de Homero Heraclides, qvod & de aliis Poëtis bonis, ut hesterna die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruisse accepimus: siqvidem iniqvas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus qvisqve aliqvo detractore est vexatus. Homerus qvidem, ut Zoilum mittam, Siagro Poëta lacessitus, Pindarus

ab

ab Amphimane Coo, Simonides à Timocreonte. Nec Virgilio Horatioqve nostris, defuêre Parones, Mævii, Bavii atqve Suffeni, aliiqve, de qvibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homero mastigωn genus nostro, hoc tempore non minus, qvam pridem, viget. Plures qvidem nunc Critici & Zoili, qvam versificatores & Poëtæ. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῶν Σουΐδα.

Ἡσίοδος Κυμαῖος. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου. ὃν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε΄. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ. οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. τὴν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος. κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὁρίζουσι.

Ex Suida.

HEsiodus Cumæus. Cæterum à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulêre. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex

Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.

Ἡσίοδος μὲν οὖν ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

HEsiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamq; amat compositionem.

Velleius Paterculus Hist. lib. 1.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegandis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, qvod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, qvia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

RAro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

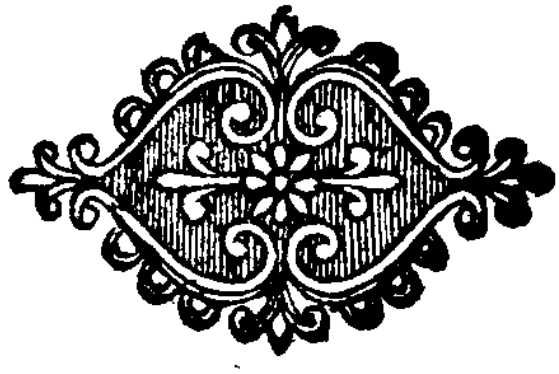

DA-

DANIELIS HEINSII
in Hesiodum.
EPIGRAMMATA.

Δη μήτερ τέλειστε, σὺ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ὥστε σαχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ αἰγιόχου Πυκιμήδης,
Ἄστρης σύναιστης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Ζεῦ γὰρ ὑπο τρεφθεὶς μεγαλαίνομαι, κεἰ δ' ἐχέτλιος
Τῇ μὲν ἀερζάζων, τῇ δ' μέγα δρέπανον,
Ἄρδην τ' ὀκζάβλαμον, ἀεικέα λιμὸν ἀμύνειν,
Πανθοίης κορυφῶν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δ' σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης·
Σωφροσύνῃσι δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πολέον ἥμισυ παντὸς,
Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκεμένος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεικε
Πολλὴν καὶ πιόνα γαῖα φυζιπορεύεν.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος ἀνὴρ φίλος ἱερεύδεσι,
Γῆς ἀρετὰς θεῖος δείκνυσιν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος, ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
Ἡ γλαφυρὼς πάντης ὄνασθε γεθοσύνης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων· ὅσσον τ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θείου φάνθε ποθ' Ἡσιόδου.
Ταῦτ' ἄρα φερεσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθε Μούσης.
Γεθοσύνης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήθερος ἔργα κομίζων,
Βέλτιστε Εἰρώνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν ὅσος ἔνθα νέμων σὺν βένθεσιν ὕλης
Ποίμνιον ἠδ' ἀγέλην τ' Ἑλικωνιάδος.
Ἔνθα τοι βυκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶνθε,
Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
Ἢ δάχα καὶ λεπτὰς πηγάμενον δόναχας,

Ἐν

Ἔν τε πόης λαλαγοῦντα, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέσθαι,
Αὐτοφυοῦς θεῖον τῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, τοίδεσσι, καὶ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' ἀοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' ἀοιδὸν ἀναζητοῦντος Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτολέμους τε, μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηὼ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Γεινόμενον, Μουσῶν ἄιχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὡς ὁ μὲν ἧδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ προτέρων ὁρμὰς καὶ μένος ἡμιθέων·
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιστα
Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, τάς τ' ἔριδας.
Ὣς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐουσῶν,
Ὅς γ' ἐπιμωμητὴν ᾔνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας·
Μουσάων ὑποφῆτα παλαιγενὲς. ἤτοι ἔκευθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ πραπίδας,
Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδα βουλὰς, καὶ φάος ἠελίου,
Τήν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρούρης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
Ἀρκάδες, ἰλήκοιτε· μόνος προσέλεινος ἔεσκε
Πάντα Σεληναίης γνοὺς πόρον Ἡσίοδος.

AR-

ARGUMENTUM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus; nam per Opera *significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit; primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλῦ-

1. Μοῦσαι.) Dores & Æoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare est vertere ου in ω. Hinc appellatas volunt eas à verbo μῶ, quod est quæro, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit μούσας nominatas, ut ὁμοῦ οὔσας, idque δι' εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίηθεν, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Musæ huc adeste ad me ex Pieria. Θεν vero particula finalis, de loco. Μοῦσαι.) Duplicem invacationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.) Δί legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μάνθανε δὴ Μουσαῖε. Ὑμνείουσαι.) Id est, celebrantes est activæ significa-

HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Musæ Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

ficationis, quamquam aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅν τε Διά.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον, more attico, ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' ὃν, καθ' ὃν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. Φατὸς & ῥητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς, de quo magna fama est. ῥητὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Subintelligitur hic γίγνεται, aut simile verbum. Διὸς) Musarum responsio vel ut alii volunt, poëta ipse respondet ceu à Musis edoctus.

5. Ῥέα μὲν.) Contractio est in voce ῥέα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ. Ῥέα μὲν γὰρ.) Ratio est interrogationis, quare alii sint clari, alii obscuri. Dicuntur hæc à Musis.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

Κλῦθι ἰδὼν αἴσῃ τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μηθησαίμην. 10
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή· ἅ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· ὄστις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, πρεσβυτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεν ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Ω

9. Κλῦθι.) Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. Θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.) Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. ἴδω, ἰδῶ, pro ἐστὶν, Attice.

15. Ὅστις τήν γε φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis, ea,

Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis
Tu: Ego vero Persæ vera loquar. (*sequere*
Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alterum quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum
distrahunt,
Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans.
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens opere vacans,
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumq; recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio homi-
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (*nibus.*
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Per-

ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

17. Προτέρην.) Lege Πρότερον. Νὺξ ἐρεβεννή.) Per noctem, incomprehensibilem quandam æternitatem rerum intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν; nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum, & ipsum opus significat.

24. Αἰγαθὴ ὀξέρις.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim, illam æmulationem artificum, qua alter altero citius ditescere conatur. Mira hujus loci suavitas dum artifices aliquot nominatim exprimit.

Ὦ Πέρση, σὺ δ' ταῦτα τῷ ἐνικάτθεο θυμῷ.
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι,
Νείκεα ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐοντα.
Ὥρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
Ὧι τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
Τῷ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήματ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. οὐδ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'. ἄλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τῷδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
Νήπιοι· οἳ δὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς, 40
Οὐδ'

27 Ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: cumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ consentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

30 Ὥρη.) Aitiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρη cum aspiratione, ut significet tempus & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὥρη.) Absque aspiratione, pro ῥηγολίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὥρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγῳ ὥρῳ δεῖ πέλεσθαι non enim negat Hesiodus in feri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed deberi fieri negat.

31. Δημήτερος ἀκτήν.) Idem quod βίος, idest, victus, cibus. Δημήτης autem dicitur Ceres, quasi γημήτης, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τῷ

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo: (ducat,
Neq; malis gaudens contentio animũ tuum ab opere ab-
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
Cui non est victus domi in annum repositus, (dat,
Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus,
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem,
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Ne-

33 Τοῦ κε κορεσσάμενος.) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον.) Antiqui, cum strictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitatâ formulâ, τοῦτο δεύτερον ἔσται: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερόν ἐστι, nihil aliud est, quam ἔξεστιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐπ' Διὸς εἰσιν ἄρισται.) Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι.) Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergò per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντὸς, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσαιο,
Ὥς τέ σε καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθείο, 45
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο 50
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς νόον ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

Χαί-

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Atticè, occuluerunt. Causam hujus ignorantiæ ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hunc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuit ergò Poeta facilitatem victus quærendi apud priscos: illi non arabant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsius vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὥς σέ κ' εἰς.) Venustissimo idiomate. οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem

Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opem vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus parvit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
Surripuit ad hominum usum, Jove à consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Hunque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,

Gau-

tem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & indurет.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatē, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis ad blandiatur, malorum tamen omnium, morborumq; causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.) Ignem ferulis optimè servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

Χαίρες πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας;
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι,
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα εἴσκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον. αὐτὰρ Ἀθήνην,
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν.
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ, χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας.
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

Ἐρ-

55. Χαίρεις.) Est quædam νεμεσητικὴ approbatio. Pulchrè hîc notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.) Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. Ἥφαιστον.) Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat Hominem prius habuisse sinceriorem & puriorem naturam, simpliciusque vixisse. Postquam verò lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam, & κρᾶσιν corpoream & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, variè abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorũ magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi.

Cæ-

Gaudes ignem fumtu, quodque animum meum deceperis?
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait: risitque pater hominumque Deûmque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opem docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti, auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores.
Mer-

Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

61. Ἀθανάτους θνητοῖς εἰς ὦπα ἴκεσθαι.) M. S. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένου, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόρος, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & exenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadvertito: γυιοκόρους μελιδόνας, inquit, ὡς τὰ γοῦν κοσμοῦσαι τὸ δὲ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κόρῃν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit εἰς τὸ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυιοβόρους. Illa enim etymologia nimium longè perita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιούσας ἄχρι κόρου.

67. Βίον θήλεα.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκτας variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐξ

Ἑρμείαν ἤνωγε Διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ὑπέθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὴ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὴ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι. 75
Πάντα δὴ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι Διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ὑπέκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε δὴ τήνδε γυναῖκα 80.
Πανδώρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγουσα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
Ἐφρά-

68. Ἑρμείαν ἤνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maximè admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθὼ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Πανδώρην.) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφηστῆσιν.) Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curio-

Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Sàturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.
At in pectore illi nunciis Argicida
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit, Jovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industris.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus Co-

curiosi sunt. Ἁλφηστὰς indagatores exponunt. sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. sicut & pisces, ἁλφηστὰς vocant, quia statim adnatare solent, si quid abjeceris in piscinam. Porrò gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. 1. Epist. 14. vers pen.

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς.) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est φρόνησις animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Rectè ergò Horatius,

— Nocet empta dolore voluptas.

91. Nó-

Ἐφράσα θ' ὡς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ' Ζηνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα,
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀλλὰ δὴ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὴ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

Εἰ

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particulæ quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulò post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

93. Αἶψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνὴ.) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fæminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Paudoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex an-

Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet à Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum illi recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.
Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset,
Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.
Sola vero illic spes infracta in domo
Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi consilio Jovis nubicogæ.
Alia vero innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quam noctu
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

Ca-

antro Æoli venti & impetus affectuum,

Quadam porta ruunt, & terras turbine perflant,

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ.) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnū certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

104. Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν.) Verissimè contra Hesiodum dicit Plutarchus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & furtim invadere ipsos homines; sed plurimi καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους, καὶ κέρυκας ἔχουσα ἀπεψίας καὶ δυσκαυσίας.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερον τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων. 115
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὖτις ἐπεὶ κεῖνον τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν, 120
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
Ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσί τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἐσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλοῦ-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates jam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. ἐκκορυφώσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.) Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fatis in pejus ruere.

109. χρύσεον.) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε θεοί.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώοντον. Ut paulo ante v. 90.

Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.
Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversi loquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine involuti, passim obernantes per terram,

Opum

115. Ἐνθαλίης.) Ἑορταῖς. sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλίας designant, quod Latini *Divûm epulas* dicunt. Vocant enim θαλίας, sacras epulas, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicit delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic Virgil. 1. Georg. vers. 127.

— *ipsaque tellus*
Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζείδωρος, elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur ζείδωρος. Plinius vult sic terram dictam, quod zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quasi δαήμονες, quod Dii omnia sciant. Vide Macrobium Saturnal. 1, cap. 23.

Πλουτοδόται. καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἧι θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα· τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος

Ἐργ'

125. Πλουτοδόται.) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἥβης μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἔρδειν, non raro apud Græcos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.) Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.
At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis

Ope-

Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑποχθόνιοι.) Lege Ἐπιχθόνιοι.

142. Ζεὺς δ'.) Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκμελίαν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοι μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο,
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἵ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,

Ὤλε-

145. Οὐδέ τι σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Sic enim de bove aratore, ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstineri voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* Et apud Homerum, eum socii Ulyssis, boves Solis mactasse dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare, impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον.) Pulchra descriptio virium corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem in illorum animis fuisse, quod à civilibus discordiis, quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias manus non cohibuerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi Vett. codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulò ante in ἔτεα producatur, ut producendum erit in τεύχεα post σονίζησιν, cre-

Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neq; ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Feroces: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroüm divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
Per-

credibile est tamen, Hesiodum τεύχη scripsisse.

152. Εὐρώεντα.) Gatakerus mallet hoc verti, *situ obsitum* potius, quam *latum*.

155. Αὐτὰρ ἐπεὶ.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Τοὺς μὲν ἐφ'.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben, & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset. Ἑπταπύλῳ.) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑπηπλάκιοι, à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
Τοὺς ἢ καὶ νήεσσιν ἐπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε. 165
Τοῖς δ' δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνεα,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ἄφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι,
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ 175
Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,

Ου-

161. Μήλων.) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odyss. λ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνεα. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸ Ὠκεανὸν, tanquam necessariam, à quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητὸν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita He-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi;
Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroës: his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.
O utinam ego quinto non interessem
Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
Nunc enim genus est ferreum: neq; unquam aut die
Quiescent à labore & miseria, aut nocte
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium hominum,
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Ne

Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥᾷστα ζώειν dicuntur.

171. Τρὶς τοῦ ἔτους.) Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres. Et sic τρὶς, infrà vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὤφειλον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

181. Οὐδὲ ξεῖνος.) Elegante hunc locum expressit Ovid. lib. 1. Met.

— *Non hospes ab hospite tutus,*
Non socer à genero, fratrum quoque gratia rara est.

Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσεται, ὡς τὸ πάρος περ·
Αἶψα γὰρ γηραόσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὴν οἵγε 185
Γηράντεσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκας· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει·
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον γὰρ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρες τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς 190
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποις ἐν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὀμαρτήσει, συγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 195
Λευκοῖσιν φαρέεσσι κάλυψαμένω χρόα καλόν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τοὶ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνη-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντι ἀντὶ τοῦ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes. ut apud Homer:

Ὦ Λύκιοι, πόσι φεύγετον; αἰδὼς οὐ θεοείκτη.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.) Ὄπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκας.) Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189 Υ-

Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Justitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
inviso vultu.
Tum demum ad cœlum à terra spatiosa,
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
Mor-

189. Ὕβριν.) Pro ὑβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

192. Ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὅρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται, pro ὀμεῖται δ' ἐπίορκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Postcaquam vero præclare affectum invidiæ, epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesim Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hîc significat justitiam quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἴτον.) MS. Pal. Ἴτην.

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι αὐτοῖς.
Ὧδ' ἵρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
Ἡ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο. τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύσε πολλὸν ἀρείων.
Τῇδ' εἶς, ἦ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἵρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις,
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς

199. Κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.) Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis exspectandum. (id enim ἀλκὴ significat.) Et perspexerunt sapientes omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, nō quod laudē mereantur; sed & quod sine maximo incommodo è medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores, αἶνος fabulam ejusmodi significat quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ'.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam à brutis desumtam regibus narrabo
quamvis ratione præditis.
Sic accipiter affatus est luscinïam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa vero misere, curvis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem violento ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem, quicunque velit cum potentioribus
contendere: (patitur.
Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis,
O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa est misero homini, nam nec bo-
Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa. (nus
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa: Justitia enim super injuriam valet.

Ad

mines & sapientes. vocat hanc aviculam, ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἶς.) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea quæ postules, tamē penes me est jus de te statuendi quid velim.

208. Ἄφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὦ Πέρση.) Primum præceptum, quod fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβριν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamē sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perduci non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec justitia. Atque hoc significare voluit, cùm inquit, ἐς τέλος ἐλθοῦσα, ἴσχειν verò est prævalere, obtinere.

216. Πα-

Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Τῆς δ' Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιαῖς δ' δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν, 220
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἱ δ' δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν,
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδὲ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς,
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὁπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίης δ' μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὔρεσι δ' δρῦς 230
Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσῃ δ' μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δ' γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν.
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείονται· καρπὸν δ' φέρει ζείδωρος ἄρουρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖσδε δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

Πολ-

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόθος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

220. Ἠ

Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocunque homines duxerint
Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & mores populorũ,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neq; noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos:
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Quibus vero injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.

Sæpe-

220. Ἡ δ' ἕπεται.) Subintelligendum fortassis κακὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia prava quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἱ δ' ὑβρίκας.) Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.) Uterque codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia justorum. Sunt autẽ omnia illa nata ex legibus naturæ; quia recta ratio dictat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum fore impunitum, & mala non esse committenda.

238. Πολ

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιτραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τόγε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν,
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες,
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἤερα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καὶ ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον. ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλ-

238. Πολλάκι.) Hoc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnam luit.* Ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata. Ἐπαυρεῖ) Apud Æschinem in oratione adversus Ctesiphontem legitur ἀπηύρα. Eustathius item in lib. α. Iliad. legit, docens, Homerum ἐπαυρεῖν ponere pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Tzetzes quoque, & vet. cod. Palatinus, ut & Eustathius, ἀπηύρα scribunt.

241. Αἰ-

Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cælitus magnum adduxit malum Saturnius;
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.
O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis (rantes;
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam cu-
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cælum habitant.
Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes

Alio

241. Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν.) Poëtæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἢ τάνγε.) Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Mosis & Prophetarum desumta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τρίβουσι.) Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δὲ παρθένος.) Facit nunc prosopopœiam, cum fingit justitiam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλήων.) Synizesis τοῦ ἡ καὶ τοῦ ω, in Palat. supra ή adscriptum erat ί.

261. Τεῖ-

Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθήνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων·
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας,
Καὶ νυ τάδ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς,
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη.

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Apostrophe ad judices, ut recte judicent; neque frustra est, quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillimè ad ea quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte promanasse. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἷ ἀυτῷ.) Quæ sententia mira convenit cum ista.

Incidit in foveam, quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

268. Νῦν

Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
Sibi ipsa mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse, siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.
O Persam, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ vero obliviscere prorsus.
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius.
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima Est.

268. Νῦν δ' ἐγὼ μήτ', &c.) Ἄτοπον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἐγὼ.) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ litteram ε, ministerio δ adjutam produci. Idem verò ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

271. Ὦ Πέρση.) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καί νυ δίκης, &c.) Dicit, hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiæ, quæ indicent, quid sit faciendum.

Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας ἀνήκεστον ἀάσθη.
Τοῦδέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετέπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετέπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδόν ἐστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

Ἀλλὰ

282. Ἀμαυροτέρη γενεή.) Posteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur supplicium de Ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala, & improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότητα.) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.) Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui

Est. Si quis enim velit justa in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late sonans Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabiliter læditur.
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
Cæterum tibi ego benecupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales. longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.

Verum

qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος ὦμος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηται: sunt qui ἵκηται legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendũ.

291. Οὗτος.) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώη, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κασμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.

Αἰ-

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης, &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur à locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος.) Alii: δέ σ' ἐϋστέφανος.

302. Κοθούροις.) Κόθουρος, à κεύθω, abscondo, & οὐρὰ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, Plato docet.

304. Σοὶ

Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare in quam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.

Pu-

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi sæpe μέτριον dicunt, id quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἔργον.) Est occupatio contrà fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι.) Occurrit objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.) Hesychius ματαιόφρονα exponit, ἡ κύφας ἔχων τὰς φρένας.

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κε χρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδὼς τοι πρὸς ἀνάλβιν, θάρσος δ' ἐπὶ πρὸς ὄλβον.
Χρήματα δ' οὐκ ἀρπακτά. θεόσδοτα πολλὸν ἄμεινον.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λησίσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδὼς δέ τ' ἀναιδείῃ καταπάσῃ)
Ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ μινύθουσί τ' ὄἶκον
Ἀνέρος τοῦ, πτωχῷ δέ τ' ὀπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτῃσι ὅς τε ξείνῳ κακὸν ἔρξῃ 325
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δώματα βαίνων
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, πλησίον ἱζάνων·
Ὅς τέ τοι ἀφραδίης ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ὀπὶ γήρα ἐέλῃ
Νείκεϊ χαλεπαῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν. 330

Τῷ

315. Αἰδὼς.) Occupatio isthæc est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degenures animos*. Hunc versum, sicut & proximè sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ε. posteriorem Il. α.

317. Ἀνάλβιν.) Vet. Palat. θάρσος δ' πρὸς ἄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' οὐκ ἁρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honestè parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

323. Ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι.) Validissimum argumentum est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
Pudor qui viros valde & ladit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapienda: divinitus enim data, multo meliores.
Si quis namq; & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua spoliarit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senectæ limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis:

Huic

est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pœnarum.

324. Παῦρον.) *Male partum, male disperit.* Et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἶσον.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὃς τέ τιν ἀφραδίης.) Et sacra scriptura horrendũ supplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτραίνεται.) In v. Pal. in alio ἀλιτάνων.

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.) Anthithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob caussam addita sit promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήραος οὐδῷ, id est, in limine senectæ, pro extrema senecta.

Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἢ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύνηαι·
Ὥς ἂν χρηΐζων, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς,

Μή

334. Καδδύναμιν.) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

339. Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον.) Hoc est, ut aliorum juvesrem familiarem, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c.) Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, &c.) Admonet, vicinum studiosè colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum.

Nec

Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animũ.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato; quicunq; te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus est rem bonam, quicunq; nactus est vicinum bonũ.
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque redde,
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.

Ne

Nec poëta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐγχώριον ἄλλο.) Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἄζωστοι.) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
Καὶ δόμεν ὅσκεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅσκεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἂν μέγα δώῃ,
Καίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐὸν, τότ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἕρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Ὃς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν, παρεόντος ἑλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηΐζειν ἀπέοντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.

Καὶ

354. Δὼς ἀγαθὴ, &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut benefaciamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρόν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non ineptè ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsenti copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴθοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum

Ne mala lucra captes: mala lucra aqualia damnis.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
Quicunque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus.
Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.
Qui vero partis adjicit, is vitabit atrum famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum ladit.
Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem, de præsenti capere: noxa vero animo,
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, satura tote,
Medio parce: sera vero in fundo parcimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiam

nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένου.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fæculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δειλὴ.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινὴ. Sed sicut Poëtis δειλινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ δειλινὸν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρὶ.) Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

Kal

Καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
Αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
Ὃς δὲ γυναικί πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.
Μουνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον.
Φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη·
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
Ὧδ' ἔρδειν· ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

BI-

369. Καὶ τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiæ tuæ indicatione.

371. Πυγοστόλος.) De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

374. Μουνογενὴς δὲ παῖς σώζοι.) Eo admonemur, juxta vetus proverbium: *Oculo domini sanguinari equum.*

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρβεσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεσθαι. Tum Heinsius vult,

Etiam cum fratre ludens, testem adhibito.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito operamque operæ subinde addito.

LI-

vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si quidem *unus vir, nullus vir*, ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditesces, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sæpe cadendo.*

IN

ΒΙΒΛΙΟΝ β.

Nescio quo judicio vulgatæ editiones hunc librum secundum Hesiodi constituant; quum si hîc sit initium secundi, illud Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, tertii initium esse oporteat: quod tamen illæ dicere ausæ non sunt, licet & hanc partem à præcedentibus distinguentes. Stephanus certè considerans titulum hujus opusculi esse Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes esse divisum; illis editionibus assentire non potuit, quæ librum se-

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
Λῖ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται· αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, ὅι τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', ὅι τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον

Ναίου-

IN II. LIBRUM.

281. Πληϊάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primũ per ortum & occasum Pleiadũ ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri. Latini Virgilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit men-

LIBER II.

secundum hinc incipere volunt;(nam alioquin tres esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poëtam ad alterum prioris libri membrũ transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos,(multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usq; locum, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videre possint. *Steph.*

PLeiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursum vero circumvolvente se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum est regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem *Habi-*

mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δή.) Occultantur 40 dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod est à Majo usque ad Junium. Post menses ergo duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit à Tauro. Deinde mense Octobri post matutinũ occasum, noctu rursus cernuntur. Neq; est sic accipiendũ, quod post occasum matutinũ, post autumnũ lateant, nã ita noctu cernerentur. Nunc Poeta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένου.) Epith. anni, à πέλομαι, id est, existo: vel πολέω, verto: vel à περιπλοῦμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἄγκεα.) Palustrem terram significat.

389. Γυ-

Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἴ χ' ὥρια παντ' ἐθέλῃσθα
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροθῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο,
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποίησασθαι·
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.

H

389. Γυμνὸν.) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμάνιν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμάνιν, id est, σαναθροίζειν ἢ θερίζειν. Εἰ χ' ὥρια πάντ'.) Ὥριον non est semper τὸ καθ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

396. Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulò inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honestè vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortassè me-

Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremq; bovemq; arator em,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur,
Utensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,
Tem-

melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: non nulli etiam de modulis & cantu mendicorũ intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, quæ generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὸν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὸν ἄ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὸν κτητὸν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' ἐν οἴκῳ.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ.
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος,, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω.
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ,

Πολλ'

407. Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Rectè Ovidius in hanc sententiam dixit l. 1. de Rem. Am.

Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ἔννηφιν.) Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem à chronographia. Ἰδάλιμον καῦμα, τὸ ἱδραποιὸν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.) Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σεί-

Tempus autem prætereat, minuatur que tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluente
Jove prapotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum currui;

Mul-

415 Σείριος.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta, quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον.) Ubi Sol accesserit Scorpium, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἦμος ἀδηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδηκτοτάτη, id est, incorruptissima, à δήκω, id est, mordeo, quæ non mordentur à vermibus.

421. Ὅλμον τετράδυλον.) Per ὅλμον τετράδυλον quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδόρου.) A δῶρον, id est, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

Πολλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν ἕυρης,
Ἐς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρουραν,
Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην. βόε δ' ἐνναετήρω·
Ἄρσενε κεν τῆσθαι (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν)
Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντες ἐν ἄυλακι καμμὲν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον·
Ὅσκ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν ἄυλακ' ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων· τοῦδ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλεάσθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.

Φρά-

428. Ἀθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patremfamilias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αὐτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum

Multa præterea curva ligna : ferto autem dentale
cum inveneris.
Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Ligneum. Hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni infigens
Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
Bina vero disponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale, boves vero duos
novennes
Masculos comparato (horũ enim robur non imbecillũ est)
Adolescentiæ mensuram habentes, hi ad laborandũ opti-
Non utique hi contendentes in sulco aratrum (mi.
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo morsuum;
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandũ.
Junior enim vir ad coætaneos evolvat animo.

Con-

ditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτώβλημον.). Octo morsuum, à βλωμὸς morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

441. Ὀκτ.) Ætatis quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπιστοφέλω.) Quasi superseminatio, quæ usurpari solet, cum prior sementis non est rite peracta.

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
Τ' ὄθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης.
Ἥ τε βοηδόν τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δείκνυσ' ὀμβρήσασ· κεραδίων δ' ἔδακε ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας. 450
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δοὺς καὶ ἄμαξαν·
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι· πολὺ δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
Νήπιος· οὐδέ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δοῦρα τ' ἀμάξης.
Τῶν πρόσθεν μελέτω ἐχέμυθα, οἰκήια θέσθαι. 455
Εὖ τ' ἂν ἐν πρώτῃσ' ἄρηται θυμῆρα φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῳές τε καὶ αὐτός,
Αὔριον καὶ διερῆν· δρόων, δρόοιο κατ' ὤρην,
Πρωὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἴαρι πολλεῦν· θέρεος ἐν νεωμένῃ σ' ἀπατήσει. 460
Νειὸν ἐν σπείρειν ἔτι καθίζουσαν ἄρουραν.
Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων σκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.

Ἀρ-

446. Φράζεσθαι.) Tempus arandi, indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρήσασ.) M.S. Palat. & alii, ὀμβρηγεῦ. Κεραδίων δὲ ἔδακε' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηΐδιον.) Occupatione, negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, ficca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἴαρ

Confidens vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat pluviæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce curvos boves, domi manentes.
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare currum,
Stultus: & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
Novalem vero serito adhuc levem terram. (est.
Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
Supplica vero Jovi terrestri, Cereri que castæ,
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.

Ut

460. Εἶαρος.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est prosciissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur quæ est tertiatio.

461. Νῆον.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. Κεφίζοντες, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρης.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτορας, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἶρον.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

 465. Ἀρ-

Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότρου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἔοντος.
Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων.
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

Ἄλλο-

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἔνδρυον.) Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. ἔνδρυον, id est, δρύϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοέα, lignum esse dicunt quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam

Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro juvenis autem ponè
Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia verò pessima.
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse pestea Jupiter bonum præbuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Lætus autem provenies ad canum ver. neque ad alios
Respicies: tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad solis conversionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ram & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem, non nisi à Deo exspectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ἐρεύμενον.) Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἐνωχέων cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprà.

477. Εἰ δὲ) Improbat hic aratjonem dilatam ad solstitium hybernum.

478. Ἤμενος.) Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calatho, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς enim dicitur, quidquid consutum est. Φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Το πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μήδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων.
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην,
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἶργον
Ἰσχάνει. ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.

Πολ-

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δὲ κεν ὄψ' ἀρόσῃς.) Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.) Admonet rursus diligentiæ: solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἴθι.) Id est, παράτρεχε, παρέχου, ut gloss. & *Præteri* interpretandum potius, quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hybernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus tran-

Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestivæ æqualis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,
Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu premat,

Multa

transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χάλκειον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collucutiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλέᾳ, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλεός, doctiss. G. Canterus ἐπαλέα uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέσχαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, *propter teporem*, seu *teporis captandi gratia*, confirmat simile hemistichium infra:

495. Λεπτῇ δ'.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολ-

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεῷ ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κε χρημάτων ἄνδρα κομίζῃ,
Ἤμβροτον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δ' ἀμφὶς ἐοῦσι, θέρευς ἐπὶ μέσσῳ ἐόντος, 500
Οὐκ ἀιεὶ θέρος ἐστεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δ' λιγαιῶνα, καὶ ἤματα, βόδορα πάντα,
Τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, αἴτ', ἐπὶ γαῖαν
Πνείσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν·
Ὅς τε διὰ θρήκης ἱππότρόφου εὐρείας πόντῳ 505
Ἐμπνείσας ὤρνυσι. μέμυκε δ' γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δ' δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δ' φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο, 510
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δι' αἴγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔπω
Οὔνεκ' ἐπηετανοὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ δύνανται 515
Ἰς ἀνέμου βορέαο τροχαλὸν δι' γέρμα τίθησι.
Καὶ δὲ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,

Ἥτε

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agēdo, male agere discunt.*

500. Δείκνυε δ' ἀμφὶς.) Spargit rem in personas, atque ita à temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscribe. Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

500. Μῆνα.) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Λιγαιών, mensis Januarius est. Lenæa enim

Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egen victus, mala animum suum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sendentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Die autem servis, æstate adhuc media existente,
Non semper æstas erit, facite nidos.
Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:
Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non item:
Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat.
Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,

Quæ

enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βάδρα vocat frigora, quæ adurunt & exoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὄστα.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixe declarat.

516. Τρυχαλέον.) Inclinatum contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τρυχαλέον.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissimè dicit incurvum senem, Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maximè gaudeat sole & fugiat frigus; unde notum est illud: *aprici meminisse senes.*

518. Ἥν

Ἥτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τέ λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
Χρισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ἐν πόδα τένδει,
Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γὰρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλίοντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
Φεύγουσιν. καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὔ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται·
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλεύομενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο

Ἄρ-

518. Ἥτε δόμων.) Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνόστεος.) Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; qua maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum

Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Uncta, noctu cubat intra domum (*arrodit;*
Tempore hyberno, quando exossis polypus *suum pedem*
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ tectæ inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utiq; tripodi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentũ spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi

Aptos

cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλιόωντες.) Μύλη dentem molarem significat, à quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes concutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata.*

534. Καὶ τότε ἔσσασθαι.) Versatur per omnes circumstantias corporis, & monet, propter frigus arcendum, crasso panno & multis pilis intertextis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.) Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. Κρόκα.) Pro κροκίδα.

536. Ἶφι κταμένοιο.) Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur.

543. Υ-

Ἅρμα δήσασθαι, πίλοις ἔνθεν κυκάσας. 540
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥρμον ἔλθῃ,
Δέρματα συρράπτειν νώτῳ βοὸς, ὄφρ' ὑπὸ νώτῳ
Ὑετὸν ἀμφιβάλῃ ἀλεείνων. κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', ἅτα μὴ καταδεύῃ·
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται βορέαο πεσοῦσα. 545
Ἠὼς δ' ὑπὸ γαῖαν ἀπ' ἠρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυρφόρος τέταται μακάρων ὑπὸ ἔργοις.
Ὅς τε δρυσάμβῳ ποταμῶν ἀπὸ ἀειναόντων,
Ὑψοῦ ἐπ' ἠερίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μὲν θ' ὕδατι πίπτει ἔπειτ' ἐρεμνῷ, ἄλλοτ' ἀήτῃ, 550
Πυκνὰ θρηΐκίῳ βορέῃ νέφεα κλονέοντος,
Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἴκόνδε νέεσθαι,
Μή ποτέ σ' ἠρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἵματι δύσῃ.
Ἀλλ' ἐπὶ ἀλοῦασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος ἔτος 555
χειμέρι, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θ' ἡμίζυβοι ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
Ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπιρρόθοι εὐφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλασσόμενος, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἰσῶ-

543. Ὑετῷ.) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεὴ sit ab ἀλεύεσθαι. Gloss. M. S. Palat. τῷ ὀμβρῷ φεύγης ἀλεεινῶ, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέω, teporem.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἠώς.) Enumerat jam caussas pluviæ. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo repercussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἀὴρ πυρφόρος.) Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aër sata & arva.

555. Μὴ

Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humesiant:
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
Alte super terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet.
Sed evitato, mensis enim difficillimus hic
Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis.
Hæc observans, perfectum in annum

Æqua-

555. Μὴ γὰρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hactenus descripsit.

557. Τῶν.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνην.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὐφραίνειν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Τῶν φυλασσόμενος.) Absolvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus, nunciaveris, primum apparere incipit.

σῶς νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις 560
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα κατ' τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων ὀπιτέλλεται ἠριγένεια. 565
Τόνδε μέτ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Τὴν φθάμενος, οἴνας πρότμησαι· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἠκέτι οἰνέων. 570
Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν θ' σκιερὸς θώκος, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
Ὅρη ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφῃ.
Τηνικάδε καὶ δόμεν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος ἔῃ. 575
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠὼς τοι προφέρει μὲν ὁδόν, προφέρει θ' καὶ ἔργον.
Ἠὼς ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὑπὸ ζυγὰ βάσι τίθησιν.
Ἦμος θ' σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡ χέτα τέττιξ 580

Δεν-

564. Ἀρκτοῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονὶς.) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος.) Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότ'.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

571. Φεύγειν.) Pohibet tempore messis somnũ ad multam luscem

Æquato noctesque & dies, donec rursum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem sexaginta post versiones Solis
Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
Hanc prevertens, vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit,
Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
Sed falcesque acuito, servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat.
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem (laboris.
Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada
Arbori

lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ πάντα.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέας καὶ Ζέφυρος: item, Πλόος καὶ μυρῆκες & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homerico illo, (Ἠοῦς.

Θύρετρα ῥήξειν ἠλίου ἀμφιτρήνη.

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

580 Ἡμος δ' τοὶ λύμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ τοὶ λύμῳ καὶ τίλιγος: Ita loquuntur eleganter οἱ χωρίκοι, id est, *tempore carduus & cicada*, vel dum carduus & cicada est. Ἡμος δ' τοὶ λυμαίνετ'.) Æstatis à solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδήν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιόταταί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλινος οἶνος,
Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἵεμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐαέϊ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

Πάν-

587. Βύβλινος.) Byblinum vinum dicitur à Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hîc facit Poëta. Αἴθοπα.) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου.) Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra gratam auram captet, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. Ἀνέμου) Pro eo diserte Palat. ζεφύρου legit, & gloss. εἶδος ἀνέμου.

594. Τρὶς δ' ὕδατος.) Græci

Arbori insidens stridulum effundit cantum.
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivoræ caro nondum enixæ,
Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vinũ,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquã
Omnem

Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. Δμωσὶ δ' ἐπιτρέπειν.) Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum manè ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri à Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. Εὖτ' ἂν.) Id incidit in mensem Augustum.

598. Μίτρῳ.) Monet, mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

 600. Θῆ-

Πάντα βίον κατάθηαι ἐπάμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον,
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου.
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρά τοι εἴη,
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας.
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ, δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
Ὡραίου.

600. Θῆτα ἄοικον.) Conducendum suadet mercenarium aliquem, qui possit rebus domesticis vacare, qui non habeat multa, quæ sibi ipsi domi agat. Fieri enim non potest, ut multa simul bene agere possimus. Eadem ratio habenda ancillæ, ut non habeat liberos. Subjecit deinde præceptum de Cane quem vocamus custodem rei familiaris. Θῆτα.) Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MS. S. Pal. Θῆτάτ' & ita legisse Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα.) A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.) Furem intelligit.

604. Συρφετὸν.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.) Feriandum esse à labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recupe-

Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillã
Inquirere jubeo: molesta est autẽ quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates aufe-
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit, (rat
Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem abumbrato, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tem-

cuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus esse poterit, qui sufficeret continuis laboribus, juxta illud Nasonis:

Quod caret alterna requie, durabile non est.
Hæc reparat vires fessaque membra levat.

Γύνατα.) Usitatum est Poëtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore Vel quia fessis genua labant, & fatigatio maxime in his sentitur, ideo dixit famulis cara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' ἂν.) Tempus vindemiæ describit.

610. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

611. Συσκιάσαι.) Intelligit autem, ex aprico in locũ non expositũ Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.) Redit ad arationem & ad hyemem. Sunt vero ea repetenda, quæ suprà de aratione diximus. Nam pro qualitate & natura soli proscinditur ager. Feracius solum, ut minimum ter arari solet. Nam mense Octobri manè cum Tauro occidunt Pleiades & Hyades, item Orion: sed principio noctis, rursum apparent. Pleiades sunt in postrema parte Tauri, Hyades vero in fronte: quas Latini *Suculas* vocant.

Ὠρείων· πλειὼν ἡ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη. 615
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσφεμέει ἵμερος αἰρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠερόειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται.
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὡς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάντῃθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνὶ κάτθεο οἴκῳ, 625
Εὐκόσμως ἐνθέσας νηὸς πτερὸν ποντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ἐπὶ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὠρῇον μίμνειν πλόον, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι, 630
Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μεγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσί, βίον κακὸν ἐξελόων.
Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,

Κύ-

615. Πλειὼν ἡ κατὰ χθονὸς.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μετὰ δὲ πλειάδων. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειὼν ἡ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δὲ σε.) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & mer-

Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flumina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusq; pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cuma-

merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempestatem maris, insaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. 1 Æneid. v. 87. *Qua data porta, ruunt.*

624. Χείμαρον.) Clavum significat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτθεο.) M. S. ἐνικάτθεο.

626. Νηὸς πτερά.) Remos intelligit.

631. Ὥσπερ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῇδ' ἦλθε.) Significat hîc, se in Jonia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἀσκρῇ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδὲ ποτ' ἐσθλῇ.
Τυύη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
Νῆ ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος.
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.
Οὐ γάρ πώ ποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ,
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος

Καλ-

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe accidit ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τύνη δ', ὦ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ô Perse, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ ὀλίγην.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δή τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτέ τι.) Removet à se reprehensionem ob imperi-

Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
Tu vero, ô Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magna vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Voluerit & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris,
Et si neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis

Chal-

peritiam. Hic videmus, σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος.) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriale præmium dedicarit, ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

660. Μῦ-

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μέ φημι
Ὕμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με το πρῶτον λιγυρῇς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, οὔτέ κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήτας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἄητας,
Ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολ-

660. Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem rectè φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἤματα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπὰς, quod ultimam habeat brevem, sic enim paulò post νότοιό τε δεινὰς, ἀήτας, & hujusmodi alia alibi. Sic apud Theocritum τὰς τί-

Chalcidemque trajeci. prædelibemta vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glorior
Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi.
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.
Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hoc enim potestas est simul bonorumque malorumque
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem

Mul-

τέχνας ἐγείρει, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quid quid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρινέες αὔραι.) Sic vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesiæ, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.) Monet, tempestivè domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

676. Ἄλ-

Πολλῶ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείῃ
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὔ μιν ἔγωγε
Αἴημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστὶν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.
Δεινὸν δ', εἴκ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας,
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Κέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῴη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρ-

676. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero, ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter vero,

Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris malum, sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.

Vir-

ro mediocritatis laudem continet.

692. Μέτρα.) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι.) Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸ ὡραῖον πλοῦν.

693. Ὡραῖος.) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκόντων.) Al. τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῄζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,
Δὶς τόσα τίννυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡ γῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται· σὲ δέ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ litteræ non vulgariter prædicant.

701. Δειπνολόχης.) Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia. Ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμον.) Efficit, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλοῦ.) Sine face, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν παρὰ καιρὸν vocat & præcocem.

704. Εὖ δ'.) De religione præcipit. Ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μη-

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero reverentiam ergo Deos immortales observato.
Neque fratri æqualem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,

Neve

705. Μηδὲ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἤ τε ἔπος εἰπὼν.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς γίνεται.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὺ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarũ memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
Μηδ' ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα.
Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
Μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.

Ἑζό-

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, qui cum vivimus. Secundo etiam famam propriã prostituimus Μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.) Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ' οὐλομένην.) Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.) Generalis hæc sententia est. Linguæ thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπῃς: & mox ἀκούσεις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακόν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ι, vel ι. Hic certè τι aptius esset, quam τι, quod

Neve malorum socius, neque bonorum conviator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces,
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo mejas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Sedens

quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τοῦ ι, quam τοῦ ι.

720. Δυσπέμφελος.) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδὲ ποτ' ἐξηῆς Διὶ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est, allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituranti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum à contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνάντα.) Al. Ἀνάντος.

Ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
Ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας κερκίδος αὐλῆς. 730
Μηδ' αἰδοῖα γυνὴ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Εἰς εἰν ἐμπελαδὸν ὠδὲ φανέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυοφήμοιο τάφου ἀπονοσήσαντα
Σπερμαίνειν γενεῆς, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίῤῥοον ὕδωρ 735
Ποσὶ περᾶν, πρίν γ' εὐξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηρατῷ ὕδατι λαβών.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι ἑῇ χεῖρας ἀνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ 740
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃ τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων· ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεσσον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κραῖπνη λακέρυζα κορώνη. 745
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν,

729. Ἑζόμενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poëtæ senserunt, vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos fixerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinq; digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃ.) Duplex potest esse sensus: vel,

Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulcro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluenta,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
Siccum à viridi reseca nigro ferro.
Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodũ publico præposueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον.) Spartam quam nactus es, orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα: garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπὸ.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιῤῥέκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή·
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ.
Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λυτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν
Ὧ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΗΣΙΟ-

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movendo,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν.) Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι, omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergò, ne ejusmodi puerulos matrum λυτροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ib. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebatur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

755. Μη-

ΤΕΛΟΣ.

Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes meito: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

HESIO-

755. Μηδέ ποτ'.) Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηνάων.) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δοινὴν.) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173. *Fama malum, &c.*

762. Φημίζουσι.) Ita C. V. alii φημίξουσι. θ. ν. τοι.

FINIS.

Ἡ ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non

Ἤματα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι·
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητίοεντος.
Πρῶτον ἕνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·

Τῇ

2. ΠΕφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνὸς.) Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὖτ' ἄν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετ' ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίστανται σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἕνη.) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturę cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis. tricesimam mensis optimam.
Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versentur.
Hæ enim dies sunt Jove à prudente.
Primum, novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:
Hac

mam nominant ἱσταμένου μηνὸς, secundam μετοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνία, secundam δεύτερον ἱσταμένου, tertiam τρίτον ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμ. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam, δεύτερον ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id est, xx. diem. Tertia primā, πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, τετάρτην φθίνοντος, secundam ἑβδόμην φθίνοντος, tertiam ἐνδεκάτην φθίνοντος, usque ad τριακάδα, id est, 30. diem, quam etiam νέαν καὶ παλαιὰν vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine,

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
Ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί.
Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, προβάλοιτό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἂρ γάμω ἀντιβολῆσαι.

Οὐ-

nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdā bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδούπων καὶ ἀκηρίων prætermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἕνη igitur primus dies est, pro ἕνη καὶ νέα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετράς pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonū, quos recte *utiles* dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Lunæ.

10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν ὄϊς.) Per synæresin pro ὄϊας.

13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἤματος.) Quidam legunt ἐκπλείου, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari XXII. diem, quasi cumulatum & adauctum.

16. Μηνὸς

Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.

Nec

16. Μηνὸς.) Ait, XVIII. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidiore justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiã tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18 Ἕκτη.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτην μέσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι. οὔτ' ἄργάμου ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

26. Μη-

Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρη τε γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων·
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργίς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρη δέ τε τετράς
Μέσσῃ. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας, οἵ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι. ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,

Ὅρ-

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco εὐνουχίζειν, non, occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσοῦντος, diebus τοῦ φθίνοντος continuo insequentibus. Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima die dicit prudentem virum nasci, & qui bona indole præditus sit. Ἵστορα eum vocat, qui multa scit & vidit.

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πεπυκασμένος, nonnulla exemplaria habent πεπνυμένος.

30. Κούρῃ δέ τε τέτρας.) Vocat diem decimumquartum, τετράδα μέσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejus-

Nec prima quidem sexta puella gignenda
Apta est, sed hædis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
Bona vero viripam, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bona est indolis.
Bona autem viripam decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens, cautus vero esto animo,
Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
Doloribus confitiendo animo. valde hæc accommoda est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,

Per-

ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quartam diem à fine mensis & decimumquartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tunc enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; plegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

41. Μέσ-

Ὅρκον πιννυμένας· τὴ Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. 40
Μέσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆιο
Εὖ μάλ' ὀπιπεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δῶρα,
Νηΐά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τρεῖς δ' ἄρχεσθ νῆας πήγνυσθ ἀρταμάς. 45
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώιον ἦμαρ.
Πρωΐη δ' εἰνὰς πανάπημων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν, ἠδὲ γενέσθ, (810)
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί, καὶ ὅστε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦρα δ' αὖτ' ἴσασι, τρισσεινάδα μιμνὸς ἀείσει 50
Ἄρξασθαί τε πίθοι, καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀυχένα θεῖναι
Βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵππποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦρα δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.

Τῇ

41. Μέσῃ δ'.) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν· ὑλοτόμον.) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ ceditur decrescente Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νηΐα.) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῷ μὲν ἀδηφαγέστατος πέλεται τρμηθ ἔτος ἀνδρί. Sed quoniam is supra habetur versu 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνὰς.) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est. Ἐπιδείελα, adverb. è plurali numero, ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δείελα. Derivatur à δείλον, crepusculum.

67. Πρω-

Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
Non autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis optimum.
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis & equis celeribus.
Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci vero intelligunt.

Quar-

74. Πρωτόνη.) Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum, cum Sol abest à signis.

49. Ἀνέρι οὔ ποτε πάγκακον.) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἕνην καὶ νέαν.

51. Ἄρξασθαι πίθου.) Græcismus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ', &c.) Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet.

55. Τε-

Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠοῦς γινομένης. ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟ-

55. Τετράδι.) Diem XIV. intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετάδουποι promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia

ΤΕΛΟΣ.

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,
Aurom vigente. pomeridiana vero est deterior.
Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cæteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria observans, & delicta evitans.

HESIO-

somnia vocat ἀκήρια, quasi dicas inania.

60. Ἄλλος.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε.) Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit, habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis, qui natura recte utuntur.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπὶς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio: Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitry-

Ἠ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἥ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἴδεί τε μεγέθεί τε. νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε

Τάων

1. Ἠ οἵη.) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus. (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera quæ Pausanias in Bœoticis enumerat., scripsit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres

HESIODI ASCRÆI SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM SCUTUM HERCULIS.

phitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemq; pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atqs ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

AUt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat fœminearum
Formaque & proceritate, mente utique nulla cum ea certabat. Illa-

lieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt σφραγίδες, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἢ οἷον, inciperent: sicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quo circa etiam contigit, ut Ἡσίοδον posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἡσίοδος fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab Ἢ οἷον, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magis sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut

Τάων ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
Ὡς οὔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦ μὴν οἷ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γὰρ οἷ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὣς γὰρ οἷ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἷ διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,

Λο-

sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κυανεάων.) Religio fuit in versu, qui tam male haberet, mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum κυανεάων.

13. Ἐς Θήβας ἱκέτευσε.) Ἱκετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τοὺς Καδμείους, ἐπῴχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum proficiscebatur. Quæ ἱκετεία veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occasionem

Illarũ quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existēns, tam animo suum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vidomitũ,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
Antè lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diiq; testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime.
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
Bœotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,

Lo-

sionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦσν.) Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, ὅπερ διορθώσασθαι ἀδύνατον, & per consequens, ὅπερ μὴ καθορθώσασθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖόν ἐστι. Cæterum vox διόθεν ad juramentum spectat quod præcesserat. Quicunque ergo juramento se obstringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις διόθεν: quare jusjurandum, *Jovis-jurandum* dixerunt veteres.

Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
Ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς παῖς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
Ὦρτο δ' ἀπ' οὐλήμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἵξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ ἐέλδωρ·
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἢ ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς.
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νοῦσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ.
Ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε. ||
Παννύχιος δ' ἄρ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην.)

Τὸν

29. Φυτεύσῃ.) Legitur etiam φυτεύσαι.

36. Εὐνῇ.)

Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos prastans puer Alcai,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem plantaret.
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum procem Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros.
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Perrexit ire, antea quam sua conjugis conscendisset lectum.
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum,
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est.
Totaque nocte concubuit cum venerenda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.

Alte-

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ σὺ φιλόμη.

Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι;
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα·
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χολῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
Ἵππων ἱεμένων κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν, ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τεύχέων τε καὶ αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦτι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,

Ἤλι-

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe prastantiorem virum,
Sævum ac validum, vim Herculanam:
Hunc quidem compressa à nubium offuscatore Saturnio,
Iphicleum autem hastarum à concussore Amphytrione,
Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens:
Alterum autem: cum Saturnio Deorum imperatore omnium:
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,
Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.
Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso;
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autē illi
Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invicta
Ex humeris nata erant una cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.
O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,

Ἦλιεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυσέφανον ποτὶ θήβας 80
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθεν ἐυκτίμενον πολίεθρον.
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' Ὀρυμεπώπων·
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην ταναύπεπλον.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἥ τε δίκη ἑοῖ ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον. 85
Ζώε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἥ τε ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ', ὅτε φυλὴ ἐναλίγκιοι, ὅτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ, ἐπεὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς.
Ὃς περὶ λιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας, 90
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ πάν πολλὰ μετεσσυμένως ἐπίωμεν,
Ἢν ἄτλω ἀχέων· ἡ δ' ἄρ' παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἄεθλος.
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἰωὴ Φοινικόεσσα 95
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα γὰρ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰδὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων θένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος. 100
Ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄατα πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμωμήτου Ἰόλαος·
Ἦ θεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τι-

90. Ὃς περὶ λιπὼν.) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὃς περὶ λιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam pro

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes frontes:
Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam vestibus.
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia praebuerunt,
Quatenus fas est supplicibus, coluerunt q; ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno.
Nati sumus, neq; statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam accumulans,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorũ,
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus.
Phœbi Apollinis longe jaculantis regis.
Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.
Hunc contra allocutus est inculpatus Jolaus:
O patrue, quam multum vero pater hominum atque Deorum Ho-

pro μάλα è Palatin. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

94. Αὐτὰρ.) Pro ἐπετέλλετο, legitur etiam ἐπέτειλεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Ἦ θεῖ.) Ita C. Palat. Alii ὦ θεῖ.

105. Ὃς

Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά γε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δή σφι σχεδὸν εἶσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα. σὸ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
Πάντη ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλ-

105. Ὃς Θήβης.) Fuit & Thebe in Ægypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphio muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλτερα.) Palatin. φέρτερα.

116. Θυμῷ.) Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. Ἰόλαε.) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi.

122. Ὀ-

Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hanc mortalem validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam epulæ.
Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat
Pal-

122. Ὀρειχάλκοιο) Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorem.

123. Ἡφαίστου.) Vulcani quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. v. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & αἴθω detruo.

130. Καὶ-

Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπήσων τονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήματο δ' ἀμφ' ὤμοισιν δεῖνος ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνήρ· κοίλῳ ἐν τῷ σήθεσι φαρέτρειον
Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ 130
Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, κεκὶ δάκρυσι μύρον·
Μέσσοι ἐν ἐστοὶ, τοξεμήκεες. αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλ-
κῷ· 135
Κρατὶ τ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ὅτι κρατάφοις ἀρήρειν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γε μὲν σάκος εἵλε παναίολον· ὃ δέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
Πᾶν μὲν ἐν κύκλῳ πάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυάνεαι δὲ πύχες ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ δὲ δρακόντε ἔην φόβος, ὄσσε φαεινὼ,
Ἐμπαλιν ὄσσ' οἷσιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων.
Δεινῶν, ἀπλήστων. ὄπι ἐν βλοσυρῷ μετώπῳ
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν

Οἳ

130. Καββαλετ'.) Est alia lectio, quæ pro ἔνθεν, ut est in Palat. habet δὲ τοι ἔασιν.

139. Χερσι.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo.

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum,
Savus vir: cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum. in hac multæ erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed à tergo
Nigra aquila contecta alis
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit:
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.
At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens: cæruleis plicis fulgorem intersecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletũ erat os candicantibus,
Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Qui

modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus

143. Κυάνου.) Alias κυανῆ.

153. Κε-

Οἵ τινες ἀντιβίλω πόλεμον Διὸς υἷϊ φέρεσιν. 150
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνασ' ἀϊδόσ εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σαρκὸς ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν ᾗ περῖωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκται·
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίν τε δεδήᾳ. 155
Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐθωύσσον· ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ,
Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεότατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα, κατ' μόθον ἕλκε πόδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα. 160
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ὄπι φαειῶν
Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ὅπῃ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίλω πόλεμον Διὸς υἷϊ φέρεσιν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ ᾗ δαίετο θωῦτα ἔργα. 165
Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρακοῦσι
Κυάνεα κατ' νῶτα, μελάνθησαν ᾗ γλῆνα,
Ἐν ᾗ συῶν ἀγέλαι χλόνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
Τῶν καὶ ὁμιλήδὸν στίχες ἥϊσαν· ὐδέ νυ τώγε 170
Οὐδέτεροι τρέετον· φέρον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.

Ἤδη

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν ᾗ.) Est hic ὑπατύπωσις acerrimæ pugnæ. περιωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. οὐ τούτοις φησὶν ἐν καὶ περιωξιν καὶ ὑποχωρήσεις, ὡς τινὲς θεοὶ ἱζωγραφημένοι· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι πολλὰ διώκουσι, καὶ καλεῖται τοῦτο περιωξις, ποτὲ ᾗ διώκεται, καὶ καλεῖται τοῦτο παλιωξις. Igitur παλιωξις est, quum ii qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant,

Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorũ & animæ quidem sub terrã eunt ad Orcum intro
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & viceversa persecutio facta
erant. (bantur.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciosa Parca, (illæsum,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum, per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circũ humeros cruentã sanguine
Sævum videns, clamoribusq; ingravescens. (virorũ,
In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haud
quaquam effabilium, (hominum,
Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram genera
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
Porrò veluti puncta quædam apparebant videnda sævis
draconibus
Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.
In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumq; & festinantium,
Quorũ etiam turmatim ordines incedebant; neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla
amborum. Juxta

sant, versa Martis alea infectãtur. Huic loco similis est ille apud Virg. cũ Trojana pubes pugnæ ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis. —
Et nunc tergà fuga nudant, nunc spicula vertunt
Infensi, &c.

165. Θωῦτὰ ἔργα.) Sunt cum Palat. qui legant θαυματὰ. Τὰ ὃ δείνα θωῦτὰ ἔργα.) Videtur legisse Diaconus, θαυματὰ, quod glossa sua satis declarat.

167. Κνώσα.) Idem Palatin.

Ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοὶ, ἀπουράμενοι ψυχὰς κατά δέ σφι κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν,
Ἄρκτον θ', Οὔριόν τε, μελαγχαίτην τε, Μίμαντα,
Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκτην, ὡσεὶ ζωόι περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
Ἕστα-

tin. & quædam alia exempl. habent Κυάνεοι.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt κέτεόν τε, & irascebantur, seu incendebantur. & ita Palat.

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον,)

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus dejectis,
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caeneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolachumque,
Mopsumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
Theseumque Ægidem, similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petraeus, atque Asbolus augur,
Arctusque, Huriusque, nigerque Pilis Mimas,
Et duo Peucidae, Perimedes, Dryalusque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent.
Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliens,
Currui insistens, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

186. Ἄρκτον.) Alia exempl. halent Θούριον τε.

Ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἱκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.
Ἔνδ' ἀγορὴ, περὶ δ' ὄλβος ἄπειρίτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἁμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἵκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσίοωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἥστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
Οὔτ' ἄρ ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ·
Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

202. Ἱμερόεν.) De est fortasse articulus, ὁ, ante Λητοῦς, vel simile quippiam, ad explendum versum nō aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.) Scribendum omnino existimo: θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ'

Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in
prælium sævum. (*medio*
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus
Desiderabile quiddam personabat Latonæ & Jovis filius
Aurea citham. Deorum autem sedes frangebatur pu-
rus Olympus. (*corona erat posita*
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in
Immortaliũ in certamine: Deæ autem incipiebant cantũ
Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsa facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis. (*seus,*
In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Per-
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo:
Miraculum magnũ dictu: quoniam nusquam nitebatur.
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra en-
sis pendebat *Æreus*

ἄγνυτ' Ὄλυμπος. Græcis ἄγνυμι, Latinis frangere, est, ἠχώ τινα λάβελαῖν, somitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, ἀεὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἠχώ. ubi Diaconus interpretatur, ἐκλάτο ἡ ἠχώ, sicut hoc loco, ἄγνυτ' Ὄλυμπος, nihil aliud est.

Χάλκεον ὀκ τελαμῶν, ὁ δ' ὡς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δ' μεθ' Φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δ' μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δ' κατηωρεῦντο φαεινοὶ 225
Χρύσειοι· δεινὴ δ' ωβὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἀϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δ' ωτ' ὀδόντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐπι βαίνετο. ταὶ δ' μετ' αὐτὸν
Γεργόνες ἄπληστοί τε καὶ ὀ φαταὶ ἐρρώοντο, 230
Ἰέμεναι μαπέειν. ὀπὶ δ' χλωρῷ ἀδάμαντι
Βαιοῦσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλω ὀρυμαθοῦ·
Ὀξέα καὶ λιγέως· ὀπὶ δ' ζώνησι δεδήκοντο
Δοιὼ ἀπηωρεῦντ', ὀπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μεθύς δ' ἐχάρεσσον ὀδόντας, 235
Ἄγρια δερκομένω· ὀπὶ δ' δεινοῖσι καρηώοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δ' πεσέειν μεμαῶτες. 240
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ'. αἱ δ' γυναῖκες ἐϋδμήτων ὀπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κεῖ' δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
Ζωῆσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γηραί τε μέμαρπον, 245
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἀν δ' θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, ωβὶ σφετέρεσσι τέκεσσι

Δει-

216. Ἐν δ' ὤ.) Perseum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκεον.) Quædam exempl. habent, νάρθεν πολύ-τε. Palat. νόημ' ἐπτᾶτο.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάρ-

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriaque dependebant lucida
Aureæ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenentes,
Dimicabant. mulieres autē in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis

Me-

242. Μάρναυθ'.) Quidam legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt, γῆράς τ' ἐμέμαρπτον.

Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόεντ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸ μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἄψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθυνέον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων,
Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτητε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πάρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
Χλωρὴ, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
Γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενηνόθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε

Τέρ-

252. Αἷμα.) Legitur etiam μάρποιεν, sed cum μεμάποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἱέμεναι μαπέειν. & vers. 304. ἱέμενοι μαπέειν.

259. Ἄτροπος.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦγε, ut Palat.

276. Χερ-

Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post ipsos autem.
Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaq; ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exatiassent
Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergũ,
Retro autem in tumultum & strugem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem ungues manusque audaces exæquabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longiq; ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem.
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes stringens
Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrita civitas hominũ.
Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋστεφάνῳ ἐπ' ἀπείρῃ
Ἥγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
Χερσὶν ὑπὲρ δμωῶν. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν ἅμ' χορεὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπ' ταὶ λιγυρῶν συρίγων ἴεσαν ἀυδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, ἀμφὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχή.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῷ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν ἅμ' πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περιπάροιθε πόληος 285
Νῶθ' ἵππων ὀπιθάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ὀρεστῆες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ὀπισολάδιν ἅμ' χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔλιν βαθὺ λήϊον. οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σαχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτή. 290
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωῇ·
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρεον ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δ' ὑπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι καὶ δρεπανήεσσ' ἐλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. ἀμφὶ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)

Σειό-

276. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορυνιόωντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ δι' ὑπερεστιανύουσα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἐπι-

Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hymenaus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Praeibant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Illae autem ad modulationem ducebant chorum amabilē.
Inde rursum ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contraridentes. ante tibicinem autem singuli
Praecedebant, totamque civitatem laetitia choreaque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem metebant
Mucronibus acutis rostrata folia,
Gravida spicis, veluti Cereris cibum.
Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream:
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agita-

ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἐπιπτίνον.

293. Οἱ δ' αὖτ'.) In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρους est in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304. Ἰί-

Σειόμενοι φύλλοισι καὶ ἀγρυρέοισι κάμαξι.
Τῶν γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βριθόμενοι καρφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἴδε. 300
Οἵ γε μὲν ἐτρέποντο, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν-
Ἄνδρες θηρευταί, κατεχαρδόντες κύνε πρὸς,
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῃς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις 305
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥύτα χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δ' ἤν πλήμναι μέγ' ἀΰτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτ' ἔσθιν 310
Νίκη ἐπιωυθῇ, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ πρόσθεν μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα πρόφρων Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυθαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐ-
τὸν 315
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ' ἰχθύες ἑκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπου, ὃς ἀνὰ βάλας
Ἡφαίστου ποίησε σάκος μέγα τε σεβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείαθ θόρε δίφρον,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρον ἐπεμβεβαὼς ἰθυνέτω καμπύλον ἅρμα.

Α'Γ-

304. ἱέμενοι.) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι. 326.

Agitata foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque
Onerat us uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimicabant
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
Auriga stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo enim dum ipsis resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
Victoria completa erat, sed indefinitũ habebant certamẽ.
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumq;, filius
Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Jolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καί σφεας θαρσήνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέτατε λαῶν.
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
Ἔνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἀψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νυ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὔθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνοτος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσείσασα. περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν πειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
Ἀν-

326. Καί σφεας.) Alias φωνήσασ'.

330. Ἄλλο.) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω.

333. Αὐ-

Probe autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva,
Atq; ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:
Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populorum:
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro:
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
Cygnus equûm domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:
Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros,

333. Αὐτὸς.) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ νῶτα, pro ἐπιόντα,

344. Αἰγίδ'.) Πεσεστενάχησε. idem cod,

356. Τᾶ

Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός.
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα. Θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον. οὐ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὡς ἔφατ· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε ποσ' εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
Πολ-

356. Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα.) In Solonis legibus opponebantur. βίνειν (male legitur βείνειν) & ὀπυίειν. Hesych. βίνειν, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυίειν.

364. Παντὶ.) Notandum est hic σάκος poni priori longa, ut

Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo.
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:
Ejus enim connubio tenes filiã Themistonoëm nigroculã.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congrediamur bellando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse.
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hastæ impetu.
Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquã curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis.
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Mul-

ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripienda illa syllaba sequi.

372. Ἡνίοχοι.) Scribe cum Palat. ἔμπλην.

374. Ὡς δ' ὅτ'.) Comparatio hæc est Homero frequens.

Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι;
Αἴγειροί τε τανύῤῥιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ,
Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς;
Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματόσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσεῖ παιδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλίοδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην,
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου,
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
Καί τε πανημέριος τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Τῆμος δὴ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι,
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ὡς

384. Κάδ' δ'.) Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399. Τούς τε θέρει.) Σπείρωσιν Palatin.

401. Τὴν

Multæque quercus, multæ item piceæ
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Jupiter,
Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum?
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
Quando item & milia circum aristæ nascuntur,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant;
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabantur.

Ut

40. Τὴν ὥρην.) Lege ὀρυγμαδὸς.

 415. Οὐδ.)

Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ὑπὲρ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ, ἄρβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖται, 405
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
Χώρῳ ἄϊδος ἐών· οἱ δ' ὀρεσαλέως ἐνόησαν, 410
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δεμέειαν ἔθεντο·
Ὡς οἱ κεκληγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπ' Ἑρμείαο Διὸς υἱὸν
Κτείνεμεν μεμαώς, σάκεϊ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακληείῃ
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ὑπηνεμίοιο· λὰξ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα δὲ θένος ἔμπεσε φωτός. 420
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
Ὡς ἔριπε· ἀμφὶ δέ οἱ βρόχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς τηλαυγέϊ υἱὸς,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρη ὑπέρβη δουρὶ θοῷ, 425
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,

Ὃς

415. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes scribit, Seleucum quendam legere χαλκὸς, ut de hasta intelligatur; nam scutum, inquit, non erat æneum.

423. Ἀμφὶ δέ οἱ βρόχε, &c.) Τεύχεα ποικίλα sunt, sicut Te

Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium;
Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Captæ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ære.
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,

Qui

Terentio vestis varia, ἡ πολυτελὴς. Nec discedit multum Diaconus, qui interpretatur κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

425. Αὐτὸς.) Aut retinendum ἐπιόντα, ut supra, aut προσιόντα, ut in Palatino, pro προσιόντα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατερῆς ἀνύχεσι
Σχίσας ὀπὶ τὰ χίσα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμαθέως δ' ἄρα τό γε κελαινὸν πίμπλα[ν] ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλόκαμός τε καὶ ὤμους 430
Οὐρῇ μασίοων, ποσὶ γλάφε· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἀνταίδων σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρη[τος] αὐτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἐστυμάθως· ἡ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμορος κῆρ 435
Ἀμφότεροι δ' ἰάχον[τες] ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πεσὼν ὀρόσσαν,
Μακρὰ δ' ὑπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχὴ
Ἔρχεται ἐμμεμαῶτα, πάγος ἷ οἱ ἀντιβόλησεν.
Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκε[ν], ἔνθα μιν ἴσχει. 440
Τόσσῃ ὁ μάθ' ἰαχὴ βεμεσάρμα[τος] ἔλιος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκ[το].
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 445
Ἄρες ὑπίσχε μάθος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείνοντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμείο.
Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' ὅ γε οὐ τοῦ ἐπεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν. 450
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Κοψάμενος μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σοῦ χνοῦν, ἐξ παιδὸς κοτέων οὗ πεδνειώτος,

Ἐν

431. Οὐρῇ.) Legitur etiam μασιόωντι.

Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac caesiis intuens oculis saevum quiddam, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in praecordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando à magno rupes cacumine praecipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
Tanto illi fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis aegida tenentis
Obviam venit Marti, tenebrosam habens aegidem,
Sava autem torve intuens, verbis volucribus allocuta est:
Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo;
Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans: & conjecit aeratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,

In

450. Ὡς ἔφατ'. ἀλλ' ὅ.) Palatin. Αρυθ.

458. Ἔσσυτ'.)

Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δ' γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Εἵζετο ὁρμηθεῖσ' ἑτέρωσ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δεμνὸν δ' Ἄρηι ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ' ὀπίσσω
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκεος ἀπὸ δαιδαλέοιο, 460
Οὔτασ' ὀπιπρατέως· ἀλλ' ἄμμε γε σάκος ἄραξε,
Δόρατι νωμήσας, ὀπὶ δ' χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
Τῷ δ' Φόβος καὶ Δεῖμος ἐϋτρόχου ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐξοῦς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
Ἵππους μαστίεσκον, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμείωνος καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τοῦ χέα κάλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἄταρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
Ἐξίκετ' Ὄλυμπόν δε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ κήϋξ θάπεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτῆς βασιλῆος,
Ἄντιον, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτόν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνιον τ' ἠδ' Ἑλίκιον. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δ' τάφον καὶ σῆμα ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὸς γάρ μιν Ἀπόλλων
Ληΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅστις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων. 480

TELOS.

ΗΣΙΟ-

458. Ἔσσυτ'.) MS. Ἡρακλῆι editi quidam Ἡρακλεῖ.

5. Καὶ

In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio acuto,
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem.
Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem.
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, venerunt que in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At cæsia oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumq; civitatem, celebremq; Iaolcum,
Arnenq; & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit Anaurus,
Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunq; portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο, 5
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ.
Ἐννύχιαι στεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, 10
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠώ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν 20
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.

Τόν-

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο. & vers. sequenti quidam dividunt ἵππου κρήνης.

32. Θεί-

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, animque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterq; tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque agida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem, Minervam:
Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium.
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hos

Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἔοντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τυύη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταί Διὶ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρεῦσαι, τά τ' ἔοντα. τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἔοντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ. ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν;
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζηνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον

32. Θείην.) Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι.

48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis

Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri per viridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorũ genus sempiternorum,
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
O tu, à Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce à suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæ vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilenas,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,

Quam

rassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus idem nempe qui est, vers. 34 Σφὰς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν. qui commode effici non potest, si legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσι ἀείδῃς, subintellige, αὐτὸν ὑμνοῦσαι.

60. Η' δ'

Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεΐ τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
Μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἔνθάσφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
Νεισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ'

60. Ἡ δ' ἔτεκ.) Secundum quosdam esset scribendum κοῦρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μέμ-

Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.

Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægidam habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris impensus,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent.
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cœli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.
Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excitabatur,
Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.

Hæc

61. Μίμβλεται.) Ald. edit. habet μίλεται: Germ. μίλλεται: Venet. μιμίλεται. Sed notum est ex Homero, μιμίλεται contrahi in μίμβλεται.

140. Βοῦν

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδὴν,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς, ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Οἵα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαί-

Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
Novem filiæ magno è Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.
Quemcunque honoratur æ sunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint à Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguã dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam conventionem scite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.
Tale musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharœdi:
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, cæterum Poëta
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων, 105
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς καὶ δυοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείρατος οἰδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, 110
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
Ὡς τ' ἄφενος δάσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔπειθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115
Ἦ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης·
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε, μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. 125
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ', ἵνα μιν κατὰ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
Γείνατο δ' ὄρεα μακρὰ, θεῶν χαριέντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ὄρεα βησσήεντα. 130
Ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα

Οὐ-

Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato,
Noctesque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diverserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphæris tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Musæ, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum,
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν' τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοὶ,
Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλατος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro Στερόπην.

145. Κυ-

Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque,
Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilē.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur parentem.
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenq;, & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursm è Tellure & Cœlo prognati sunt.
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose movebantur
Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere

Cœ-

145. Κυκλοτερὴς.) Al. ἐὼν, al. ἔοιν. patet autem legendum esse ἔοις, pro οἷς per diæresin.

158. Κευθμῶνι.) Nomina appellativa in ὼν & εἶον significant locum.

Οὐρανὸς, ἡ δ' ἐντὸς ςοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
Τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Ἄψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.
Μῆτερ, ἐγώκεν τοῦτο γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον, ἐπεί πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντη· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρίννυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μή-

Cœlum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.
Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam illorum.
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
E contra verbis compellavit matrem castam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens perageam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum: undique vero Telluri
Flagrans desiderio concubitus incumbebat, & sanè extentus est
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, carig genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quot quot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasq, quas Melias vocant super immensam terram.

Μήδεά θ, ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ Πόντῳ,
Ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκός
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίῤῥυτον ἵκετο Χύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
Ἀφρογένειάν τε θεάν, καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογένειαν δ', ὅτι γεύτο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠ-δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς,
Γεινομένῃ ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡ δὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μαρθενίους τ' ὀάρους. μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
Τέρψιν τε γλυκερήν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
Οὔ-

188. Μήδεά θ'.) Non video quomodo ἀδάμαντον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excuso, ἀδάμαντι, & in interpretatione Latina pro ferrum ferro, reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequuntur,

Testiculisque ut prius resectis; ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero alba
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditē autem ipsam,
Spuma prognatam Deam, & decoram pulchris sertis Cytheream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasq;.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox praterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen Somniorum: *Quæ*

tur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem quoque, Ἡ πείρου πυλ.

209. Φάσκε.) Τιταίνοντας quidam exponunt *nocentes*. sed judicet lector, num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέριξ κλυτὸν Ὠκεανοῖο 215
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέρουσί τε δένδρεα καρπόν.
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρεβήσαντο φάσιν, 220
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆρας τ' ὀλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ἱσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν· 230
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ὀπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ὀπιορκήσῃσι·
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οὐδὲ θεμιστέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρηον,

Εὐ-

227. Λήθη.) Alii legunt λιμὸν, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur φάσις quam φόνον, qui supra in Aspide vers. 155, conjun-

xit

Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachesinque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quaque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus,
Nox perniciosa: post hanc Fraudē enixa est, & Amicitiā,
Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemtum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Deinde rursum Thaumantem magnam & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,

Eury-

xit etiam Poeta hæc duo φόβος & ἀνδροκτασίη.

238. Κηδὼ καλλιπάρηον.) Alii legunt Κήτω. ἐν πόντῳ γὰρ τὸ κήτη διάγειν εἰώθεισαι ἰσχυρότατα ὄντα καὶ εὐμεγέθη.

240. Me-

Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλυνή τε, Γαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει, καὶ ἐϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε Φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·
Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε Φυλὼ τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη·
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῦιαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγαπρα

Ἡγά-

240. Μεγήριτα,) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est, μεγάλα, ἐπέρασα, ἢ ὑπεκαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

243. Πρω-

Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum.
Ponto in infructuoso, & ex Doriae pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë. Spioque velox, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
Dotoque, Ptotoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesaaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam

Duxit

243. Πρωτώ τ'.) Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

269. Me-

Ἠγάγετ' Ἠλέκτρῃ. ἡ δ' ὠκείας τέκεν Ἶριν,
Ἠΰκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείης πτερύγεσσι μετ' ἀχρόνιαι γὰρ ἄελλαι.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραῖας τέκε καλλιπαρήους, 270
Ἐκ γῆρας τῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραῖας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἄγηρω
Αἱ δύο. τῇ ἡμιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον οὔνεκ', ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ παρὰ πηγὰς
Γείνετ', ὁ δ' ἄορ χρύσεον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Ὁ μὲν ὁ ἀποπτάμενος, πτόλιν ἀνθρώπων χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
Βροντὴν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίην Ἡρακληείην,

Βοῦ-

269. Μιαχρόνιαι.) In cælum volabant: cælum enim etiam χρόνον dici annotat. Schol. Sed sunt qui legant μιαιχθόνιαι, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.) Al. καλλιπέπλους.

288. Μιχθεὶς.) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. vers. superius,

Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Iridem,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
Phorco post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis prædi-
A partu canas, quas ob id Graas vocant. (*tas,*
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non ob-
noxiæ
Duæ: cum una concubuit cærulea casarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus,
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud
fontes
Natus esset: cæterum hic ensem aureum tenebat manibus caris:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorũ,
Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves

perius, post illum Ἐν μαλακῷ. cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recenseturCalliroë. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur Κύκνε δ' Ὠκεανοῖο. supra in Aspide, vers. 142. 297. Σπῶν.)

Βοῦς παρ' εἰλιπόδεσσι, τοῖς ῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ· 290
Ἤματι τῷ, ὅτε τοῖς βοῦς ἤλασεν Εὐρυμεδώπης
Τίρυνθ' εἰς ἱερήν, Ἀμβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βοῦκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς 295
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρονα Ἔχιδναν.
[Ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
Ἔνθα δέ οἱ αὐτὰρ κάτω, κοίλη ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα νάειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρατος, ἤματα πάντα.] 305
[Τῇ] Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κείρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειόν, 310
Κέρβερον ὠμηστήν, ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντοκάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.]
Τὸ τρίτον, Τύφωνος ἐγείνατο λυγρὸ εἰδῶλον
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ. 315

Καὶ

297. Σπῆι.) Alii rectius legunt σπεῖ, σπεῖος, ἰοῦς, τοῦ, antrum.

311. Κρατερόφρονα.) Κρατερὸς, lætitiam cordis vultu prodens. Pecu-

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacrum, mensus iter Oceni,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,
Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.
Illic vero ei spectus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusq; Diis mortalibusq; hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac

Peculiariter autē χρῶμα quoddam dicitur χαροπὸν & χαροπόν, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε.
[Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος,
Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσσηδὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.]
[Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης, ἠδ' Ἀπέσαντος.
Ἀλλὰ ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.]
[Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφείον τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρηνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνείον τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋῤῥείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,

Εὐ-

Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ prædatricis.
Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti draconis.
Ante leo, pone vero dracæ, in medio autem capræ,
Horrende efflans ignis robur ardentis.
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
Ab Ortho subacta: Nemeæumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloium argenti vorticem,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Εὐίππόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
Τίκτε δ' θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δ' Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰανείρη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής, 350
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
Ζεύξω τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ Εἰδυῖα Πολυδώρη,
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος,
Κρεουσά τ', Ἀσία τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρώ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων πρεσφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναι,
Αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ κανάχηδα ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀρχαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν·
Οἱ

345. Εὐίππον.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδίσκον, pro Ἄρδησκον.

356. Ἀκάστη.) Ab ἀκάζω acuo. accentus retrahitur, discriminis causa, ἀκαστὸς, ὴ, ὸν. sic

Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Iantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque.
Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:

Sed

sic ἐρασὸς amabilis: at quum est nomen viri, retrahitur accentus, Ἔρασος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, η, ον, non ornatus, κάζω, orno. Joh. Tzetzes: ἀκάστη, ἡ θεραπεία sanatio, ἀκέομαι, medeor, ἀκεστὴς, οῦ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

Οἱ ἕκαστοι ἴσασιν οἷ ἂν θεὸς ἐπιτάσσῃ. 370
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρόν τε Σελήνην,
Ἠώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείνατο, καὶ κατὰ τοῖον ἐν φιλότητι.
Κεῖνο δ' Εὐρυβίη τέκεν, φιλότητι μιγεῖσα, 375
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν εἰδοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτερόθυμους,
Ἀργέστην Ζέφυρόν, Βορέην τ' αἰψηρόκελεύθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τέκεν Ἑωσφόρον ἠερίγενειαν,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, δεινοτάτους γείνατο τέκνα. 385
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύοι·
Ἀλλ' αἰεὶ παρὰ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδρόωνται.
Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἀφθιτος, Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 390
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν' ἀποῤῥαίσειν γεράων, τιμῶν ἕκαστον

Ἐξέ-

370. Οἱ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι θεὸς ἐπιτάσσοι.

375. Κεῖνο.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cœli & Terræ, vers. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίη ex Ponto & terra prognata dicitur.

Por-

Sed singulatim noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemq; Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis qui cœlum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum manegenita,
Astraque fulgentia quibus cœlum cinctum est.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in ædibus,
Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
Quibus non est seorsim à Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantē sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cœlum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes pugnet,
Nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque

Ha-

Porro in hoc versu pro τίκτειν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότητι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur etiam ὃς πάσαισι.

379. Ἀργέστην.) Alias λαιψηροκέλευθον.

393. Μή τιν'.) Ἀποῤῥαίσειν reposuimus pro ἀπορήσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro *carere* accipere.

Ἐξέμμορε, καὶ τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅσσις ἄτιμος ἐνὶ Κρόνῳ ἠδ' ἀγέρασται, 395
Τιμῆς καὶ γεράων ὅπ' ἐμῇ θέμις ἔστι.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος ἠλυμπόν δε
Σὺν σφῇσι παίδεσσιν, φίλου Διὸς μήδεα πατρός.
Τοὺς ὃ Ζεὺς τίμησε, τοσσατὰ δῶρα ἔδωκεν,
Αὐτοῦ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμορον ὅρκον, 400
Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
Ὡς δ' αὔτως πάντεσσι Διὸς μνήσας, ὥσπερ ὑπέσχη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς ὃ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἄνασσει.
Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσσαμένη δ' ἵππῳ θεὰ θεῷ ἐν φιλότητι, 405
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, οὗ ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν, 410
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δ' ἀστερόεντος ὑπ' ἠνορέῃ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τελεσθεῖσ' ἔστι μάλισα. 415
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατ' νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ,
Ῥεῖα μάλ', ὥ περ φέρων γε θεὰ ὑποδέξεται ὄχας·
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν. 420
Ὅσσοι

417. Ἔρδων.) Vel Ῥίζων.

430. Ἐν.

Habiturum, quem antea inter immortales Deos,
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno, & immunis,
Ad honores ac præmia provecturum, ut fus est:
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,
Cum suis filiis cari per consilia patris,
Ipsam vero Jupiter honorvit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
Genuit insuper Asteriam clarum, quam olim Perses,
Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honorvit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris,
Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor,
Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Ὅσσοι γὰρ Γαΐης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτήσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ·
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν·
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ᾗ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἡ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν.
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας ᾗ βίῃ καὶ κάρτεϊ, καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὤπασε πολλὴν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀΐξειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θημῷ γε θέλουσα,

Ἐξ

430. Ἔν τ' ἀγορῇ.) Hic pro ἔνθ' reposuimus ἔντ', & pro ᾗ κ', ὧν κ'.

436. Ἔνθα.) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponen-

Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorũ habet sortem omniũ.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quæcunq; sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniã Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat,
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:
Et his qui glaucum mare *tempestuosum secant,*
Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens,

Ex

nendum videtur: certe τυῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset.

438. Ῥεῖα.) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδ'.

445. Βουκολίας.) Fortasse pro βουκόλια metri causa repositum.

480. Κρή-

Ἐξ ὀλίγων βριάει, κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἵδέ τε τιμαί·
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεές ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο·
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο, ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμήναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων,
Παῖδας ἑοῦς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα Φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανόν ἀστερόεντα,
Μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι

Δμ-

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis paucioni reddit
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus.
Fecit autem ipsam Saturnus alumnam juvenum, qui post ipsam
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerant:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cœlo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia
Idæoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctu gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum,
Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terraque, & Cœlo stellato,
Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, posset que ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus
Illi vero filiæ dilectæ auscultarunt & morem gesserunt,
Et ei commemorarunt, quæcunq; fatis constitutũ esse fieri

Circa

Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ἠΐϊ καρτερόθυμῳ,
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ (ἐν) Δικτάῃ τραφέμεν ἀπαλέμβροτον ἥβης.
Ἔνθα μιν ἶκτο φέρουσα θοὴν νύκτα μελαίνης
Πρώτιον ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἀντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀργαλέῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ ἄρα γαστέρι νίσσα μέγαν λίθον ἐγκαλίξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑῷ ἐγκάτθετο νηδύϊ,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὡς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑοῦ υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείποιτο, ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάειν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μιν ὀξέα καὶ φαίδιμα γοῦνα
Νώξεσκε τοῖο ἄνακτος· ὀπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς,
Ὃν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δ' πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν.

Οἵ

480. Κρήτῃ.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Νί-

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prehensum
Antro in excelso, divinæ sub lātebris terræ,
Argæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluto autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terrā spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi,
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus.
Solvit vero patruos noxiis à vinculis
Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.

Qui

493. Ἤξετο.) Nonnulli codices habent ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν.

503. Οἱ

Οἱ δὲ ἀπεμνήσαντο χάριν Ἐργεσιάων,
Δῶκαν δ' βεντλῶ, ἡδ' ἀιθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεπτλῶν τοπὴν δ' πελώρη γαῖα κεκάθη· 505
Τοῖς πίστωσ, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κείνῳ δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνῳ
Ἣ γάγετο κλυμένῳ, καὶ ὁμοῦ λέχος εἰσαναβαίνεν.
Ἡδὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑψηκόμοντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα 510
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτινόον τ' Ἐπιμηθέα,
Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γίνετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·
Πρῶτος γὰρ ῥα Διὸς πλάσην ἐδέξατο παρθένον.
Ὑβριστὴν δ' Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ, 515
Εἵνεκ' ἀταθαλίης τε καὶ ὑψηρεφέος ὑβρίος.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, ἐπέραν Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητιέτα Ζεύς. 520
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς δεργαλέοισι μέσσον ἀμφὶ κίονα ἐλάσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανυπτερύγιον· αὐτὰρ ὁ γ' ἦπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
Νυκτὸς, ὅσον τ' ἐπὶ πᾶν ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νεῦρον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδης, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530

Πλείον

503. Οἱ δὲ.) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἀπεμνήσαντο.

517. Δεσ-

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederunt que tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.

Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem,
Duxit Chymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit pratereà gloria præsignem Menœtium, atque Prometheum,
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.

Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem,
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dum ex necessitate,
Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Prometheà versutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
Comedebat æternum: quin ipsum crescebat tantum ubique
Noctu, quantũ toto die edisset extentas alas habens avis.
Hunc quidẽ Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
Καί πρ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπατίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
Ἦκ' ἐπιμειδήσας· (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.)
Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἕλευ ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίσε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Κερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ
Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

Καίουσ'

537. Δασσάμενος.) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tan-

Major etiam quã antea, superterram multos pascentem,
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Mecona, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens:
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui adipe
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte,
Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque:
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
Tunc vicissim alloquutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens: (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æterna consilia sciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem concipiebat animo
Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animũ,
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
Ado-

tanquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Καίȣσ' ὀςέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδὼς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τȣ́τȣ δ' ἤπειτα, δόλȣ μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδȣ μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάȣσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βȣλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέϊ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀμφὶ δέ οἱ ςεφάνȣς νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτȣ̀ς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ ςεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ,
Θαυ-

576. Ἀμφὶ.) Pro νεοθηλέος quidam reponunt νεοθηλέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλο-

Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter:
Iapetionida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sane dolose oblitus es artis.
Sic dixit iratus percitus Jupiter aterna consilia sciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignis robur indefessi
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum commovit,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.
Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.
Cinxit vero & adornavit Dea casis oculis Minerva,
Candida veste: à capite vero calyptrum
Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu:
Circum vero ei serta recens florentis è floribus herbæ
Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput posuit,
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
In hac artificiosa multa calata erant, mira visu.
Bellua quas Continens plurimas alit, atque Mare,
Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,

Θαυμαστὴ, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένῳ γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τοῦ γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
Τῆς γὰρ ὀλωΐον ἐστι γένος, καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένῃς πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσι κατηρεφέεσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
Αἱ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠματίαι στείβουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔνδοθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρῃσι ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
Ὡς δ' αὐτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
Ὅς κε γάμου φεύγων καὶ μέμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
Χήτει γηροβόσκοιο, ὅ οὐ βιότου ἐπιδεύης 605
Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ δαῖτα δατέονται
Χῆραι αἱ. ὧ δ' ἂν τε γάμου μοῖρα γένηται,
Κεδνήν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρήρῃαν πραπίδεσσι,
Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει

Ἐμ-

593. Οὐλομένης.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum in jure tam metri quam sensus ipsum, hoc modo: Οὐλομένῃς πενίης ἀσύμφορα, ἀλλ' ἀκόρεσσι.

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Cæterum post quam effcit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesque homines,
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
Illius enim perniciosum est genus & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum,
Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum.
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Esse.

ειο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. *Commoda*, cum significet, *comitantia*, ut in illo ejusdem Poëtæ loco in Ἔργ. vers. 300. Λιμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

Ἔμμιψαι. ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρ]ηρεῖο γυνέθλης, 610
Ζώῃ ἐνὶ ῥήθεσιν ἔχων ἀλίασον ἀνίλιν
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀμήχεσον κακόν ὄῖστιν.
Ὣς σὸν ἔστι Διὸς κλέψαι νόον ὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὸ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
Καὶ πολύϊδριν ἐόντα μέγας κ]ὶ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεω δ' πρῶτα πατὴρ ὠδύσα]το θυμῷ,
Κότῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἡνορέλιν ὑπέρβιον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατέναστε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 620
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχον]ες ὑπὸ χθονὶ ναιε]τάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ ἐν φιλότητι, 625
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διλωεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκλιν τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὸ μάρναν]ο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοῖ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο, 630
Ἀντίον ἀλλήλοις]ι Δι]ὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οθρύος Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὀλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχλιν θυμαλγέ' ἔχον]ες, 635
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυ]ούς.
Οὐδέ τις λὼ ἔρκος χαλεπῆς λύσις, ὐδὲ τελεύτη
Φυδετέρῃς, ἴσον ἦ τέλος τέτα]το πολέμοιο.

Ἀλλ'

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem,
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multisciium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyge, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admirans, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latum,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus Terræ,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis,
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum,

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατείνην,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ἄψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Πλύθαμεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φατ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,

Μῦ-

650. Φαίνετε.) Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον.

651. Ἐς φάος.) Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῆς

Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:
Audite me, Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno fatisumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, quibus perpessis
Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
Nostra per consilia, à caligne obscura.
Sic dixit. illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio.
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

658. Σῆς δ'.) Est & alia lectio. Σῆσι δ' ἐπιφορεύνησι.

659. Ἄψορρόν δ'.) Conjunximus δε cum præcedenti voce ἄψορρον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio ἄ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Ἐπ-

Μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς 665
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πρόσθεν· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε,
Δεινά τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσονθο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκονθα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὑπὲρ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῖ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ θεὸς ἔκαχε πόντον ἀπείρων,
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέρρεε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος 680
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀστέων ἰωχμοῖο, βολάων τε κραταιάων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα σμερδνήεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τόγε
Εἴθαρ μὲν μένος πλῆτο φρένας, ἐν δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην. ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε σὺν ἀστεροπῇ πυκινόν· αἱ δὲ κεραυνοὶ 690
Ἅμα ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ πυκινόν τε

Χει-

675. Πετρῶν.) Pro σιβαρῆς, Steph. editio σιβαρῶν, quæ minus placet, vide vers. 715.

703. Πλη-

Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœminaque & mares, die illo;
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplius Olympus
Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus frugor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος. ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ δεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμείαν ἔχειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασσυτέρας. κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι

Τι-

703. Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δοῦπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Ἐς φάος.

706. Σὺν δ'.) Quidam malunt

Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem coram
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitũ, clamoremq;
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Tita-

sunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. eyponit ἐδόνουν, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀτηκ-

Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης. 720
Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περὶ κεῖται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κότος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
Ἔνθά δε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Χάσμα μέγ' οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸς θύελλα θυέλλη
Ἀργαλέη· δεινόν τι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι. 745

Τῶν

Titanas: atque hos quidem sub ternam longe patentem.
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub ternam, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus,
Cœlitus delapsa, decimo die ad ternam perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus,
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultimæ terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis ægidæ habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci.
Pontique infructuosi; & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtectæ nigris.

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀσφαλέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἐοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δ' θύραζεν 750
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει.
Αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τεὸν ἀυτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἐς ὅ κε ἵκηται,
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα· 755
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χεροὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠερόειδεῖ.
Ἔνθα θ' Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
Οὐρανὸν εἰσαναβαίνων, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ θ' σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν 765
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς θ' καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν. δεινὸς θ' κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειής. τέχνην θ' κακίην ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας 770
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων

Ἐθέλῃ

748. Ἀστερίων.) Legitur & ἄστρον ἐοῦσα.

764. Τοῦ

Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursum in domo existens,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scadens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, areum vero ei pectus
Crudele in præcordiis: habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ
Stant. Harrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devo-

764. Τῦ γ.) Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῇ.

Ἐσθίει ὄνκε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἐνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις
Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρι καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε, θεῶν μέγαν ὅρκον, ἐνεῖκαι,
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς ἀργυρέῃς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δέ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκεν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

Αὐ-

781. Ἀγγελίη.) Alii malunt Ἀγγελίης: quod videretur tum in fœminino genere poni (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus pro ἀγγε-

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero à Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum, ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ è petra destillat alta
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorso maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum:
Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

Sed

ἀγγελίαις? sed & hoc durum.

793. Ὅσκεν.) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἆθλος.
Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστοφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,
Αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.
Αὐτάρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων

Θε-

81. Ἐνθάδε.) Legitur & λαῖνος.

825. Ἦν.)

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neque ad epulas,
Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt;
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentẽ,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei

Ad-

825. Ἡν.) Nonnulli legunt κρατεροῖο δράκοντος.

Χειρὸς ἀπὸ σιδαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' ἁλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δ' γαῖα φερέσβιος ἐστεναχίζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῳ ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δ' χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τὰς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν,
Ἄσπετος. ὄσσε δ' ἄμυδις καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δ' δεινὸν ἔσχεν κάτοχον χάος· εἰσαΐοντο δ' ἄυτα 700
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' ὄσσαν ὄσσαν ἀκούσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλναιο· τοῖος γὰρ κε μέγας ὀρωρὴ δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξερπούσης.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαραγίζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρη δ' ἀνεφαίνετο ἔργων μέγα.
Ἐκλίνθη δ' μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν πρώτοισι μάχην δεινὴν ἐγείραν,
Κότος τε, Βριάρεώς τε, Νόμης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιδαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
Πέμπον ἐπασσυτέρας. κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι

Τοὺς

703. Πίλναιο.) Legitur hic etiam, μέγας οὐρ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Ἐν φάος.

706. Νόμης δ'.) Quidam mallunt

Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem coram
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitũ, clamoremq;
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugna: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Tita-

lunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. eyponit ἐδόνουν, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀτηκ-

Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης. 720
Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταιο, 730
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος δὲ περίκειται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κότος τε, καὶ ὀβριμόθυμος Βριάρεως
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
Ἔνθά δε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Χάσμα μέγ' οὐδέκε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸς θύελλα θυέλλη
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι. 745

Τῶν

Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem.
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus,
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus,
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Abscondititi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultimæ terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis ægidæ habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci.
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda.
Stans, nubibus obtectæ nigris.

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει.
Αἰλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται,
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Αἴδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειής. τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἴοντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων

Ἐσθίει

748. Ἀστεμφέως.) Legitur & ἆσσον ἰοῦσαι.

764. Τοῦ

Has ante Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursum in domo existens,
Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scadens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis: habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ
Stant. Harrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devo-

764. Τȣ̃ ζ.) Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῇ.

Ἐσθίει ὅνκε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἐνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ. ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις
Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρι καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε, θεῶν μέγαν ὅρκον, ἐνεῖκαι,
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς ἀργυρέῃς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δέ μι' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκεν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

Αὐ-

781. Ἀγγελίη.) Alii malunt Ἀγγελίης: quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus pro ἀγγε-

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero à Diis inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum, ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ è petra destillat alta
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorso maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum:
Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

Sed

ἀγγελίαις? sed & hoc durum.

793. Ὄσκεν.) Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὶ νῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπῶν ἄθλων. 800
Ἐννάετες δὴ θεῶν ἀτιμείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, 805
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι κατασφέλου ἀμφὶ χώρου.
Ἔνθα δὴ γῆς ἀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ. 810
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφής, ῥίζῃσι διϊκνέεται ἐνερθὲν ἀπείρων,
Αὐτοφυής. πρόσθεν δὴ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττός τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυιέμεν, θυγατέρα οἷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς, 820
Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσοῦν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάμαντοι κραταιοῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφεος, δεινοῖο δρακόντος, 825
Γλῶσσαι δυσφερέσσι λελιγμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων

Θεσ-

81.. Ἐνθάδε.) Legitur & λάϊος.

825. Ἑκ.)

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neque ad epulas,
Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt;
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentẽ,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei

Ad-

825. Ἦν.) Nonnulli legunt κρατεραῖο δράκοντος.

Θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ κόρυσσ' ὀδεκομώοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
Παντοίλω ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
Θθέγγονθ', ὥστε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐρεβεύχεω, μενεπτόλεμον ὄσσαν, ἀγαυροῦ·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος·
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαῦμα τ' ἀκούειν·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασκ', ὑπὸ δ' ἤχεε δῆρις ἀκόντων.
Καὶ νύ κεν ἐπ λέτο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Πόντος τ' Ὠκεανός τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
Ποσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα,
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βρεντῆς τε, στερόπης τε, πυρὸς ὑπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος·
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανός, ἠδὲ θάλασσα.
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, ὠθεῖτ' ἀμφοῖν, κῦμα ἀμάρακτον
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέετο δ' Ἀϊδης ἐνέρων καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,

Τι-

828. Πατέων.) Legitur & πατέων.

830. Παντοίλω ὄπ' ἰεῖσαι.) Si λοι scribitur, cur non ἰεῖσαι hic scriptum est? (quod consentaneum est.) cur non ὀφ ex ὄπ' factum est? Mihi quoque id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi codicum hanc lectionem reli-

Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursum
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atq; fortiter. circũ vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus.
Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occubat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,
Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca, fluctus longi (batur.
Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,

Tita-

reliqui: præsertim quum jam antea in quodam Homeri hymno εἰς Ἄρτεμιν, idem iisdẽ in vocibus observassem. Ibi enim legitur, αἱ δ' ἀμβροσίην ὀπ' ἰεῖσαι, non ὄφ' ἰεῖσαι. Steph. 850. Τρέσσ') Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρέσσε δ' ἀΐδης, cum qua lectione versus constare non potest.

Τιτηνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης
Πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑχρὸν ἀέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἳ δ' ἄλλαι μὰψ αὖραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
Αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
Ναύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ,

Ἀν-

870. Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius

Titanesque sub tartarum detrusi, à Saturno seorsum existentes.
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens, circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icto prosiliebat à rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar,
Quod arte juvenum & à fabrefacto catino
Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.
Ex Typhoëo autem est ventorum vis humida stantium,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium

Viris

rius conjungenda hæc duo Ἀργέστην & Ζέφυρον.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.) Multa exemplar. habent μαψαῦραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἱ μάταιαι ἄμμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.

884. Γαίης.)

Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνῃσι, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Ὣς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὡραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοί-

884. Γαίης.) Versus hic est hypermeter in nonnullis ex empl. quæ habent, αἰεὶ Ζῆνα.

903. Αἵτ'.)

Viris qui illis occurrerint in ponto.
Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cœli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Par-

903. Αἴτ'.) Quidam scribunt ἀρχίνοι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

938. Ζηνὶ.)

Μοίρας θ', ἧς πλείστῳ τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι 905
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵετο δερκομενάων 910
Λυσιμελής· καλὸν δ' ὑπὸ ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὖτ' αὖ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς ὀδυσσαμένη μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐρασσάσθο καλλικόμοιο, 915
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον ὀφθαλμῶν ἀπὸ πάντων ἀθανατῶν,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα· 920
Ἀριστοτάτῳ δ' Ἥλῳ θαλερῷ τέκε θυγατέρα τε.
Ἣ δ' Ἠοῖ, καὶ Ἄρῃ, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, (καὶ ζαμενὴς καὶ ἤρεσεν ὦ ὀδυσσαμένη)
Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἀθανατῶν.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
Τρίτων δῖος ἔγενετο μέγας· ὅστε θαλάσσης
Πυθμένι ἔχων, ὀδυσσαμένῃ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι

Naiḗ

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens:
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum è palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua à matre, dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musa aurea mitra revincta natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latono autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentē,
Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Jovis amore mixta.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsis oculis prædictam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaque.
Juno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

In-

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινοὺς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι Φάλαγγας
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Σὴν δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν.
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφιγυήεις,
Ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἄγηρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς,
Ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
Ὄλβιος, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηῒς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.

Ἡ δέ

938. Ζηνὶ.) Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὄλ-

Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercurium,
Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.
Aglaiam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans,
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem,
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis,
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.
Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præditam.

Hac

954. Ὄλβιος.) Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσσαι.

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν ἐΰσφυρον ἐν Φιλότητι
Γείνα θ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἠπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότητι,
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη, θηγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Κρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθονῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν,

Ἴφθι-

961. Ἡ δέ οἱ.) s in particula δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis. 1003. Αὐ-

Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque, mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
Iasio heroï mixta jucundo amore.
Novali inter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.
Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mænibus pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris,
Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum omnium.
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
Παῖδ' ἁπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων,
Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον,

1003. Αὐτάρ.) Reperitur etiam Νηρηΐδος.

1013. Ἄ-

Fortem Phaëtontem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ pubertatis,
Puerum juvenalia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Aëtæ à Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa impendebat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc domita ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron,
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filiæ marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit; præstantissima Dearum,
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo præditum.
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ,
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Ulyssis arumnosi in amore,

Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότητι,
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται γείναιτο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δ' γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1013. Ἄγριον.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scribuntur ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.
Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Naustnotumque, mixta grato amore.
Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum agmen cantate, suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

N*On contracta legenda sunt seu contracta, metro id postulante.* Verbi gratia. ι. 5. Ῥίμα μὲν γὰρ βελέων, ῥίμα δ' βελέεσσι χαλίπτει. Hîc prius ῥίμα proferendum ῥά. ι. 30. Ὠκεῖα γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hîc metrum postulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νεικη. In dimensione, inquam, secus non. ι. 109. χεύσεον μὲν πρόσθεν μὲν. Legendum hic χευσοῦν. & sic in aliis. ι. 129. ἔτια., ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit anceps. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere foras,* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps, *Sic* α. 5. εἴδεί τε μιγέθ τε ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε enim prius, cum εἴδεϊ cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡφαιστῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡφαιστῆ. θ. 93. pro Μουσάων, lege Μουσῶν, pro ἀψοδίαι, lege ἀψοδῶν, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. θ. 199. pro Κυκλωπήων, lege Κυκλωπῶν. Sed inquies, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimisionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιαδ. α. ι. Πηλιάδεω, Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηλιάδεω, sed Πηλιάδω, vel Πηλιάδω per syncopen & ἐψιλῶς. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλιάδης ὁ (ὁμοίως & Πηλιώς) dicant per Ionicam ἀλφαβήτου, Πηλιάδης, ου, ὁ, & per novam & α epenthesin, Πηλιάδης, ου, ὁ, pro Πηλιάδω vero Ionicè Πηλιάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ ἀλφαβήτοι, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta judice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica. & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum. ex. gr. α mutant in ω. dativum pl. formant à nominativo plurali. ἔργοις, pro ἔργοις. rejiciunt fere ubique augmenta verborum. & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

In-

INDEX VOCABULORUM QUÆ IN HESIODO OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus. ut. Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. θ. θεογονίαν.

Α, *Quæ* nom. pl. n. g. ab ὁ, *quod*: articulus postpositivus. ε. 365.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, *non tangendus*, ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum τοῦ α ἀάπτω. *lædo*, *noceo*. f. ψω. ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάσθη 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτω *lædo*. F. ἄσω. quod fit ex ἀάω. hinc a. 1 ἀάσθην, pro ἤσθην tollitur augmentum, & α poetice reduplicatur. Th. ἀτάω, ῶ, f. ήσω, *lædo*, *noceo*. ε 281.

Ἄᾶσι, *flant*. 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo*, *spiro*. θ. 875.

Ἄαται *saturatur*. 3. person. ab ἄημι. in pass. ἄαμαι *expleor*, *satior*, ad formam τοῦ ἵσταμαι. Th. ἄω, f. ήσω. flo. spiro. α. 101.

Ἄατος, ου, ὁ καὶ ἡ. *insatiabilis*, innoxius. Th. ἀτάω, ῶ. f. ήσω lædo. θ. 714.

Ἀβούτεω gen. Ionicus pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, ου. *bobus carens* ex α priv. & βοῦς βοὸς ὁ ἡ, vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀγαγὼν, part. a 2. Attice pro ἀγὼν, ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον. ε. 164.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν bonus, a, um. dat. pl. ἀγαθοῖσι paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λωΐων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24. 234.

Ἀγαίεται, 3. pers. ind. ab ἀγαίομαι. *irascor*. *invideo*. ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω. demiror.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν *ἀιμῆς* & κλυτὸς *celebris*. à κλύω, pro quo etiam κλῦμι *audio*, ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 1015.

Ἀγαθώτατον, superl. ab ἀγαθὸς, ῆ, ὸ. placidus, ex α epitatico & γάθος, εος, τὸ, lætitia, gaudium. ϑ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præs. part. passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ. p. κα. *orno*, ἀγάλλομαι *exulto*: ad formam ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל. ἀγαλλόμενοι, præs. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγαυὴ, nomen fœminæ, *splendida*, à masculino ἀγαυὸς admirabilis, splendidus. Th. ἀγάω miror. ϑ. 246.

Ἀγαυλὴ, nomen mulieris vide paulò ante ἀγαυὴ. ϑ. 976.

Ἀγαυὸς, ῆ, ὸ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγαυῶν, gen. pl. ϑ. 461. 632.

Ἀγαυρῆ, *ferocis*, gen. sing. Th. γαῦρος, ε, ὸ. *superbus*, *elatus*: ἀγαυρὸς valde superbus. α non est privativum, sed intensivum. ϑ. 832.

Ἄγγε pro ἄγγεα, *vasa*, non. pl. n. g. ἄγγεσι, dat. pl. Th. ἄγγος εος τὸ, vas quodlibet. ι. 611.

Ἄγγελος, ε, ὸ. nuntius. ι. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nuntiatur. ϑ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσι, vide paulo ante ἀγγε. ι. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præs. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειρον, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειρον, ab ἀγείρω, congrego. Poëtæ metri causa tollunt augmentum. f. ρῶ p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. α. 1. ἤγειρα. ι. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέλη, grex. ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine *agmen*. ab *agendo*. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 268. ϑ. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Ion. *prædatrix*. ab ἄγω & λεία ας, ἡ *præda*. α. 197. ϑ. 318.

Ἀγέρας, ε, ὸ, ἡ. *immunis*, *præmio carens*. ex α privat. & γέρας, τος, τὸ, præmium, munus. ϑ. 395.

Ἄγαξ, præs. inf. pro impera. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον ι. 693. 798.

Ἀγέστρατος, ὸ, ἡ. *dux exercitus*. Minervæ epitheton. ab ἄγω, duco, & στρατὸς, ῆ. ὸ. exercitus. ϑ. 915.

Ἀγλαόφρα, acc. sing. *fortem*. ab ἀγλαόφρων, ὸ. *strenuus*. compositum ex ἄγαν valde. & ἀνὴρ *vir*. ι. 7. ϑ. 641.

Ἀγήρω, ε, ὸ ἡ, *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γῆρας, ατος, τὸ. *senectus*. ϑ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. sing. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὸ ἡ. *senii expers*. Et ἄγηρω, nomin. plur. 4. simpl. Ex α pri-

privat. & γῆρας, ατος, τὸ, senectus. θ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ. versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia, compositum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48. θ. 19. 473. 495 &c.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *inflexus*, *curvus*, & χεῖλος εος, τὸ, *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates*, *gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus ab ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, splendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335. θ. 412.

Ἁγνῇ, dat. sing. ab ἁγνὸς, οῦ, ὁ. castus. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. est ἄγω F ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348

Ἁγνῶς, caste, adverb ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc sing. præs. part. act. vide supra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. εύκα, *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *apertè dico*. ε. 278. 400.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὰ, ἡ, *forum*. Th. ἀγερω *congrego*, ut supra, & ἀγορὴ, Ionice pro ἀγορὰ. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. θ. 89.

Ἄγραυλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρὸς, οῦ, ὁ, *ager*, & αὐλὴ ῆς ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαιθρον. item *stabulum*, *septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. θ. 26.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, ab ἄγρα, ας, ἡ. *captura*, *venatio*. θ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, οῦ, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. est nomen propriũ viri. Ἄγριος, ου, ὁ. θ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ου, ὁ. agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ου, ὁ. rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, ου, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, οῦ, ὁ. tumultus. θ. 925.

Ἀγρο-

Ἀγρομένοισιν, dat pl. part. præs. Ion. syncope, pro ἀγειρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἤγερκα & Attic ἀγήγερκα a. 1. ἤγειρα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ. gen. cas. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος, Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ. ager. α. 407.

Ἄγχι, pro ἄγχε *prope*. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

Ἀγχίμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, è propinquo veniens, ex ἄγχι *prope*, & μολέω, seu μόλω, venio. α. 325.

Ἀγχίσῃ, dativus singul. ab Ἀγχίσης, ου, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d ἄγχι τῆς ἰσότητος ϑ. 1009.

Ἀγώμενος, præs. part pass. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω. idem. ϑ. 619.

Ἄγων, *vehens*. part. præsens, ab ἄγω *duco*, *vebo*. vide ἀγαγὼν. ϑ. 598.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. ε 206.

Ἀγῶνι, dat. sing ab ἀγὼν, ῶνος, ὁ. *certamen*. ϑ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν. 3 pl. subj. ab ἄγω *duco*, *vebo*, *trabo*. f. ξω. ε. 218.

Ἀδάητα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω. scio, disco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ου, vel ἀδάμας, αντος, ὁ. nomen clarissimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, αντος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυς, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀδηκτοτάτη, ε. 418. est superlativus, à positivo ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ. proprie *morsu non obnoxius*: hic vero *cariem minime sentiens*. à δάκνω *mordeo*. f δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δόδηχα. unde etiam est nomen δὴξ vermis, qui lignum corrumpit. ἶψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua ledit. ἶξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obest. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui vestes deptavat. τρὼξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλος, ου, ὁ. manifestus. ε. 6.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ. injustus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ. justitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, à δαμάω, domo. ϑ. 349.

Ἄδον, pro ἦδον. 3. pl. a. 2. act. ab ἁδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ἦκα. at Ἄδω, *saturo*, *expleo*. ϑ. 917.

Ἀδρο-

Ἀδροσύνη, ἡ *ubertas, copia.* ab ἁδρὸς, ῦ, ὁ. *dives, crassus, magnus.* ε. 471.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ἀδώτης, ου, ὁ. *qui nihil dat.* Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δώτης, ου ὁ *qui dat.* Th. δίδωμι do. ε. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ, certamini præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ *certamen.* ε. 652. α. 94.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur.* 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλεύω f. εύσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *pugno, dimico.* vide ἄεθλον. θ. 435.

Ἀεὶ, adverb. semper. θ. 388.

Ἀειγενετάων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus, ex ἀεὶ & γενετος, qui genitus est. Th. γείνομαι, nascor. f. γενήσομαι. a, 2. m. ἐγενόμην. θ. 548.

Ἀείδειν. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω *cano.* Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾖκα. ε. 660. θ. 1.

Ἀεῖραι, a. 1. act. infin. ab ἀείρω tollo. f. ἀερῶ. a. 1. ἤειρα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμεναι, plur. part. præs. f. g. ε. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo, f. ξω. θ. 166.

Ἀέκητι, *non invito,* adverb. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ. spontaneus. θ. 529.

Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα canto. θ. 965.

Ἄελλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, *turbo, procella,* ex ἄω *spiro* & εἰλέω *convolvo.* θ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. *procellosa.* θ. 267.

Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, perpetuo fluens. alii legunt ἀενάων, οντος. ex ἀεὶ *semper* & νάω, *fluo.* Th. ναίω, habito. ε. 548.

Ἀενάου, genit. g. f. ab ἀέναος, *perennis.* Poët. pro ἀείναος, ex ἀεὶ *semper* & νάω *fluo.* ἀενάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι *flo* ad formā τιθεὶς, έντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 613.

Ἀέξῃ, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa αὐξάνω & αὔξω f. ήσω. p. ηὔξηκα. ε. 6. ἀέξομαι, ῃ, εται, pass. ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen. Ion. part. præs. ε. 6. 771. θ. 195. 444.

Ἀεργὸς, ῦ, ὁ. iners. ἀεργῷ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ. *pigritia.* ab ἀεργὸς, pro qua in prosa ἀργὸς Th. ἔργον, opus. *Prosa* dicitur quasi *profusa* oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. ε. 301. 309 310

Ἀερσιπόται, nom. pl. *alte volantes.* Epitheton cygnorum,

rum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ. prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. *in aëre suspensus.* α. 316. ε. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum.* ε. 313. a nominativo ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, *flo*, & φρὰν, ενὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus.* hinc ἀεσιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀεσιφροσύναις, ab ἀεσιφροσύνη, stultitia. θ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέου, ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζει. 3. pers. præs. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἄζηται, præs. sub *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. *cum & mœrore conficior.* α. 585. θ. 99.

Ἄζω, cum aspero spiritu, *veneror.* σέβομαι. unde, ἀζόμενος. θ. 532.

Ἄζωστοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς *cinctus*, quod est à ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo.* in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωστὸς, *cinctus*, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ. *luscinia.* ab ἀείδω *cano*, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἄηθ' pro ἄητο, *spirabat.* imperfect abjecto ο μικρῷ per apostrophum. & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω *flo.* f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ. *aër*, ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι *flo*, hinc Ἀᾶσι, *flant.* 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω *flo.* ε. 514. θ. 875.

Ἀήτας, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, ἡ. *flatus.* in nom pl. ἀῆται, *flamina.* Th. ἄω. *flo.* ε. 619. 643. 673.

Ἀθάναται, pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt ἄθνητος, sed ἀθάνατος, ὁ, καὶ ἡ ex ἀ negativo & θάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ου, ὁ, ἡ, & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoq; derivata, sunt generis communis.* Ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ion. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 207.

Ἀθέσφατος, ου, ineffabilis. cōpositum ex α privativ. & θέσφατος pro θεόσφατος, à Deo pronunciatus: prout dicimus θεόσδοτος, *divinitus datus.* ἀθέσφατος etiam idem

idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivū, ut ι. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ι. 660 ex φατὸς dicendus hoc à φάω, dico. idem quod φημί. Θ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθήνη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ *papilla, mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθῆναι οἱ. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῆναι alio nomine Ἀκτή, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικὴ) civis Attica. α. 126. ι. 428.

Ἄθλ', pl. num. pro ἄθλα, à singul. ἆθλον, ου, τὸ. *præmium certaminis*. sed ἆθλος, ου, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra ἄεθλος, ου, ὁ, ι. 754 Θ. 800.

Ἀθόλωτος, ου, *illimis, limpidus*, ex α priv. & θολὸς, οῦ, ὁ. *limus, fex, sordes*: unde est θολόω turbo: θολωτὸς turbatus. ι. 593.

Ἀθρόος, ου, ὁ. *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc, ὁ, τὸ. ι. 36. 767.

Αἵ, artic. postp. ab ἥ, ὅς, ὅ. quæ, qui, quod. Θ. 268.

Αἰακοῦ genit. ab Αἰακὸς, οῦ, ὁ. Æacus. ab Αἴαξ Αἴακος, ὁ, vel Αἴας Αἴαντος, ὁ, quæ idem significant. nomen Herois, *Ajax*. Θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terrā, Poëtice, a γαῖα, seu γαία, ἡ. ι. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper capra*. ι. 514. α. 407.

Αἰγειδέω, acc. à nominativo, Αἰγειδής, ου, ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγειδής ergo est patronymicum, sicut à Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι. pl nom. à sing. Αἴγειρος, ου, ἡ *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τῆς ἐγείρεσθαι. α 377.

Αἰγίδ' acc. sing. αἰγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper* vel *capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰγιόχου, à nominativo αἰγιοχος, ου, ὁ. epitheton Jovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὀχὴ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ι. 481. 659. α. 322. Θ. 13, 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ. *vultur*, avis prædatrix & rapax.

pax. à γὺψ, γυπὸς, ὁ, *vultur.* α. 405.

Αἰδ', sunt duæ voces. αἱ est art. præpositivus, δ' per apostr. pro δὲ *vero.* ε. 821.

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδου, à nominativo ἀΐδης, ου, ὁ orcus, inferni. q.d. ἀϊδὴς, ἑος, ὁ, *obscurus.* ex α non, & εἴδω video. ε. 152. θ. 455.

Αἴδε, à nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε, α. 280. 300.

Ἀϊδὲς, obscurum, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, ἑος. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro ἀΐδου ab ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus.* in prosa dicitur, ᾅδης, ου. orcus, tartarus. θ. 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab ἀΐδηλος *tenebricosus.* Th. ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus.* ε. 754.

Ἀΐδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus.* Th. ἀεὶ *semper.* α. 310.

Ἀϊδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricosus.* ab εἴδω, video. θ. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentiæ,* ab αἰδὼς, ὁος, ἡ. *pudor.* θ. 92. hinc.

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε. 71. αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδὼς, ὁος, ἡ. pudor. ε. 255. θ. 80.

Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊς ἄϊδος, ὁ. *orcus.* idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. vide supra. ἄϊδὸς δε, *ad orcum.* Subintelligitur δόμοι. α. 151. 254.

Ἀϊδρείῃσι, ε 683. dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία. ἡ. inscitia ab ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ. sciens. Th. ἴσημι, scio hinc

Ἄϊδρις, *ignarius.* vide Th. ἴσημι. *scio.* α. 410.

Αἰδὼ, *pudorem.* acc sing αἰδόα, αἰδὼ, ab αἰδὼς, pudor ε 322.

Ἀϊδωνεὺς, ἑος, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. *Pluto.* θ. 913.

Αἰδὼς, *pudor.* ex α priv. & εἴδω video, quorum nos pudet, ea non aspicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰειγενετάων. θ. 893. *sempiternorum* gen. pl. Æol. pro αἰειγενετῶν. ab αἰειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus, ab ἀεὶ. semper, & γείνομαι, nascor. θ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ *semper,* poëtice, & αἰὲν. ε. 114. & 296. θ. 21. &c.

Αἰὲ ναόντων, ex ἀὲ semper, poët. pro αἰὲ, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam,* pro ἀετὸν metri causa. ἀετὸς, οῦ, ὁ. θ. 523.

Αἰζήιος, *juvenilis,* ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ. *juvenis,* q.d. ἀεὶ ζέων, *semper fervens.* α. 408 ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum,* gen pl. ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ. pro quo & ἀζηὸς, juvenis. θ. 862.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου, ὁ, nomen viri. θ. 992.

Αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα. *terra.* α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτου, Αἰήτην. Vide Αἰήταο. θ. 958 994.

Αἴθ', *quæ,* pro αἴτι *quæque,* ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli postp. θ. 2.

Αἰ-

Αἰθὴρ, ἐρος, αἰθέρι, ὁ. æther. ε. 18. θ. 124.

Αἰθιόπων, gen pl. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ. Æthiops. q. d. αἴθων τὴν ὄψιν, ab ὤψ, vultus Th. ὄπτομαι, video, & αἴθω, uro. imp ᾖθον. ardebant. θ. 985.

Αἰθομένοιο, ardentis, præs. part. gen. Jon. ab αἴθω, ardeo. αἰθομένοισι, αἰθομένων, num. plur. part. præs. ε. 753. α. 60 275.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ. καὶ ἡ, niger ab αἴθω, uro, & ὤψ, vultus. th. ὄπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. ε. 36.

Αἴθων, dat. ab αἴθων, ωνος, ὁ, niger. Th. αἴθω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰμὲν. αἴκε δύνηαι si quidem possis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τος, τὸ. sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσαι, cruentæ. pl. num. ab αἱματόεις, [illegible]. Th. est αἷμα, ατος, [illegible], sanguis. θ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. αἱμύλος, ὁ, ἡ, blandus. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. ε. 372. θ. 890.

Αἰναί, pl. f. g. αἰνὸς gravis. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ, laudat, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ᾔνεκα. aor. 1. ᾔνεσα. aor. 1. imperat. αἴνεσον. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ. Æneas. θ. 1008.

Αἴνημ', pro αἴνημι, probo, & hoc pro αἰνέα, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. εκα. Th. αἶνος laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶνος, ου, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis. à masculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν. gravis, horribilis. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ. dat. sing. superl. α. 397. θ. 852.

Αἴνυτο, 3. sing. imp. medii, à Th. αἴνυμαι. capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου, ὁ. varius. hinc, αἰόλλω. vario. ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præs. pass. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. κα. αἰόλος, ου, ὁ. varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ. caprarius περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Th. πολέω verso, proprie qui versatur circa capras. Nam αι prima syllaba est ex αἴξ αἰγὸς, ἡ. capra. θ. 446.

Αἰπὺν, acc sing. ab αἰπὺς, ῆος, ὁ. altus. f. ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπὺ. ε. 83. θ. 589. 682.

Αἱρῇ, ceperit. 3. sing. præs. act. subj. ab αἱρέω capio. f. ήσω. p. κα. α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, quibus. dat. plur. ab ἣ, quæ. θ. 215.

Αἶσα, ἡ, parca sors: it. fatum, officium, quasi ἀεὶ ἴση, semper æqualis: θ. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii θ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ fatalis. ab αἶσα fatum: idē quod μόρσιμον, à μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æsonis. cognomen viri. ϑ. 993.999.

Ἀΐσσοντο. 3 plur. imperf. med. à verbo ἀΐσσω, *impetu, feror, agitor*. f. ξω. p. χα. θ. 150.671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ. *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.

Αἴτ', ε. 92. αἴτε. ϑ. 218. 220.

Αἰτῇς, 2. person. sub ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ. *cuspis*. die Spitze. αἰχμῇς, dat, pl. Ion pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμητάων, gen. pl. Æolice pro αἰλμητῶν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuspis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*: ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, cito. & κέλευθος, ου, ἡ. *via*. ϑ. 379.

Ἀΐων, præs. part. verbum Poëticum. ab ἀΐω *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰὼν, ῶνος, ὁ. *ævum*. item in f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας αντος, ὁ, *indefessus*. compositum ex α privatio, & κάμνω *defatigor*. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος, ϑ. 824. ου, ὁ, ἡ. *indefessus*. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτου gen. Jonic. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Jonicè f. g. Th. κάμνω. ϑ. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω *acuo*. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis. θ. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*, præsens med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχέω, *tristicia afficio*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. θ. 99.

Ἀκαχμένον, *acutam*, part. præt. pass. ab ἀκαχέω *acuo*. ἀκαχμένος pro ἠκαχημένος. augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ. cuspis, vel ἄχος, εος. dolor. α 135.

Ἀκάχων, *animo mœstus* ab ἀκάχω dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 868.

Ἀκηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ. negligens. ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ. *cum*. ϑ. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. ϑ. 61.

Ἀκήριοι, pl. sine sorte, ex α priv. & κὴρ, κηρὸς, ἡ. *sors, fatum*. ε. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo. ε. 748.

Ἀκιώτατοι, firmissimæ, pl. num. & superl. grad ab ἄκιος, *incorruptus*, ex α privat. & κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδηκτοτάτη. ε. 433.

Ἄχμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis

lis ictibus defatigetur. θ. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. *maritus*. α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ. *marita*. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, *una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ε. 798. θ. 410. 9 1.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος *insatiabilis*. cum gen. ex privativa part α, & κορητός. à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, satio α. 346. 433. 459.

Ἄκουε, audi, præs. imperat. ἀκούσαις, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris ε. 211. 719.

Ἀκούσαντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω p κα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκήκοα. θ. 665.

Ἄκρη, Jon. pro ἄκρα, summa neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679, α. 33. θ. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ, καὶ ἡ *anceps*, *dubium*. Th. κρίνω, secerno, judico. α. 311.

Ἀκροκνέφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνέφας, ατος, τὸ *caligo* item *crepusculum*. ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.

Ἀκτὴ, *litus* ἀκταῖς dat pl. *litoribus*. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, *munus*, *donum* ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτὴς, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refractio. θ. 760.

Ἅλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. θ. 791.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε *ad mare* ἢ postpositum accusativo, valet ad ε. 629. 755

Ἀλάληται, *errant*. 3 sing. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάμημι, in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται, ε. 100.

Ἀλαλητῷ, dat sing ab ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ. clamor militum, dicentium ἀλαλὴ: Gallice *alarme*. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλὰ. α. 382. differt ab ἀλάλητος inenarrabilis.

Ἄλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Jon ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur vires. θ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαὸς. *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. θ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.

Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄληστος, à λήθω, f. σω. lateo θ. 467.

Ἄλγε, pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος,

τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo frigeo*. ε.132.198.209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, ἀλγινόεσσαι, f.g acc. θ.214.226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Jonicè ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέσχην, ε, 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminã syncopen. (sic Rom. 3 v.15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι.) ab ἀλεω *molo*, f. έσω, p. εκα. item *vito*, *caveo*. ε. 732.444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemq; ἀλεείνω, effugio. ε.826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f σω. p. κα. *curo*, ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε.249. θ.171.

Ἀλεείνω, evito. Vid. in ἀλέασθαι.

Ἀλέξω. Vide paulo ante ἀλέα.

Αλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo*, *depello*, & ἀρὰ. ᾶς, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω f. ψω. a.2. ἤλιφον θ.553.

Ἀλεύασθαι. Vide paulo ante ἀλέασθαι. ε. 503.796.

Ἀλευόμενοι. Vide in ἀλέασθαι. ε. 533.

Ἀλεωρῆ, Jonicè pro ἀλεωρὰ, ᾶς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω, vito. ε.402.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείην, Ion. pro ἀλήθειαν. θ.28. ε.766.816.

Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nomen fluvii, ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incrementum. θ.343.

Ἀλίαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non desinens. Th. λιάζω, f σω. agito. θ. 611.

Ἀλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*. proprie qui in mari piscatur. per synecd. spec, *piscator quivis*. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ. mare α. 214.

Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*, ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & μῆδος, εος, τὸ, cura. θ. 255.

Ἀλίοιο, Poëtice, pro ἀλίου, ex ἅλιος, *marinus*. Thema ἅλς. θ. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præt. pass. Jon. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præt. pass. *male agit*. ab ἀλιτραίνω, pecco, quod est ab ἀλιτρὸς, peccator. Th. est ἀλιτέω, pecco. f. ήσω. vel ἀλείτω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἀλκαίοιο, Jon. pro Ἀλκαίου, ab Ἀλκαιος, ου, ὁ. nomen viri. Th. est ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδου, Æolice, à nominativo Ἀλκείδης, ου, ὁ. nomen viri, ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustus*, *fortis*, Them. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320. θ.526.

Ἀλκ-

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ, q. d. *robur Lunæ*. Luna singulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanũ*, qui est quasi *mundi uterus*. α. 3. 467. ϑ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. ϕ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ. ι. 11. 15. 35. ϑ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ι. 821. ϑ. 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλα. α. 28. ἄλλῃ. ι. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ι. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Jon. pro τὸ ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. ἀλλήλας, acc. pl. α. 375. 261. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ι. 134. 249. 276.

Ἄλλε. ι. 142. 156. ἄλλοι. ϑ. 147. ἄλλον. ι. 406. 711.

Ἀλλείλω, acc. ab ἄλλος. ι. 812.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, *diversus*. ab ἄλλος, alius. ι. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ι. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum*, *alias*. adv. ι. 243. 723.

Ἀλλότριος, ου, ὁ. Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ι. 34. ϑ. 599.

Ἁλμυρὸς, ῶ. ὁ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἅλς ἁλὸς, ἡ. mare. ϑ. 107. 964.

Ἄλοχος, ου ἡ. *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α. cõjunctivo quod est ex ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod fit in eodem lecto cum marito. ϕ. 886. ι. 327.

Ἄλσος, εος, τὸ. *lucus*. ex ἅλσεμμι *salio*, quod arbores veluti è terra prosiliãt. α. 70. 99

Ἀλυκλοπίδῃσι, dat. pl. Jon. ab ἀλυκλοπίδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκλος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκλος, metri caussa, pro ἄλυσις, ex α privat. & λύω, dissolvo. ϑ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. f. ξω. Th est ἀλέω *molo*: item *vito*. ι. 361.

Ἀλφειοῦ, ab Ἀλφειὸς, ου, ὁ. nomen fluvii. ϑ. 318.

Ἀλφηστῆσι, dat. pl Poëticè & Jonicè pro ἀλφηστᾶς, ab ἀλφηστὴς, ου, ὁ, *inventor*. ab ἀλφέω *invenio*. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci literæ nomen. ι. 82. α. 29. ϑ. 512.

Ἀλωὴ, ῆς, ἡ. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ι. 597. α. 291.

Ἅμ pro ἅμα, *una*, *cum*. Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. ϑ. 80. 268. 691. ι. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδις. idem quod ἅμα, simul. ϑ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ου, ὁ, ex α intensivo: quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum*

*pro*no. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω. cupio. α. 207. ϑ. 319.

Ἄμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas, ἅμα ἄξονι, cum axe. s. 424.

Ἄμαξαν, pro ἄμαξαν. Æolic. s. 451. 690.

Ἁμάρτῃ, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω pecco. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἡμαρτον. ex α, priv. & μάρτω, assequor. ϑ. 222.

Ἁμαρτίνοος, cujus mens est prava. ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, *mens*, qui mente peccat. ϑ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε, *splendebat*, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo*, *splendeo*. ex α intensiv. & μαίρω *splendeo*. ϑ. 827.

Ἀμᾶν, præs. infinitivi medii, *metere*. Th. est ἀμάω ῶ f. ήσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. s. 776. 390. 773.

Ἀμαυρότερον, Jonicè pro ἀμαυρότερον, obscurior. ab ἀμαυρός, ά, όν, obscurus. ex α priv. & μαίρω *splendeo*. s. 282.

Ἀμαυρωθεῖν, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω. ῶ. obfusco obscuro. Th. ἀμαυρός, ῶ, ὁ. obscurus. s. 691.

Ἀμβαστος, pro ἀναβαλὸς, scansilis, *perbio*. sic ἀμβαίνω pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. s. 679.

Ἀμβολυγὰς, ῶ, ὁ, *dilator operum*. ex ἀναβάλλομαι, *differo*, *procrastino*, μηδὲν ἀναβαλλόμενος. & ἔργον, ου, τὸ *opus*. s. 411.

Ἀμβροσίῃ, dat. sing. Jon. pro ἀμβροσίᾳ. ἀμβρόσιος immortalis, ex α priv. & βροτὸς, ῶ, ὁ, *mortalis*. καὶ ἐπιθετικὸν ἐστὶ μὲν καὶ τροπικὸν ἐστὶ τοῦ εἰς σύγμα. ϑ. 69. 796.

Ἄμβροτος, ε immortalis, pro ἄβροτος. Th. βροτὸς, mortalis. ϑ. 43.

Ἀμέγαρτος, *arduus*. invidia carens. Th. μυγαίρω, invideo. ϑ. 666.

Ἀμειβόμενος, præs. part. *respondens*, ἀμείβομαι, mutātes. ab ἀμείβω f. ψω. *commuto*. In dialogis verba commutamus, construi solet cum Acc. α. 117. ϑ. 654. 749.

Ἀμείλικτον, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ῶ, ὁ & ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. ϑ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαϑὸς, bonus. s. 312. 700. Cæteroquin ἄμεινον ex α epitatico & μένος *robur*: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνων, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 91. s. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαϑὸς.

Ἀμελοῦσι, 3. pl. sub. negligant. ab ἀμελέω. negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλει curæ est. s. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. act. subj. à verbo ἀμέρδω, *privo*. f. σω, ἄμερδε pro ἤμερδε. imperfect. Jonic. Th. μέρδω, σω. pri-

privo. α. 331. ϑ. 698.

Ἀμηχανίη, Jonicè, pro ἀμηχανία *difficultas*, ab ἀμήχανος *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & μηχανὴ, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. ι. 494. 83. ϑ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσϑ. ε. 478.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, ου, ὁ, *messis*. ab ἀμάω *meto*. ε. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγὼ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

Ἀμοιβὴ, *talionē*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ι. 332.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω. f. ξω. *mulgeo*. ich melcke. ἀμολγὸς, ῦ, ὁ, tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 188.

Ἄμοιρα, adv. *insatiabiliter, incessanter*, ex α priv. & μοῖρα, ῆς, ἡ. linteum carptum quod vulneribus. inditur. α. 361.

Ἄμπαυμα, *solatium*. pro ἀνάπαυμα, ατος. n. g. ab ἀναπαύομαι. quiesco. T. παύω. finio, cesso. a. 2. ἔπαυον. ϑ. 55.

Ἀμπελαγος, *per pelagum*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. ϑάλασσα. *mare*. sed πέλαγος, εος, τὸ, *maxima profunditas*. ϑ. 190.

Ἀμπυκίδην, acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*. Ἄμπυκος, ου, ὁ. nomen viri, ab ἄμπυξ, υκος, ὁ. idē quod τὸ κάλυπτρον, *caliendrum, reticulum muliebre*. ab ἀμπέχω *circumdo*. α. 181.

Ἄμυδις, Æolic. Adverb. idem, quod ἅμα, *simul, cum*. α. 345.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ. irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἄμυμων, ονος, ὁ. nom. viri. ϑ. 654. & valet idē quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυσμῆς, h. e. derisione dignum. à μύζω, f. ξω. *derideo*. Sic dicitur per syncopen & γάμμα, pro ἀμύσμων. ϑ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνοντες, præs. part. ab ἀμύνω, *juvo*. itē *arceo, propello*. f. νω, a. 1. ἤμυνα. p. γκα, α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ι. 203. α. 128. 260.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, *valde diligo*. ι. 58.

Ἀμφαραβίζον, imp. Jon. *circumstrepebant*. ab ἀμφαραβίζω, circumstrepo. compositū est ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod est à Th. ἄραβος, ου, ὁ. *strepitus*. α. 64. alii legunt ἀμφαβάρβιζον, ex ἀβαρβίζω, quod etiam ab ἄραβος. ib.

Ἀμφικάλυψε. a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego ex ἀμφὶ *circa*, & καλύπτω, *tego*, f. ψω. p. κα, a. 2. ἐκάλυβον. ι. 165.

Ἄμφιπε, imperf. act. Jon. verbi ἀμφέπω, persequor, foveo, Th. ἕπω, operor, sequor. ϑ. 696.

Ἀμφὶ, præpositio *circa*, per τμῆσιν separatum *circum*. ε.73.539.α.172.

Ἀμφὶς. Adverb. ε.699. *circum*, *seorsim*. θ. 851.

Ἀμφιβάλη, aor.2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. a.2. ἔβαλον. p.m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε.543. ἀμφιβαλεῖν. ε.785.

Ἀμφὶ--βάλλ'. α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Jon. Th. βάλλω. α.254.

Ἀμφίβληστρον, ου, ὁ. rete quod à duobus utrimq; projicitur in aquam ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α.215.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroq; pede claudo. Vulcani epithetum, ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ου, ὁ, *membrũ* qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλὸς. ε. 70. α.219. θ.751. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab Ἀμφίδαμας, nomen viri. q.d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε.652.

Ἀμφιδεδήει, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præt. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τέθηλα, à καίω κέκηα, &c. α.62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. ab. ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego. f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disceptationes, quæ fiunt verbis. ab ἀμφιλογία, ubi ex utraq; parte contenditur, ex ἀμφὶ & λέγω, dico. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω. f. εύσω, obambulo, comitor. Th. πολέω, *verso*; pro quo Poëtice πολεύω, *versor*. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτω, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, *circumfluus*, ex ἀμφὶ, & ῥύω pro ῥέω, *fluo* f. εύσω, p. ἔῤῥευκα. θ. 983.

Ἀμφιρὼ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω, *fluo*, &c θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω *strido*, fut. τρίσω. à circumstrependo. θ.243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων ύωνος, ύωνα. Nomẽ viri, ex ἀμφὶ *circum*, & τρύω, *attero*, *macero*, *vexo* τρύμα proprie *fommen*. item *vetemtor*. α.2.37.54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis. per epenthesin ϝ α metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ, α. 165. 416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω fundo. f. χεύσω. Æol. aorist. 1. act. ἐχεύσα. & per syncopen ϝ σ, ἔχευα. & per novam ϝ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχευκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, α, ον. *ambo*. dat. pl. ἀμφοτέροισιν. Jonic. α. 177. 382. θ. 771. hinc.

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*, adv. Th.

Th. ἄμφω, ambo. θ. 733.

Ἄμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absq; omni labe, ex α. priv. & μῶμος, ου, ὁ, *probrum, dedecus*. item *derisor*. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι, οῦμαι, *cavillor*. prov paronomasiasticum, Ῥᾷον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ f. ήσω, meto. θ. 599.

Ἄν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens ε 226. 326. θ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præs. inf differre, procrastinare. Them. κάλλω, f. λῶ. jacio ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas, ὑπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. θ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imp. Poët. pro ἀνῆγον ab ἄγω *duco*. f. ξω p. ἦχα. a. 2. ἦγον. α. 280.

Ἀνάελπτα, plur. insperata. ab ἄελπτος, insperatus. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ. θ. 660.

Ἀναιδέα, ex α. priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. θ. 312. 833. ἀναιδὴς, έος, ὁ. καὶ ἡ. ἀναιδείῃ. dat. sing. Jonice, ut & ἀναιδείῃφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναίδεια, *impudentia*, hoc ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. αἰδὼς vero ex α. priv. & εἴδω *video*, ab intuendi fuga ε 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α. priv. & αἰτία, ἡ, causa. ε. 825.

Ἄνακτα, acc. sing. ab ἄναξ, rex, ἄνακτος. ε. 69. θ. 347. α. 197. 226. θ. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Jonic. ἄναξα. ἄναξεν. θ. 837. Distinguitur ab ἀνάγω f. ἀνάξω. ex sola contextus serie. θ. 491.

Ἀνάπνευστος, *nun respirans*. ex α. priv. & πνέω, spiro, f. πνεύσω θ. 797.

Ἀνάσσει, præs. ind. Vide ἀνάξειν. θ. 506.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*, est f g. part. a. 1. act Poët. ab ἀνασείω *quatio*. Th. est σείω, *moveo*. f. σείσω, p. σέσεικα. α 344.

Ἄνασσον, Jonic. & Poëtice pro ἤνασσον, 3. pl imperf act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξειν. θ. 1015. α. 328.

Ἀναστρωφᾶν, converte. præs. infin. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀναστρωφάω. verto. Th est στρέφω, verto. f. ψω. p. ἔστρεφα. a. 2. ἔστραφον. hinc στροφὴ, ῆς, ἡ. *versio, flexus*. & hinc στροφάω verso, *circumago*, Poëtice στροφάω, *idem*. α. 121.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ. *motus*, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδὴ, *vox*. θ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, sine aura vento. Th. αὖρα, aura, ventus item *torrens*, & tumest

ex α valde & νάω *fluo*. α. 477.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. med. infin. Poëticè, pro ἀναχάσασθαι ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω, f. άσω. recedo. α. 536.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. videtur oriri à φυσιόω, *inflo*, hinc φύσα, ης, ἡ, *follis*, Blasbalg. Th. φυσάω *sufflo*. Sed esse à φυσιάω, *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω ῶ: Poëticè ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιοῦντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1. act. infin. ab ἀναψύχω *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim*. Adverb. à δίχα *dupliciter*. Them. δις, *bis*. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poët. & Jon. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

Ἀνδρογόνος, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γείνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*. seu *cades virorum* ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Jon. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. act. ἔκτανα præt. med. ἔκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομμέου, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*. per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir α. 256.

Ἀνδροφόνοιο, genit. Jon. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act ab ἀναιρέω aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνεῖλον, in part. a. 2. act. ἀνελὼν, οντος, ὁ. ἀνείλετο, *sustulit*. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen Jon. ἀνέμοισι, dat. plur. Jon. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπιξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεστος, scalpendo

aut

aut dolando non perfectus. Th. ξέω, *rado, polio*. f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιῤῥέζω, sacrifico, Th. ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & ἐρξω. p. ἔῤῥεχα, præt. pass. ἐῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔρογα & ἔοργα. ε. 746.

Ἀνέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄνδρα. ε. 749. 757.

Ἀνερειψαμένη, abripiens. a. 1. med. part. à verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, everto, attraho. f. -ψω. θ. 990.

Ἀνεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. θ. 626.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ab ἀκέω sano, vel ἀκέομαι, οῦμαι, f. ἔσομαι, & ήσομαι. θ. 612.

Ἀνήνορα, accus. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ, vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Ἀνθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω, *floreo*. f. -ήσω. p. κα. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. ε. 590.

Ἄνθεια, ἡ nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. θ. 887.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. θ. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 225. θ. 688.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus. παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, à sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίεσκε, Poëtice, pro ἀνίη, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι; in imperf. ἀνίκο, ης, η & Poëtice, ἀνίεσκον, ες, ε. ut. ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν *erum* Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. f. ήσω. p. εἷκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἕς. θ. 157.

Ἀνίκο *tristitiam*, acc. ab ἀνία, Jonice ἀνίη, ἡ, *meror*. θ. 611.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, invictus. à νικάω *vinco*, f. -ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. θ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, eo seu ἵημι: idē quod εἶμι, hinc. a. 2. act. ἴον, ες, ε, tanquam ab εἴω, sicut à

λείπω

λείπω est ἔλιπον, &c. s. 726.

Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Jon. ab ἄνιπτος, ον, ὁ ἡ ὑ, ex α priv. & νίπτω, ψω, lavo. s. 723.

Ἀνιστάμενος, præs. part. ab ἀνίστημι, exurgo. Th. ἵστημι, sto, f. στήσω. p. ἵστηκα, a. 2. ἔστην. s. 575.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miseria, ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ. *felicitas*. q.d ὅλος βίος. s. 317.

Ἀνόστοιο, *inossis*, ex α privat. & ὀστέον, ου, τὸ os, *ossis*. s. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & στρέφω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον. ϑ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione. & proinde accentus in prima non debet esse. s. 725.

Ἄντα, *contra*. Adv. Poët. item *contra*. hinc ἀντάω, *obviam venio*, f. ήσω. ἄντιον, idem quod ἄντος. α. 432. ϑ. 630.

Ἀντιβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nanciscor*, cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἀντί, præpositio, *pro*, *loco*. s. 57. ϑ. 893.

Ἀντία. Adverb. *è regione*, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverso stans*. Th. ἀντί, pro. s. 479.

Ἀντιβίοιο, *obviam*, Adv. ab ἀντίβιος, *adversus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. *vis*. α. 150. 163.

Ἀντιβολήσειν, a. 1. act. infinit. vide ἀντιβόλησεν. s. 782.

Ἀντίη, Jon. pro ἀντία, ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφερίζειν. præs. inf. proprie *obviam se offerre*, item *contendere*, f. ίσω. p. ικα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. ϑ. 609.

Ἄντρῳ, dat. sing. ab ἄντρον, ου, τὸ antrum. ϑ. 483.

Ἄντυγας, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ὁ, ἡ. proprie, *ambitus rotæ in curru*: it. *orbita*. α. 64.

Ἀνύσσας, part. a. 1. act. pro. ἀνύσας, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύττω & ἀνύτω, perficio. a. 1. ἤνυσα, Notetur τρῆσις λέξεως ἀνύσσας pro ἀνύσας metri causa, *emensus*. s. 633. ϑ. 954. ἀνύστης. α. 393.

Ἄνωγε, 1. sing. præt. med. ab ἀνάγω *jubeo*. f. ἀνάξω. a. 1. ἤναξα. præt. med. ἄνωγα seu ἄναγα. s. 365, 401. 685.

Ἄξαις, 2. sing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, *frango*. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. ἄξειαν, αι, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι. s. 432. & 438.

Ἄξενος, ον. Poëticè pro ἄξενος, *sine hospite*. Th. ξένος, ου, ὁ, *hospes*, *peregrinus*. s. 713.

Ἄξονα, acc. sing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manēte. s. 422. 691.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, *cantus*. ϑ. 60. α. 282. à præt. med ἄοιδα. Th. ἀείδω *cano*. ἀοιδῇ, dat. p. Jon. s. 1.

Ἀο-

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ. *cantor*. Vide supra ἀοιδή. ε. 26. ἀοιδοὶ. θ. 95.

Ἄοικος, ου, ὁ, καὶ ἡ. domo carens. ex α priv. & οἶκος, ου, ὁ. *domus*. ε. 600.

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ. impiger. ex α priv. & ὄκνος, ου, ὁ. pigritia. ex οὐ & κινέω *moveo*. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. ε. 483.

Ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*. ab ἀείρω *tollo, suspendo*. α. 221. 457.

Ἄουτος, ου, ὁ. illæsus. ab οὐτάω, *vulnero*. f. ήσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαὶ, præposit. pro ἀπὸ sicut παραὶ pro παρὰ, &c. poëtice. Alia exemplaria habent ἀπὶ. α. 409.

Ἀπαλὰ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἁπαλὸς, οῦ, ὁ, *tener, mollis*, quasi ἀφαλὸς, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἁπάλοισιν, dat. pl. Jon. pro ἁπάλοις. θ. 3 & 989. α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀπαλάμανος, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor, erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχροος, genit. ab ἁπαλόχρους, οος, ὁ καὶ ἡ. quæ tenellum seu molle corpus habet. ex ἁπαλὸς, οῦ, ὁ. tener mollis, & χροῦς, οὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα *color*. ε. 517.

Ἀπάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *sine*, absque. θ. 386.

Ἀπαιήνασθαι, *recusare*, a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuso*. a. 1. ἀπηνηνάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuso quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.

Ἅπαντα, acc. sing. ab ἅπαι, ἅπασα, ἅπαν, omnis. & in genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἁπασέων, Jon. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul, & & πᾶς, omnis. ε. 687. θ. 79. 361.

Ἁπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὁ, omnis. θ. 524.

Ἁπασέων, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν. Vid. in ἅπαντα. θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πάτος, ου, ὁ. *via*, quum à vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc, ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ. *impostor*. θ. 224.

Ἀπατήσει, f. 1. verbi ἀπατάω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω *cervicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*, & τέμνω seco, in præt. med. τέτομα, *resecui*. θ. 281.

Ἀπείριτος, ου, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ. *finis* α. 204. θ. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ. *termi-*

ἀπίνυν. ι. 159. α. 472. β. 187.

Ἀπέκτανον, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀπεκτείνω, occido. Them. κτείνω, occido, f. κτενῶ. p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. φ. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imp. pass. Th. λάμπω, splendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. sing. imp med. ab ἀπελείβομαι, destillo. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω p. λέλειφα. α. 174. 168.

Ἀπεμνήσατο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπεμνήσαμαι, recordor, seu ἀπεμνάομαι. Them. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι. a. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Ἀπόν-τος, gen. part. pro ἀπόντος, Jon. ab ἄπειμι absum. part. ἀπών, οῦσα, όν, ι. 365.

Ἀπίστου, ab Ἄπιστος, ου, ὁ nomen viri. q. d. qui non cecidit. θ. 331.

Ἀπίστυθεν, 3. pl a 1. pass Æol. vel Bœot. pro ἀπεστύθησαν, proruperunt. sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æol. Poëtice σ duplicatur & ι abjicitur. Them. στύω, σεύω, agito. f. σω. p. σμαι. a. 1. ἔσθυν. β. 183.

Ἀπίστυτο, 3. sing plusq. perf pass. pro ἀπεστύτο, à στύω, in præt. pass στέστυμαι. poëtice ἔστυμαι, item ἔστυται. θ. 859.

Ἀπίχωσι, omittant, abstineant. 3. pl. præs. sub. ab ἀπίχω, abstineo inf. ἀπέχειν. f. ἀφίξω, Th. ἔχω, habeo. ι. 134. 643.

Ἀπήμων, ὁ ἡ ὀ, illæsus. Th. πῆμα, τος, τὸ, noxa. unde πήμαινω, ανῶ, noceo. hinc & ἀπήμων, ονος, ἀπημονέ, illæsus. θ. 955. ι. 668.

Ἀπὸ-ἤμησε demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. θ. 180.

Ἀπήνας, gen. ab ἀπήνη, ἡ rheda, veliculū mutare. α. 273.

Ἀπήνυτο, abstulit. 3. sing. imp. act. ab ἀπανύω cripio. Th. ἀύω, aura. ἀπαυρα ergo est quasi τὸν ἀπάνω ἀφαιρῶμαι, aufero respirationem. h. e. occido. ι. 428.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, suspensi erant. 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηωρεῦντο, ab ἀπαωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est ἀωρέω, ῶ, sursum tollo. f. ήσω. α. 134.

Ἀπιστία, ἡ, diffidentia. à πίστις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo, ι. 370.

Ἄπλατος, pro ἀπίλατος, cui appropinquare tutum non est. à πίλας, adverb. prope intractabilis. Alii vertunt, inefficiatus, informis. ex α priv. & πλαστὸς fictus, à πλάσσω fingo. & Att. πλάττω. ι. 147. β. 151.

Ἄπλαν, Dorice pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλετος magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen ε. Th. πλήθω, πλεος, plenus. vel quidem ἄπλατος, idem

Idem esse dicunt cum ἄπελαστος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverb.) prope. ε. 153. & 709. α. 147. 230.

Ἀπὸ, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio h.e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ. nudus. ε. 728.

Ἀποδοῦναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε, præs. imperat. *decerpe*. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, hinc δρέπανον, ου, τὸ. *falx*. ε. 609.

Ἀπὸ--δῦσαι, *exuere*, *spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀπιδύω *exuo*. Thema, δύω. Linea hæc--solet τμῆσιν notare. Vide in δῆσαι. α. 329.

Ἀπὸ--ἕληται, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρεῦμαι. Vide in ἕληται. ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀπιτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant. 3. plur. præs. subj. Th. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ--κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. activ. ab ἀπικείρω *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀπικρύπτεσκε, Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνώμαλον, ab ἀπικρύπτω. *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. θ. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπιλήγω, *desino*. Th. λήγω, cessare facio. ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. person. sing. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*, a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὦλα & Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo*. Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet à malis, nempe à frigore, & sterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Deo organo. α 68. ε. 769. θ. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπὸ--λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω solvo. vide λῦσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præsent. Th. μείρω partior, seu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμο-

ἔμμορα, pro μέμορα præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἴμαρμαι. ε. 576. θ. 801.

Ἀπονοστήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *alicunde revertor*. Th. νοστέω, *redeo*. ήσω. ε. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere. præs. inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω, p. φα. ε. 87.

Ἀποπνείουσα, part. præs. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poët. πνείω, f. πνεύσω, flo, spiro. θ. 324.

Ἀπόσσοθι, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ε. 388.

Ἀποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo, ex ἀπὸ & ἵπταμαι *volo, as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος. θ. 285.

Ἀποπτύουσι respuunt, 3. pl. ind. præs. Th. πτύω, spuo. f. πτύσω p. ἔπτυκα, a. 1. ἔπτυσα. ε. 724.

Ἀπορνύμεναι, concitatæ, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι. pro ὄρω, excito, f. ρῶ, vel ρσω. θ. 9.

Ἀπορραίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀπορραίω, *destruo*. item *careo*. Th. ῥαίω, profligo. destruo. f. σω. p. ἔρραικα. θ. θ. 393.

Ἀπορρίψοντι, projecturo. dot. sing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio. f. ψω, p. φα, p. m. ἔρριπα. α. 215.

Ἀπορρύτου, gen. sing. ab ἀπόρρυτος, *deorsum fluens*, ἀπορρύω. Th. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo*. ε. 593.

Ἀπὸ--τάμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίννυται, 3. person. singul. à τίννυμι & τίννυμαι, idem quod Th. τίω, *punio, honoro*. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. sub. 3. pers. Th. τίω, punio. ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. 1. act. ab ἀποτμήγω, abscindo, f. ξω, a. 2. pass. ἐτμάγην. pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, seco, ε. 188.

Ἀπουράμενοι, *privati*, per syncopen pro ἀπουρισάμενοι, part. a. 1. med. à verbo ἀπουρίζω, proprie *abduco in montem*, Jon. pro ἀφορίζω, extermino. ab ὅρος, ου, terminus, vel ab ὄρος, εος, τὸ, & Jon. οὖρος, εος, τὸ, *mons*. α. 173.

Ἀποφθιμένου, gen. sing. part. præs. ἀποφθίμενος, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo. à φθίω, ίσω. perdo. Th. φθέω, corrumpo. θ. 606.

Ἀποφθινύθουσι. 3. pl. præs. ind. à φθινύθω, perdo. Th. φθέω. ε. 241.

Ἀποφθίσειν, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύδω, φθείρω. Th. φθέω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 523.

Ἀπω-

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα. ε. 244.

Ἄρ, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, *certe*, utique. θ. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἆρα *an*, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *precatio*: item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικὸν. Vide ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρὰ, *execratio*, noxa, damnum. Jonicè ἀρὴ, ῆ. ς θ. 657

Ἀραβεῦσαι, pl. num part. præs. f. g. *concutientes* non sine stridore, Doricè pro ἀραβοῦσαι, ab ἀραβέω, ῶ, *strepitum seu fragorem edo*, f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, *strepitus*, propriè armorum cadentium in terram. δοῦπος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος sonus fluctuum in mari. ἦχος, sonus reciprocus φθόγγος sonus vocis humanæ, βρόμος sonus ignis crepitantis. τόνος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιὰς, acc. pl. f. g. ab ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *rarus*, *a*, *um*, ɔc. πυκνὸς *densus*. ε. 807.

Ἄραξα, a. 1. Jon. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν a. 1. ind. Jon. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abscindo, α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω *apto*. fut. Æolic. est ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσας, ἀρσάμενος. in præt. med. ἦρα & facta reduplicatione ἄρηρα, Poëtice ἄραρα *adaptatus fui*. α. 271. 137. θ. 608.

Ἀρὰς, acc. pl. ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ. precatio, diræ. ε. 714.

Ἀράχνης, ου, ὁ. *araneus*, & ἀράχνιον, *tela aranearum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, ἡ, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, τὸ. nomen urbis in Peloponneso. θ. 484.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ου, difficilis. pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. θ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείην. Vide paulo ante Ἀργαῖος. θ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητὴς, *occisor*, à φονέω *occido*, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνεῖλε, τουτέστι τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω occido. ε. 77.

Ἀργέστεω, Gen. Jonic. pro ἀργέστου, ab ἀργέστης, ου, ὁ, *piger*. ab ἀργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, otiosus. idem quod ἀεργὸς, ex eoq;

factum per crasin. Th. ἔργον, opus. θ. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συστολὴν, ὁ, *candidus*. Thema ἀργὸς, *albus*. θ. 541.

Ἄργην, à nominativo Ἄργης, ου, ὁ. nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον. argenteus ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς, est album metallum. ἀργυρέῃς, dat. pl. Jon. pro, ἀργυρέαις. α. 295. 225. ϑ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνην, accus. à δίνη, ης, ἡ. *vortex*, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ϑ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Dorice *pes*, vel malleolus pedis. ϑ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφεῖ, pro ἀργυφέῃ dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, texo. ϑ. 574.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 345.

Ἄρειον, compar. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in prælio*. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. Them. ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄριστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*. varie flectitur. in Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item Ἄρης, Ἄρου. Jon. Ἄρεω, Ἄρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, a. 1. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*, p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in a. 1. med. ἠρεσάμην, & poëtice ἀρεσάμην, ω. *placavi*. α. 255.

Ἀρέσθαι, a. 2. med. inf. ab αἴρω tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρθήσομαι. θ. 628.

Ἀρετὴ, ἡ, virtus, quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 457. ϑ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro ἄρη. ἄρομαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro ἄρῃ secunda pers. ἄρηαι. Th. αἴρω. ε. 630 α. 107.

Ἀρηγέμεν, Jonice pro ἀρήγειν, præs. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.

Ἄρηϊ, dat. sing. ab Ἄρης. Ἀρηΐφιλος bellicosus. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. ϑ. 317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab Ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. α. 108.

Ἄρην, pro Ἄρηα. Sic in N. T. legi-

legimus Σωσθένην pro Σωσθένη. Vide Lexicon N. T. α. 59. 333. 425.

Ἀρηρώς, p. med. ab ἦρα. Vide supra ἀράρυια. θ. 812.

Ἄρης, *Mars*, genitiv. Ἄρηος, &c. παρὰ τὸ ἄραι, à tollendo. Teutonice **Krieg von Kriegen.** Vide in Ἄρεος. α. 192.

Ἀρῆς, gen Jon. pro ἀρᾶς, ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *dira*, damnum vit. *preces*. α. 29. 128. θ. 657.

Ἀρητιάδην, ab ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicū. α. 57.

Ἀρθεὶς, a. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ρῶ. p. κα. a. 1. ἦρα. ε. 549.

Ἀριάδνην, acc. ab Ἀριάδνη, ης, ἡ, nomen mulieris. θ. 947.

Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρὶ, quod in compositione valet *valde*, & δείκετα pro δεικτὰ, ex δείκνυμι *ostendo*. ἀριδείκετον, *præclarū*. ἀριδείκετ' vocativ. pro ἀριδείκετε. θ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρὶ, valde. & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Jon. nomen loci, Ἄριμοι. θ. 304.

Ἀρισταῖος, nomen viri. θ. 977.

Ἄριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθὸς bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.

Ἀρκέσει, *arcebit*. f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω, propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *promtus utilis sufficiens*. ab ἀρκέω. ε. 368. 349. 499.

Ἄρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per meton. adi. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτούρος, ου, *ursæ cauda*, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ου, ἡ, *ursa*. ε. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ *currus*, ab ἄρω, *adapto*. α. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Jon. ab ἁρμαλιὰ, ᾶς, & Jon. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus, demensum*. Th. ἄρω, adapto. ε. 558. 765.

Ἄρμενα, apta, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, præs. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμενος pro ἰκόμενος. ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.

Ἁρμονίη, compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. θ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. θ. 23.

Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνην. α. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. med. sub. ab ἀρνέομαι, οῦμαι. f. ήσομαι, recuso, nego. ε. 406.

Ἄρξασθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. ε. 779.

Ἀρόης, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, *aro*. in fut.

ἀρόσω, p. ἄρηκα, a. 1. ἄρσαι. s. 477.

Ἀρόμεθαι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Doricè, pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*. f. όσω. s. 22.

Ἀρόσῃς, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, *aro* f. όσω. a. 1. act. ἄρσαι. s. 483.

Ἄρτης, ἄρης, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. s. 403.

Ἀρόῖο, genit. Poët. pro ἀρότου, ab ἄρῃ, ου, ὁ, *aratio*: sed ἀρῆος, ου, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, aro. s. 382. 448.

Ἄρτρα, pl. n. g. ab ἄρτρον, ου, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρόω, aro. s. 430.

Ἀρῶν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρῶν. præs. part. ab ἀρόω. aro. s. 427.

Ἄρουρα, ἡ, *arvum*, h. e. *terra arata*, *culta*. Th. ἀρόω, aro. s. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. s. 38. & 682. 318.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum *rapax*. s. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, idem quod ἁρπάγαν. Th. ἁρπάζω, rapio. s. 571.

Ἁρπύιας acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἅρπυια, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἁρπάζω, rapio. ϑ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Jon. ab ἄῤῥηκτος infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. s. 96.

Ἄῤῥητοι, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. s. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀρόμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ῶ, a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενες, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην *mas*. ἄρσενες. s. 435. ϑ. 667.

Ἄρτεμις, ιος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς *perfectus*. vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ ἄρτα τέμνειν. ϑ. 14. 918.

Ἀρτιέπεια, ex ἄρτιος *perfectus*, *integer*, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπὴς, ές, ὁ, ἡ, *verborum concinnator*. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. θ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρόω, vel ἀρύω f. σω haurio s. 548

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα. Ἄρχομαι, incipio, imperf. ἠρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἤρχθην. a. 1. m. ἠρξάμην Ἄρχεο, pro ἄρχεσο, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', præs. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium. s. 382.

ε. 382. & 707. θ. 1. 36.

Ἃς, acc. pl. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. θ. 187.

Ἄσβεστος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα. θ. 849. 852.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Jonice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω exsicco. θ. 359.

Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω *exerceo*. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro Ἄσκρᾳ Jon. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus, ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσσον, Adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, prope. in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiã dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἆσσον. θ. 796.

Ἀσπασίως, Adv. *libenter, cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. άσομαι, amplector. α. 45.

Ἀσπαστὸς, οῦ, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον, ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor, consequor, assequor*, ε. 377. θ. 694.

Ἀσπίδος, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *scuto defendo*. α. 417.

Ἀστεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th στέμβω, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀστεμφέως firmiter. θ. 812. 748.

Ἀστέρα, accusat. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ ein Stern. θ. 381.

Ἀστερίην, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q d. *Stellatam*. θ. 409.

Ἀστερόενθ', pro ἀστερόεντα, stellis ornatum, θ pro τ obsequentem spiritum asperum, ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, a, um*. θ. 127. 470 ε. 546.

Ἀστεροπῇ, dat. sing, ab ἀστεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστραπον. præt. med. ἤστραπα. Hinc est ἀστραπὴ, & Poëtice ἀστεροπὴ, & ἀστεροπητὴς, *fulgurator*. ab ἀστεροπὴ. α. 322. θ. 390. 691.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab. ἄστρον, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella θ. 110. 382.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. θ. 376. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστεῖος, *elegans, bellus, scitus*. θ. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus, noxius*, à σύμφορος, commodo Th. φέρω, f. οἴσω fero. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum, n. g. hinc ἀσφα-

σφαλέως, tuto. Adv. Th. σφάλλω, everto, θ. 128. 86.

Ἀσφοδέλῳ, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

Ἄσχετον, acc. ab ἄσχετος, ου, ὁ, qui coërceri non potest. ex α privat. & ἴσχω seu σχέω, *contineo*, *coërceo*. Them. ἔχω, habeo. θ. 832.

Ἄταισι, dat. pl Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo*. ε. 411.

Ἀτάλλων, præs. part. ab ἀτάλλω, *cresco*, *delicate more pueri alor*. Th. ἀταλὸς, οῦ, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

Ἀτὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poëtice idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δέ α. 470. θ. 198.

Ἀτάρβητος intrepidus, à ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror. α. 110.

Ἀταρτηρὸς, noxius pro ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, per pleonasmū syllabæ ταρ. Gen. Jon. ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη. *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω. lædo. θ. 610.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbus. ὁπουθάλλει ἡ ἄτη, ubi viget *noxa*. hinc ἀτασθαλία, *peccatum* protervia, *stultitia*. εἵνεκ' ἀτασθαλίης propter improbitatem. θ. 996. ε. 259. 133. θ. 269. 516.

Ἀτενεῖ, *intendo*, ab ἀτενὴς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*. f. τενῶ, p. τέτακα. θ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*. à τέκνον, ου, proles. Th. τέκτω f. τέξω, pario, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

Ἄτερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 645.

Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnū* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη, *sponde*, *præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιαδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν. dat. pl. Jon. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσουσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius, quod est à τίω, honoro. f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή, ε. 183. θ. 395.

Ἀτιτάλλεμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epenthesin τοῦ τι, ἀτάλλειν, præs. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτάλλων. θ. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ. *Atlante natus*. ab Ἄτλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, nascor. θ. 509. 517. ε. 381.

Ἄτλαντις, δος, ἡ, filia Atlantis. θ. 938.

Ἀτμῇ, dat. sing. ab ἀτμὴ, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς, οῦ, ὁ, flatus. ab ἄω *spiro*. epenthesis literæ τ. θ. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat.

vat. & ἄλω, satio. α. 58.

Ἀτρεμίωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμίω, immotus maneo. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω, tremo. ι. 537.

Ἄτρεπτον, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à minime parcendo, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω verto, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Jon. pro ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, sterilis, non fructuosus, ex α priv. & τρυγὴ. tritticum, vindemia, ubi nullus est fructus proventus. θ. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀλεγεινὴ, ἢ ἄτρυτος, indomita. q. d. nullis laboribus exhausta: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. ϑ. 925.

Αὖ, iterum. adverb. ι. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ε, ὁ, siccus, idem quod αὖος. Th. αὔω, sicco. α. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Jonic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι video, illustror. Them. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux. ι. 476.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, quasi ab αὔω, clamo. ϑ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὔλω, acc. ab αὖος, ε, ον, siccus. Th. αὔω sicco. ι. 458.

Αὖθ', pro αὖϑι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖϑις, idem quod αὖϑι, iterum. Attice scribitur per ϑ. Jonic. vero per τ. α. 181. ι. 50. 35. θ. 435.

Αὔλαξ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus, Doricè ἄλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλὴ, ἡ, caula, domus, aula. ι. 730.

Αὐλητῆρα, dat. sing. ab αὐλητὴς, ῆρος, ὁ, tibicen, ab αὐλὸς, ὗ, ὁ, tibia α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλὶς. Nomen loci. αὐλίω, tibia cano. ι. 649.

Αὐλῶ, genit. sing. ab αὐλὸς, ὗ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὔλω. ι. 741.

Αὔραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ι. 658. θ. 872.

Αὔριον, cras, adverb. μεταύριον perendie. ι. 408.

Αὐσαλέη, sicca. idem quod αὔη. vide paulo ante α. 265.

Αὖτε, adverb. rursus. αὖτ' pro αὖτο, iterum, porro. αὖτις, rursus. Th. est αὖ, rursus, ϑ. 47. ι. 295. ϑ. 654.

Αὗτοι, pl. num. f. g. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. θ. 263. 362.

Αὐτὰρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ι. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ι. 126. 243.

Αὔτεον, pro ηὔτεον, resonabant. Doricè 3. pl. imperf. act. ab αὐτέω, clamo, ab αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτὸς, ille, τὺ, τὸ. α. 237.

Αὐτῆς, Jon. pro αὐτοῦ. α. 237. θ. 67. 470.

Α'ὐτῆς, gen. sing. ab ἀὐτὴ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th αὐτὸς, ipse ε. 70. 217.

Αὖτις, adverb rursum. Th. αὖ, *rursus*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excidit: *stiva* vero est aratri manica cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræq; æquantur. Th. γύα & γήα, ας, ἡ, arvū. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς ipse ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος spontaneus ex αὐτὸς, & μάτην frustra, temere itē *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomē mulieris. Latine *libera*, *sui juris*. θ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. à νόος, οῦς, *mens*. θ. 977.

Αὐτὸς, ipse, ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod σχεδόν. Adv. α. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ. *sua sponte enatus*. ex αὐτὸς, & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὔτως, Adv. *frustra*, item *similiter*. pro ὁσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. ε. 813.

Α'φ', pro ἀπὸ, ab. α. 374. 392.

Α'φατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατὸς, dicendus. φημὶ, dico. ε. 3.

Α'φαυρότατοι, *imbecillissimi*. Th ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ. imbecillis, ε. 584. φαῦρος Dorice pro φαῦλος *vilis*, *nullius pretii*. Atticè φλαῦρος. α est intensivū ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Α'φείλετο, abstulit, 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιρεῦμαι, aufero, hinc Α'φελοῦσα, f. g part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. θ. 443. ε. 94.

Α'φενος, ὁ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλοῦτος *ex multis annis*. ε. 24. 635. θ. 112.

Α'φθιτος, incorruptibilis, idē quod ἄφθαρτος. Th. φθέω, f. ήσω, vel φθίω *corrumpo* hinc ἄφθιτα μήδεα perpetua consilia, θ. 545. 389. 397.

Α'φθονος, ου, invidia carens, copiosus. Th. φθόνος, ου, ὁ. invidia. ε. 118.

Α'φίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med sic ἀφίκωνται, 3. pl. a. 2. med.

med. subj. verb. ἀφικνέομαι. pervenio. Th. ἱκνέομαι, venio f. ἵξομαι. præt. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 38. 378. θ. 652.

Ἀφνειὸς, dives, poëtice pro ἀφνεὸς. Th ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. θ. 974.

Ἀφραδίαις, stultitiis. ab ἀφραδὴς, *inconsultus*. Hinc regulariter ἀφράδεια, pro quo Jonic. ἀφραδία & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*. Th. φράζζω dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *spuma prognatam*, ab ἀφρὸς, *spuma*, & γένος. hoc à γείνομαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ. θ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita dicta quod è maris spuma ortum habuerit. ε. 65. θ. 989.

Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma* α. 389. θ. 107.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 208.

Ἀφῦσαι, pro ἀφύσαι. a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*. f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quasi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror, solicitudo*. ε. 649.

Ἀχελῶϊος, ου, ὁ, *nomen fluvii*. θ. 340.

Ἀχεύων, præs. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω. f. ήσω, doleo, Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem significant. α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles, q. d. ἄχος τοῦ λαοῦ, solicitudo pro populo. θ. 10007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præs. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. mœror. α. 435. θ. 623.

Ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *necessitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχρήϊος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialysi τῶν ει in ηϊ. ε. 295.

Ἄψ. *retro*: item *statim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257 θ. 169.

Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευδὴς, έος, ὁ ἡ, mentiri nescius, verus Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ. θ. 233.

Ἄψιν acc. sing. ab ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψορρόου, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio *rursus*, & ῥόος *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἔρροα, unde est ῥόος, ου, ὁ, & contractè, ῥοῦς, *fluxus*, ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præs. part. alloquentes pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, à βάζω, *loquor*. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τους, non τὼ. Tum pro ἐπέεσσι esse potest ἔπεσσι, quod æque usitatum est. confer Ὠδύσσ. δ. 597. Nulla est hic hujus anomaliæ necessitas. ε. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um. Th βάθος, εος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. sing. βάθυδίνης, ου, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ε. 169. θ. 133. 338.

Βαθυῤῥείτεο, Æolicè pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, profunde fluens. ex βάθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, ῥεύσω. θ. 265.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem*. à χαίτη, ης, τὸ, propriè *juba* in equo. per metaph. *coma, cæsaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, densus. θ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præs. opt. βαίνῃ. 3. præs. sub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 326. 569.

Βαινουσέων, euntibus, Jonicè pro βαινουσῶν, gen. pl. part. præs. f. g. à βαίνων, ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.

Βαιὸν, paulisper, à βαιὸς, ῶ, ὁ, *parvus*. prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendiosa consequitur*. confer. ε. 141. h. c. brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνους. acc. pl. à βάλανος, ου, ὁ, glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, & βάλοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præs. imperat. pass. pro βάλλου, Jon. p. m. βέβολα. βάλλ', α. 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accus. sing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, Th. βάρος, εος, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθει, gravatur, à βαρύθω idem quod βαρύομαι, *gravor* à βαρὺς, gravis. Them. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, gravistrepus, *graviter fremens*. à κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono*. Th. τύπτω, verbero. ε. 79. θ. 818.

Βασιλευέμεν, præs. inf. Jon. pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεύς, έος, ὁ, Rex. θ. 883.

Βασιλεὺς, ὲος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. βασιλῆος, Poëticè pro βασιλέος. θ. 886. βασιλεῦσ'. dat. pl. ε. 200.

Βασιλήϊον, regale pro βασίλειον, Poëtica dialysi, à βασιλεὺς, Rex. ε. 125.

Βα

Βασιληΐδα, accus. sing. à βασιληΐς, ίδος, ἡ, regius, a, um. adjectivè capitur. θ. 462. 892.

Βεβαῶτες, stantes. à βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβακα. part. præt. βεβαὼς per syncopen τοῦ κάππα, vel crasin, pro βεβηκὼς. Vide in βαίνοι. α. 307.

Βεβριθυῖα, ingravescens, præt. med. part. g. f. à βρίθω, *sum gravis*, f. βρίσω, præt. med. βέβριθα. α. 160.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. à Βέλος, εος, τὸ, telum. θ. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. superl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra Ἀργειφόντης. θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθος, εος, τὸ, profunditas. Th. βάθος, εος, τὸ, idem. θ. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίνω, eo Vide βαίνοι. ε. 152.

Βήσσῃς, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Jon. Them. βῆσσαι, αἱ, *valles*. hinc βησσήεις, εντος, ὁ, saltuosus. ε. 108. 387. θ. 860. 865.

Βιβὰς, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνοι. α. 323.

Βίβλινος, οἶνος, *vinum Biblinum*, posset videri vinum Theologicum. Tzetzes ait. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρακίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Jon. pro βία, *vis*, *fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φι est paragoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat. ε. 147. α. 75. θ. 496. 882.

Βίος, βίου, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Jon. pro βιότου, à βίοτος, ου, ὁ, vita. Th. βίος, vita. ε. 299. 474. θ. 605.

Βλαβερὸς, οῦ, ὁ, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτη. 3. pers. præs. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo, p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. θ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ου, τὸ, *palpebra*. α. 7. θ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis gen. Jon. pro βλοσυροῦ, à βλοσυρὸς, οῦ, ὁ, terribilis aspectu. ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων, Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præs. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile. à *boum pastu*. α. 24.

Βολάων, *ictuum*. gen. pl. Æol. pro βολῶν, à βολὴ, ῆς, ἡ, ictus. Th βάλλω jacio. θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέου. Æolice, à Βορέας, Latine, *Boreas*.

Nord-

Nordwind / & βορέω, Jon. pro βορέου, acc. βορέην, pro αο. ε. 564. θ. 379. 870.

Βόσκουσι, pascunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus, uva*, acc. pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βουκόλος, ου, & Dorice βουκόλος, bubulcus, hinc βουκολίας, armenta boum. θ. 445. ex βοῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. θ. 293.

Βούδορα, *bobus nocentes*, à sing. βούδορος, ὁ & ἡ. boves excorians, ex βοῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. à βουλεύω, *consilium do*, f. εύσω. Them. βουλὴ, consilium. ε. 264.

Βούλναι, 2. sing. præs. medii. Jones formant secundam singularem à tertia βούληται extrito τοῦ τ. atque ita pro βούλη usurpant βούληαι, à βούλομαι, βούλει, volo. f. ήσομαι, p. βεβούλημαι, a. 1. pass. ἐβουλήθην. ε. 645.

Βουλῇσιν, βουλῇσι, dat. pl. Jon. à βουλὴ, ῆς, ἡ. consilium. ε. 16. 79. θ. 318.

Βοῦς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοὸς, acc. βοῦν, *bovem*, dat. pl. βουσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βοῦς, & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βωάω, ὦ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini sunt oculi & mãgni, ideoq; venusti. ex βοῦς, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. θ. 355.

Βοωτεῖν, præs. inf. à βοωτέω, bobus agitatis aro. à βοῦς, βοὸς, bos, & ὠθέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, *sonum & strepitum edo*, verbum ὠνοματοπεποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. άσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. θ. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ου, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium. ex βρι particula intensiva *valde*, & Ἄρης *Mars*. q d. valde martius. θ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide supra βεβριθυῖα βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, ου, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ἡ, tonitru. Βροντὴς, οῦ, ὁ, nomen viri. vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. θ. 72. 458. 140. 845.

Βρότεος, ου, *humanus*, hinc & βροτήσιος. idem. Th. βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. à βροτόεις, sanie respersus, à βρότος, sanies,

nies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem à βροτὸς, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βροτὸς, ῦ, mortalis. ε. 24.212. ϑ. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum pestem, à λοιγὸς, ῦ, ὁ, pernicies, *pestis*, & βροτὸς, ῦ, ὁ, mortalis. α. 333. 435.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*, à βρώσκω, βιβρώσκω *consumo*, comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. unde est βρῶμα αὐλικὸν, Hoffbißlein. à βέβρωσαι est βρῶσις, εος, ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσιος. θ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, à βυσσοθομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυσσὸς, ῦ, ὁ, *Jonice* pro βυθὸς, ῦ, ὁ, *fundum*, *pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δόμω struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ῦ, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ῦ, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelsis exstructum ab idololatris. prov. φίλος μεχρὶ βωμὼν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. θ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γεῖα, seu γαί ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Jon. pro γαίας. ϑ. 117. ε. 19. 70. 161. ϑ. 147. 427.

Γαιήοχος, ου, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιοῦχος, & γαοῦχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. ϑ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. ϑ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. ϑ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. ϑ. 244.

Γαμβρὸν, acc. sing. à γαμβρὸς, ῦ, ὁ, gener. ϑ. 818.

Γαμεῖν, præs. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco, ε. 697. Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο γαμοῖτο, *nubat*. præs. opt. pass. à γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμου, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. ϑ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γὰρ, *enim*, *nam*, *namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστὴρ, έρος, ἡ. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. θ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736, 185. 244.

Γε-

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. à γάω, in præt. med γέγαα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγεινάμην. & γείνασθαι, a. 1. med infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Thema γείνομαι, nascor. θ. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quasi ex γέα, *terra*, & ἔτης, ου, ὁ, *sodalis, amicus*. q. d. γείτονες, *sodales ejusdem telluris*. acc. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελᾶ, 3. pers. præs. à γελάω, *rideo*, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. θ. 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ἡ, Jonic. pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. θ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. θ. 610.

Γένεο Jonice pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. *fuisti*, ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γενήσομαι. p. γεγένημαι, a. 1. m. ἐγεινάμην. θ. 657.

Γένεια, acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum. nascor. θ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γένοτο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένοιτο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. θ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio Th. γείνομαι, nascor. θ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. à γείνομαι sum, fut 1. pass. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Jon. & Poët. à γέρας, γέροντος, αος, & ως, τὸ, *munus*. θ. 449.

Γέρανος, ου, ἡ, grus θ. 449

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, *donum, munus*. gen. pl. γεράων. ε. 125. θ. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος, ὁ, senex. θ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. θ. 679 ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Dorice γαθέω, unde Latinorũ *gaudeo*. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. α. 116. θ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε; Jon & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμης, a. 1. sub. θ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, οῦ, ὁ, *senex*, à γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *senectus*. ε. 376.

Γη-

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήρως, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ἄος, τὸ, senectus. ι. 186.

Γῆρας, ἄος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἱκέσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γήρᾳ. ι. 703. 91.

Γηράσκοντας, senescentes, acc. pl. præs. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ι. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Jon. à γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. à γῆρας, ατος, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. θ. 605.

Γηρυῆα, accus. sing. à Γηρυονεύς, έος, ὁ, nomen viri. θ. 287. 369.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à γηρύομαι, conqueror. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox guttur. ι. 258.

Γῆς. θ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντος, ὁ, gigas. à γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίνεσθαι. præs. inf. active capitur *generare* scil. debet. Alii legunt γείνασθαι, a. 1. m. inf. à γείνομαι, gignor. Vide γείνατ'. α. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Jon. à γίνομαι. Vide γίνετ'. α. 414.

Γιγνόμενος, γιγνόμενοι, præs. part. à γίνομαι, nascor. ι. 819. 490.

Γιγνώσκω, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ας, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. ι. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. θ. 144.

Γλαυκῶ, accus. singul. ab Adj. γλαυκὸς, ή, ὸν, cæsius, glaucus. θ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιώων, præs. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poëtice dicitur ὁρόω. Them. γλαυκὸς, ῆ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 450.

Γλαυκόμη, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Them. ὄπτομαι, video. ι. 72. θ. 13.

Γλάφῃ, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ῆ, ὸν, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. θ. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. ι. 531.

Γλυκερὸς, ή, ὸν, dulcis, à γλυκὺς, έος, ὁ, dulcis. θ. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua. ἡ. dat pl. Jon. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jonic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit, 3. pers. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. θ. 551.

Γόμφισιν, dat. pl. Jonic. à γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429

Γονεῦσιν, dat. pl. à γονεύς, έος, ὁ, *parens*. γονῇ, dat. sing. à γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ου, soboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. θ. 495.

Γοργοὺς, acc. plur. à γοργὸς, οῦ, ὁ, *velox*. θ. 274. α. 237.

Γοργοῦς, gen. sing. pro Γοργόος, à Γοργὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa. Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γούνατα, acc. pl. & γούναθ', pro γόνατα, à γόνυ, τὸ, genu. in genit. τοῦ γόνυος & γόνατος, & γουνὸς. ε. 585. θ. 460.

Γουνοῖσιν, dat. pl. à γουνὸς, *fertilis*, Jonica epenth. pro γόνος, hoc à γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. θ. 54.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *genua pinguis*. ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ. *crassus*. α. 266.

Γραίας, nomen mul, à γραία, ας, ἡ, *anus*, *vetula*. idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. θ. 270.

Γρήνικον. Nom. propr. θ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis*. à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas*. θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. θ. 149. ε. 66.

Γύην, *dentale*, à γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γήη, Jonic. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. θ. 592.

Γυιόκορος, ου, ὁ, *membra depascens*, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, item κορέννυμι, *satio*, item *depascor*. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυιωθείς, mutilatus. a. 1. part. pass. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, ου, τὸ, membrum. θ. 838.

Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*. Th. γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing à γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris. hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, *mulier*, *adolescentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accus. γυναῖκα, voc. ὦ γυῦναι, dat. plur. γυναιξὶ. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ Δαὶ

Δ

ΔΑΐ, dat sing. pro δαΐδι per apocopen, à δαΐς, ΐδος, ἡ, *pugna*. Th: est δαίω, uro. θ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, *artificiosus*; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à δαίω, *scio*. α 334 460.137.

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ *fax*. Them. δαίω propriè *uro*. α. 275.

Δαίετο, imperf. Jon. à δαίομαι, dividò, partior Th. δαίω, divido. α.165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus: quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. θ. 991. hinc δαιμόνιος, *benemudus*, unde δαιμόνι' pro δαιμόνιε in vocat. θ.655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Jonicè. θ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. à δαΐς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*, *epulum*. δαῖτι in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. ε. 340.720. 940. θ. 802.

Δαΐφρων, *prudens*, *bellicosus*. gen. δαΐφρονος [illegible] δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, α.119. ε. 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Jon. pro ἔδακεν, momordit à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132.270. θ. 227.

Δαλοῦ. genit. à δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio* Th. δαίω, *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præs. part. à δαμάζω, *edomo*. δαμάσσας poetice pro δαμάσας. part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. θ. 865.490. α 11.

Δάμασι, a. 1. Jon. à δαμάω, *domo*, f. άσω. ε.857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. à δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμνῆναι, a 2. pass. infin. δάμναται, domat. præs. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. θ. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ης, nomen mul. α.216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. ε. 721.

Δάσσαντο, 3. pl a 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην. hinc δασσάμενος & δάσσασθαι. hinc δασμὸς *distributio*. item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand Schatzung. Th. δαίω, divido. θ.112.

ϑ. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυστέρνων gen. pl. à δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus. ε. 512.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. *dividi*, pro δατέεσθαι, exemplaria habent δατέασθαι, α. pro ε. a δατέομαι, *dividor*. Th. δαίω divido. ε. 765. ϑ. 606

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ, laurus. ε. 433. ϑ. 30.

Δαφοίνεος, *valde funestus, ruber*, seu δαφοινὸς ἡ ὸν, *cædis avidus*. ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido. α. 159. & 250.

Δ', vel δ̄ autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ μὲν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδασται, attributa est, perf. pass. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι. præt. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. ϑ. 789.

Δεδήει, *ardebat*. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδήει, à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημένοι præt. part. pass. *domiti*, à δέμω *domo* f. δεμῶ. p. δέδμηκα, præt. pass. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι ε. 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδοκημένος. observans. à δοκάω, *observo*. f. ήσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo. α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω, *video*, a. 1. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην, p. m. δέδορκα. α. 145.

Δειδίξεται, perterrebit. 3 sing. fut. med. Poët. à δεδίττομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δειδιὼς. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. pers. sing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ε. 449. 524. 500.

Δειλὸς, ῦ, ὁ, *timidus* à δείδω, timeo. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω timeo α. 195. 463. ϑ. 934.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινοῦ. δεινῆς pro δειναῖς. ϑ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Jon. hinc δεινότατος, acerrimus. superlat. ε. 367. α. 71. 129. ϑ. 138. 155.

Δεινωποὶ nom. pl. *graves aspectu*. ex δεινὸς *gravis*, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, video. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. 1. δεῖξαι. a. 1. inf. à δείκνυμι, ostendo, f. ξω. p. χα. ε. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. à δειπνέω. *cœno*. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna. ε. 440.

Δειπνο-

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui convivijs insidiatur*, h. e. qui convivia captat, commessator, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat. ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος, ου, ὁ, insidiæ. ε. 702.

Δεῖπνον, ου, τὸ, convivium. ε. 207.

Δειρὴν, accus. sing. à δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391. θ. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, *decimus*. f. g. δεκάτη. ε. 610. θ. 726. 789. 803.

Δεκαδώρω, dat. sing. à δεκάδωρος, qui decem palmorum est ex δέκα *decem*, & δῶρον, ου, τὸ, *palmus*, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἄκλιτον, & indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, *edomo* ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum* poët. pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. θ. 216. ε. 581.

Δέξατο a. 1. med. Jon. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. θ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ. Jonice à δεξιὰ, *dextra manus*: παρὰ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. θ. 179.

Δέος, δέεος, τὸ *timor*, Th. δείδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια. δέδια. θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, *vincio*. f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωνται, pro δερκιῶνται, aspiciunt, à δερκιάομαι, ῶμαι, & poetice δερκιόωμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. θ. 911.

Δερκομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δερκόμενος. δερκομένοιο, gen. Jon. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, à δερκομένη, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. θ. 910. 828. α. 236. 169.

Δέρμα, ατος, τὸ *cutis*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 479.

Δεσμοῦ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμὰ hinc δεσμεύω *vincio*. Th. δέω, ligo. α. 43. θ. 501.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, *humecto*, *rigo*. f. εύσω. ε. 554.

Δεῦτε, huc, agite. adv. hortantis, à sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ου ὁ, secundus. ε. 126. 141. θ. 47.

Δέχεται, 3. sing. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι, θ. 800.

Δὴ, *sane, jam.* in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. θ. 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δὴν, diu. θ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. à δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*, à δήϊος *hostilis*: & hoc à δαίω, *uro*, θ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d γῆ μήτηρ, *Ceres*. Δημήτερος, Δήμητρος, Δημήτερι, Δήμητρα. θ. 454. 912. ε. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. θ. 538. 541.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus*. ε. 259. θ. 971.

Δήνεα, acc. pl. *consilia*, à δῆνος, εος, τὸ, *consilium*, *vaframentum*. Chaldaice *dena*, meditari. alii habent μήτεα. θ. 236.

Δή ῥ'. θ. 888.

Δή ῥα. Jam. θ. 883.

Δῆριν, acc. sing. à δῆρις, ιος, ἡ, *lis, contentio*, hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν *diu*, adverbialiter usurpatur pro δὴν, θ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Jon. pro ἔδησε *ligavit*, δήσασθαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo*. θ. 618. ε. 540.

Δή τοι, sane. θ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam δηϊόω à δήϊος vel δάϊος, *hostilis*. Th. est δαίω, *uro*, *vasto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Διὶ, Δία, vocat. Ζεῦ, Jupiter. Δί'. θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, διὰ βουλὰς, ex consiliis, διὰ Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. θ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, α. 338. θ. 376.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. à διαβαίνω, transeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βὰς. θ. 292.

Διαβῇ, transierit. a. 2. act. subj. διαβῶ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. pers. ind. sing. perflat. ex διὰ & ἄημι, *flo*, Th. ἄω, ήσω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορος, ου, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ ορος, ὁ, à διάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. pers. pl. præs. sub. à διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, secerno, judico, p. ἔκρικα. a. 1. ἔκρινα. ε. 35. θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finē. ε. 234. θ. 402.

Δῖαι, acc. à δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupi-

Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præs. act. à διασκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι, Th. est σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι *dispergo*, f. άσω. θ. 875.

Διδάζῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, à διδόω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δεδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. 279. 636. θ. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ονος, pro δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à διαδάζω, σ. poëtice duplicatur. sic διεδασσαο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσσω, Jonicè ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. θ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. à διάκειμαι, constitutus sum. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντο pro διείλοντο. p. 3. pl. a. 2. med. à διαιρέω, ῶ, divido, f. ήσω, p. διήρηκα, a. 2. λον, Th. αἱρέω, eligo. θ. 112.

Διερῆν, *humidam*, acc. à διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit. a. 1. ind. verbi διατάσσω, vel τάω, ordino. Th. τάσσω, vel τάω, f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. ε. 274. θ. 74.

Διστεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med infinit. à δίζημαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, à Ζεὺς, Jupiter. θ. 260. 866.

Δικοεκέεσσι, longis, dativ. pl. poëticus, à δηνεκὴς: ex διὰ & ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perpetuus*. δικοεκέως, *prolixe*. θ. 627. 812.

Διΐ, dat. sing. à Ζεὺς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. à δίκαιος, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ἡ, *jus fas*. δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, ου, *justus*. & δίκαι' per apostrophen, pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Jon. pro Æolico δινέμεναι, communiter δινεῖν, à δινέω, *moveo*, f. ήσω, à δίνη, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινήεντας, accus. pl. à δινήεις, εσσα,

ερσα, ον, vorticosus, a, um, à δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. θ. 337.

Δίνης, dat. pl. Jonic. pro δίναις, à δίνη, *vortex*. θ. 791.

Διόθεν, adverb è loco, *à Jove*. Th. Ζεὺς, Διὸς. Jupiter. ε. 763.

Διὸς, *Jovis*. gen. à Ζεὺς, Jupiter. vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δῖον δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεὺς, θ. 991.

Διόγνητος, *à Jove generatus*, *generosus*, ex Διὸς & γνητὸς pro γενητὸς. Th. γίνομαι nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, à Jove nutriti, à διοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ex Διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα θ. 962. 8. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρου, gen. sing à δίφρος, (q. δίφορος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb *currus*. α. 321 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquireus, pr part. f. g à διφάω, *quaero*, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Th. est δὶς, bis. ε. 166.

Διώνυσσος, *Bacchus*, quia quũ nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. θ. 17, 353.

Δμηθεῖσα, & per apostroph. δμηθεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, à δέμω, (pro δαμάω. domo.) fut. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. 1. pass. ἐδμήθην, ης, η, Vide supra δαμήτης. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. à δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμώεσσι, & δμωὸς, οῦ, ὁ, idem quod δμώς. Th. est δαμάω *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερὸς, ὴ, ὸν. tenebrosus. δνοφερῆσι, dat. pl. (Jon.) à δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo. θ. 107. 736. 807. 826.

Δοιὰ, δοιὼ, & δοιοὶ, pluralis & dual. numeri tantum. Poëticæ pro. δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν. 3. pl. a. 2. opt. pro δοίησαν, à δίδωμι. f. δώσω, do. ε. 189.

Δοιὼ dual. num. Vide δοιὰ. à 234.

Δοκεύων, insidiatus, part. præs. verbi δοκεύω, observo. f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. à δόλιος, dolosus. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Them. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus. θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*, à δόλος, & φρὴν mens. θ. 550.

Δύλῳ, dat. sing. à δόλος, ου, ὁ, do-

dolus. ε. 83. θ. 889.

Δολωθεὶς, a. 1. part. à δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. θ. 494.

Δόμεν, dare, a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δοῦναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus, à δέμομαι. *ædifico*. præt. med. δέδομα. θ. 386. hinc δόμονδε, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόῳ, hastarum concussori, à δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σόος, à σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε *date*, à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. θ. 93. 104.

Δότειρα, datrix, à δοτὴρ, ῆρος, dator. ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δοῦπος, ου, ὁ, *fragor*, *strepitus*. θ. 70. 703.

Δοῦρα, ligna, acc. pl. pro δούρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, lignum, dat. δούρατι, δουρὶ, ε. 454. 805.

Δοχμωθεὶς, sese obliquans, a. 1. part. pass. à δοχμόω. Th. δοχμὸς, ὴ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. θ. 322.

Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, dracones, dual num. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ. draco. dat. pl. δράκουσι. θ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, à δρεπάνη. idem δρέπανον, ου, τὸ, à δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. 1. med. inf. α. 292. θ. 31. 362.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμεῖαν, acerbam, à δριμὺς, εῖα, ὺ, proprie *acris gustu seu sapore* per metaph. *gravis*, *molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλος, est nomen viri, *qui quercuum satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. à δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, à δρὸς, υὸς, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. in acc. δρῦν. hinc δρύα, acc. à δρύον. ου, τὸ, *nemus*, *quercetum*. ε. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, à δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Jonice pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitate δύνῃ. a. 1. pass. ἐδυνάσθην. θ. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνουσ', 3. pers. ind. præs. pro δύνουσι, *ingrediuntur*, à δύνω, δύω, & δῦμι, subeo, f. δύσω,

p. δέδυκα, a. 2. ἔδυν, υς, υ. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præs. sub. verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter. *duo*, δύω Attice. gen. dual. δυοῖν, f. δυεῖν, *duarum*, dat. pl. δυσὶ. α. 112. ε. 12.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, subeo. f. σω, p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 1. inf. act. δῦσαι, pro ἀπὸ δῦσαι, per τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέες, molestæ. pl. num. à δυσηλεγὴς έος, *molestus*. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significarque *difficulter*, & ἀλέγω, curo. f. ξω. ε. 504. θ. 65.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδος, ου, ὁ, *sonus*. *vox*. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Jon. à θυσνομία, Jon. α mutatur in η. proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμος, lex. hoc à νέμω, tribuo. θ. 230.

Δυσσέμφελος, gravis accessor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέπεμφα, verbi πεμπω f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440.

Δύσσεο, induere, Poëtice pro δύσεο, Jonice, & hoc pro δύσου ἔθω, præs. med. imperat. à δύω. fut. med. δύσομαι. unde formant novum verbũ, δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, ου, ἔτο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομένων, præs. part. à δύσομαι, mergor. idẽ quod δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, *ominoso*, gen. sing. Jon. à δύσφημος, mali ominis. ex δυς, & φάω, vel φημὶ, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præs. part. à δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δυς, & φρὴν, ενὸς mens. θ. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. animus. θ. 518.

Δυσωνύμου, gen. sing. à δυσώνυμος, inauspicatus. ex δυς, & ὄνομα, *nomen*, cui est infaustum nomen. θ. 171.

Δυωδεκάτη, duodecima, δυωδεκαταῖος, duodecimus, & *duodecim annorũ*, à δυωδέκατος *duodecimus*. ex δύο, & δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δυωδεκάμηνον. ex δυώδεκα, duodecim. & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ε. 750.

Δῷ, (δῶ, δῷς, δῷ) 3. sing. a. 2. act. subject. à δίδωμι, do. ε. 352. θ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δῴη, dederit, Attice pro δοίη, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apocope. Poëtica, δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1.

a. 1. act. indicat. ab ἔδωκα Th. δίδωμι, do. α. 400. ε. 739. θ. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro δόμημα, à δέμω, exstruo. θ. 410. ε. 8. 81. δώματ', pro δώματα. θ. 114.

Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum, δώροισι, dat. pl. ε. 612. α. 47.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. θ. 250. 241.

Δωροφάγους, acc. pl. à δωροφάγος, donivorus. Duo turpissima vitia in judice, ἡ δωροφαγία & ἡ προσωπολημψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τοὺς ἐκ τοῦ λαμβάνειν δῶρα διὰ ζῶντας, *qui ex illis largitionibus vivunt*. ad quã pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 262.

Δὼς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δότις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act à δίδωμι. Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δώτῃ, datori, dat. cas. usitatius δότης, ου, ὁ, *dator*. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτὴρ, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, *datores bonorum*. malo. δωτῆρες ἐάων. ἐάων, scil. δωρεῶν, ubi ἐάων est gen. pl. g. f. pro ἐῶν. Vide infra ἐάων. θ. 46. III. 633.

Δωτὼ, ὁος, ἡ, nomen mul. θ. 248.

Δώωσι, a. 2. sub. pro δῶσι, Poëtice, nova τοῦ ω μεγάλου ἐπενθέσει, verb. δίδωμι, do. θ. 222.

E.

Ἔ, *ipsum*, acc. ab οὗ, οἷ, οὐδὲ ἐ λήθει, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. θ. 332.

Ἐᾷ, 3. pers. ind. ab ἐάω sino, permitto, f. ἐάσω, p. εἴακα. ε. 340. θ. 772.

Ἐάων, *bonorum*, vitiose videtur quibusdam scribi ἐάων pro ἐῶν Æolice, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, idem quod ἐὺς, vel ἠὺς, *bonus*, subintelligi potest δωρεῶν, à δωρεὰ, *donum*. Sed pace illorũ, subintelligi etiam potest in ἐάων (pro ἐῶν Æolic.) τὸ δωρεῶν. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. *Deus* vero *dator* & largitor donorum *suorum*, hic quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἑὸς, ὰ, ὸν, pro ἐὺς sit vox, proba, nec ne. Desideramus hic autoritatem: ἑὸς, vero ἑὴ, ἑὸν, *suus*, *a*, *um*, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest.

Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἑάων, quam per spiritum tenuem. ϑ.46.

Ἔαγε, 3. sing. præt. med. pro ἦγε, *fractus fuit*, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p. m. ἦγα & ἔαγα, solutione η in εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα, aor. 2. pass. ἤγην & ἐάγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. ι. 532.

Ἔαρ, ἔαρος, τὸ, ver, contracte ἦρ, unde Latinorum *ver*. ι. 475. 567.

Ἐᾶσαι, *relinque*, a. 1. inf. act. ab ἐάω. ι. 340.

Ἔασιν, Jon. pro εἰσὶ, sunt, ab εἰμὶ, sum. ι. 728. ϑ.95.

Ἑαυτῇ, dat. *sibi*, ab ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς *sui*. ϑ.126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, septima dies, sacra dies. ab ἑπτὰ, septem. ι. 768.

Ἑβδομάτη, poëtica pro ἑβδόμη. ι. 803.

Ἔβη, 3. sing. a. 2. act. à βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. ἐκ δ' ἔβη, pro ἐξέβη ζ, per tmesin. α. 338. ϑ. 194.

Ἐβιήσατο, *per vim ademit*, a. 1. med. à βιάω. Them. βία, ἡ. ϑ. 423.

Ἐβούλευσε, a. 1. ind. à βουλεύω, consilium agito. f. σω. Th. βουλὴ, consilium. ϑ. 389.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. à βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*. ο. 839.

Ἐγγυάλιξεν, 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus do, à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas manus*, seu *vola*. idem quod ἐγχειρίξω. ϑ.485.

Ἐγγὺς, & ἐγγύθι, Poët. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. ι. 247 286.

Ἐγείνοντο, 3. pl. imperf. à γείνομαι gignor, nascor. ἐγείνατο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. ἐμβρόμην, ου, 3. plur. ἐγείνοντο. ι. 17. ϑ. 46. III. 240.

Ἐγείρει, *excitat*. 3. pers. præs. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέσθην, 3. dual. imperf. pass. poëtice augmento abjecto pro ἠγειρέσθην, f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attice ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ι. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε. a. 1. act. à γελάω, *rideo*. ι. 59.

Ἔγκατα, τὰ, *intestina*. ϑ. 538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per syncopen, pro ἐγκατέθετο. 3. pers. sing. a. 2. m. verbi ἐγκατατίθημι, condo, depono, in Th. τίθημι pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 487. 899.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, præs. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λέλειπα, a. 2. m. ἐληπόμην. ι. 376.

Ἐγκύρσας, illapsus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido, ι. 214.

Ἔγνων, pers. ind. a. 2. *sapuit*. tan-

tanquam à γνῶμι. Th. γνώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε 216.

Ἔγχος, εος, τὸ, *lacea*, dat. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Εγχώριον, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, ου ὁ, locum. ε. 342.

Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, & ἐγὼν, Dorice. ε 10. 652. 680.

Ἔδακ', *rodit*, pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. act. à δάκνω *rodo, mordeo*, f. δήξομαι, p. δέδηχα, a. 2. ἔδακον. ε. 449.

Ἐδάμασσε, a. 1. act. Poëtice pro ἐδάμασε, à δαμάω, *domo*. α. 408. θ. 332.

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*, 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδασάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante. à δάζομαι, *divido*. ἐδάσσατο, *destinavit*. Th. δαίω, divido. ε. 37. θ. 530.

Ἔδει, *edit*, 3. perpræsent. ab ἔδω. θ. 535.

Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. θ. 479.

Ἔδησαν, alligarunt, a. 1. à δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω. præt. pass. δέδεμαι. θ. 718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε 660. θ. 22.

Εδίδουν, 3. pers. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, à διδόω, pro δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 138.

Ἔδον. pro ἔδοσαν, a. 2. 3. plur. à δίδωμι, do. θ. 30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imperf. pass. Th. δονέω, f. ήσω, α. 237.

Ἕδος, έος, τὸ, sedes Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo. α. 203. θ. 117.

Ἔδουσι, *edunt*, præs. ind. ἔδω, edo, p. ἐδήδοκα. cætera tempora non sunt in usu. θ. 640.

Ἕδρη, Jon. pro ἕδρα, sella, ἡ. Th. ἕζομαι, sedeo. θ. 386.

Ἑδριόωνται *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poëtice ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo. θ. 388.

Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. à δύναμαι, possum. Vide supra δύναμις. ε. 133.

Ἔδυνε, imperf. *induit*, à δύνω. Vide in περὶ-ἔδυνε. α. 124.

Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἐδωδὴ, cibus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.

Ἔδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω p. δέδωκα a. 2. ἔδωο, ως, ω. ε. 277. 92. α 125.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. à δωρέω, f. ήσω. dono. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum. ε. 82.

Ἔειπε, a. 1. vel pro εἶπε, prosthesi Poëtica. ἔειπαν, 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, dico a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ. ε. 86. θ. 24.

Ἔεις, *unus*, pro εἷς, per πρόσθεσιν poëticam, f. μία, n. ἓν. θ. 145.

Ἐέλδεται, appetit. præs. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἐέλδωρ, τὸ, desiderium. ε. 379. α. 36.

Ἔεργ', præs. imperat. pro ἔεργε,

γω, *cohibe*, ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo, f. ξω. ε. 333. θ. 751.

Ἐέρση, pro ἔρση, *ros*. α. 395.

Ἔζεις, *fervebat*. 3. perf. imperf. act. à ζέω ferveo. θ. 695. 847.

Ἑζόμενον, *sedentem*, part. præs. verbi ἕζομαι, sedeo. f. ἑδοῦμαι. ε. 591. 724.

Ἔζωον, vivebant, 3. pl. imperf. act. à ζώω, poët. pro ζάω, ῶ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἦν, *erat* vel *fuit*, poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, sum, ε. 11. 117.

Ἑὴν, suam, acc. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. ab οὗ, sui. θ. 487. 890.

Ἔησθα, poëtica prosthesi, pro ἦθα & hoc pro ἦς, & est. a. 2. sub. ὦ, ῇς, & poët. ἔω, ἔῃς. θα, est Æolica paragoge. Th. εἰμὶ, sum. ε. 312. 515.

Ἔθ', pro ἔτι, ob. seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέλησθα, 2. perf. præs. sub. pro ἐθέλῃς per paragogen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλῃσιν, 3. pers. sing. sub. præs. Jon. pro ἐθέλῃ. ε. 207. 266. 390. 666. θ. 432.

Ἐθελημὸς, voluntarius, ab ἐθέλω. *volo*. ε. 118.

Ἔθεντο, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. à τίθημι, pono, ε. 510. α. 261. θ. 805.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, posui, ἔθηκα, a. 1. ind. à τίθημι. ε. 74. 287. θ. 400. 974. u.

Ἔθλασε, comminuit, a. 1. ind. 3. pers. sing. à θλάω, άσω. *frango*. α. 140.

Ἐθοίνων, depascebant, 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*. f. ήσω. Them. θοίνη, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Ἐθρέφθη, innutrita est. a. 1. pass. pro ἐτρέφθη, quia formatur à τέθραπται: alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτράφην videre est. à τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. θ. 192.

Ἐθύνεον, furebat. imperf. à θυνέω. idem quod Th. θύω, *impetu feror*. f. ύσω. α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Εἴαρι, vere, dat. sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ ver. ε. 460.

Εἰαρινὸς, vernus, a, um. dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680. θ. 279.

Εἴασε, reliquit. a. 1. act. ab ἐάω, sino, f. ἐάσω. p. εἴακα. α. 424.

Εἵαται pro ἧνται. Jon. *sedent*. 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, ἧσαι, sedeo. Imperf. ἥμην, ἧστο, θ. 622.

Εἴβεται, distillat. 3. præs. ind. Poëtice pro λείβεται, εἴβετο, Jon. pro λείβετο. Th. λείβω, f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma, dat. εἴδεϊ, εἴδει. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον & ἴδον. ε. 63. α. 5. θ. 153.

Εἰδὼς, εἰδῦα, pro εἰδηκὼς, ῦα, perf. part. act. εἰδέω, vel εἴδημι, scio, f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. ε. 54.

ε. 54. 519. θ. 313. 887.

Εἴην, εἴης, εἴη, præs. opt. ab εἰμὶ, sum. ε. 269. 346. θ. 128.

Εἶθαρ, *statim*. adverb. Poëticum. θ. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἴκοσι, *viginti*, unde est εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἴκ', siquidem. ε. 643.

Εἴκε, præs. imperat. *cede*, ab εἴκω, *similis sum*. item, *cedo*. f. ξω. α. 353.

Εἴκελος, ου, ὁ, similis. Them. εἴκω, f. ξω, similis sum. εἴκτην pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. act. ab εἴκω, f. ξω, similis sum. α. 390. 322. 451.

Ἐΐκτην, similes sunt, Poëtice pro εἰκέτην, ab εἴκω, similis sum. α. 390.

Ἐκῦαι, *similes*. part. præt. act. g. f. ab εἴκω. f. εἴξω. p. εἶκα, (pro εἶχα.) inde εἰκὼς, ῦα, ὸς. α. 206.

Εἷλε, *cepit*. a. 2. act. ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a 2. εἷλον, a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο. ε. 154. α. 139. θ. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur Ἐλευθὼ, ab ἐλεύθω, venio. θ. 922.

Εἰλιγμένος, *intortus*, perf. part. ab εἰλίττω, volvo. Th. εἰλέω, f. ήσω, verso. θ. 791.

Εἰλίποδας, curvipedes, ab εἰλίπους, οδος, flexipes, ex ἕλω pro quo usitatum αἱρέω flecto, & ποὺς, ποδὸς, *pes*. dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Jon. ε. 793. ε. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*, εἰλυφόωντες Poëtice pro εἰλυφῶντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω, verso. α. 275. θ. 692.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. pers. pl. perf. pass. Att. à μείρω, *divido*, *partior*, f. μέρω p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι, Att. εἵμαρμαι cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἱμάρμην, σο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. θ. 894.

Εἷμα, ατος, τὸ, vestis, ab ἕννυμι, vel ἕω, induo. ε. 554. α. 159.

Εἰμὲν, *sumus*, pro ἐσμὲ, Poëtice, 1. pl. ab εἰμὶ. sum. a. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε. 362. 405.

Εἶναι, præs. inf. esse, ab εἰμὶ, sum. ε. 363. 614. θ. 401.

Εἰνὰς, pro ἐννὰς, άδος, ἡ, *nonarius numerus*. Hesiodo est nona dies mensis, Th. ἐννέα, novem ε. 808. 809.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter*, *causa*, εἵνεκ' ἀτασθαλίης, propter improbitatem. θ. 516.

Εἷο, pro οὗ Poëtice, μετὰ εἷο, secum. θ. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. pers. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico.

co. α. 116. θ. 163. 392.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπατ', pro εἴχατε. θ. 108. 115.

Εἴργον, *coërcens*, præs. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo, ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *cœtus*, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, *concio*, *cœtus*, ab εἴρω *necto*, vel potius dico θ. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro ἐρεῦσαι, Dorice εὐ pro ου, præs. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod est ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. θ. 38.

Εἰρημένος, *constitutus*, perfect. part. à ῥέω. f. ῥήσω, *dico*, præt. pass. ἔῤῥημαι, & Attice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, à πείκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*, & εἶρος, εος, τὸ, *lana*. ε. 232.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο. 3. sing. plusquamperf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, *ad*. ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, *venitque ad Creontem*. ε. 21. θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, præs. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57. 508. 939.

Εἰσανιὼν, *scandens*, a. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them. εἶμι eo. θ. 761.

Εἴσατο, *videbatur*. a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. θ. 700.

Εἰσαφίκανε, *reservus est*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι vel ἵκω. ἵξω, venio α. 45.

Εἷσε. a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. εἵσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι. θ. 174.

Εἷσ', pro εἷσι, *Vadit*, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἷσι, *eunt*, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, *vado*. quamvis hoc in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἰσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ, *sunt*, ab εἰμὶ *sunt*. ε. 11. 36 121. θ. 363.

Ἐσεπέρησα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Εἴσκειν, assimilare. præs. inf. pro εἴκειν, Poëtice. Th εἴκω, f ξω, similis sum. ε. 62.

Εἰσόκεν, denec, ex εἰ, vel ἐς, ad, & ὅκε, ε. 560. 6 8.

Εἱστήκει, *stabat*, 3 singul. plusq. perf. a b ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστημα, ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poëtice

cum

cum Gen. Th. εἰς vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ε. 89 α. 122. 214.

Εἵως, Poët. pro ἕως, *donec*, Adverb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

Ἐκ, ἐκ, præposit. regit genit. ε. 70. 104 α. 222. θ. 46. &c.

Ἐκαίνυτο, *superabat*, imperf. à καίνυμι. Th. καίνω, proprie *occido*. item *vinco*. per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poëtice, à καλέω. f. ἔσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à καρτύνω, confirmo. Th. κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ. robur. θ. 676.

Ἑκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, singuli, ἕκαστος, ἑκάστῳ, ἕκαστα. α. 283. θ. 151. 370.

Ἑκάτῃ, *Hecata*, dat. sing. nomen mul. θ. 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

Ἑκατηβελέτεω, gen. Æolic. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telũ*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. α. 100

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos. ὁ, ἡ, α. 479.

Ἑκατὸν, centum. ε. 129. θ. 150.

Ἐκγεγαῦτα, *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præt. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th. γείνομαι, *gignor*, f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγεινάμην, p. m. γέγονα. ε. 254. θ. 76.

Ἐκγενόμεθα, *nati sumus*, a. 2. m. pl. num. Jon. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γείνομαι. θ. 648.

Ἐκ—ἐγέλασσε, a. 1. Jonic. pro ἐγέλασε, à γελάω, *rideo*, ε. 59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο, Ille, a, ud. α. 72. θ. 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. α. 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu acclamaverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. à κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. θ. 94.

Ἕκητι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro*, ex ἵκω per metathesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi

ἐκκο-

ἐκκορυφόω, f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex* q.d *summa capita indicabo*. ε 106.

Ἔκλεψ, pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *stupendos* pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλείου, *expleto*, gen. ab ἔκπλεος pro ἔκπλεος. Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a 2. ἔκτανον. θ. 527.

Ἕκτη, sexta, ἕκτος, ου, ὁ, sextus. Th. ἕξ, sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας. a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ. *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπεύσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοσθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. θ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κτυπέω, *resono*. à κτύπος, ου, ὁ, *fragor*. sicut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero* α. 383. 61.

Ἔκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. θ. 182.

Ἐκνὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. θ. 232.

Ἐλαίῳ, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*, nomē arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*. part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri causa. θ. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτῃς pro ἐλάταις, dat. pl. Jon. ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta à ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλά-

Ἐλάφοιο, gen. Jon ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς. ῦ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαύνοι, *ducat*, præs. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἔλαχον, *sortita est*, à λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. θ. 424. 422.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. θ. 26.

Ἐλέειν, *capere*. pro ἐλεῖν, dialys. Jon. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ἔλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α 46.

Ἕλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. θ. 167.

Ἑλένης, gen. ab Ἑλένη, ἡ, nomen speciocissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὸν, pro ἐλεεινὸν, per syncopen, *misere*, ἐλεεινὸς, *miser*. ἐλεέω, *misereor*, Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia. ε. 203.

Ἑλέσθαι, capere. a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 285. 364.

Ἕλου, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formã τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. θ. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. θ. 54.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th ἐλεφαίρω, decipio. θ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ. elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐγήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. θ. 726.

Ἕληται, 3. sing. ab ἕλωμαι, η, ηται, a. 1. med. subj. ab αἱρέομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ε. 319. & 603. 357.

Ἔλθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, sub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες ε p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ἕλικας, acc. pl. ἑλίκεσσι, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuosas, ab ἕλιξ. Th. εἱλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ἑλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικὸς, οῦ, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebræ. θ. 16.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis.

tis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. θ. 2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Mus. Ἑλικωνιάδεσσι, dat. pl. Jon. ε. 63. 656. θ. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens.* ex ἑλίκ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *tortuosus*, hoc ab εἑλίσσω, verso, & ὄψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. θ. 307. 998.

Ἕλικτο, *liquerunt.* 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo f. ψω p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκον, ss. ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 258. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præs. inf. ε. 629.

Ἑλκηδόν, Adverb *lacerando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω, traho. α. 302.

Ἕλοσσε, a. 2. ind. Poet. pro ἔλασσε, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. εἴληφα, & Attice, εἴληφα. a. 2. ἔλαβον, ss, ε. θ. 179.

Ἑλλάδος, genit. ab Ἑλλάς, ἄδος, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ἑλλεβόροιο, dat. pl. Jon. *veratrum.* Th. εἑλίσσω, convolvo. α. 281.

Ἕλωας, *lacus*, acc. pl. q. d. ἐς ἑλεόν, ὄψ, quos desesit vox, ἀνόψ, ωπος, qui vocem edere nequit, ab ἀ, ὄπος, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 31.

Ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96.

Ἐλπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes. α. 66.

Ἕλυμμι, τος, ῥ. ἕλυτο, ab ἕλω, traho. Th. εἑλίσσω, verso. ε. 428. 434.

Ἐλύσσω, *libenbit*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω. p. λέλυμαι. θ. 528.

Ἑλών, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. θ. 487.

Ἐμέ, pro ἐμοί, acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.

Ἐμαχέσθην, 3. dual. imperf. med. à μάχομαι, pugno. α. 238.

Ἐμάς, acc. pl. f. g. ab ἐμός, ή, όν, meus, a, um. ε. 55.

Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχέσομαι, p. μεμάχημαι. α. 304.

Ἐμβάλλει, conjicit, 3. imperf. pro εἰσέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ἐμβασίλευον, ss, ε, imperf. pro εἰσεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεύς, έος, ὁ, rex. ε. m. θ. 71.

Ἐμβεβαώς, insistens, ἐμβεβαῶτα, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. θ. 12.

Ἐμέο, Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. α. 361.

Ἔμμεν, imperf. à εἰμί, f. μελ-

μεμόνω, futurus sum. α. 126. θ.552.

Ἔμελε, imperf. à μέλει, impersonal. cura est, p. μεμέλεκε. ε. 145.

Ἔμεν, Jonicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. θ. 500.

Ἐμβρύκα, cumbat, imperf. à βρυκάω, curo. Th. μέν, ός, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμέρετο, pambit, a. 1. m. à μέρομαι, f. ἑπόμαι, cogito, meditor. à μῆδος, ος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμμενε, mansit, imperf. à μένω, maneo. Th. μάω, νῶ, maneo. ε. 97.

Ἐμίγεθ, imperf. pass. verb μίγνυμαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. θ. 56.

Ἐμμετίως, adverb. dicto citius. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, ος, τὸ, verbum. Th ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαῶτα, f. g. p. m. part. à μάω, cupio. α. 439.

Ἔμμεναι, esse, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. θ. 400. 610.

Ἐμμενίως, fortiter, adverb. μένος, ος, τὸ, robur. α. 429. θ. 712.

Ἔμμορε, sortitus est, per metathesin pro μέμορε, præt. med à μείρω. divido, sortior, præt. pass. μέμορμαι & Art. ἔμμορμαι. ι. 345. θ. 414. 426.

Ἐμός, ή, όν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγώ, ego. ι. 266. θ. 164.

Ἔμπαλιν, retro, adverb. Th. πάλιν, rursus. ι. 145.

Ἐμπελάδην, juxta. Adverb. Th. πέλας, prope. ε. 732.

Ἐμπελάσσαντες, inter se committentes, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo, Th. πέλας, prope. α. 109.

Ἔμπιπε, inciderat, pro ἔπεσε. a. 2. ab ἐμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἔμπης, tamen, Jonice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἐμπελῶ, prope, adverb. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. α. 371.

Ἐμπνείουσα, inspirans, a. 1. part. Th. πνέω, flo, spiro, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορήσω, acc. Jon. ab ἐμπορία, ἡ, mercatum. Th. πορεύω, transeo. p. m. πόρευμαι, unde est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, mercator. ι. 644.

Ἐν, in, præposit. regit dat. pro ἐνθα. ibi. ι. 202. 379 α. 204.

Ἔναιε, habitabat, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, similem, ex ἐν & ἀλίγκιος, similis, q. ex ἀ & λιγύω resono, non absonus, vel q. d. ἄκρος ἠχήσας. ι. 128. ω. 88.

Ἐναντίοι, hostes, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντί, contra. α. 184.

Ἐνεκεφύκεον, albus exhiberi-

re, excernere, præs. inf. ἐξ ὰ, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero. s.757.

Ἔναρα, τὰ, spolia, ab ἐναίρω, occido. a. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, occido. a.194.

Ἐναρφόρος, spoliator, pro ἐναρηφόρος, spolia ferens, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero. a.192.

Ἐνάτη, Poëtice pro ἐνάτη, nona ab ἐνία, novem. s.770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. Them. αὐλὴ, ἡ, aula, atrium. ϑ.129.

Ἑνδεκάτη, undecima, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. s.772. 774.

Ἐνδήμιοι, popularibus, dat. pl Jon. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἐνδήμιος, νόσος, est morbus cuidam populo peculiaris Th. δῆμος, ου, ὁ, populus. s. 121.

Ἔνδον intus, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus ϑ. 964. s. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. valde accurate. ab ἐνδυκὴς, ής, ὁ, ἡ, promptus, accuratus. a.427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τῆς δρυὸς καὶ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, quercus s. 647.

Ἔνθεκε, a. 1. ind. verbi ἐνθήκη μι, impono, f. θήσω. p. τέθεικα, a. 2. ἔθηκα. ϑ. 174.

Ἐνείκῃ, ferat, a. 1. sub. ἐνέγκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνίκω, vel à φέρω, fero, f. οίσω, a. 1. ἤνεικα, Poëtice ἤνεικα, & adjecto augmento, ἤνεικα, as. s. 561. ϑ. 784.

Ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νέμομαι. 222.

Ἕνεκα, propter, causa, adverb. s. 162. ἕνεκ' ϑ. 983.

Ἐνήκετο, inerat, 3 sing. imperf. ab ἐνκεῖμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. ϑ. 145.

Ἐνέπνευσε, a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. a. 131.

Ἐνεπόησαν, duxerunt, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in Th. ποιέω, ῶ, facio. ϑ. 7.

Ἐνέπω, alloquens, præs. part. Them. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. s. 192. 260.

Ἔνερθε, infra, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. ϑ. 720.

Ἐνέρθιοι, inferis, dat. pl. Jon. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα. ας. terra. ϑ. 810

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔνος sen ἐνός, annus. s.778.

Ἐνιός, placida, gen. ab ἐνιός, ός, ὁ, bonus, placidus. Th. est ἐὺς, ός, ὁ, bonus ϑ. 65.

Ἐνίεμεν, a. 1. m. ab ἐνίημι, occido, f. ἑήσω. a. 1. ἔνεμον ϑ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, hic, ibi, s. 165. 493 hinc ἐνθάκε, idem quod ἔνθα. ϑ. 586.

Ἐνθάδε, hic, huc, adverb. Th. ἔνθα. s. 652. ϑ. 775.

Ἔνθεν, hinc, adverb. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic. a. 28. ϑ. 9.

Ἐν-

Ἐνφύτευσον, *insererе*, a. 1. inf. imp. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτρεφον. p. m. τέτροφα. a. 7. 9.

Ἐνὶ, pro ἔνεστι. v. 747.

Ἐνὶ, *in*, Poët. pro ἐν. a. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ς, ὁ, ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. ι. 447. θ. 58. α. 87.

Ἐνικάτθετο, *repone*, pro ἐγκατάθετο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκαταθέτομαι. Th. τίθημι, *pono*. ι. 27.

Ἐνίσπειν, *prolequi*. præs. inf. pro ἐνίσπεῖν, Th ἔνω, *dico*, a. 1. ἔνεπα. ϑ. 369.

Ἐννέατες, *novemplo*. ἐννεατὴς, *novemnis*. Th ab ἐννέα. *novem*, & ἔτος, ὁ, τὸ, *annus*. θ. 801.

Ἐννεαέτε, dual num. ab ἐννεαέτης, ς, ὁ *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ι. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄπλετον. θ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔνω, *dico*. a. 1. ἔνεπα. a. 2. ἐνιπὸν. ι. 2.

Ἐνισίῃσι, dat. pl. Jon & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*. ϑ. 494.

Ἐνιπὴ, *perconvitium*, ab ἔνω, seu ἴνω, vel ἴνω, seu ἴνη, *fletus* (sub. ἡμίεφα). φι, ast paragoge poëtica, Th. ἴνος seu ἴνος, *annus*. ι. 408.

Ἐνοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. θ. 445.

Ἐνύχιος, α, ον, seu ἔνυχος, *nocturnus*, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, *nox*. ϑ. 10. α. 32.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησεν, a. 1. Ind. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ι. 89. α. 410. θ. 488.

Ἐνοπὴν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔνω, *dico*. ϑ. 780.

Ἑνοσὶς, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*. ϑ. 631. 849.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθὼν *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ι. 665.

Ἐνοῖ, *intus*, adverb. ι. 367. α. 312.

Ἐντοσθε, & ἐντοσθε, *intus*: idem quod ἐντὸς, ι. 540. 518. θ. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι *apparo*. Th. ἔντεα ἐντὴ, τὰ, *arma*. ι. 620.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab Ἐνυάλιος, ς, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, ὁος, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω, *perimo*. θ. 273.

Ἐξ, *ex*, præposit. reg. gen. ι. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ς, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω.

ξω, evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέασθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. abjecto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*, Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω, *decipio*. θ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτου ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1. sub. ε. 321. 371. θ. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) Poët. idem quod ἐξαπατάω. θ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*. Adverb. Th. est αὖ, *rursus*. θ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc à γείνομαι, nascor. Vide in γείνατο. θ. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθορέω, *prosilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*. θ. 281.

Ἔξει, *habebit*. f. 1. Them. ἔχω. habeo. a. 2. ἔσχον, ε. 270.

Ἐξείης, Poëtice, pro ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*. θ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελάαν, Poëtica ϛ α epenthesi pro ἐξελᾶν: ab ἐξελάω, f. άσω, *expello* p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito. θ. 491.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, præs. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 522. θ. 830.

Ἐξείλετο, *exemit*, a. 2. m. ab ἐξαιρῶμαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθεῖν, *exire*. a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. θ. 772.

Ἐξέκθρ, f. 1. inf. pro ἔξειν. Jon. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔξον. θ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. θ. 289.

Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω, a. 2. act. ἐξέπτην. ε. 98.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤριπον. α. 174. θ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extrahe*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *trahe*. ε. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. pass. Th. τέλος, *finis*. α. 83. θ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφαάνθη, *emersit*, a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin ϛ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα. ostendo θ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. vel έσω, ήσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. θ. 497.

Ἐξῆρ-

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant.* 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Them. ἄρχομαι, *incipio.* α. 209.

Ἐξίκετ', *pervenit.* a. 2. med. ἐξικόμην, ου, ἐξ. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio.* Th. ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, *exeo.* Them. εἶμι, eo. θ. 732.

Ἐξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adverb. *à tergo.* ἐξοπίσω. ι. Th. ὀπίσω, *retrorsum, retro.* α. 130.

Ἔξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ι. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab οἴκω, *similis sum.* hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἑώρακα pro ὤρακα. ι. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero.* Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.* α. 271. 473.

Ἐόντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, Poët. pro ὢν, ab εἰμὶ, sum. ι. 29. 361. 474. θ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc gen. Jon. ἑοῖο, pro ἑοῦ. θ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ι. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in* proposit. ι. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. θ. 176.

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ι. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, *gravis.* Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. θ. 768. 774.

Ἐπάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω, præt. ἐπήκουα, a. 1. ἐπήκουσα, hinc in sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. p. m. ἐπήκοα. ι. 273. 446.

Ἐπακουὸν, *auscultatorem.* ι. 29.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἵκμενος, ἄρμενος, pro ἱκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἅλλομαι, f. οῦμαι, salio. θ. 817.

Ἐπάρμενον, *sufficientem.* præs. part. Vide ἄρμενον. ι. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt.* à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor.* præt. pass. πέπαμαι. θ. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὔρα, ας, ἡ. ι. 238. 417.

Ἐπάχνωσιν, a. 1. ind. *vexavit, constrinxit.* Th πάχνη, ης, ἡ, *pruina.* unde παχνόω, ῶ. ι. 358.

Ἔπε', pro ἔπεα, accus. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. θ. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit.* a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ι. 578. 657.

co. α. 116. θ. 163. 392.

Εἴπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπατ', pro εἴχατε. θ. 108. 115.

Εἴργον, *coërcens*, præs. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo, ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *cœtus*, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, *concio*, *cœtus*, ab εἴρω *necto*, vel potius dico θ. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro ἐρεῦσαι, Dorice ἐ pro ου, præs. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod est ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. θ. 38.

Εἰρημένος, *constitutus*, perfect. part. à ῥέω. f. ῥήσω, *dico*, præt. pass. ἔῤῥημαι, & Attice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, à πείκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*, & εἶρος, εος, τὸ, *lana*. ε. 232.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο. 3. sing. plusquamperf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, *ad*. ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, *venitque ad Creontem*. ε. 21. θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, præs. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57. 508. 939.

Εἰσανιὼν, *scandens*, a. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them. εἶμι eo. θ. 761.

Εἴσατο, *videbatur*. a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. θ. 700.

Εἰσαφίκανε, *reservus est*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, vel ἵκω. ἵξω, venio α. 45.

Εἷσε. a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. εἵσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι. θ. 174.

Εἷσ', pro εἷσι, *Vadit*, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἷσι, *eunt*, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, *vado*. quamvis hoc in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἷσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ, *sunt*, ab εἰμὶ *sunt*. ε. 11. 36 121. θ. 363.

Ἐσεπέρησα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Εἴσκειν, assimilare. præs. inf. pro εἴκειν, Poëtice. Th εἴκω, f ξω, similis sum. ε. 62.

Εἰσόκεν, denec, ex εἰ, vel ἐς, ad, & ὅκε, ε. 560. 6 8.

Εἱστήκει, *stabat*, 3 singul. plusq. perf. ab ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poëtice cum

cum Gen. Th. ἀς vel ἰς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ι. 89. α. 122. 214.

Εἷας, Poët. pro ἕως, *donec*, Adverb. Th. ἀς, sicut. α. 378.

Ἐκ, ex, præpos. regit genit. ι. 70. 104 α. 222. θ. 46. &c.

Ἐκείνυν, *superabat*, imperf. à κείνυμι. Th. κτείνω, proprie *occido*. item *vinco*. per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσε, *vocabit*, a. 1. pro ἐκάλεσεν Poëtice, à καλέω. f. ήσω. p. κέκλημαι. θ. 391.

Ἐκετύναβον, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à κετύνω, confirmo. Th. κετέω, & per metathesin κάτω, ὁ, τὸ. robur. θ. 676.

Ἐκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, singuli, ἕκαστος, ἑκάστη, ἕκαστον. α. 283. θ. 151. 370.

Ἑκάτῃ, *Hecate*, dat. sing. nomen mul. θ. 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

Ἑκατηβολίζω, gen. Æolic. pro ἑκατηβολέω, ab ἑκατηβολέτης, ε, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telum*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. α. 100

Ἑκατόμβη, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos. ὁ, ἡ, α. 479.

Ἑκατὸν, centum. α. 129. θ. 150.

Ἐκγεγαῶς, *prognatus*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγίγνομαι, præt. med. verbi ἐκγένω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th. γίνομαι, *gignor*, f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγενήμην, p. m. γέγονα. ι. 254. θ. 76.

Ἐκγεγόμεθα, *nati sumus*, a. 2. m. pl. num. Jon. pro ἐγεγόμεθα. Th. γίνομαι. θ. 648.

Ἐκ—ἐγέλασσε, a. 1. Jonic. pro ἐγέλασε, à γελάω, *rideo*. ι. 59.

Ἑκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, ος, Ille, a, ud. α. 72. θ. 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. α. 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamabit*, seu acclamaverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευε, a. 1. ind. à κελεύω *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ι. 60.

Ἑκηβόλος, ε, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul*, *eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. θ. 94.

Ἕκητι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, *voluntarius*. ι. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, eo, accedo, ex ἰκω per metathesin. α. 277. ι. 343.

Ἐκκρεμάσω, *summatim & breviter perstringam*, f. r. verbi ἐκκρεμ-

ἐκκορυφόω, f. ώσω. Th. κορυφή, ῆς, ἡ, *vertex* q.d *summa capita indicabo*. ι 106.

Ἔκλεψ, pro ἔκλιψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλιφα; p. med. κέκλοπα. ι 51.

Ἐκλίθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.

Ἐκλονέετο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *stupendos* pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ι. 153.

Ἐκπλεώς, *expleto*, gen. ab ἐκπλεος pro ἐκπλεος. Th. πλέος, *plenus*. ι. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ι 47.

Ἐκτελίας, *proventum*, acc. ab ἐκτελής, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, ος, τὸ, finis. ι. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis ι. 561. α. 22. 38.

Ἔκτανε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον. θ. 527.

Ἕκτῃ, sexta, ἕκτος, η, ὁ, sextus. Th. ἕξ, sex. ι. 611. 780.

Ἐκτολμήσας. a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ. *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπήσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, *lana carpta*, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτός, vel ἔκτοσθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ι. 727. 115. θ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κτυπέω, *resono*. à κτύπος, ου, ὁ, *fragor*. sicut à φιλέω, ἐφίλεον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero* α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω. θ. 182.

Ἑκών, ούσα, ὁ, *voluntarius*. θ. 232.

Ἐλαίῃ, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*, nomē arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ι. 520.

Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω, ἐλάσεις, a. 1. Æol. opt. ἐλάσας, *adigens*. part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri causa. θ. 522. α. 372. ι. 473.

Ἐλάτῃς pro ἐλάτοις, dat. pl. Jon. ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta à ventorum agitatione. ι. 507. α. 190.

Ἐλά-

Ἐλάφοιο, gen. Jon ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς. ῦ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαύνοι, *ducat*, præs. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἔλαχεν, *sortita est*, à λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. θ. 424. 422.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. θ. 26.

Ἐλέειν, *capere*. pro ἐλεῖν, dialys. Jon. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ἔλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α 46.

Ἔλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. θ. 167.

Ἑλένης, gen. ab Ἑλένη, ἡ, nomen speciocissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὸν, pro ἐλεεινὸν, per syncopen, *misere*, ἐλεεινὸς, *miser*. ἐλεέω, *misereor*, Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia. ε. 203.

Ἑλέσθαι, capere. a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 285. 364.

Ἕλου, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formā τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. θ. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. θ. 54.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th ἐλεφαίρω, decipio. θ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ. elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐγήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. θ. 726.

Ἕληται, 3. sing. ab ἕλωμαι, η, ηται, a. 1. med. subj. ab αἱρέομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ε. 319. & 603. 357.

Ἔλθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, sub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες ε p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ἕλικας, acc. pl. ἑλίκεσσι, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuosas, ab ἕλιξ. Th. εἱλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ἑλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικὸς, οῦ, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebræ. θ. 16.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis.

tis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. s. 637. ϑ. 2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδεσσι, dat. pl. Jon. s. 63. 656. ϑ. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis conspicuus.* ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *introrso*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπωμαι, video. ϑ. 307. 998.

Ἔλιπον, *liquerunt.* 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo f. ψω p. φα. p. m. λέλοιπα. s. 154.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκον, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 258. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præs. inf. s. 629.

Ἑλκηδὸν, Adverb *lacerando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω, traho. α. 302.

Ἔλαβον, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβον, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λέληφα, & Attice, εἴληφα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. ϑ. 179.

Ἑλλάδος, genit. ab Ἑλλάς, άδος, ἡ, Græcia. s. 651.

Ἑλλεβόροιο, dat. pl. Jon. *manipulis.* Th. εἰλέω, convolvo. α. 236.

Ἕλοντας, ἕλοντος, acc. pl. q. d. ἃς ἔλοιτο ὄψ, quos desesit vox, ἀνέλοψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 21.

Ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ, spes. s. 96.

ἐλπίδα. acc. s. 496.

Ἐλπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes. α. 66.

Ἕλυμα, τος, τὸ. *tectum*, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verso. s. 428. 434.

Ἐλύσαιο, *libenter*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. ϑ. 528.

Ἐλὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. ϑ. 487.

Ἐμ', pro ἐμέ, acc. ab ἐγὼ, ego. s. 394.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno.* α. 238.

Ἐμὲς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. s. 55.

Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχέσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ἐμβάλλε. conjicit, 3. imperf. pro εἰσέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. pro εἰσεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεύς, έος, ὁ, rex. s. 111. ϑ. 71.

Ἐμβεβαώς, insistens, ἐμβεβαῶτα, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμέο, Jon. & Poët. pro ἐμοῦ, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελ-

μελήσω, futurus sum. α. 126. θ. 552.

Ἔμελε, imperf. à μέλει, imperson. *cura est*, p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Jonicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. θ. 500.

Ἐμβροίνα, *cumbat*, imperf. à μβροινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*. à μῆδος, εος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μίμνω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. θ. 56.

Ἐμμαπέως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, f. g. p. m. part. à μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. θ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μένος, εος, τὸ, *robur*. α. 429. θ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus* est, per metathesin pro μέμορε, præt. med à μείρω. *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Art. εἵμαρμαι. ε. 345. θ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 266. θ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελάδον, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*, Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε. a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσὼν. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Jonice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπλην, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Jon. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatum*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præposit. regit dat. pro ἔνθα. *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex ἀ & λίγγω *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἅλις ἔγγιον, ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, *contra*. α. 184.

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare*,

re, excernere, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε.757.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α.194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero. α.192.

Ἐνάτη, Poëtice pro ἐννάτη, *nona* ab ἐννέα, *novem*. ε.770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Them. αὐλὴ, ἡ, *aula, atrium*. θ.129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. ε.772. 774.

Ἐνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl Jon. ab ἔνδημος, qui in populo est, hinc ἐνδήμιος νοῦσος, est morbus cuidam populo peculiaris Th. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 222.

Ἔνδον *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus θ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accurate*. ab ἐνδυκὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α.427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τοῦ δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, quercus ε. 647.

Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω. p. τέθεικα, a. 2. ἔθηκα. θ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. sub. ἐνεῖκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 561. θ. 784.

Ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομα. 222.

Ἕνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἕνεκ'. θ. 983.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3 sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. θ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro, aspiro*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in* Th. ποιέω, ῶ, facio. θ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præs. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. θ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Jon. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας. terra. θ. 850

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος seu ἕνος, annus. ε.768.

Ἐνηέος, *placida*, gen. ab ἐνηὴς, ἑος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. est ἐὺς, ἑος, ὁ, bonus θ. 65.

Ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido, f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. θ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*. ε. 165. 493 hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. θ. 586.

Ἐνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. θ. 775.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. θ. 9.

Ἐν-

Ἐνφύτευσε, *insererе*, a. 1. inf. m. ab ἐνφύω, *alo in*. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτρεφον. p. m. τέτρεφμαι. a. 7. 9.

Ἐνὶ, pro ἐν ἐστι. v. 747.

Ἐνὶ, *in*, Poët. pro ἐν. a. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ᾱ, ὸν, ὁ, ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q d. εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. ι. 447. θ. 58. α. 87.

Ἐνιάτθιο, *repone*, pro ἐνάθηκε, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐνιτίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ι. 27.

Ἐνίσσειν, *prolequi*. præs. inf. pro ἐνίσσειν, Th ἴσσω, *dico*, a. 1. ἔισα. ϑ. 369.

Ἐννάετις, *novennis*. ἐννετὴς, *novennis*. Th ab ἐννέα. *novem*, & ἔτος, ου, τὸ, *annus*. θ. 801.

Ἐννετήρε, dual num. ab ἐννετηρὶς, ίδος, ἡ *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ι. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἀπλῶτον. θ. 56. 60. 76.

Ἐνίσπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ι. 2.

Ἐνοσίχθονι, dat. pl. Jon & poët. pro ἐνοσίχθονος, ab ἐνοσίχθων, *consistens*. sicut οὐσίχθων, *intelligentia*, est à σύνιμι, ita ἐνοσίχθων ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. ϑ. 494.

Ἐνοφα, *perenniter*, ab ἴνα, seu ἴνη, vel ἴνη, seu ἴνη, ϑεῖνα (sub. ἡμέρα) φι, ast paragoge poëtica, Th. ἴνος seu ἴνος, *annus*. ι. 408.

Ἐνοσίχθων, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & χθὼν, *terra*. α. 104. θ. 445.

Ἐνύχιος, α, ον, seu ἔνυχος, *nocturnus*, adject. Th. νὺξ, κτος, ἡ, *nox*. ϑ. 10. α. 32.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. 1. Ind. à νόεω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ι. 89. α. 410. θ. 488.

Ἐνοπλίω, *clamorem*, ab ἐνοπή, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. ϑ. 780.

Ἑνοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*. ϑ. 631. 849.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἐνοσις, motus, & χθὼν *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ι. 665.

Ἐνδοθι, *intus*, adverb. ι. 367. α. 312.

Ἔντοσθε, & ἔντοσθεν, *intus*: idem quod ἐντὸς, ι. 540. 518. θ. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι *apparo*. Th. ἔντεα ἔντη, τὰ, *arma*. ι. 620.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, ᾱ, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, ὸς, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω, *perimo*. θ. 273.

Ἐξ, *ex*, præposit. reg. gen. ι. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω.

ξω, evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέασθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. abjecto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*, Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπατάω, *decipio*. θ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτου ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσῃ, a. 1. sub. ε. 321. 371. θ. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) Poët. idem quod ἐξαπατάω. θ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*. Adverb. Th. est αὖ, *rursus*. θ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc à γείνομαι, nascor. Vide in γείνατο. θ. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθορέω, *prosilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*. θ. 281.

Ἔξει, *habebit*. f. 1. Them. ἔχω. habeo. a. 2. ἔσχον, ε. 270.

Ἐξείης, Poëtice, pro ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*. θ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελάαν, Poëtica ϛ α epenthesi pro ἐξελᾶν; ab ἐξελάω, f. άσω, *expello* p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito. θ. 491.

Ἐξελάουσι, *expellunt*; præs. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 522. θ. 830.

Ἐξείλετο, *exemit*, a. 2. m. ab ἐξαιρῶμαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθεῖν, *exire*. a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. θ. 772.

Ἐξέκδρ, f. 1. inf. pro ἕξειν. Jon. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔξον. θ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. θ. 289.

Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω, a. 2. act. ἐξέπτην. ε. 98.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤριπον. α. 174. θ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extrahe*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *trahe*. ε. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. pass. Th. τέλος, *finis*. ε. 83. θ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφαάνθη, *emersit*, a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin ϛ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα. ostendo θ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. vel έσω, ήσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. θ. 497.

Ἐξῆρ-

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant.* 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Them. ἄρχομαι, *incipio.* α. 209.

Ἐξίκετ', *pervenit,* a. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio* Th. ἱκνέομαι, *venio,* f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, *exeo.* Them. εἶμι, eo. θ. 732.

Ἐξόπισθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adverb. *à tergo.* ἐξοπίσω. ε. Th. ὀπίσω, *retrorsum, retro.* α. 130.

Ἔξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excellenter,* ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab οἴκω, *similis sum.* hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἑώρακα pro ὤρακα. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero.* Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.* α. 271. 473.

Ἐόντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, Poët. pro ὢν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. θ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc gen. Jon. ἑοῖο, pro ἑοῦ. θ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in* proposit. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco,* f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. θ. 176.

Ἐπαινέσσειε, *probaverit,* a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, *gravis.* Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. θ. 768. 774.

Ἐπάκουε, *animum adjice,* præs. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω, præt. ἐπήκουα, a. 1. ἐπήκουσα, hinc in sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. p. m. ἐπήκοα. ε. 273. 446.

Ἐπακουὸν, *auscultatorem.* ε. 29.

Ἐπάλμενος, *insiliens,* præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἵκμενος, ἄρμενος, pro ἱκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἅλλομαι, f. οῦμαι, salio. θ. 819.

Ἐπάρμενον, *sufficientem.* præs. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt.* à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor.* præt. pass. πέπαμαι. θ. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur,* ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἐπάχνωσιν, a. 1. ind. *vexavit, constrinxit.* Th πάχνη, ης, ἡ, *pruina.* unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπε', pro ἔπεα, accus. pl. ab ἔπος, εος, *verbum,* ab ἔπω, dico. α. 117. 326. θ. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit.* a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

Ἐπίσσι, dat. pl. Jon. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, ος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ι. 184. θ. 90.

Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono, f. θήσω, a. 2. ἔθεν, α. 332.

Ἐπεί, postquam, quoniam. ι. 120. α. 110, 336.

Ἐπείγετο, festinabat, imperf. Th. ἐπείγω, urgeo. f. ξω. π. 81.

Ἔπειτ' ἔπειτ' deinde. Th. ἔπειτα, postea. ι. 614. α. 332. θ. 193.

Ἐπείκεσκε, imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo, superimpositus sum. f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. θ. 143.

Ἐπέβαλε, injecit, a. 2. act. pro ἐπιέβαλε, ab ἐπιβάλλω, superinjicio. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ι. 98.

Ἐπιβήσας, insistens. perf. part. ab ἐπιβαίνω. Them. βαίνω. θ. 824.

Ἔπεψε, misit, a. 1. ind. verbi πέμπω, mitto, f. ψω, p. φα. θ. 784.

Ἐπέπλων, ας, ω, navigabi, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἴδων, ας, ω, vel ἐδίδων, ας, à δίδωμι, do. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ι. 684.

Ἐπιρρώσαντο, 3. pl. med. ind. ab ἐπιρρώνυμι. Th. ῥώννυμι, confirmo, corroboro. f. ῥώσω. p. ἔρρωκα. a. 1. ἔρρωσα, θ. 8.

Ἐπιστενάχιζε, 3. ingemiscebat, imperf. à στενάχιζω, f. σω. Them. στένω, ὦ, ὁ, angustus. θ. 843.

Ἐπίστενε, ingemiscebat, imperf. à στένω, gemo, f. νῶ. Th. στένος, ος, ὁ, angustus, arctus. θ. 679.

Ἐπέχεν, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, animum intendo, f. ἐπέξω, a. 2. ἐπέσχον. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. θ. 177.

Ἕπεται, sequitur, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ι. 220.

Ἐπίκλασε, inflexabat, imperf. act. ut ἐπιτίμα, imperf. pass. Th. τίλλω, inusitatum verbum. θ. 995.

Ἐπιέρετο, imperf. verbi ἐπιείρομαι, delegor. Th. εἴρω, f. ψω, delexo. θ. 158.

Ἐπίφαστο, apparebant, 3. pl. plusq. perf. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, apparco. f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι, hic. ἐφάνθη, ι. 166.

Ἔπιφε, accidit, imperf. à πίπτω, idem quod φέν, accido. p. m. πέφαμαι. ι. 148. α. 57.

Ἐπίφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, induco, indico, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. θ. 74. 162.

Ἐπιφρασσόμεθα, excogitabit, a. 1. m. Poet. pro ἐπιφράσωμεθα. Th. φράζω, dico. θ. 160.

Ἐπίφυον, enatus erant, imperf. verbi πέφυκα, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν.

φόν. α. 76. θ. 673.

Ἐπέχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ἐπίων gen. pl. ab ἐπῶν, ός, ὁ, *verbum*. Th. ἔπος, *dico*. ε. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω, ε. 240.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, *amnum*; Th. ἵ-στῶ, ός, τό, *amnum*. ε. 31. 515.

Ἐπεῖν, *adeunt*, imperf. ab εἰμί, *sum*. ε. 114. 598. θ. 799.

Ἐπεὶ, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἄν, & hoc pro ἐάν. ε. 289.

Ἐπαίνεσαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. θ. 664.

Ἐπλήθη, *complea erat*. a. 1. pass. ind. ab πιμπλάω, *expedio*. Them. ἀνύω, *idem*, ἀνύτω, *perficio*. α. 311.

Ἐπέρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, ἄω, *amo*. ε. 63. θ. 671.

Ἐπειφίας, *cooperiri*, ab ἐπειφής, *tectum*, & hoc ab ἐπί, φέω, *ago*. θ. 498.

Ἐπί, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 250. ε. 76. 306.

Ἐπιθέσθαι, *contendere*, a. 2. inf. Aol. pro ἐπιθέσθαι. Ἐπιθέσθω. Jussiv. pro ἐπιθέσθω, ου, inf. Ἐπιθέσθαι, ἐπιθέσθαι, aor. 2. part. ab ἐπιθέσθαι, *contendere*, f. θήσομαι. p. θέσθαι, aor. 2. ἔθεν. α. 40. θ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*, ἐπὶ δείλη, ης ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δεῖν & ἕλη, quū solis splendor decrescere incipit. Malo ἐπὶ δείλα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέξασθαι, *inspicit*, præs. ind. Th. δέχομαι, *video*, f. δέξομαι, a. 2. ἐδεξάμην. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi ἐπιδίδωμι, *do*. a. 2 ἐπέδων, ας. α. 1. 394.

Ἐπείκελος, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. θ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθεν. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοιτο, *obtemperaverunt*, 3. pl. a. 2. med. à πείθομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθέμην, p. m. πίθωμαι, præt. pass. πέπεισμαι, f. r. pass. πεπεισθήσομαι. ε. 69. θ. 474.

Ἐπιβάς, a. 2. act. ἐπιβαίνω, *salto*. α. 311.

Ἐπιθρώσκων, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπικλήσις, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπικλέω, καλέω, f. έσω, εσω. θ. 207.

Ἐπίκλοπος, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*. p. m. κέκλεμμαι. ε. 67 68.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ου, ὁ, *auxiliator*. θ. 815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, ος, τό, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώσαντε, *attollentes*, Poëtice dualis num part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incur-*

ωνθο. Th. ωρῖος, ᾱ, ὁ, *ωνθον*. a. 234.

Ἐπιλήθω, *obliviscere*, Jonic. pro ἐπιλάθου. præs. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Them. λήθω, f. ω, *latco*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέλαθα. e. 273. ϑ. 102.

Ἐπιμάστορες, testes. Th. μάστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *testis*, a. 20.

Ἐπιμειδάων, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *video leniter*. ϑ. 547.

Ἐπιμετρέων, *mensuro dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Th. μέτρον, τὸ, *mensura*. e. 395.

Ἐπιμηθὺς, nomen viri. e. 85.

Ἐπιμίγνυται, *commiscetur*, præs. ind. à μίγνυμι, pro μίγνυμαι, *miscor*, f. ξω. ϑ. 802.

Ἐπιμομφὴ, *vituperabilis*, ἡ. Th. μῶμος, ου, ὁ, *dedecus*. e. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔοικα, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. e. 673. a. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ἔρκος, ου, ὁ, *jus jurandum*. e. 280. 802 ϑ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. e. 262.

Ἐπιπνεύσαντος, *obtemperanti*, præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπίθου. a. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Jon. *volvente*, ἐπιπλόμενος, pro ἐπιπλόμενος. Th. πίλναμαι, *feror*. a. 87. b. 493.

Ἐπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. à πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πιμπλήμι, *impleo*, a. 2. ἔπλον, sicut à πιμπράω, ἔπρον. Them. πλήθω, ου, ὁ, *plenus*. a. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inspirant*, præs. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, *spiro*. ϑ. 872.

Ἐπιρρόθιον, ἐκ ἐπὶ & ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus*, ἐπιρρόθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. e. 558.

Ἐπιστυγερὴ, *arrumnosa*, ἡ. Th. στύγος, *luctus*, f. ξω. a. 264.

Ἐπιτοκέων, *iterum satiorem*. Th. τοκέω, f. ήσω, *fero*. e. 444.

Ἐπιστάμενος, *sciens*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵσταμαι *scio*. a. 107. b. 87.

Ἐπιτελάδιον, Adv. *ornate*, *succincte*. Th. τέλλω, *mitto*, ἰτέ, *ornato*, f. τελῶ, p. ἔτελκα, a. 1. ἔτειλα, p. m. ἔτελα. a. 287.

Ἐπιτρέφεται, *convertitur*, præs. ind. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. ἔτροφα, a. 2. ἔτραπον. b. 783.

Ἐπίχε, præs. act. imperat. *cohibe*, *inhibe*, ab ἔχω, pro ἔσχω, *inhibeo*. a. 446. hinc ἐπιχέτω, in dual. a. 350.

Ἐπιωνυμίη, *recenset*, præs. ind. hinc ἐπιωνυμιόων, Æol. pro ἐπιωνυμιῶν, part. præs. gen. plur. f. g. Th. τίω, verbum inusitatum. e. 381. 565.

Ἐπιφρονέα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρήν. ϑ. 142. ἐπιφρονέοισι, dat. pl. Jon. pro ἐπιφρονέουσι, ab ἐπι-

ἐπιφρονέω, prudentia. 9. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terra versantes, idem quod ἐπίγειοι, οἱ. ἐπὶ τῇ. χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Jon. ex ἐπὶ & χθών, ονὸς, ἡ, terra. s. 122. b. 372.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Them. ψαύω, idem quod ψύω, tango. a. 217.

Ἔπλεῳ, per syncopen, pro ἐπίλτο, facta est, à πίλομαι, sum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλεῳ. b. 425. 836.

Ἐμπλέον, Adv. prope, ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. a. 372.

Ἐπόησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιῶν, vestigium facere, à ποιέω, facio. s. 678.

Ἐπορεύσεν, 3. sing. a. 1. act. subj. Poët. pro ἐπορεύσῃ, jurabit, ab ἐπόρουμαι f. ἐπορεύσω. Th. ὄρνυμι, juro, f. ὀρούω, p. ὄρωμαι. 9. 793.

Ἕπονται, 3. pl. præs. ἕπομαι, sequuntur, pro ἕπονται abjecto augmento, imperf. Jon. ab ἕπω, sequor s. 403. a. 277.

Ἐπορθώσεν, inspicere. Th. ὄπλεσεν, video, p. m. ὄπωμι, a. 1. ὄφθω. s. 765.

Ἐπόρουσεν, a. 1. ind. invasit, ex ἐπὶ, & ὀρούω, f. σω, impetu ferror. Th. ὄρω, concito. f. ρῶ vel ρσω, a. 442. 452.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico. s. 451. a. 330.

Ἐπορεύετο, solabat, 3. sing. imperf. med. à πορεύομαι, solo, à πορεὺς, ὕος, ὁ, solatus. Th. πόρευον, vel πορεύεσθαι, solo. a. 222.

Ἐπορέσσω, instigare, præs. inf. act. Th. ὀρέσσω f. ρσῶ, incito, p. ρωμ. s. 595.

Ἔρρεον, a. 1. ind. pro ἔρρευν, à ῥέω, incedo. 9. 856.

Ἑπτὰ, semptem. a. 272.

Ἑπτοπόδων, septempedalem, acc. ab ἑπτοπόδης, ex ἑπτὰ, & πούς, ποδὸς. pes. s. 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. habens septem vias. 9. 341.

Ἑπτάπυλος, septem portas habens, à πύλη, ης, ἡ, porta, & ἑπτὰ, septem. s. 161. a. 49.

Ἐπτόησεν, obstat, 3. sing. præt. pass. à πτοέω, Poëtice πτοιόω, terrefacio, attonitum reddo. πτόημαι, attonitus sum. item, animo sublato attento. quæ significatio huc quadrat. s. 445.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ nomen. 9. 144. 281.

Ἐπῶρσεν, concitabit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐπόρω, concito. Th. ὄρω, ρσ, & ρω, concito. a. 69.

Ἔρυζ, pro ἔρυζε, Adv. ad locum, in terram, humi. Th. ἔρυ, ρυος, ἡ, terra. a. 173. 268.

Ἔρυζε, humi. in prosa γαμαὶ, adverb. a. 419. 471.

Ἐρόσσω, a. 1. m. amabit, pro ἐράσσω, Poëtice, ab ἐράσσαμαι, f. ράσσω. hinc ἐρῶς, amabilis, jucundus, & ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis. 9. 70. 136. 915.

Ἐρατὼ, οῦς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ ab ἐράω, amo ἐρατὴ, amabilis. 9. 78. 247.

Ἐρεγάζοντο, *operantur*, ἐρεγάζοντο. imperf. pro ἠρεγάζοντο, ab augmento. ἐρεγάζω pro ἐρεγάζω, Dorice, præs. imperat. ἐρεγάσσω, a. 1. med. opt. ἐρεγάσσαιμι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. 1. 43. 150. 197. 382.

Ἔρεγμα, *operi*, dat. sing. pro ἔργῳ, per metathesin, à ῥέζω, ῥέξω & per metathesin ἔρξω, facio. 1. 799. 9. 895.

Ἔρεγον, *opus* ἔργον, gen. Jon. pro ἔργου, ἔργ', pro ἔργα. 1. 20. 21. 389. 9. 146.

Ἔρδειν, *facere*, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. 1. 35. 8. 417.

Ἔρεβος, εος, τὸ *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*. ἐρεβόφοιν, ex orco, ἐρεβόφις pro ἐρεβόφις, φις, est parugoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginosa*, ab ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo*. 1. 17. 8. 125.

Ἐρειπόμενος, *diruta*, præs. part. pass. ab ἐρείπω, *diruo*. f. ψω. 8. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obscura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. 1. 444. 9. 334.

Ἐρεύμεθον, per syncopen, pro ἐρευγόμεθον, vel potius pro ἐρευόμεθον, à Themate ἐρεύω, *investigo*. Vide Them. ἐρεύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρευγον. Alii ἐρεύμεθον, Doricè, pro ἐρεύμεθα, ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*. 1. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico. 1. 200. 284. 11. 330.

Ἐρεβεμβόω, *valde mugiens*, Jon. pro ἐρεβεμβόχω, ab ἐρεβεμβόχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐρ, quod in compositione valet *valde*, & βρέμω, βρέμω, *fremo*, *frendeo*. 8. 832.

Ἐρεγδουπίοιο, gen. Jon. ab ἐρέγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρέδουπος, *valde sonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*. 9. 41.

Ἔρεζε, *certabat*, imperf. pro ἤρεζε, ab ἐρέζω, certo. Th. ἔρις, *lis*. 11. 5. 9. 334.

Ἐρηθαλὴς, ές, ἡ, Jon. pro ἐρεθαλὴς, *valde virescens*, ex ἐρ, intensiva particula, & θάλλω, *vireo*. 9. 30.

Ἐρίθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, *lana*. hinc ἐρίθη, ἡ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. 1. 600.

Ἐρίκτυπε, *valde sonantem*, ex ἐρ (*valde* quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin & κάπτω, à τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbero*. 9. 456. 930.

Ἐρικυδὴς, ές, *valde gloriosus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. 9. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, à μυκάω, *mugio*. boum proprium. 1. 788.

Ἐρινὺς, ύος, ἡ, *Furia* peccatorum

rum ultrix. in acc. pl. ἐριννύας, ἐρίννυς. ε. 801. θ. 185.

Ἔριπ', *cecidit*, a. 2. Jonice Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, idem, *cado*. α. 423.

Ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*. accus. τὴν ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.

Ἐρίσαντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ίσω. *contendo*, *certo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis ε. 437.

Ἐρισθενὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *valde potens*. ab ἐρι, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur: & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *possum*, ε. 414. θ. 4.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Jon. *valde tonantis*. Th. σμαραγέω, ήσω, *magnos strepitus edo*. θ. 815.

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ου, ὁ, *hædus*, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat. ε. 541.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius* ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ερμείην, acc Jon. pro Ἑρμείας. Ab Ἑρμίας, dicitur etiam Ἑρμίας Poët. pro Ἑρμῆς. ε. 68. θ. 444.

Ἔρξῃ, f. 1. ab ἔρδω. Th ῥέζω, f. ῥέξω. & per metathesin. ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρόεσσα, f. g. masc. ἐρόεις, εντος, *amabilis*: ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam, Th. ἐράω, *amo*. θ. 110. 245.

Ἔρος, ου, ὁ, *Amor*. Th. ἐράω, *amo*. θ. 120. 201.

Ἔρρηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.

Ἐρρίγοντι, *formidanti*, præs. part. act. ab ἔρρίγω, *formido*, quod est ab ἔρριγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*, α. 228.

Ἔρριψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω *abjicio*, f. ψω p. ἔρριφα, a. 1. ἔρριψα, a 1. part. ἐρρίψας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. θ. 181.

Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ἔρρωντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώφ, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*, item *fluo*, *ruo*. in imperf. ἐρρώοντο, *festinabant*, *ruebant*. α. 230.

Ἐρυθείῃ, dat. singul. nomen proprium loci, ab Ἐρυθείη, ας, ἡ. θ. 290. 983.

Ἐρύκοι, *abducat*. præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυτο pro ἐρύετο, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534. 622. θ. 304.

Ἐρυσάρματας, *currum imbentes*, pro ἐρυσαρμάτους, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἐρύω,

ρύω, ἐρύω, traho, & ἕρκος, τοῦ, τό, cortina. a. 369.

Ἐρυσάμβοιο, extinctione, Poëtice, pro ἐρυσάμβοιο, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ὕσω, traho. a. 457.

Ἔρχεται, præs. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἐλήλυθα. a. 417. a. 430. θ. 91.

Ἐς, Poëtice, pro εἰς, in εἰς φάος, in lucem θ. 616.

Ἔσαν, 3. perf. pl. imperf. per systolen Poët. pro ἦσαν, ab εἰμὶ, sum. a. 161. 245. θ. 586.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, comedo, & hinc ἐσθίω, idem. a. 276. θ. 773.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um, dat. pl. Jon. ἐσθλοῖσιν. a. 119. 212.

Ἐσίδῃ, inspexeris, poetice pro εἰσίδῃς. 2. singul. a. 1. act. subj. ab εἰσείδω, inspicior, Th. εἴδω, video, f. ὄψομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. a. 608. θ. 82.

Ἔσκατίθησε, condidit, pro ἐσκατέθηκε a. 2. m. 3. perf. sing. verbi ἐσκατατίθημι. Them. τίθημι, pono. a. 2. m. ἐθέμην, ου, τι. θ. 890.

Ἔσκε, poëtice pro ἦν, erat, ab εἰμὶ, sum. a. 150.

Ἐσκίδασ', dispersit, pro ἐσκίδασε, a. 1. ind. à Th. σκιδάω, vel σκιδάνυμι, dissipo, f. σω. a. 95.

Ἐσκομίσαι, importare, a. 1. inf. act. à κομίζω, porto. Th. κομέω, curo. a. 604.

Ἐσμαραγήσαν, stridulit, a. 1. act. à σμαραγέω, fragorem edo. & ἐσμαραγίζω, imperfect. à σμαραγίζω. Them. σμαραγέω. θ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Hesperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, Vesper. Hesperides, h. e. Tzetze interprete, vespertinæ horæ, quibus curæ sunt poma, h. e. quo tempore stellas in cœlo videmus. tanquam poma. θ. 215. 275.

Ἕσπετο, Poët. pro ἕπετο, sequebatur. imperf. pass. ab ἕπομαι, sequor. Poët. pro ἕπου. ἕσπετε, pro ἕπετε præs. imperat. verb. ἕπω, sequor. θ. 114. 201.

Ἐσταμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρι ἐσταμένῃ, aëre involuta. pro ἐσταμένῃ. τὸ σύγμα Poët. duplicatur. ab ἵστημι, f. ἱστάω, induo. Them. ἵω, induo. a. 114. 221. 534.

Ἔσται, erit, & ἐσταῖται, pro ἔσται, f. 1. ex εἰμὶ, sum. a. 182. 501. ἔσται, eris, pro ἔσῃ. a. 308.

Ἐστόμεθα, & ἐστομεθόεσσι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, sum. a. 56. θ. 32.

Ἐστυφέως, cerratim, cum impetu, adverb. pro στυφέως, per metathesin. Th. σείω, σέω, Poët. σύω, concutio. a. 340. θ. 181.

Ἔστυν, perf. pass. pro ἔστυται, irruit, pro σέστυται, per metathesin. à σύω, f. σύσω, p. σέσυκα, præt. pass. σέσυμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi est ἔστυμαι. Th. σείω, f. σείσω, concutio. a. 458.

Ἔσται,

Ἔσται, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. ε 34. 191. 476.

Ἐστάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐστάλαται, 3. pl. præterit. pass. Jon. pro ἐσταλμένοι εἰσί. Th. στέλλω *orno*, στέλλομαι, *vestibus ornor*. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλμαι. a. 1. ἔστειλα. præt. pass. ἔσταλμαι, p. m. ἔστελα. α. 288.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοτε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *sto*. f. στήσω, præt. ἕστακα. in part. præt. ἑστακὼς, & per syncopen ϛ κ, ἑστὰς, ότος. pro quo ἑστηὼς. θ. 519. item ἑστὼς, ῶτος, α. 61. 747.

Ἕστασαν, *stabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι. *sto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, stant. 3. pl præs. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem est quod ἵστημι, sto. θ. 796.

Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, præt. perf pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστεφάνωτο, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204 θ. 382.

Ἔστη, stetit, a. 2. ab ἵστημι. f. στήσω. p. ἕστηκα. α. 361. θ. 745.

Ἐστήριαται, *firmatæ sunt*, 3 sing. præt. hinc ἐστήριατο, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *statuo*. α. 218. θ. 779.

Ἑστίη, dat. Jon. pro ἑστίᾳ ab ἑστία, αἰνή, *focus*. it. *Vesta*, quæ vox hinc orta est. Dicitur & Jon. ἑστίη. ε. 732. θ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *est*, *licet*. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 36. ἐσ'. θ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *sonus*. θ. 706.

Ἐσχατιῇ, *extrema*, dat. ab ἐσχατὰ, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, ου, ὁ, *ultimus*. θ. 271.

Ἔσχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔσχω, *habeo*, f. ξω. 125. θ. 113.

Ἔστω, *esto*, 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 368.

Ἑταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, Poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ἐτανύσθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo θ. 177.

Ἔτεα, acc. ἔτους, pro ἔτεος, gen. sing. ab ἔτος, *annus*. ε. 119. 171. 694. θ. 803.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τέκτα, pario, f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. θ. 60. 2. 1. 287. 295.

Ἐτελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, εος, *finis*. θ. 59.

Ἑτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius*, *diversus*, & ζῆλος, ου, ὁ, *amulatio*. θ. 544.

Ἕτερος, ἑτέρου, *alter*, *alius*. ἑτέρηφι, pro ἑτέρη nominat, f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρη γε. θ. 752.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. θ. 676.

Ἐτέ-

Ἐτέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëtice, pro ἐτέτευκτο. à τεύχω. f. ξω, *fabricor*. α. 208.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηκα. θ. 862.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ἔτικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἐτέχθην. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. θ. 45. &c.

Ἔτι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. θ. 428.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. θ. 680.

Ἔτισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imperf. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ἔτλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπ', *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. θ. 58.

Ἐτράπεον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπέω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἔτρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*. p. τέτροφα, a. 2. ἔτροφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. θ. 107.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Them. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*, *vindemia*. α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Jon. ab ἔτυμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. θ. 27.

Ἐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτεύχθη, Poët. à Th. τεύχω, f. ξω, *sumsio*. p. pass. τέτυγμαι. α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.

Ἐτωσιοεργὸς, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *bene*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. θ. 257.

Εὐαέϊ, dat. sing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐάρνη, nomen mul. θ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, seu insulæ maris Ægæi. ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ & ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Them. δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. θ. 244. 560.

Εὔει,

Εὔει, *torret*. præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th εἴδω, video. θ. 250. 354

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Them. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Them. ἔργον, *opus*. θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *bene septus*, ab ἕρκτος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. θ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab εὐθήμων, ονος, *concinnus*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 669

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κομέω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne*, *rectè*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*, f. άσω, vel εὐκραὴς, per syncopen pro εὐκρατής. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. θ. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ. ab εὐκρινὴς, *purus*, *liquidus*, κρίνω, *discerno*, ε. 668.

Εὔκτιμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ ἐκτισμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὔλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. θ. 246.

Εὔμελίης, ου, ὁ, Jon. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 68.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præs. subpass. ab εὐνάζω, *sapio*, f. άσω. Th εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. θ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sepio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὴν, ε. 327. α. 6.

Εὐνομίκη, nomen mul. *legitimam*. θ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*. f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον, *bene rasam*, *politam*, *dolatam*, idem quod εὔξεστος, Them. ξέω, *polio*, f. έσω. α. 352.

Εὔορκος, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμος, *tutus*. ab ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præs. part. ab εὐοχέω ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th ὄχος, *currus* Alii legendum esse contendunt

εὐοχθέων, *latus* & *victu abundans*, ut sit ab ὀχὴ, id est, τροφὴ, interposito θ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλος, ου, ὁ, *peplũ*, vestis mulieris. θ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, *necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας θ. 261.

Εὔπυργος, *bene turrita*, à πύργος, ου, ὁ, *turris*, ein Burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3 sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in sub. εὕρω, ῃς, η ε. 349. α. 58.

Εὐῤῥείτης, ου, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. κα. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Jonice pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρὺς, έος, ὁ, latus & βία, ας, ἡ, *vis*. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, *latam frontem habens* à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, video. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Jon. *spatiosa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυόδεος, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδεία, Jon. verò εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, οπος, latum habens oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. θ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. εὐρείῃ, Jonice pro εὐρεία. εὐρύ. θ. 45. 480.

Εὐρυσθῆα, acc. pro Εὐρυσθέα, Poëtice; ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ου, τὸ, *pectus*, &c. εὐρὺς, εῖα, ὁ, *latus*, a, um. θ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. θ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squalidus*, ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*. ε. 152. θ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. θ. 357.

Εὖς, έος, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 16.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80 θ. 978.

Εὔσφυρος, ὁ & ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*, item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. θ. 254.

Εὐστέ-

Εὐστάτου, *bene stabiliti.* Epithet. ἁρμάτων, currus. α. 273. ὁ κύκλος εὐστατος, vel εὐ ἑστος, benè instructus τέρεσι. ἑστὸν τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Them. σείω, *quatio, agito.*

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἄν. εὖτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ι. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ. ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto.* θ. 77.

Εὐτρεπὲς, *bene personatus.* poët. εὐτρεπὲς. accipitur & pro εὐρύτρεπὲς, *lato ore hians.* Them. τρέω, *perforo*, τετρόβρο, f. τρέσω. θ. 863.

Εὐτροχάλω, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus, velox.* Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. ι. 597. 804.

Εὐτρόχος, agilis. ab εὖ & τρέχω. *curro.* α. 463.

Εὐτυκτὸν, *bene fabricatum.* Th. τεύχω, *fabricor.* α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris.* Th. φρὴν, ενὸς, *mens.* ι. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox.* παρὰ τὸ εὐφραίνειν, *oblectari.* Th. φρὴν, *mens.* ι. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. φρὴν, *mens.* θ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* hinc & εὔχος, εος, τὸ, *honor.* Th. εὔχομαι, f. εὐξόμαι, p. εὔγμαι. θ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor. εὐχετῶν, præs. inf. hinc εὐχώλιον. Jon. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 68. θ. 413.

Εὐώνυμος, η, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen.* θ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Them. εὐωχία, ἡ, *convivium.* ι. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. *in, super.* ι. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 2. sing. a. 2. med. ad formam, ἱστάμαι, ἵστασο, ἵστατο. ι. 59. 210. α. 368.

Ἔφαινον, *ostendebant.* imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. θ. 689.

Ἔφασαν, dixerunt pro ἔφησαν, Dorice 3. pl. a. 2. verb[illegible] μι. Vide ἔφατ'. θ. 19.

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἑδεσάμην. ι. 581.

Ἐφέπουσι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor.* hinc ἐφέπουσα, præs. part. θ. 366.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam.* Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ι. 117. α. 347.

Ἐφίστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστάνω, *insto, urgeo.* f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ἐφετμῆς, genit. ab ἐφετμὴ, *præceptum.* ab ἐφίημι, *immitto.*

mitto. Th. ἕω, *mitto*. ε. 299.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*, ε. 76.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Them. ἕω. *mitto*. α. 307.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*, Th ἱμείρω, *desidero*. α. 15. θ. 152.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ἐφόρευν, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th φέρω. α. 293.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 2. m. inf ab ὁρμάω *impetu feror* hinc ἐφορμηθῆναι, a 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ἐφράσαθ', *cogitavit*. a 1. m. ind. ἐφρασάτην, 3. dual. a 1. act. à φράζω, *eloquor*, *cogito*, *consulto*, f. σω. ε. 85 θ. 892.

Ἔχ', *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ἐχάρασσον, *infrendebant* 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 2. 5.

Ἔχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. θ. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, νος, ὁ. *cordatus*. Th[illegible]ὼ, *mens*, & ἔχω, *habeo*[illegible].

Ἐχθαίρη, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 340. θ. 766.

Ἔχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, ιος, & Ἔχιδνα, nomen mul. θ. 297. 304.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. ε. 568.

Ἔχω, *habeo*, possum, habito. imperf. εἶχον, & Jon. vel Poëtice ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub σχῶ. præs. inf. ἔχειν, & Jon. ἐχέμεν. ε. 146. 05. 455. θ. 75.

Ἑῷ, *suo* dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.

Ἐὼν pro ὢν, *ens*. Jonica prosthesis, ab εἰμὶ, sum. ε. 512. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Them. est, ἠὼς, ὁος, οῦς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. θ. 381.

Z.

ΖΑθέοι, gen. Poëtice pro ζαθέου, à ζάθεος, *valde divinus admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. θ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμένησε, a. 1. Jon. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, έος. *vehemens*. & hoc ex ζα & μένος, εος, τὸ, *robur*. θ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex

ζη,

ζω, quod ex ζῆν, & δέρω, mutatum. s. 117. 171.

Ζεύξιος, ίου, ὁ, nomen proprium mnl. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διί, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζεύ, Ζεύος, Ζεύι, Ζεῦα, & Dor. Ζάς, Ζανός, &c. s. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύρου, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit, ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Them. ζῆλος, *livor*, *invidia*. s. 27.

Ζηνὸς, genit. à Ζεύς. Vide Ζεύς, Jupiter. s. 86. 243. 251.

Ζητούης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητόω. s. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφεῖο, gen. Jon. à ζόφος, ου, ὁ, *caliginosus*. a. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγά. Th. ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo*. s. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζόω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζόεσκον, imperf. poët. pro ἔζωον. s. 90. ϑ. 606.

Ζόῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζόῃσι, dat. pl pro ζόουσι, Jonic. ἰῶζι in fine est paragoge Jonica. à ζῶον, ὁ, *zona*. Them. ζωνόω, f. ζόω, *cingo*, a. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, a, um. ζωῆσιν pro ζωοῖσιν, Jon. dat. pl. Th. ζάω, vivo. a. 157. 194 244.

Ζῶσε, a. 1. Jon. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζόωντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζόωντο. s. 72. 343. ϑ. 573.

H.

H Art. præpos. ut ἡ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 20 &c.

Ἡ art. postp. ut ἥ, ἡ, ὁ, qui, quæ, quod. s. 277. a. 4. ϑ. 262.

Ἡ, *cui*, *quatenus*. s. 136. a. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto*, *tamen*, adverb. a. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμί, *sum*. a. 11. 201.

Ἦε. *dixit*, & ἤ pro φῆ, φῇ pro ἔφη, duplex aphæresis, a. 2. ind. à φημί, dico.

Ἦ, *aut*. s. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebb. biror*, quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine est & Ἥβη, Dea pubertatis. s. 131. ϑ. 17. 930.

Ἡβήσεις, *annos pubertatis attigisset*, 3. gen. a. 1 Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβέω. Th. ἥβη, ης, ἡ *pubes*. s. 131.

Ἡβῶν, 3. sing. præs. act. opt. Attice communiter ἡβοίη-μι, ῶμι, Poëtice, ἡβόω, ης, ῃ, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. s. 696.

Ἤγαγεν, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα. a. 2. ἤγον, & Att. ἤγαγον. ϑ. 266. 901.

Ἠγαϑέη, *divina*, ἠγάϑεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἤγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. θ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo*, *sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. θ. 287.

Ἠγερέϑοντο *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγερέτο. α. 475. Th. ἀνείρω, congrego. f. ἐρῶ, p. ἤγερκα α. 184. 473. 475.

Ἠγῆται, 3 sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præbeniat*. (pro ἀνηγήτω.) si precibus te anteverrat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 7. o.

Ἠγνοίησε, *ignorabit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α & νόος, νοῦς, *mens*. θ. 551.

Ἤγον τ' pro ἤγετο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 174.

Ἠδὲ, & ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδὺ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper*, *tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*. pro ἤδει.

Ἡδυεπεῖα, *suaviloqua*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπος, *dico*. ϑ. 965.

Ἤε, *aut*, pro ἢ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice) pro ἥλιος, Hebr. *El. splendor*. Græc. ἕλη, German. hell. ἠελίοιο, Jon. pro ἡλίου ε. 154. 524.

Ἤεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. θ. 9.

Ἠερόεντα, *obscura*, ab ἠεροειδὴς, ές, ὁ ἐ ἡ, *obscurus*, ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris. & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. ϑ. 152.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠήρ, pro ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. ϑ. 119. 294. 867.

Ἤϑεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤϑη, *domicilia*, ἤϑεσι, *habitaculis*. ε. 166. 523. ϑ. 66.

Ἠϑεῖε, *patruum*, ἠϑεῖ, vocat. pro ἠϑεῖος, à ϑεῖος, *patruus*. Them. ϑεὸς, *Deus*. α. 103.

Ἤϑος, εος, τὸ, *mores*, ἐπὶ λεπτὸν ἤϑος, *fumeces mores*. ε. 65.

Ἤϑελον, *volebant*, imperf. ab ἐϑέλω, *volo*. ϑέλω, idem f. ϑελήσω. p. τεϑέληκα. ε. 135.

Ἤϑεσι, nomen mul. ϑ. 155.

Ἤιεν, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἴειν. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴεσαν, quia ι initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. indicat. εἶσαν,

ματα, & Poëtice ἤματα. Th. ἡμα, ατος, α. 170.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. θ. 669.

Ἤλασε, *percussit*, a. 1. act. ab ἐλαύνω. f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλασε, *vulnerabit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. θ. 291.

Ἡλέκτρη, nomen mul. θ. 266.

Ἡλεκτρυόνη, nomen mul. α. 86.

Ἡλεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Ἤλεκτρος, ου, ὁ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ. electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχρον, cubo. α. 142.

Ἠλάλατο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλομαι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὄμαι, vagor. Alii volunt, esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem, ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐλελάμεθα, σθε, ται, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *discurrebant*. α. 143.

Ἤλθε, *venit*. a. 2. Vide ἤλυθον, ι. 633. α. 81. θ. 404.

Ἠλιβάτου, gen. Jon. ab ἠλίβατος, ου, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli juni sit pervius, ab ἥλιος, *sol*. Æol. ἄλιος, & βαίνω, εο. θ. 422. 483.

Ἥλιτε, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἁλίσκω, ἥλιτον, ες, ε. α. 80.

Ἠλυθάμεθα, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθον. θ. 666.

Ἤλυθον, *venit*. a. 2. & per syncopen ἦλθον, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἐλήλυθα, a. 2. m. ἐλθάμενος. α. 2. 435.

Ἡμαθίων, ωνος, nomen regis. θ. 985.

Ἡμαθόεντος, *arenosi*, genit. ab ἠμαθόεις, Jon. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenosus Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἤματος, ἤματος. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ. *dies*. ι. 174. 417. 776. θ. 947.

Ἡμιάω, imperf. augmentum Atticum sic ἠνιάλιον, pro ἐνιάλιον, à μίαω, futurus sum, f. μιαλούμαι. θ. 478. 888.

Ἠμὲ, ὅ, sequente plerumque, ἠδὲ, ὅ. ι. 337.

Ἥμενος, part. præs. ab ἧμαι, *sedeo*. ι. 478. 499.

Ἡμίεν, Jonic. pro ἡμέρα, dies. ι. 102. 820. 823.

Ἡμεγάκοιτος, ου, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ι. 603.

Ἡμετέρου, *nostrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Jonic. Th. ἐγώ, *ego*. ι. 296. α. 367.

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. θ. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ου, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. α. 159.

Ἡμίονον, gen. pl. ἡμιόνων, dat.

dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ ἡ, *mulus*, q d semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ι 46. 605.

Ἥμισυ. *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, inf. ἡμίσεια, ι. 40 θ. 299.

Ἡμος. *quando*, adverb. ι. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, *meto*, f ήσω α. 88.

Ἦν, *erat*, 3 perf. imperf. ab εἰμί, sum ε 149 α 178.

Ἣν, quam. acc. ab ἥ, ἣ, ὅν. α. 93. 408. θ. 409.

Ἤν, *si*, pro ἐὰν: ἄν vero per aphæresin, pro ἐὰν ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, it. τὰ ἡνία. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix* α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὰς ἡνίας ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 3 3

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέη. idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. θ. 516.

Ἣνωρ, *quam*, acc. ab ἥνως, ὁ ως, ἄλ, gen. ἥνορος, ἄνορος. ι 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνάω, *jubeo* ἤνωξε. pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ι. 68 α. 479.

Ἠοῦς, gen. ab ἠώς *aurora*. Vide in ἠώς. ι 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. θ. 523.

Ἤπειρος, ἠπείροιο, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 632. θ. 189.

Ἤπιος, *placidus*. ι. 785. θ. 235.

Ἤπυ, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. ἀπύω f. ύσω. *sono* α. 3. 6.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆι. *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Th. κλέω, *celebro*. α. 74. 115. 448 θ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebat*, ab ἐρείπω scindo, f ψω, α. 187.

Ἤρεισε, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. ίσω *fulcio*. α. 362.

Ἤρεν, pro θήρων, Dorice, *venabantur*, ἀθήρεον, *venor*. Th. θήρ. Alii scribunt, ἤρεν, imperf. Doric. esse, pro ἤρων ab αἱρέω, *capio*, f. ήρω, p, ήρηκα, imperf. ἤρων, ἤρον, a. 2. ἕλον α. 302.

Ἥρη, *Juno*. pro ἥρα, Jonice. ἥρα vero videtur per metathesin dici pro ἀήρ. θ 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ 381.

Ἠριδανός, nomen fluvii. θ. 238.

Ἤρι-

Ἤριν, contendit, a 1. act. ab ἐρίζω, rixor, f. ίσω, Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio. ϑ. 928.

Ἤριν, a. 2. ind. cecidit. Th. ἐρείπω, f. ψω, everto. α 421.

Ἤρκεν, inpuit, a. 1. ind. ab ἐρκάζω, inpio, f. σω, & Dor. ξω, p. ἤρκικα a. 2. pass. ἐρκάγλω, p. m. ἤρκαγμ. β 914.

Ἤρυον, hauriebant, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.

Ἤρχε, ducebat, imperf. ab ἄρχω f ξω. α. 26.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α 37.

Ἑός, sua, gen. ab ὅς, ἡ, ὅν, suus, a, um, ἧς κατὰ μητρὸς, à sua matre. α. 18. 40.

Ἦσαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ι. 111 α. 10.

Ἤστην, pro ἤστην, per pleonasmum σ, est. 2. dual. imperf. ac εἰμὶ, sum. α 50.

Ἤϑα, fuisti. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ ϑα est paragoge Æolica. α. 119.

Ἤϑεον, imperf. edebant, ἤϑιον, comedebat, ab ἐϑίω. edo, f ίσω, p. ἤϑικα. Th. ἔϑω, edo. ι. 146.

Ἡδυ, nomen autoris, ex ἥδης, ους, ἡ, delectatio, & ὁ ὁδὸς, βία, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. ϑ. 22.

ἧς, pro οἷς, quibus, Jonice ab ἥ, quæ. β. 904.

ἧσιν, sibi, pro οἷς, ab ὅς, ἡ, ὅν, suus. ι. 47.

ἦσαν, sint. 3. sing. præs subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, sum; sic Homerus ἰϑίλῃσιν, pro ἰϑίλῃ, ἰλιαδ. α. 408.

Ἡσύζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, amplector. α. 84.

Ἧσσον, Attice, ἧττον, minus, ab ἥσσων, ονος, minor. à positivo μικρὸς, parvus, caret superl ϑ. 426.

Ἧστο, Poëtice pro ἧτο, sedebat, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, sedeo. α. 214.

Ἡσυχοι, quieti, ab ἥσυχος, quietus. ι. 119. β. 763.

Ἠύ, hæque ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἠτ. ι. 20, 216.

Ἦτ, verè, certè, adv. α. 79.

Ἥλις, quæ, ἥτις, ἥ, ὅ. Vide ἥ τε, ἥ. 404. 698.

Ἤτοι, sive, seu, Th. ἤ, aut. ι. 165. α. 413. ϑ. 1004.

Ἥλιος, τὸ cor. ι. 358. α. 429.

Ἠϋκόμος, pulchricoma, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμου, Poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma ε. 164. ϑ. 615.

Ἠὺν, accus. ab ἠὺς, bonus. Th. ἐὺς, ἐος, ὁ, bonus ϑ 817.

Ἠύξετο, 3 sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo, perf. αὔξομαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med αὐξήσομαι. Th αὔξω, augeo. ϑ. 493.

Ἡφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, sic dicitur, ab ἅπτω, accendo, & ἀιστόω, destruo, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.

Ἤχθη, 3. person. præt. act. verb.

ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. θ. 41.

Ἠχέτω, pro ἠχήτω, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 580. α. 438.

Ἠχήεις, ωτος, ὁ, *sonorus*, ab ἦχος, *sonus*. θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα, Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *succenseo*. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, sonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *sonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠοῖ, circa auroram, & ἠώθ', *aurorumque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus struendis apta. Them. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Jon.) à θάλλω, vireo. θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Jon. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Musæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλαρὸς, ὴ, ὸν, in flore existens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσι, *florent*, præs. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*, ε. 171.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θάλπω. f. ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Jon. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτειν, *sepelivit*, imperf. Jon. verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præsentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνουσ', pro θαρσύνουσα, præs. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu. Them. θαυμάζω. f. σω. *miror*, α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. à θαύμαν, αντος, ὁ, nomen viri. θ. 237. 265.

Θιὰ

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῇς, Jonice pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ῦ, ὁ, cum admiratione spectandus, à θεέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto, contemplor*. f. ἄσομαι, Jonicè ήσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείην, divinam, Jonice pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. pers. præs. sub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, sicut pro πνέω, πνείω, vel est aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Jon. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*. præs. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Jonicè pro θεῖναι, à. 2. inf. à τίθημι *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus* acc. θέμιν θεμιστέων, gen. pl. pro θεμίστων, Jonismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus θεμιστέων, esse à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστονόην, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεοῖο. Jon. α. 415. dat. pl. Jon. θεοῖσι, θεοῖσιν. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præs. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, servio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *minister*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *minister, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æstas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *calidus*. Them. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per syncopro θεοείκελα, *Deo similia*, ex θεὸς, & εἴκω, *similis sum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina* à θεσπέσιος, ὁ καὶ ἡ, *divinus*. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θετ' pro ἔθετο ab ἐθέμην. a. 2. med. verbi τίθη-

τίθημι, *pono*. Θ. 886. 953.

Θέοντο, gen. pl. part. Alii θέοντο, à θέω, *curro*. At illi, à θέω, *exhibeo me videndum*. a. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis Θήβης, &c. a. 49. 105. Θ. 978.

Θηβαγενής, ές, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, à γένομαι, nascor. Θ. 530.

Θήγει, *acuit*, 3. perf. præs. ind. à θήγω. f. ξω, *acuo*. a. 388.

Θηεῖο, *miraudum*. à θηέομαι. Them. θηέομαι, ῶμαι, *spectio*. θηέσαντες, *suspicientes*, f. 1. à θηέομαι. a. 480. Θ. 31.

Θῆκε. a. 1. ind. θέκον, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθεν. a. 465.

Θῆλυς, εῖα, ὑ vel ὑ, fœmineus. θήλεια *fœmina*, Θ. 667. θηλυτέρου, gen. Æolic. à θηλυτέρα, comparat. à Th θῆλυς, *ea fœminea*. a. 4. 395.

Θησαυρός, ῶ, ὁ, *thesaurus*. a. 717.

Θήρ, ηρός, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρεσὶ. a. 275. 580.

Θηρευτῆς, pro θηρευτᾶς, dat. pl. Poet. à θηρεύτης, venator. θηρευτὰς, in pl. à θηρεύω, venor. Th. θήρ, *fera*. a. 303. 388.

Θηρίκλειος, [illegible], nomen viti. a. 182.

Θῆρ'. pro θῆρα, accus. sing. *servum*. à θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆρα, ας, ἡ, *ancilla*. a. 600.

Θήσκοντο, *moriebantur*, pro ἐθνήσκοντο, 3. pl imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θνῆσ. a. 116.

Θνητὸς, ῶ, ὁ, mortalis, θνητῇ, θνητέων, à θνήσκω, *morior*. a. 88. 103. a 73.

Θόα, nomen propr. ὁ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. a. 114.

Θοὸς, ὴ, ὁ, *celer*. a. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, *salio*. a. 392.

Θόρον, *desiliebant*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. a. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, ῶ, ὁ, *celer*. a. 418.

Θρασέων, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ *fiducia*. a. 163.

Θρασυκάρδιος, ὁ, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia & κραδία, ας, ἡ, *cor*. a. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. a. 185.

Θρέφθη, a. 1. pass. Jon. à τρέφω, *alo*. f. ψω, p. φα a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc θρέψας, a. 1. part. θρέψας, pro θρεψας, a. 1. Θ. 198. 314. 3. 8.

Θρῃκίκ, gen. à θρῃκός, Thracius, à θρᾷξ, ᾳκὸς, *Thrax*, nom. gentile. a. 551.

Θρήκη, ης, ἡ. Thracia, nomen regionis. a. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατερ Poetice, vocat. ὦ θύγατερ. a. 3. Θ. 261. 346.

Θύε, *afflabant*, imperf. Jon. à θύω, *mactio*, & impetu feror. ὁ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. a. 549. a. 345. Θ. 742.

Θύεσι, *victimis*, dat. pl. Jon. à θυός,

θύος, ου, ὁ, *victima*, à θύω, *immolo*. ι. 336.

Θυόεις, εσσα, ον, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, *macto*. θ. 558.

Θυμαλγία, & θυμαλγί', accus à θυμαλγής, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 619.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*, à θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Them. θυμὸς, *im*. α 167.

Θυμοβορεῖν, præs. inf. à θυμοβορέω, animum exedo tristitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὴ, *pabulum*, *esca*. ι. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. à θυμολέων, *leoninò animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus* & φθείρω, *corrumpo*. Them. φθίω, *corrumpo*. ν. 715.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, ira. ι. 379.

Θῦον, *furens*. part præs. act g. n. a θύω, *macto*, cum impetu feror. ι. 618. θ. 131.

Θύρηζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter positus, à θύρη, *janua*. ι. 97. 363.

Θύσανοι, οι, *villi*, seu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 229.

Θύων, præs. part. à θύω, *sacrifico*. sumitur & θύω, pro ἱερεύω, imperu quodam feror: it. *furo*. hinc μιθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à sacrificiis enim solebant epulari. θ. 199.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *sedile*, pro θάκος, εος, τὸ, à ἥμαι, *sedeo*. Th. θοὸς, ῶ, ὁ, *celer*. α. 491. 572.

Θῶμον, pro τὸ ὤμον, *medium*. ι. 557.

Θῶρηκα, *thoracem*, acc. pro θώραξ. Jon. à θώραξ, ακος, ὁ, Jonice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præs. ind. α 1:4. θ. 431.

Θωῦξαι, nom. pl. θωῦξαι ἔργα, *admiranda opera*. θώυξαι, Jonice, idem est quod θῶυξ, & hinc θωὺτὰ, pro θωυμαστὰ, Jon. Th. θωυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

Ι.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præs. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul ex ἴα, *sola*, & ἀνὴρ, quæ sola animo virum imitatur. 356.

Ἰάχη, nomen mul. ab ἰάχω, *calefacio*, item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαχιδῶ, gen. Jonic. ab Ἰαχιδὴς, nomen viri, ab ἰάχω, *mitto*. it. *maledictis lacesso*. Ἰαχιδώ, voc. casus. ab Ἰαχιδώ, *filia Jaxetis*

pesti. ι. 54. θ. 528.

Ἰάσιν, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχεται, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχή, *clamor.* α. 232. 441. θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, *nomen urbis.* α. 380. 474.

Ἰάλιμος, *sudorificus* ab ἶδος, ἴδος, τὸ, *sudor.* idem quod ἱδρώς, ῶτος. ὁ. ι. 413.

Ἴδε, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, ὄντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἴδε, idem quod ἠδὲ, ἠδ', *atque.* α. 19. θ. 19.

Ἴδῃ, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, ος, τὸ, *sudor.* α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video.* Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης gen. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateq; licuerit circumspicere θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, *video.* α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσμεν, *scio.* Imperat. ἴσθι, & ἴδθι. θ. 27. 656. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Jon. ἰδμοσύνησιν. θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἶδω, *video.* α. 445. θ. 451.

Ἴδρις, *peritus*, ab ἴδρις quod est ab ἴσμεν, *scio.* α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *probida*, sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica.* Th. ἴσμεν, *scio.* ι. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus.* Th. est ἱδρὼς, ῶτος, τὸ, *sudor.* ι. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara.* θ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω, *video.* Vide ἰδὲ. ι. 9. 21. 699.

Ἴεσαν, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto.* alii scribunt ἱεῖσαν, idque Æolic. imperfect. ἴεν ης, ει, ῃ. pl. ἴεσαν, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. εἷς, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. εἵθην. θ. 10. 43. 65. 830.

Ἴεμεν, Jon. pro ἴωμεν; Att. præs. inf. ab ἴειν, ubi Jones ει, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto.* ι. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱεῖο, *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἴεναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ἵκετ' ἴεναι, *pervexit ire.* α. 40. 353.

Ἱερὸς, ῆ, ὸν, *sacer.* item, *magnus, immensus*, ἱερὸν, Jonic. pro ἱερά, ἱερὰ. g. n. pl num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare. ἱερέειν (pro ἱερεῖν, in f. g.) Doricè. ι. 334. α. 201. θ. 417. 1014.

Ἴεσις

Ἵεται, *emittat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἴημι, *eo*, de quo paulo antè. θ.806.

Ἱέρανε, dat. sing. nomen viri, ab ἱέρων. θ.1000.

Ἰθεῖαν, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ἰυθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Jonic. ι.36.222. θ.86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ι. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Jon. paragoge, ab ἰθυδίκης, ες, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus*, α, ιν, & δίκη, jus. ι. 278.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, ύος, ὁ, *rectus*. α. 7.9. 261.

Ἵκανε, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. θ. 681. 697.

Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *similis sum*. ι.302. α.198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. θ. 285.

Ἱκέτευον, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Them. ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. ι.325. α.85.

Ἵκοιο, *attigeris*. 2. sing. a. 2. med. sub. Jonice pro ἵκῃ. ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. m. ἱκάνω, ω, ετε, & in 3. pl. ἱκοῖν, in aor. 2. sub. ἱκωμαι, ηται. α. 466.

Ἵκτης, Adverb. *celerrime*, λίαν ἵ ἱκτῆς, Th. ἱκνέομαι. θ. 691.

Ἵκω, per syncopen pro ἵκοιμι, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἱκνέομαι. θ. 481.

Ἵλαδον, *catervatim*. ι.285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitium*, Attice ἵλεως. θ. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω ι. 336.

Ἱμάσσας, Poëtice pro ἱμάσας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάζω, *loris cado*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, θ. 857.

Ἵμείρω, *desidero*, *cupio*. f. ήσω, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desidendiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. α. 616. α.31. θ. 359.

Ἴν', pro ἵνα, *ut*, ι.544. ἵνα. ι. 459.

Ἰνὼ, ούς, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*. θ. 976.

Ἵξε, 3. sing. a. 1. act. ind. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α.32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Jonicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ῆμαι, f. ἵξομαι. Præt. pass. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκάνω, ω, ίξω. ι. 475.

Ἰοειδέα, acc. sing. in nom. ἰοειδὴς ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, ος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. θ. 3.844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q.d. ἰὸς ἵ λαοῦ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόεσσα

Ἰόντα, *tantem*, a 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. θ. 773.

Ἰχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*, ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 14. 918.

Ἱπποδάμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱπποθόη, nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βου quod est ex βοῦς, ut βούλιμος, θ. 251.

Ἱπποθόη, nomen mul. *valde intelligens*. θ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Jon. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἱππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. sing *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱπποκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἵρηξ, ηκος, ὁ, Jonicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴρεως, ἡ, *iris*, in acc. ἶριν. θ. 780.

Ἶς, ἰνός, ἡ, *vis*, ἴς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. θ. 332.

Ἶσ', pro ἶσα, ab ἶσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ᾔειν. θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἶσος, part. ε. 325. θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἶσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴρος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, part. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*, q. d. ἶσον φέρει. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Jon. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασ', pro ἵστασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἱστίην, Jonice pro ἑστίαν, ab ἑστία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. θ. 454.

Ἱστοβοῆϊ, *stiva*, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς, *temo*, *stiva*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἵστορα, ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quod ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 613. θ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω,

ἰσχύω, *robustus sum.* θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *æquo.* Th. ἴσος, ου, ὁ, *par.* α. 263.

Ἴον, *abierunt*, 3 dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴετην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam omm.* ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis.* ab ἴφθιμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἴς, ἰνὸς, ἡ, *vis, robur.* ἰφθίμω. α. 136. θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominativo ἰφικλέης contractè ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium.* ε. 678.

Ἰῷ, dat. sing ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*, quod est ab ἵημι *mitto*: item *ærugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *solus, a, um.* α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ.* θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Jon. ab ἰωχὸς, οῦ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor.* u. 683.

K.

Κ' pro ἐ & ἦ κ' *dixit &.* ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, καββάλετ', a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, pro virili, à δύναμις, εως, ἡ, *potentia.* Them. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum.* ε. 334.

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δ', *dejicit vero.* α. 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *cadmea.* ε. 161. θ. 927.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω, *invado.* Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, οῦ, ὁ, *purus.* Th. καθαίρω, *purgo.* ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens.* à καθέζομαι. *sedeo.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo.* ε. 257. α. 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet.* καθίζειν, præs. inf. *colloca-*

dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ ἢ ἡ, *mulus*, q d semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, inf. ἡμίσεια, ε. 40 θ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, *meto*, f ήσω α. 88.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum ε 149 α 178.

Ἥν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ α. 93. 408. θ. 409.

Ἦν, *si*, pro ἂν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐὰν ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, it. τὸ ἡνίον. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix* α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 3 3

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορέα. idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. θ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅτις, ὅτι, gen. ἧστινος, οὗτινος. ε 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*. ἤνωξ'. pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68 α. 479.

Ἠοῦς, gen. ab ἠὼς *aurora*. Vide in ἠὼς. ε 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. θ. 523.

Ἤπειρος, ἠπείροιο, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. θ. 189.

Ἤπειτα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. θ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρῳ ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi, Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, *placidus*. ε. 785. θ. 235.

Ἤπου, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. ἀπύω f ύσω. *sono* α. 3. 6.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆϊ *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Th. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448 θ. 318. 332.

Ἤρεικον imperf. *proscindebāt*, ab ἐρείκω scindo, f ξω, α. 187.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω *fulcio*. α. 362.

Ἤρευν, pro θήρευν, Dorice, *venabantur*, à θηρεύω, *venor*. Th. θήρ. Alii scribunt, ἤρευν, imperf. Doric. esse, pro ἤρουν ab αἱρέω, *capio*, f. ἤρουν, p, ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρουν, a. 2. εἷλον α. 302.

Ἥρη, *Juno*. pro ἥρα, Jonice. ἥρω vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. θ 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ 381.

Ἠριδανὸς, nomen fluvii. θ. 338.

Ἤρι-

Η'εικον, contendit, a 1. act. ab ἐρίζω, νίκον, f. ίσω, Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio. ϑ. 928.

Η'εκα, a. 2. ind. cecidit. Th. ἐρείπω, f. ψω, everto. α 421.

Η'εκτορ, rapuit, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, rapio, f. σω, & Dor. ξω, p. ἥρπακα a. 2. pass. ἁρπάγην, p. m. ἥρπαγμ. θ 914.

Η'ερον, hauriebant, imperf. ab ἀείρω, f. ήσω. α 301.

Η'γε, ducebat, imperf. ab ἄγω f ξω. α. 26.

Η'ρως, ωος, ὁ, heros. α 37.

Η'ς, sua, gen. ab ὅς, ἥ, ὅ, suus, a, um, ἧς παρὰ μητρὸς, a sua matre. α. 18. 40.

Η'σαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ι. 111 α. 70.

Η'σθα, pro ἦσθα, per pleonasmum θ, est. 2. dual. imperf. ac εἰμὶ. sum. α 50.

Η'σθα, fuisti. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. θα est paragoge Æolica. α. 119.

Η'σθιον, imperf. edebant, ἤσθιον, comedebat, ab ἐσθίω. edo, f ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. α. 146.

Η'σιοδος, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁ ὅδος, βία, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. ϑ. 22.

ἧς, pro οἷς, quibus, Jonice ab ἥ, quæ. θ. 904.

ἧσι, suis, pro οἷς, ab ὅς, ἥ, ὅ, suus. ι. 47.

ἦσι, sint. 3. sing. præs subj. pro ἦ. σι, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, sum; sic Homerus ἰθίλησι, pro ἰθίλῃ, ἰλ. αδ. α. 408.

Η'σπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, amplector, α. 84.

Η'σσον, Attice, ἧττον, minus, ab ἥσσων, ονος, minor. à positivo μικρὸς, parvus, caret superl ϑ. 426.

Η'το, Poëtice pro ἧτο, sedebat, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, sedeo. α. 214.

Η'συχοι, quieti, ab ἥσυχος, quietus. ι. 119. θ. 763.

Ἠτοι, hæcque ἡ. est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τοι. sic & ἤτ. ι. 20. 216.

Ἦτοι, vere, certe, adv. α. 79.

Ἥλυς, quæ, ὁ ἥς, ὁ, ἡ. Vide ἥ, ἥ, ἡ. 404. 698.

Ἤτοι, sive, seu, Th. ἤ, aut. ι. 165. α. 413. ϑ. 1004.

Ἤλῳ, τῷ cor. ι. 358. α. 429.

Η'ὐκομος, pulchricoma, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμοιο, Poëtice ἠϋκόοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma ε. 164. ϑ. 615.

Η'ὖν, accus. ab ἠὺς, bonus. Th. ἐὺς, ἐος, ὁ, bonus ϑ 817.

Η'ὔξετο, 3 sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo, perf. αὔξομαι, a. 1. pass. αὐξήθην. f. 1. med αὐξήσομαι. Th αὔξω, augeo. ϑ. 493.

Η'φαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, sic dicitur, ab ἅπτω, accendo, & ἀιστόω, destruo, fabrorum metallicorum Deus. ϑ. 319. 244.

Η'χεῖ, 3. person. præs. act. verb.

ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. θ. 42.

Ἠχέτω, pro ἠχήτω, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 580. α. 438.

Ἠχήεις, ωτος, ὁ, *sonorus*, ab ἦχος, *sonus*. θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα, Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *succenseo*. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, sonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *sonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώθ', *aurorumque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus struendis apta. Them. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Jon.) à θάλλω, vireo. θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Jon. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Musæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλαρὸς, ὴ, ὸν, in flore existens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσι, *florent*, præs. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*, ε. 171.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θάλπω. f. ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Jon. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτειν, *sepelivit*, imperf. Jon. verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præsentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνουσ', pro θαρσύνουσα, præs. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu. Them. θαυμάζω. f. σω. *miror*, α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. à θαύμαν, αντος, ὁ, nomen viri. θ. 237. 265.

Θεὰ

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῇς, Jonice pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ῦ, ὁ, cum admiratione spectandus, à θεέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto, contemplor*. f. ἄσομαι, Jonicè ήσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείην, divinam, Jonice pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. pers. præs. sub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, sicut pro πνέω, πνείω, vel est aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Jon. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*. præs. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Jonicè pro θεῖναι, à 2. inf. à τίθημι *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus* acc. θέμιν θεμιστέων, gen. pl. pro θεμίστων, Jonismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus θεμιστέων, esse à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστονόην, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεοῖο. Jon. α. 415. dat. pl. Jon. θεοῖσι, θεοῖσιν. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præs. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, servio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *minister*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *minister, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æstas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *calidus*. Them. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per syncopro θεοείκελα, *Deo similia*, ex θεὸς, & εἴκω, *similis sum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina* à θεσπέσιος, ὁ καὶ ἡ, *divinus*. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θετ' pro ἔθετο ab ἐθέμην. a. 2. med. verbi τίθη-

τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεάντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, à γείνομαι, nascor. θ. 530.

Θήγει, *acuit*, 3. pers. præs. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. à θηέομαι. Them. θεάομαι, ῶμαι, *specto*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ vel ἡ, fœmineus. θήλειαι *fœminæ*, θ. 667. θηλυτεράων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρευτῇς, pro θηρευταῖς, dat. pl. Poët. à θηρευτὴς, venator. θηρευταὶ, in pl. à θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, a[illegible]ὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, à θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, οῦ, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, à θνήσκω, *morior*. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, ου, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Jon. à τρέφω, *alo*. f. ψω, p. φα a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 198. 314. 328.

Θρηϊκίου, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. θ. 265. 346.

Θῦε, *æstuabant*, imperf. Jon. à θύω, *macto*, & impetu feror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Jon. à θύος,

θύος, εος, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, *macto*. θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ, accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. *succensentes*, à θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Them. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præs. inf. à θυμοβορέω, animum exedo tristitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *esca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus* & φθείρω, *corrumpo*. Them. φθέω, *corrumpo*. ε. 715.

Θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*, ira. ε. 379.

Θῦον, *furens*. part præs. act. g. n. a θύω, *macto*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter positus, à θύρα, *janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, seu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præs. part. à θύω, *sacrifico*. sumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: it. *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à sacrificiis enim solebant epulari. θ. 199.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *sedile*, pro θάκος, εος, τὸ, à θαάσσω, *sedeo*. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. ε. 491. 572.

Θώμισυ, pro τὸ ἥμισυ, *medium*. ε. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα. Jon. à θώραξ, ακος, ὁ, Jonice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præs. ind. α. 124. θ. 431.

Θωϋτὰ, nom. pl. θωϋτὰ ἔργα, *admiranda opera*. θώϋμα, Jonice, idem est quod θαῦμα, & hinc θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. Th. θαυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præs. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *sola*, & ἀνὴρ, quæ sola animo virum imitatur. [illegible] 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calefacio*, item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Jonic. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. it. *maledictis lacesso*. Ἰαπετιονίδη, voc. casus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Japeti*.

petit. 1. 54. θ. 528.

Ἰάσιος, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, ουτος, hinc ἰαχή, *clamor.* α. 232. 441. θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ός, ή, *nomen urbis.* α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *sudorificus* ab ἵδρος, ἵδρεος, τὸ, *sudor.* idem quod ἱδρώς, ῶτος ὁ. ι. 413.

Ἴδε, a. 2. act. imperat. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, ὄντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἴδε, idem quod ἠδὲ, & *atque.* α. 19. θ. 19.

Ἴδῃ, *æstu*, dat. sing. ab ἵδρος, ῶτος, τὸ, *sudor.* α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἴδω, *video.* Vt de ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης gen. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateq; licuerit circumspicere θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἴδω, *video.* α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio.* Imperat. ἴσθι, & ἴδθι. θ. 27. 656. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Jon. ἰδμοσύνησιν. θ. 377.

Ἴδον, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἴδω, *video.* α. 445. θ. 451.

Ἴδρις, *peritus*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio.* α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*, sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica.* Th. ἴσημι, *scio.* ι. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus.* Th. est ἵδρος, εος, τὸ, *sudor.* ι. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara.* θ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἴδω, *video.* Vide ἰδὲ. ι. 9. 21. 699.

Ἱεῖσαι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto.* alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolic. imperfect ἵεν ἵης, ἵη, ἵ. pl. ἵεσαν, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧς, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a 1. pass. εἵθην. θ. 10. 43. 65. 830.

Ἱέμεν, Jon. pro ἱέμεναι; Att. præs. inf. ab ἵεμαι, ubi Jones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto.* ι. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵεντο, *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23 251.

Ἴεναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὤρτο ἴεναι, *pertexit ire.* α. 40. 353.

Ἱερὸς, ῆ, ὸν, *sacer.* item *magnus, immensus*, ἱερὸν, Jonic. pro ἱερά, ἱερὰ. g. n. pl num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερὰ, pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱερὰ, *facere sacra*, h. e sacrificare ἱερᾶν (pro ἱερᾶν, in f. g.) Doricè. ι. 334. α. 201. θ. 417. 1014.

Ἴεσαν

Ἵησι, *tenuat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἴημι, *eo*, de quo paulo antè. θ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. θ. 1000.

Ἰθεῖαι ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ἐυθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Jonic. ε. 36. 222. θ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Jon. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus*, *a*, *um*, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, έος, ὁ, *rectus*. α. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. θ. 681. 697.

Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *similis sum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. θ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Them. ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. sing. a. 2. med. sub. Jonice pro ἵκῃ ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἵγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. 2. sub. ἵκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἵκτωρ, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. θ. 691.

Ἵκτο, per syncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. θ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Attice ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσσας, Poëtice pro ἱμάσας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάζω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, θ. 857.

Ἱμείρω, *desidero*, *cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desidembiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*, ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*. θ. 976.

Ἵξε, 3. sing. a. 1. act. ind. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Jonicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, οῦμαι, f. ἵξομαι. Præt. pass. ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. sing. in nom. ἰοειδὴς έος, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. θ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόοτα,

Ἰόντα, *euntem*, a 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. θ. 773.

Ἰχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 14. 918.

Ἱπποδάμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱπποθόη, nomen mul. *celer instar equi*: vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βου quod est ex βοῦς, ut βούλιμος, θ. 251.

Ἱπποθόη, nomen mul. *valde intelligens*. θ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Jon. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἱππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. sing *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱπποκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. ε. 6.

Ἵρηξ, ηκος, ὁ, Jonicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴρεως, ἡ, *iris*, in acc. ἶριν. θ. 780.

Ἴς, ἰνός, ἡ, *vis*, ἴς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. θ. 332.

Ἶσ', pro ἶσα, ab ἶσος, *par*. ε. 350.

Ἶσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ᾔειν. θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἶσος, part. ε. 325. θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἶσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴρος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, part. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*, q. d. ἶσον φέρει. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Jon. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασ', pro ἵστασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἱστίην, Jonicè pro ἑστίαν, ab ἑστία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. ε. 454.

Ἱστοβοῆϊ, *stiva*, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς, *temo*, *stiva*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἵστορα, ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quod ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 613. θ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω,

ἰσχύω, *robustus sum.* θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exaequabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *aequo.* Th. ἴσος, ου, ὁ, *par.* α. 263.

Ἴον, *abierunt*, 3 dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴετην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτον, *extremam omm.* ab ἴτος, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἴφθιμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἴς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur.* ἰφθίμω. α. 136. θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominativo ἰφικλέης contractè ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium.* ε. 678.

Ἰῷ, dat. sing ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*, quod est ab ἵημι *mitto*: item *aerugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *solus*, *a*, *um.* α. 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliae.* θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Jon. ab ἰωχὸς, οῦ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor.* u. 683.

K.

Κ' pro ἐ & ἦ κ' *dixit* &. ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, καββάλετ', a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, pro virili, à δύναμις, εως, ἡ, *potentia.* Them. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum.* ε. 334.

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δ', *dejicit vero.* α. 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *cadmea.* ε. 161. θ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω, *invado.* Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, οῦ, ὁ, *purus.* Th. καθαίρω, *purgo.* ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens.* à καθέζομαι. *sedeo.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo.* ε. 257. α. 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet.* καθίζειν, præs. inf. *colloca-*

locare. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἴσω, *sedere facio*. s. 748. θ. 434.

Καί, *sed etiam*, τε è quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμοῦ καὶ, *simul etiam*. s. 43. 241.

Καίειν, præs. inf. Vide καίουσ'.

Κάϊκον, *Caïcum*, Nom. propr. θ. 343.

Καίουσ', *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens*, præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f καύσω, p κέκαυκα, a. 2. pass ἐκάην, f. 1 pass. καυθήσομαι. s. 335. θ. 557.

Καινέα, à Καινεὺς, έος, ὁ, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio. s. 692.

Κἀκ, pro καὶ ἐκ, & *ex*. θ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex καὶ & ἐκεῖνος. s. 293.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens*, præs. part. à κρύπτω, *abscondo*, f ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. s. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum simul congestarum. Th. τίθημι, *pono*. s. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à χάζω, *cedo*, κακὴ, ἡ, neut. κακόν, κακ' pro κακά dat. pl. κακοῖσιν. s. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv*. s. 325. comp. κακίων, κάκιστος. s. 264. 344. 501.

Κακότητι, dat. sing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 42. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. s. 28. 194.

Κακτάμεναι, *occidere*, Doric. pro Κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. activ. à κατάκτημι, pro κατακμείνω. Th. κτείνω, f κτενῶ *occido*, p. ἔκτακα, a. 2 ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*, à κᾶλον, ου, τὸ, lignum. s. 119.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέεσκεν. 3. perf. imperf. Jon. pro ἐκάλεε, ει, καλέουσ', pro καλέουσι, *vocant*. s. 340. θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιὴν Jon. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. s. 305.

Καλλιγύναικα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. s. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Jon. καλλίκομος, *pulchricoma*, à καλὸς, ὴ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. s. 35. θ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. seu Bœotice pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ὴ ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρῃά, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. θ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ὴ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω. p. εἰκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ,

cujus

cujus est elegans eloquium, facunda, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox* θ.79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ.288.

Καλλίτριχας, *pulchricomos*. καλλίδριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*: ex καλὸς, & σφύριον, *malleolus*. Th. σφύρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384. 516.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus θ.384.

Καλυπτόμενοι, contectæ, præs. part. pass. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ε.139.196. α.134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Jon. à καλύπτρα, tegmen capitis muliebre. Th. καλύπτω, *tego*. θ. 574.

Καλυψὼ, nomen mul. θ 359.

Κάμαξι, dat. pl *palis*, *pedamentis*, à κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μω, p. κέκμηκα, *lassesco*. ε. 175. 582.

Κάμμαρ, pro κατὰ μαρ. ε.437.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna* à καμπύλος, ου, ὁ. Th κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κἂν, *quamvis*, etsi, ex καὶ & ἂν, si. ε. 335.355.

Καναχὴ, *crepitatio*, *sonitus*. hinc καναχηδὰ, adverb. cum strepitu. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*. α.160.164 θ.267.

Κανάχιζε, imperf. *substrepebat*, a καναχίζω & καναχέω, *resono*, hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῇσι, dat plur. Jon. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus, α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus. ε.45.627.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*, item *verres*, quo sensu accipitur. ε.788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ου. ε. 532. α 223. θ.42.

Καρπαλίμως, *cito*, *raptim*. adv. q.d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, & ξω, *rapio*. α. 432. θ. 492.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*. ε. 170. 235.

Κάρτει, *robore*, pro ἐν κράτει, h. e. κρατερῶς, more Hebræorum, κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, *robur*. θ.83.710.

Καρτεροθύμῳ, dat. καρτερόθυμον, à καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax*, qui toleranti animo est, ex κάρτος, per metathesin literarum pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. θ. 378.476.

Καρτερόφρονα, accus. à καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus*, item *magnanimus*, à κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, *animus*.

Κάριστον, *praestantissimum*, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιστος. θ. 981.

Κάρφῃ *siccat*. Th. κάρφω, *sicco*, *arefacio*, f. ψω ε. 7.573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, à κάρχαρος, *asper*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*, & ὀδοὺς, ὀντος, ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ου, ὁ, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ. *frater*, *soror*, & γίνομαι, *nascor*. ε. 182. θ 756.

Κασσίτερος, κασσιτέρου, genit. Jon. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. *per*. Cum Accus. *ad*, *secundum*, κατ' ὄρος, *in monte*, κατὰ οἶκον *domi*. κατ' ἄρα, *ad tempus*, idem quod πρὸς καιρόν. ε. 100. 615.

Κατεβεβήκασι, *onusta sunt*. 3. pl. praet. medii, à βεβήκω, *eneror*, sum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Κατεβήσεται, *intrat*, f. 1. à καταβαίνω, f. βήσομαι, *descendo*. Th. βαίνω, eo, a. 1. ἔβην. θ. 750.

Κατγηράσκει, praes. ind à καταγηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Κατεδίη, 3. praes. sub *humescat*. à δίω, *rigo*, f. δίσω. ε. 544.

Κατεδύμεθα, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2. act. infinit. à καταδύνω, a 2. act. καταδύω, ις, υ. Th. δύνω, & δύω, *subeo*. α. 196.

Κατεδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *subeo*, vel δύνω. θ. 596.

Κατεθῆκε, *poneres*. 2. sing. a. 2. med. opt. καθέθηκας, *deposueris*. 2. sing. a. 2. med subj. καθέθωμαι, καθέθῃ, & hoc pro καθέθωμαι, Jon. à τίθημι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθετο, Poëtic. pro κατέθετο, & κατέθετο, *recondere*, a. 2. imperat. med. à καταθέτω, *repono*. Them. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθεν. ε. 625.

Κατεκείμεθα, praes. part. à κατέκειμαι, *jaceo*, decumbo. ε. 362.

Κατελείβετο, *distillat*, praes. ind. à καταλείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. θ. 786.

Κατελείπετο, praes. infin. à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Κατελέξατο, *cubat*. fut. ind. à λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Κατεμάρψῃ, *opprimat*, a. 1. sub. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th μάρπτω, f. ψω, *capio*. ε. 494.

Κατεπτήγεν, *exterrita*, perf. part. activi, per syncopen τ χ, pro καταπεπτηχυῖα, à verbo καταπτήσσω, f. ξω, *perterrefio*, praet. act. κατεπέπτηχα. Th. πτόω, ῶ, f. ώσω, *exterreo*. α. 265.

Κατέπινε, *deglutiebat* imperf. Jon. Th. πίνω, *bibo*, f πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. θ. 459. 497.

Κατέρεικε, *opacum*, à ρεικὴ, ἡς,

ἄς, ἡ, *umbra*. ι. 511.

Καταστύφελος, ε, à τυφελὸς, *durus, asper*, Th. τύφω, *astringo*, f. ψω. β. 806.

Καταφθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Jonic. à φθίω, idem quod φθίνω, f. ίσω, *corrumpo*. θ. 850. perf. pass. ἔφθιμαι. inde φθιμένος. Jon. vel per syncopen pro φθιόμενος, præs. part.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. act. opt. à φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφρόζεσθε, præs. imperat. pass. à καταφρόζομαι, *considero*. Th. φρόζω, *dico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφρασον. p. m. πέφρασμαι. ι. 246.

Καταχεύατ', *effundit*, 3. imperf. à καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ι. 581.

Κατῆιν, *descendebat*, ex κατὰ & εἶμι, *eo*, est 3. sing. præt. med. εἶα, & Attice ᾖα, ας, ι. καθιών, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254. θ. 723.

Κατιλιγχίνω, *redarguat* præs. imperativ. à καταλέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ι. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind. à καταλέγω. Th. λέγω, ξω, *dico*. θ. 627.

Κατιαθέον, adv. *ex adverso*, *comm*. Th. ἀνὰ, *pro*. α. 73.

Κάτθεσι, a. 1. ind. pro κατέθεσι, ab inusitato verbo, κατεθέω, *habiendum do*. Th. θέω, *habito*. ι. 167. β. 538.

Κατεθέσθη, *constituebat*, præt. med. à κατεθέω, ἐθέω ex ἐ & θέω, *pono* per metathesin ἐθέω, in præt. med. ἔθεσθε, & per reduplicationem ἐθέσθε, præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατεθέσθε *constitui*. Errant qui à κατεθέω, derivant. Sic enim reduplicatio foret καταθέσθε, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατεθέσθε, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατεθέσθε. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedabit*, a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desistere*, Th παύω, *finio*, *cesso*. θ. 87.

Κατέπεψε, *detrusit*, a. 1. à πέμπω, *mitto*. f. ψω. β. 515.

Κατέπιπτε imperf. *devorabat*, à πίπτω. θ. 467.

Κατέστασαν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίστημι, *constituor*. Th. ἵστημι, f. στήσω, *statuo*. θ. 674.

Κάτεχε. imperfect ut & κατέχεθε, *detinebat*, pro ἔχω, dicitur χέθω. θ. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, à κατηρεφὴς, ές, ὁ ἡ, *tectus*, dat. pl. Jon. κατηρεφέεσσι. Th ἐρέφω, f. ψω, *tego*. θ. 594. 778.

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρεῦτο, à verbo κατηωρέομαι, *dependeo*, ex κατὰ

& αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo*. α. 215.

Κατοπάζη, *expulerit*, præs. sub. ab ὀπάζω, f. σω, *persequor*. ε. 322.

Κάτω, *infra*, deorsum. θ. 301.

Καυάξαις, *fregeris*, a. 1. opt. act. à καυάζω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro ἀὴρ, dicunt αὐὴρ, vel pro κατάξαις, Poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. θ. 844.

Κὲ, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἂν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκειντο, Jon. & κέατο pro κείατο, à κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Jon. à κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. à κεδνὸς, ὴ, ὸν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Jon. ab ἐκεῖνος, η, ον. θ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Jon. à κεῖμαι, *jaceo*. α. 227. θ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον. θ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. à κάζω, *orno*, f. σω. θ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Jon. plusq. perf. med. à κεύθω, f. κεύσω, p. κα in præt. med. κέκευθα. sicut, πλήθω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. θ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc part. f. g. κεκληγύη. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. pass. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. θ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι (Th. κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & Poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. θ. 644.

Κεκονισμένος, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμένος, à κονίζω, pulvere impleo, quod est à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, à κορέω, *satio*, f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p. κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. pass. Jonice, pro κεκρυμμένοι

κοι εἰσί: ἀκρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. pass. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελαδοιο, genit Poëticus, pro κελάδου à κέλαδος, ου, ὁ, *strepitus*. θ. 852. 926.

Κελαινεφέι, *nubium offuscatori*, dat. sing. à κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, *niger*. idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Them. est μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθου, genit. κέλευθος, ου, ἡ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præs indic. à κέλομαι, Poëticè, κέκλομαι, κέλονθ', pro ἐκέλοντο. 3. pl. imperf. ε. 314. θ. 33. 686.

Κενεὴν, Poëtice, pro κενὴν, à κενὸς, ῦ, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *stimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμεὺς, έος, ὁ, *figulus*, à κέραμος, ου, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornuta*, à κεραὸς, ου, ὁ, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνοῦ, gen. sing. à κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *scindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1., part. pass. gen. θ. 846. 859.

Κέρας, αἶος, τὸ, *cornu*, θ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. θ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκηΐς, nomen mul. θ. 355.

Κέρσε, 3. pers. a. 1. ind. Jonice. verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρτομος, *mordax*, *cavillatorius*. hinc κερτομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω *seco*, p. m. τέτομα. ε. 786. θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda* à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & οῖον, significant locum. ut ἀμπελῶν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, genit. pl. κεφαλέων, Jonic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῇσι. ε. 416. 543. θ. 827.

Κεφάλῳ. dat. singul. in nom. κέφαλος, ου nom. viri θ. 986.

Κεχάρητο *latatus est*. 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο, & per reduplicationē Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero κεχάρητο, per συστελὴν, ut vocant, Mallem à plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor perf.

perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχρημένος, *indigus* præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. pers. perf. pass. à χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, *fundo*. θ. 727.

Κήδει, *ledit*, 3. pers. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Jonic. pro κᾶλον, *lignum*. θ. 708.

Κηλέω, dat. à κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. θ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*, mendose scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. θ. 597.

Κηριτρεφέων gen. pl. à κηριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. θ. 939.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κητοῦς, genit. tract. θ. 370. 336.

Κήϋκα, accus. sing. à Κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. θ. 595.

Κέβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *citham cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *citham*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *citham*. θ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *vocat*. Poët. κικλήσκω. ε. 816. θ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον, acc. pro κίονα. θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγὼς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo* f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gesta*, à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, *celebro*. θ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebra*.

brate, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ῦ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Musæ. θ. 77.

Κλέος, εος, τὸ *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, celebro. α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. θ. 613

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. à κλόνος, ου, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*. f. ήσω. ε. 551. θ. 93.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω. p. κέκλυκα α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη θ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*, κλῦθι, præs. imperativi est à κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτοῦ, *inclytus*. ε. 9. 70. θ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. θ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. θ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Jon. pro κνήμαις, Jonice, à κνήμη, *tibia*, *sura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, accus. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθούροις, à κόθουρος, epitheton fuci, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν, quod aculeum non exerat more apum, à κεύθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. α. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλησι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio*, *facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι, a. 1. m. ἐκοιμησάμην. θ. 214.

Κοινοῦ, gen. à κοινὸς, οῦ, ὁ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοίου, nomen viri. θ. 134. 404.

Κοιρανέων, præs. part. *impemus*, a κοίρανος, ου, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. ε. 31.

Κοῖτον, accus. à κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίπη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 57.

Κοκκύζει, *canit*. 3 pers. præs. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτοῦ, *palearum strepitu*, à κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. strepitus sarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, seu κόλος, mutilus. Est enim sarmentum, lignum defractum. θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præs. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*. & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Jon. à κοναβέω, ῶ, *resono*, Them. κόναβος, ου, ὁ, *sonitus*. θ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Jon pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν, α. 365. θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. à κονίω, vel κονίζω. Them κόνις, εως, ἡ *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præs. part. à κόπτομαι, *pulsor*, scindor. Th κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *satiatus*, a. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, à κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. θ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *caocervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. θ. 853.

Κόρος, ου, & Jon. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præs. inf. à κορύσσω, *armo*, q. d galea munio κορύσσουσα, præs. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῇσι, dat. pl. Jonic. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα. à κορωνιάω, ῶ, incurvus & lunatus sum. à κορώνη, *summitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præs. infin. sic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. θ. 573.

Κοτέει, 3. præs. ind *est infestus*. κοτέουσι, præs. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω, & ήσω, *irascor*. Th. κότος, ου, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. θ. 315.

Κόττος, ου, ὁ, nomen viri, seu gigantis. θ 714. 817.

Κούρη, ης ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi τοῦ υ. pl. κοῦραι. Th κορέω, *verro*. α. 126.

Κουρίζουσιν *à teneris educant*, 3. pl. præs. verbi κουρίζω, à puerili ætate educo. à κούρος, idem quod κόρος, puer. Th κορέω, verro. θ. 347.

Κουρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur à κοῦρος, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, f. έσω, & ήσω, *verro*. ε. 445.

Κουροτρόφος, *juvencularum nutritor*. à κούρα, hoc à κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quæ dum se comit, annus it. ε. 226. θ. 450.

Κοῦφα

Κουφίζουσαν, præs. part. f. g. à κουφίζω, f. ίσω. levo. à κοῦφος, levis. ε. 461.

Κοῦφος, ου, ὁ, levis. ut, κούφη ἐλπὶς, leva spes. ε. 759. Κοῦφα, leviter. α. 323.

Κράδη, ης, ἡ, pro ficu sylvestri. ε. 679.

Κραδίην, acc. sing. Jon. à κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κράτεϊ, dat. sing. imperio, à κράτος, εος, τὸ, robur. hinc κρατερὸς, validus. κρατεράων, gen. plur. Æolicè. κρατερώτατος, superl. validissimus. α. 101. θ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ præpotens est, 3. pers. præs. ind. à κρατέω, ῶ, imperium obtineo. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτος, εος, τὸ, robur. θ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. sing. à κρατερόφρων, infracto animo sum, ex κράτος, robur, & φρὴν, animus. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509. κρατερόφρον'. θ. 297. 308.

Κρατὶ, capiti, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Them. κάρηνον, ου, τὸ, caput, unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰρ, pro κάρη. item, pro κὰρ, per metathesin κράας, ατος, & κρὰς, κρατός. unde etiam descendunt, κράνον, ου, τὸ, & diminutivum κρανίον, ου, τὸ, calvaria. α. 136. 328.

Κράτος, εος, τὸ, robur. α. 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, caro. ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri. θ. 134.

Κρείοντα, acc. sing. nomen viri. à Κρείων, οντος, ὁ, α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, ἡ, præstantior vel melior. à positivo ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθαι, a. 1. med. infinit. à κρέμαμαι, suspendor. conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. suspendo. ε. 627.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, proprie capitis ligamentum, ex κρὰς, & δέω, ligo. per metaph. pinnæ murorum, & ponitur pro mœnibus. α. 105.

Κρῆθεν, adverb. à capite, ex κρὰς, ατὸς Th. est, κάρηνον, ου, τὸ, caput. α. 7. θ. 574.

Κρήνης, gen. à κρήνη, ης, ἡ, fons. à fundendo, quia fundit aquas κρηνάων. Æolice, pro κρηνῶν, gen. plur. ε. 756. θ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulæ. θ. 477. 480.

Κρητῆρος, gen. Jonic. κρητὴρ, Jonicè, pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Latine, crater. à κεράννυμι, f. άσω. misceo, tempero; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, pugnarunt, 3. pl. a. 1. med. à κρίνω, discerno, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. sub.

sub. κρίνας. part. a. 1. act. ε. 799. θ. 882.

Κρισίη, nomen mul. θ. 359.

Κρίω, nomen mul. θ. 375.

Κρόκα, *tramam*, per syncopen, pro κροκίδα, à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, *croceo, peplo*. à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. θ. 273. 358.

Κρονίδης, ου, ὁ, *filius* τοῦ Κρόνου, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Jonic. pro Κρονίδου. ε. 18. 53. θ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ου, ὁ, *Saturnus*. qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. *karán*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. θ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl Jon. à κρόταφος, ου, ὁ, *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, οῦ, & Jonic. κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *secreti*, genit. à κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*. abscondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Jon. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. θ. 174.

Κρώζῃ, præs. sub à κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisa*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἱστάμην, ab a. 2. act. ἔκτην. quo pro Dores ἔκταν. à κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ου, τὸ, *possessio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. a. 1. ἔκτεινα κτεινέμεναι, Doricè pro κτείνειν, præs. infin. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen. à κτῆμα, *possessio*. Th. κτάομαι, ῶμαι, *acquiro*. ε. 34.

Κτητὴν, *famulam* acc. à κτητὸς, *acquisibilis*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *aquiro*. ε. 404.

Κτύπος, *sonitus*, à τύπτω, *pulso*. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*. à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, peplum. θ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*. ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνου, genit. à κύανος, *cæruleus*,

leus, hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης ου, nom. ex κύανος, ου, ὁ, *caruleus*, color niger, & χαίτη, ἡ, *juba*, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, accus. à κυανῶπις, ἡ, cærulea aspectu, à κύανος, *caruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Them. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κήδιμος, *gloriosus*. à κύδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, in compar. κυδίων, *gloriosior*, superl. κύδιστος, ου, ὁ, *gloriosissimus*. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præs. part. à κυδαίνω, *gloriosum reddo*, f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 38.

Κυδιόων, *exultans*, *jactabundus*, præs. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, *inclytus*, *celebris*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus*. q. à κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, occultat amorem venereum. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. θ. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. à Κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri. θ. 192.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208. θ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes*. ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. θ. 139. 144.

Κύκνος, α. 63. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 550. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præs. ind. pass. à κυλίνδω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνεντος, genit. præs. part. à κυμαίνω, *fluctuo*. Th κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. à κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. q. à κυκάω, *misceo*, unde est κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. θ. 252.

Κυματολήγῃ, nomen mul. θ. 253.

Κύμην, acc. casus, à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. θ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δερὴ,) pellis canis, *galea*. Them. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμὼ, nomen mul. θ. 255.

Κυπρογενέια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insu-

insula Cypro. Cuprum quoq; ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur Κυπρογενῆ, θ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις *Venus*, u. 193.

Κυρήσας, a 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω fut. Æol. σω. *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Them. κύω, osculor. θ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κύνα, acc. κύνε, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303. θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus*, *somnus profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Jon. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comessor*. Them. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλουσα, præs. part. f. g. à κωτίλλω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

ΛΑ'βῃσι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Jon. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, οῦσα, όν. ε. 466. θ. 765.

Λαγὸς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς *lepores*, à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ὼ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. θ. 344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*. 2. plur. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis*, *oblivisci vocem*. gen. Jon. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος, εος, τὸ, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἰέναι, *ire*, Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. à ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ. loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμ-

Λάμπεν, *collucebat.* imperf. Jon. pro ἔλαμπεν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia.* Poëtice pro λαμπετῶντα, à λαμπετάω, *luceo*, dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo.* θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens.* λαμπομένοισι, dat. plur. Jonic. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.

Λαμπρὸς, ὴ, ὸν, *splendidus*, clarus, à λάμπω, *luceo.* θ. 18.

Λασμέδεια, nomen prop. mul. θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Jon. Attice λεὼς ῶ, ὁ, *populus.* ε. 225. 241. θ. 430.

Λαοσόος, *populorum defensor. vel agitator.* ex λαός, οῦ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo.* Th. σόος, *salvus.* Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo.* α 37.

Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, genit. plur. Dorice, à nominativo Λαπίθης, ου, ὁ, *Lapitha.* Vide in Calepino, *Lapithæ.* α. 178.

Λατῖνος, nomen viri. θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως, ἡ, *Lachesis*, nomen Parcæ. à λαγχάνω, *sortior.* α. 258. θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus.* ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi λέγω, *dico*, f. λέξω. p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. θ. 27.

Λειαγόρη, nom. prop. mul. *suaviloqua.* ex λεῖος, ου, ὁ, *lævis*, & ἀγοράομαι, *concionor.* Th. ἀγορά, ἡ, *forum.* θ. 257.

Λείβεται, *stillat.* à λείβω, f. ψω. ε. 725. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ, Latine, *pratum*, p. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa virescunt gramina.* θ. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Jon. verbi λείπω, *linquo, relinquo.* f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. θ. 490.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. *floridæ.* Th. λείριον, ου, τὸ, *lilium.* Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, α. & per synecd. sp. *floridus, suavis.* θ. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, *lateo.* Mutuatur sua tempora à λήθω, f λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα θ. 471.

Λέλακα, *strepis*, p. m. à ληκέω, *resono, crepo.* in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*, accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλειπται, *relicta est*, præt. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται, à λείπω, *linquo.* ε. 282.

Λελειχμότες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin τοῦ ε, pro λελιχμακότες, à λιχμάω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ξω. θ. 826.

Λέ-

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. singul. præt. med indic. (tanquam à λέγγω.) Tp. est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p.m. λέλογχα. θ. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, οντος, ὁ, *leo*, in dual. λέοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτὸς, ῦ, ὁ, *tenuis*, *exilis*, *viribus deflitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum*, *ubi erant sordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude; à loco. θ. 314.

Λέσχη, dat. singul. à λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Jon. *tristibus*. h. e. in casulis pauperculorum, à λευγαλέος, ου, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγὸς, *pernicies*. ε. 523.

Κευκὸς, ῦ, ὁ, *candidus*, *albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Jon. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis*. ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. θ. 314. 914.

Λεύσσουσιν *vident*, 3. pers. pl. præs. ind. à λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, dat plur. λεχέεσσι, Poëtice pro λέχεσι. Th. λέχω, vel λέχομαι, *cubo*, *dormio*. θ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. θ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. præs. à λήγω, *cesso*, *desino*. f. λήξω. ε. 412. θ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p m. λέληθα. ε. 266. 489.

Λῃΐδ'. pro λῃΐδα, accus. à λῃΐς, ίδος, ἡ, *pecus*, à λεία, ας, ἡ, *præda*. λῃΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. θ 444.

Λῃΐζετ', *sortitur*. imperf. Jon. verbi λῃΐζομαι, *nanciscor*, f. ἴσομαι. hinc λῃΐσεται, f. 1. pro λῃΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges*. α. 288.

Ληναιῶνα, acc. à ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, ῦ, ὁ, *lacus prali torcularii*. hinc ληναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω, seu λανθάνω, lateo θ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητὰ, όος, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. λητόα, λητὼ. ε. 369. θ. 19.

Λιγέως, *stridule*, adverb. à λιγὺς, εῖα, λιγύ. α. 206. à λίγγω, *strideo*. Hinc λιγυρὸς, *sonorus*. λιγυρὴν. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th.

Th. λίγγω, f. ξω, *strideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λίθος, ου, ὁ, *lapis*, θ. 485. hinc λίθοσι, dat. pl. Jonic. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præs. part. à λιλαίομαι, apud Poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus*. παρὰ τὸ λίαν μένειν. θ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρὴν, Jonicè pro λιπαρὰν, *splendidam*, acc. sing λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος, εος, ἡ, *pinguedo*. θ. 63.

Λίπ', pro λίπει, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγώ Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe *oleo*, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ, pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν. 3. plur. a. 2. act. opt. à εἴπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, οῦσα, ὸν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum est, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*, à λιχμάζω. *lingo*, *lambo*. quod est à Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem* acc. à λόγος, ου, ὁ, dat. pl. Jon. λόγοισιν. Th. λέγω. *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. θ. 890.

Λοεσσαμένη, *lota*, Poëtice pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi ου resolvitur in εο, & τὸ σῖγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*, Poët. pro λούεσθαι, præs. inf. pass. Poëtæ abjiciunt τὸν, metri causa. Th. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernicies*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, οῦ, ὁ, *pestis*. ε. 241.

Λοισθοτάτην, *postremam*, à λοῖσθος, pro quo etiam λοίσθιος, ου, ὁ, *postremus*, *ultimus*. θ. 911

Λοκροὶ. nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo* dat. à λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua sordida*, *qua nos lavimus*. Accentu differunt. Th. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorso*, Jonicè pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis præpositionis ἐν à λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*, à λέγομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod so-

soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *insidior*. θ. 174.

Λοχεοῖο, gen. sing. Jon. *ex insidiis*. ubi additur præpositio à λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*. θ. 178.

Λυγγῆος, gen. à Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Jonic. *gravis*, λύγρ' εἰδυῖαν, pro λύγρὰ, *odiosa edoctam*. θ. 313.

Λύκτον, acc. à Λύκτος, οῦ, ἡ, nom. urbis in Creta θ. 477. 482.

Λυπῆς, *molestus sis*, 2. pers. præs. sub. à λυπέω, ῶ, f. ησω, *dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *solvit*. h. e. liberavit. à λύω, *solvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. 258.

Λυσιμελὴς, *solvens membra*. somni epitheton est. à λύω, *solvo*, & μέλος, εος, τό, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id est, curas. θ. 911.

Λύσιν, *solutionem*, à λύσις, εως, ἡ. Them. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίσασθαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam θ. 165.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, *infamia notatus*. à λωκάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*, α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. à positivo ἀγαθὸς, comp. λῶϊον, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *volo*. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, ου, ὁ, nomen fluvii. θ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. θ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*. præs. part. à μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. à μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τό, *beatus, felix*, in dat. pl. μάκαρσι & Jonicè μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ καρὶ) ὑποκείμενος, morti non subjectus: hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. *ligonem*, à μάκελλα, ἡ *ligo*, à μία, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, οῦ, ὁ, *longus*, κύματα μακρὰ. *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὴν, Jon. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. pro μακραῖς. Jonicè. Them. μῆκος, εος, τό, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. θ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι, dat. pl. Jon. μαλακὸς, οῦ, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω,

σω, *mollio*, f. ξω. ι.534.θ.90. 279.

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel τῶ, f. ξω, *mollio*. ι. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ι. 202. 308. 341. α. 176. θ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. à μαλερὸς, ῦ, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ι.341.

Μαλλοῖς, *velleribus*. dat. plur. à μαλλὸς, ῦ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 231.

Μαπέειν, *apprehendere*, per syncopen ἔρ, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Jonicaq; diæresi μαπέειν, & Poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *splendidus*. Th μαρμαίρω, *splendeo*, f. ἀρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρναμένους. Vide in μαρνώμεσθ'. ι.162.

Μαρνώμεσθ', pro μαρνώμεσθα, Jon. pro μαρνώμεθα, *pugnemus*, 1. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Jon. Th. μάρναμαι, *pugno*. ι. 162. α.110.401.

Μάρτυρα, accus. sing. à μάρτυρ, υρος, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Jon. pro μαρτυρίαις à μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*, ε. 280. 369.

Μαστίτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, Poëtice pro μαστιγόω, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Them. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. à μαστιχάω, ῶ, & Poëtice μαστιχόω, μαστιχάοντι, ῶντι, & Poëtice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *sine usu*, *frustra*, Adv. θ. 872.

Μαυροῦσι, *obscurant*. 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυροῦσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*, *offusco*. Th. ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, *obscurus*. ι. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperfect. med. Jon. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α.176.361. 387. 406.

Μαχλότεται, *salacissimæ*. à μάχλος, *libidinosus*, ι 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ι.660.θ.24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um, multus, a, um*, μέγα, *valde*. ι. 58. μέγα τέκνα, *valde fulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ι. 774. item pro μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, maximum. ι. 41. 147. α 237.

Μεγαθυμείῃ, dat. sing. à μεγαθυμεύς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, & θάρσος, ος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. singul. à μεγαλήτωρ, *magnanimus*. à μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ι. 654.

Μεγάθοι, dat. pl Jon. à μέγαθος, η, τὸ, magnitudo. Th. μέγας ι. 375. θ. 49.

Μεγέθει, dat. à μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th μέγας. α. 5.

Μεγήθεα τέκνα, *perquam amabiles liberi*. ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγήρεα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, à μέγας μείζων, *major*. θ. 49.

Μέδεα, nomen mul. à μέδω, *curo*. Μεδέων, præs. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ, pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema. μεζος, η, ὁ, *medium*. ι. 510.

Μετ', pro μετὰ, præpositi. cum gen. *cum*, cum. acc. *post*. ι. 442. 445. θ. 137.

Μεθίεν, *dimittam*, f. 1. Them, ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. unde μεθιήμι, *dimitto*. ι. 207.

Μείδησεν, a. 1. à μειδάω, *subrideo*. μειδήματα, acc. plur. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. à μέγας, *magnus*. in superl. μέγιστος, *maximus*. in acc. sing. μείζο, ex μείζονα, μείζοα, ω. ι. 270. 378.

Μείλιχος, η, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio, demulceo*. θ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Th. μένω, *maneo, expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα hinc in aor 1. part. μείναι, αντος, ὁ. ι. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in gen. μείονος, ὁ ἡ, & τὸ μεῖον, est comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ι. 688. θ. 447. Μὶς, *mensis*, Æolicè pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*. ι. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à μελαγχαίτης, ες, *nigram casariem habens*. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, um*, & χαίτη, ης, ἡ, *juba, casaries*. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a 1. pass. ind. Jon

Jon. *nigrescebant.* à μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, *niger.* α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum.* ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas.* à μελεδὼν, ῶνος, ἡ, *cura.* à μέλεδάινω, *curo.* ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Jon. & Poëtice à μέλος, εος, ὁ, *membrum.* ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris.* Th. Th. μέλεος, ου, ὁ, *vanus, infelix.* θ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. præs. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero.* f. ήσω. Th. μέλει, *cura est.* 314. 441.

Μελέτη, *meditatio.* Th. μέλει. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis. ita dictis. α. 420.

Μελίας. Mymphæ creditæ sunt dictæ Μέλιαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Jonice μελίη, μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδὴς, dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδὺς. *suavis.* ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel ττα, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac φρὴν, ενὸς, *animus.* α. 428.

Μέλουσι, *cura sunt.* à μέλει, impersonali, *cura est.* θ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. à μέλπομαι, *cano.* θ. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, Præt. med. à μάρπτω, *corripio.* Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes.* perf. part. act. pro μεμακὼς. à μάω. ῶ, *vehementer cupio.* α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum τοῦ β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. à μέλει, impersonali, *cura est.* θ. 61.

Μέμηλε, *cura est* per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλει. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίζεται, *admiscebantur.* 3. sing. futuri paulo post, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit.* præt. perf. pass. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. θ. 103.

Μέμφεται, nomen viri: accus. sing. à μέμφομαι. ι. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 1. act. ἔμυκον, sicut à πράω est ἔπρον. Hinc præt. med. μέμυκα. ι. 506.

Μέμψονται, fut. m. à μέμφομαι, accuso. ι. 184.

Μὲν, *quidem*. α. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præs. part. à φρεναίνω, *capio*, ira percitus sum. Th. μένος, ος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μένειν, pro μενεῖν, *expectare*, præs. inf. à μένω, *maneo*, expecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ι. 677.

Μενεσθεὺς, έος, ῆος, ἡ, nomen mul. θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *Valde robusta*. θ. 260.

Μενοίτιος. Nom. propr. ι. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ι. 412. α. 235.

Μεσσόν, *in*, ἡ, *cum*. ι. 176.

Μεσσῶν, gen. pl. à μέσσος, divisam vocem habens, ex μέσος *pars*, & ὄψ, *vox*. ι. 109. 142.

Μέσσοι, sollicita, acc. pl. à μέμεσος, ος, ὁ, anxius. Th. μεσσαίομαι, anxie cogito. θ. 603.

Μεσσηγύς, gen. pl. Æol. pro μεσσηγῶν, à μέσσηγυς, ὁ, *cum*. Them. μεσσαίομαι, vel μεσσάομαι, *curo*. ι. 55.

Μεσάβοι, *loro*, dat. sing. à μέσαβος, ος, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ος, ὁ, *medius*, & βοῦς. ι. 467.

Μέσος, ος, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσος. pro μέσος, Poet. μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσαίθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adv. *inter*. ι. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpos. regit gen. & acc. ι. 137. 449.

Μεταίδριος, *intermedia*, *incerta*. à δρῦς, ος ὁ, *sonus aquarum ex alto surgentium*. μεταίδρυος, ος, ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀείρω. ε. 821.

Μετοικίους, *cohabitatores*, acc. pl. à μετοικίος, ος, ὁ. Th. οἶκος, *habitatio*, ultima per naturā longa, hic licentia Poetica corripitur. ι. 401.

Μετόπισθε, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεμαρπέκοι, *eminet*, 3. pers. ind. à μεμαρπέκω, *decorus sum inter*. μετέπρεπον, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. ι. 430.

Μετεστοναχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperfect. med. Th. στενὸς, ὸν, ὁ, *angustus*. α. 92.

Μετίστεος, *qui potest convertit*, *mutabilis*. Hinc

Μετάστροφα ἔργα πελῶν, *res in integrum restituunt*. ex μετὰ & στρέφω, *verto*. θ. 89.

Μετόφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρὴν, νὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μετουρανίων, *in cœlo degentes*, ἀμφιουρανίων. Sed sunt qui hic legant μετουρανίων, ut

sive relicta terra, à χθὼν, *terra*. Est & χρόνος, *cœlum*, vel; μετὰ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. θ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. indic. Them. ἔειπε, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὲ, εἴπω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. θ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, sum. ε. 172.

Μετεφυαχίζετο, Vide in μεταφυαχίζετο. α. 92.

Μεταπίσθω, & μεταπίσθε. *pone*, *post*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. θ. 210.

Μετοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μετοπωρινὸς, autumnalis. Th. ἀκμὴ, ης, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρήσασθαι, præs. inf. pass. à μετρέομαι, ῶμαι, *mensuram adhibito*, Th. μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, ὁ, *mensura*. hinc μέτρεος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετόπου, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. ab ὁρῶμαι, *video*. α. 147. θ. 145.

Μέ, pro μοι, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. θ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*, ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & μηδ' ε. 486.

Μήδεα, *consilia*, *genitalia*, à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*, & significat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδὲ ε. 294. ις & μήτ' ε. 268.

Μήδειος, θ. 1004. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. 715. 742.

Μήδετο pro ἐμήδετο. Vide μήδετο, *versabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα. *genitalia*. θ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. θ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Them. ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, ων, τὰ, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 293. Sic & μῆλοι, & Doricè, μᾶλοι, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. θ. 284. 335.

Μηλόβοτος, nomen mul. q. d. ὀβίων *custos*. θ. 354.

Μλὸ, ἢ μλὸ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλῶν, à μλῶς, εος, ἡ, *in infinitum*. α. 21.

Μλὼς, gen. à μλῶ, *mensis*, μῆνες, accusat. μλωῶν φθινόντων, mensibus decrescentibus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quan-*

quando. s. 86. 397.

Μήπω, *ne quando.* Them. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* s. 392.

Μηρίον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur, crus*, à nom. ὁ μηρός, οῦ. Dicitur & μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*, α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1, med. infinit. à μηρύω, *revolvo, intexo, agglomero*, f. ύσω s. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσαλο, a. 1. m. à μήδομαι, *cum gero.* Th. μῆδος, εος, τὸ, *cum.* ϑ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, & μητρὶ, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Jonic. μητρυιὴ, *noverca.* s. 561. 822. ϑ. 170.

Μητιόων, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετα, ου, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item ϑ. 358. Nomen mul. μῆτιν. s. 104. α. 33. ϑ. 886.

Μηχόωντος, genit. παρὰ μηχόωντος, *à consulto, consilio pollente*, à μηχάων, ωντος, ὁ. Th. μῆχος, εος, ἡ, *consilium.* s. 51. ϑ. 457.

Μηχανάαται, *machinatur.* 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ϑ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀντιοπᾶσθαι, *aversari*, dicunt metri causa ἀντιοπάασθαι, à μηχανάω, *machinor.* Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium.* s. 239.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium, machina.* pl. αἱ μηχαναὶ. ϑ. 146.

Μία, ας, una in dat. μιᾷ, & Jonice, μιῇ, in masc. εἷς, unus ϑ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγείς, præt. pass. μέμιξαι, ξαι, ται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infin. paulo post. fut. μεμίξομαι. ϑ. 53. 305. 970.

Μίμας, acc. μίμαν, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo.* s. 518.

Μὺ, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. s. 18. 48. ϑ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind ut, μινύθῃ, sub *minuatur.* à μινύθω, *minuo.* Th. μινυὸς, ῆος, ὁ, *parvus.* s. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. ϑ. 948.

Μιγείς, præs. part. à μίγνυμι, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιγην. ϑ. 238.

Μισθὸς, οῦ, ὁ, *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἀρηιφίλῳ ἄρηος ἔστω. ein Wort ein Wort/ ein Mann ein Mann. s. 368.

Μιχθὲς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria.* Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro.* s. 54. 915.

915. hinc a. 1. med. μνησάμεροι, *memores*. θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part à μογέω, ῶ, *arumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ. proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743 θ 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπὴ, *cantilena*. hoc à μέλπομαι, *cano*, in præt. med. μέμολπα. θ. 69.

Μόρος, ου. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Jonic. à μορφνὸς, *obscurus*, ab ὀρφνὴ, *caligo*. α. 134.

Μουνογενὴς, *unicus*, à μοῦνος, pro μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*. ε. 374. θ. 426.

Μοῦνος, pro μόνος. *solus*, Poët. ε. 96. θ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. μουσάων, Æol. pro μουσῶν, à μοῦσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μούσῃσ', pro μούσαισι. ε. 1. 656. θ. 100.

Μόχθος, ου, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri, α. 181.

Μυθαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. μυδάω, *destillo*, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος. ε. 10. θ. 28.

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. μύθοισι. Jonic. Hinc est verbum μυθέομαι, *dico*, μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. θ. 24,

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, epenthesis Poët. τοῦ ο μικροῦ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρὸν, ut, ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut, ἡβάω ῶ, Poëtice, ἡβώω, ζάω ζῶ, ζώω, Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Jon med. *lugebat*, à μύρω proprie *fluo*, at μύρομαι *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ μύριοι, *infiniti*, *innumeri*, à μύριος, ου, ὁ, *infinitus*, ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à μυρμιδὼν, όνος, Græcus. Vide μῦρμος, ου, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, à μύρω, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à μύρον, ου, τὸ, *unguentum*. α. 131.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, ὁ μυχὸς, ου, penetrale, à μύω, claudo, f. σω. θ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. μῶλος, pro quo etiam μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore θ 214.

N.

Ναίει, *incolit*, à νοίω, *habito*, *incolo*. ε. 8. νοῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάουσ', 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσατο, *habitavit*, a. 1. m. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ἐνάσατο, à νάω, *habito*, in Themate, ναίω. ε. 637. θ. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*. genit. pl. part. præs. à νάω, *fluo*. Them. ναίω. ε. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. à νάρθηξ, ηκος, ὁ, *ferula*, *bacillus*. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, *qui navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. θ. 1016.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. θ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. à ναύτης, ου, ὁ, nauta à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. θ 876.

Ναυτιλίης, gen. Jon. à ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, à ναῦς, *navis*, gen. ναὸς, & Att. νεὼς, & Poëtice νηὸς, dat. νηὶ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præs. inf. *redire*, à νέομαι, vel ex νέω, *eo*, *redeo*. ε. 551. 671.

Νεῖ, *net*, *spunnet*, à νέω, f. νήσω, *no*, *neo*. ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*, νεικώῃ, *probris affecerit*, pro νεικέῃ, 3. sing. præs. act. subj. à νεικέω, ῶ. Them. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium*, *lis*. Quidam componunt ex νε, *non*, & εἴκω, *cedo*. hinc νεικεστῆρα, *conviciatorem*, accus. à νεικεστὴρ, Th νεῖκος. ε. 33. 35. 714. θ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. θ. 338.

Νειόθι, adv. loci, pro νειατόθι, *in imo fundo*, νειόθεν, *ex ima parte*, à νεῖος, *novellus*. Th. νέος, ου, ὁ, *novus*. θ. 567.

Νειὸς, οῦ, ἡ, Jon. pro νεὸς, οῦ, ἡ, *novalis*. ε. 461. θ. 971.

Νείοσονται, *navigant*, 3. pl. præs. à νείοσομαι, *eo*, *navigo*. Th. νέω, *eo*, *redeo*. ε. 235.

Νέ-

Νέκταρος, gen. à νέκταρ αρος, τὸ, *potus generosus*. θ 640 796.

Νεμοίης, nomen regionis, sic dictæ à *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*, à νέμω, *paseo*, hinc νεμοιαῖος, *Nemeaus*, θ. 327.329.331.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, à νεμεσάω, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominũ reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198. θ. 223.

Νεμεσσᾶ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾷ, 3. præsent. ind. à νεμεσάω, ῶ, *inscor*, *succenseo*. ε. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præs. pass. νέμομαι. Th. νέμω f. μεῖ. *possideo*, *tribuo*. p. νενέμηκα, à. 1. ἔνειμα. ε. 119. 229.

Νεοθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέος, ου, ὁ, novus, & θάλλω, *vireo*. θ. 576.

Νεοκηδὴς, έος, *recentem dolorem habens*, νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cum*, & νέος, ου, ὁ, *novus*, *recens*. θ. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, *novus*. ε. 567. 672.

Νεύσατος, *recens vulneratus*, à νέος, *novus*, & ὀσάω, ῶ, f. ήσω, *vulnero*. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νεύοιεν, *numbunt*, *vergent*, præs. ind. opt. à νεύω, *innuo*, *nuto*, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Jonic. à νευρὰ, ρᾶς, ἡ, *nervus*, *arcus*. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes in dat. pl. νεφελῇσ'. θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Jon. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμενίη, *iterum*, præs. part. f. g. scil. γῆ, à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in perl. νεώτατος, à νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, *navem*, à νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσιν. ε. 163. 641. θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. θ. 460. 487. 890.

Νήϊα, *navalia*, à νήϊος, ου, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκεροι, *sine cornibus*. à νήκερος, ου, ὁ ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *insanabiliter*, ex νὴ, negandi particula & ἀκέω, *sano*. ε. 281.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλέϊ, per sync. pro νηλεέϊ, dat. singul. ex νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *misericordia*. Sic & νηλειὴς, *sævus*, pro νηλεὴς. θ. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli supplicio puniens, à ποινὴ, *pœna*, & νηλεὴς, *immitis*. θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νη-

Νημερτὴς, verus. Th. ἁμαρτάνω, aberro, f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. ϑ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. ϑ. 990.

Νηοπόλον, *adituum*, à νηοπόλος, ου, ὁ, *adituus*, qui circa templum versatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verso*. item, *versor*. ϑ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ου, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. ϑ. 233. 240.

Νήριτος, ex νη negativo, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*, tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, *insula*, q. d. in salo. ϑ. 249. 964.

Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Jon. à νῆσος, ου, ἡ, insula. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. ϑ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. plur. à ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήϋτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, *spiritus*. Alii legunt, νήποτμος, *infaustus*. ϑ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, à νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*, α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f. ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass. νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. ϑ. 73. 466.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσοντο, *revertebantur*. Vide νίσομαι, *redeo*, pro quo, νίσσομαι, seu νείσσομαι. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, g. sing. à νιφόεις, *nivosus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *locus*, a. 1. part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *sapit*. 3. præs. sub. à νοέω, ῶ, νοεῦντες, Doricè pro νοοῦντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ'. pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Th. νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόητε, pro ἐνόησε, Jon. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 12. 481. ϑ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμους, *leges*, à νέμω, *tribuo*. ε. 274. ϑ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens* νόοιο, gen. Jon. ε. 481. 683 θ. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφω, *seorsum*. ε. 91. νόσφω ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. ε. 91.

Νό-

Νότος, ου, ὁ, νότιος, genit Jon. *notus, auster.* ι 673. θ. 380.

Νῦσος, ου, ἡ, Jonice pro νόσος, ου, ἡ, *morbus.* ι. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ι. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νὺξ, *nox*. νύκτ' ν pro νύκτα. ι. 102. θ. 166.

Νύκτως, adv. *noctu*, à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ι. 175.

Νύμφης, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Jonic. pro νυμφῶν, à νύμφη, *sponsa*, h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ι. 174. 200. α. 99.

Νὺξ, λυκτὸς, ἡ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. ι. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Them. νὺξ, νυχίη, *nocturna*, pro *noctu*. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat.* ι 51.

Νύσσοντες, præs. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶτ' pro νῶτα, à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. dual. Th ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. à νωμάω, *agito, moveo*, à νέμω, sicut τραφάω, à τρέφω. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ι. 153.

Νῶτα, plur. num. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*, & in plur. τὰ νῶτα ι. 532. α. 167. θ. 762.

Ξ.

Ξάνθη, nomen mul. θ 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava*. θ. 947.

Ξεῖνος, Poëticè pro ξένος, ου, *peregrinus*. ι. 181. dat. plur. ξείνοισι. ι. 223.

Ξενοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξενοδόκος, Jon. pro ξενοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio*. ι. 181.

Ξεστὸν, *rasiles*, à ξεστὸς, ὄν, ὁ. Th. ξέω, f. ἔσω, *rado*. α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ου, τὸ, *lignum*. ι. 806.

Ξύμπαντα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ι. 238.

Ξὺν, Atticè pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. θ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ονος, ὁ & ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ κ ἡ. θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredior*, confligo, vel ξύνειμι Them. ἵημι, & εἶμι, *eo*. illud in a. 2. ἴον, ες, ε. θ 705.

O.

Ὁ, Ille. ι. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅλ. α. 22.

Ὀάρας, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρας, dicimus & ὄαρες. Th. ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*. θ. 205.

Ὀβριμον, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, validus, hoc à βρίαω *for-*

fortes sum. α. 135. β. 839.

Ὀβριμοεργὸς, fortium facinorum patrator, composita cum voce ἔργον, sunt ἔρξω. θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ, ab ὄβριμος, *robustus*; & hoc à βρίω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus*. β. 140.

Ὀβριμοπάτης, *forti patre nata*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατὴρ, ἐρος, *pater*. β. 587.

Ὀγδόατῃ, dat. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, *octavus* Th. ὀκτὼ, *octo*. ι. 770. 788.

Ὄγε, g. m. ι. 355. ὄγε g. n. ι. 244. & ὄλ, pro ὅδε. ι 361.

Ὀδόντα, dentem, acc. ab ὀδὼν, ὀντος, ὁ, *dens*. α. 146. 135.

Ὀδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via*. ι. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσῆος, pro ὀδυσσεύς, gen. Jon. ab ὀδυσεὺς, Ulysses. β. 1012. 1016.

Ὀδύσσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor*. θ. 1012.

Ὀζος, ε, ὁ, propriè significat *surculum*, *stolonem*. Metaphoricè, homo bellicosus, ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρυος, genit. ab ὀθρυς, υος, ἡ, *nomen montis*. θ. 632.

Οἱ, illi. ι. 69. 77. 86. 518.

Ὅι, *qui*. ι. 39. 123. α. 84.

Οἴκαδε, *bi*. ι. 118.

Ὅι, an οἱ, legend. *illi*. β. 503.

h. e. αὐτοὶ, *illi*, ab ἑ, οἱ, ι. 69. 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἴγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ον, *qualis*. ἐ. 400. θ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω, p. ὤιξα, & ἔωιγα, præt. med. ἔωιγμαι. ι. 817.

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ε, ὁ, nomen viri. ι. 162.

Οἶδ', pro οἶδε, *novit*, præt. med. οἶδα, pro οἴδασθα, *nosti*. θα, Æolica paragoge, præt. med. οἶδα, ἀς. ι. ab οἴδω, vel οἴδημι, *scio*, f. οἰδήσω, p. οἴδηκα, ι. 454. α. 355.

Οἴδμαλι, dat. genit. ab οἴδμα, per syncopen pro οἴδημα, ατος n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*. *inflatus sum*. β. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab οἰζὺς, ύος, ἡ, *aerumna*, in acc. οἰζὺν, hinc οἰζυοῦς, *calamitosus*, οἰζυῇ, Jonic. pro ᾗ. ι. 113. 193. 937. θ. 214.

Οἰκέων, Poeticè pro οἰκῶν, præs. part. *habitans*, *commorans*, f. ήσω, p. ᾤκηκα, ab οἰκία. Them. οἶκος, ε, ὁ, *domus*. β. 330.

Οἰκήια, τὰ, *res domestica*, ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Them. οἶκος, ε, ἡ, *domus*. ι. 455.

Οἴκοι, acc. ab οἶκος, ε, οἴκοι, pro οἰκία, à singul. οἰκίον, ε, τὸ, *domuncula*, οἴκόν δὲ & οἴκοιδε, *domum*. ο. 521. 574. θ. 64. 758.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *semita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via*, *semita*. ε. 228.

Οἰνέων, gen. plur. Jon. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum*. ε. 570.

Οἴνοπι, dat. sing. *nigro*. οἴνοπα, acc. ab οἴνοψ, οἴνοπος, qui vinei coloris est, q. ὄψις τοῦ οἴνου, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*, Them. ὄπτομαι, *video*. ε. 610. 815.

Οἶνος, οἴνου, vinum. ε. 594.

Οἰνοχόη, ἡ, *patina libatoria*, *trulla*, *ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ε. 742.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*. ε. 312. α. 386.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*, οἷος, ergò *qualis*, item, *similis*, sed οἷος, ου, ὁ, *solus*. Neut. οἷον, *solum*. ε. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adv. ab οἷος, οἴη, οἷον *solus*, *a*, *um*, θ. 386.

Οἴς, contractè pro ὄϊας, *oves*, acc. plur, Th. est οἷς οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*. ε. 232. 773.

Οἷς, & οἷσαν, dat. pl. Jon. ab ὅς, *qui*. ε. 144. θ. 432.

Οἶσθα. pro οἴδασθα, *nosti*. Vide in οἶδ'. α. 355.

Οἴσεις, feras, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ε. 480.

Οἰστοὶ, *sagittæ*. ab οἰστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 130.

Οἵτε, οἵτ', nom. plur. ab ὅστε. ε. 303. α. 351. θ. 46.

Οἵτινες, nom. pl ab ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *quicunque*, α. 150. 165.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, *avis*. hinc οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Οἴω, sive ὀΐω, *puto*. item *fero*. α. 111.

Οἴων, *ovium*, gen plur. Vide supra ὄϊς. θ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morsuum*, à βλωμὸς, οῦ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. ε. 440.

Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. ab ὀκταπόδης, à ποῦς ποδὸς, *pes*. ε. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ὄλεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. inf. ὀλέσσαι, præt. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. ε. 178. 666. θ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, ου, ὁ, *paucus*. ε. 478. hinc

Ὀλίγιστος, superl. *paucissimus*. ε. 721.

Ολμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Ὅλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ε. 421. θ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλοΐος, idem. Them. ὄλλυμι, f ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.

Ὄλυμπος, quasi ὁλόλαμπος, ου, ὁ, *totus lucens*. Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc

ὀλύμ-

ὀλύμπιος, *cœlestis*, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. θ. 25. 52. 390.

Ὁμὰ, *similia*, ab ὁμὸς, *similis*. α. 50.

Ὅμαδος, ου, ὁ, *tumulus*, multitudo. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *similis*. α. 255.

Ὁμαρτήσας, *secutus*, a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμῦ, *simul*. ε. 194. 674.

Ὀμβρηνῦ, *pluviosæ*. Alii ὀμβρηρῦ. est adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρηὸς, *pluviosus*. ε. 449.

Ὄμβριμος, *robustus*. Vide supra ὄβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*. παρὰ τὸ ὁμῦ ῥεῖν *simul fluere*, ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος. a. 1. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jumbit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῦμαι, ῇ εῖται, p. ὤμοκα, 1. a. 1. ὤμοσα. ε. 192.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Them. ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statum*. ε. 442.

Ὁμηρεῦσαι, pro ὁμηρῦσαι, præs part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, *obses*, q. ex ὁμῦ, *simul*, & ἔρω, *loquor*. θ. 39.

Ὁμιληδὸν, *turmatim*, Adverb. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὀμιφεῖν, *meiere*, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμῦ χέειν. ε. 725.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόθεν, *simul*, ab ὁμῦ. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *similis*. ε. 108.

Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ου, ὁ, *similis*, Poët. ὁμοίϊος. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *similis*. ε. 143. 180.

Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλὴ, ἡ, *hortamentum*, *comminatio*, q. ἀπὸ τοῦ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, *hortor*, *jubeo*. α 341.

Ὁμὸν, *eundem*. ab ὁμὸς, unde [illegible] ὅμοιος. θ. 508.

Ὁ[illegible]σσῃ, *jumverit*. a. 1. sub ὀμόσσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε 280. θ. 232.

Ὁμῦ, *simul*. ab ὁμὸς, *similis*. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*, *animus*. θ. 60.

Ὅμως, *tamen*, sed ὁμῶς, *simul*, Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *similis*. ε 3. 10.

Ὅν δὲ, ἀφίκετο ὅν δὲ δόμον δὲ, *rediit domum suam*. δὲ post-

posi-

positum accusativo valet *ad*. α. 38.

Ὅ'ντι, *quemque*. ι. 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι *prosum*, f. ήσω. ι. 41. 344.

Ὄνειδος, ιος, τὸ, *probrum*. hinc ὀνειδίζειν, *exprobare*. ι. 309. 716.

Ὀνείρων, *somniorum*, gen. pl. ὄνειρος, υ, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. β. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat*. 3. præsent. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, f. 1. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. ι. 316. θ. 429. 436.

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοὶ, *celebres, nominandi*. θ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, a. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, [illegible]ῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Them. ὄ[illegible], *nomen*. ι. 80.

Ὀνοτάζων, præs. part. *convicians*, ab ὀνόω, *vitupero*, f. όσω. Th. ὄνημι, *vitupero*, f. όσω.

Ὅ'ντινα, *quemcunque*, ab ὅστις, ὅ-τινος, ὅντινα. ab ὅς, & τις, *quis*. θ. 82. 96.

Ὄνυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *ungis*, pro ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Jon. ι. 202. κ. 266.

Ὀξεῖα, *acutum*. In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξέας, ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*. ὀξείῃσι, dat. pl. Jon. ut ὀξείῃσι αἰχμῇς, *mucronibus acutis*. α. 189. 335. 348.

Ὀθ', pro ὄπα. *vocem, sonum*, acc. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζῃ, 3. pers. præs. ind. ὀπάσῃ, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *persequor, sequi jubeo, præbeo*, ὀπάσσαι, pro ὀπάσαι, part. a. 1. act. ι. 166. θ. 433.

Ὅ'πῃ, *quod*. θ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. pers. præs. ind. ab ὀπηδέω, *comitor*. Th ὀπάζω, f. άσω, *persequor, comitem do*, ι. 141 θ. 80.

Ὀπὶ, *voce*. dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. Vide ὄπα. θ. 41. 68.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*. α. 21.

Ὄ'πιθεν, metri causa, pro ὄπισθεν. Them. ὀπίσω, *retrorsum*. θ. 323.

Ὀπιπεύοντ', pro ὀπιπεύοντα, *spectantem*, præs. part. accus casus, ab ὀπιπεύω, ab inusitato ὀπιπύω. Them. est ὄψομαι, *video*. ι. 29. 804.

Ὄ'πιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta, cura*. ι. 249.

Ὄ'πιθεν, adverb. *pone*, à tergo. ab ὀπίσω, Poet. pro ὀπίσω, *retrorsum, retro*. ι. 467.

Ὅ'πλα, *instrumenta*, ab ὅπλον, υ, τὸ, *arma*. ι. 625.

Ὀπλέα acc. ab ὁπλεύς, έος, ὁ, *nomen viri*. α. 110.

Ὀπλῇ, *ungulam*, ungulâ pecus est armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον, υ, τὸ & in pl.

χὰ ὅπλα, *arma*, ι. 487.

Ὀπλότατος, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ὁπλότερος, ου, ὁ, *junior*, ab ὅπλον, ου τὸ, *arma*. β. 137. 333.

Ὁπότε, *quando*, *cum*, ex ὅτε, ὅπ' ἀρχαικόν ἄ, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. sicut & λαπαχὰ sunt complura, quarum alia ratio reddi nequit, ut πυκτόνωζα, &c. ὁπωότε idem quod ὁπότε. ω duplicatur metri causa, ὁπόζω ex ὁπωότε & ἄν, *ubi*. ι. 541. α. 397.

Ὄπωα. Poët. pro ὅπῃ, *ubi*, ϑ. 387.

Ὁπωστέρῳ, *utrum*, accus. f. g. Poët. ab ὁπότερος, *uter*. Th. πότερος, α, ὁ, *uter*. β. 549.

Ὀπωρινὸς, ῆ, ὁ, *autumnalis*, ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. q. d. ὠρῳ ὀπῆ, *tempus succi*. ι. 672. 675.

Ὅπως, *ut*, *quo pacto*. ϑ. 156. 471.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. perf. præs. ind. verb. med. κάρη δ' εἰς ἴδας ὁρᾶται, *caput pavimentum spectat*, est senis descriptio. ab ὁράω, *video*. imperf. ἑώρων, perf. ἑώρακα, ι. 532.

Ὀρειχάλκοιο. genit Jonic. ab ὀρείχαλκος, *oricbalcum*, æs montanum, ab ὄρος, ου, τὸ, *mons*, & χάλκος, ου, ὁ, *æs*. α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a 1. infinit. ὀρεξαιμήν, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prendo*. Th ὀρέγω, f. ξω, *porrigo*, *extendo*. ϑ. 433. 456.

Ὀρέων, *montis*, gen. sing. à τὸ ὄρος, *mons*. α. 374. ϑ. 484.

Ὀρεσσιν ὀμοῦσι, *in montibus pascentur*, gen. ex ὄρος, ου, τὸ *mons*. & νέμω, *pasco*, in præt. m. νένομαι. α. 407.

Ὄρτο, *orta fuerit*, 3. singul. a. 2. med. sub. ab ὄρνυμι, in med ὄρομαι η, ατο, præsens & aor. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum *orior*. ϑ. 782.

Ὀρθὸς, *rectus*, *erectus*, ι. 725. hinc

Ὀρθαὶ τρίχες, *erecti pili*. α. 395.

Ὀρθρος, g com. *arduus*, ex ὀρθὸς, ῆ, ὁ, *rectus*. ι. 188.

Ὀρθρογόης, ες, ἡ, *mane lugens*. ab ὄρθρος, ου, ὁ, *tempus matutinum*. & γοάω, f. ήσω, *gemo*, ι. 566.

Ὄρθρου, gen. ab ὄρθρος, τὸ, *diluculum*, ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκος εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*, ι. 275.

Ὄρθῳ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὄρθος, ου, ὁ, β. 293. 399.

Ὅρκος, ου, ὁ, *juramentum*. ι. 217.

Ὀρμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl a 1. act. subj. ab ὁρμάω, ῶ, *impetu feror*. f. ήσω, ὁρμηθῆναι, a. 1. pass infin. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*. ι. 524. α. 73. 403.

Ὅρμους, *monilia*, acc. pl. ab ὅρμος, ου, ὁ, *monile*, colli ornamen-

namentum. ε. 74.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis*, dat. pl. ὀρνίθεσσι, Jonic. & Poët. ε. 210. 468.

Ὄρος, εος, τὸ, *mons*. At ὅρος, ου, ὁ, *terminus*. ε. 326. θ. 2.

Ὄρουσαν, *irruerunt*, pro ὤρουσαν, 3. p. a. 1. act. indic. ab ὀρούω ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίνω, & ὄρνυμι. item, ὀρώρω à præt. med. ὤρορα per metathes. ὄρωρα. ὀρούσα, pro ὀρούσασα, *præcipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρούω. α. 412. 434.

Ὄρπηκα, *stimulum*, accus. ab ὄρπηξ, ηκος, ὁ, virga aculeata è ramo. ε. 466.

Ὀρφανὰ, *orphanos*, ab ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, q. d. ἐν σκότῳ ὢν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N.T.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, *salto*, 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται, *tripudiant*, *saltant*, Dorice pro ὄρχουνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, *chorea*. α. 282. θ. 4.

Ὄρχος, ου, ὁ, *pulvinus*, ordines vitium. α. 296.

Ὀρώρει, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito*, f. ρῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod activè & passivè usurpatur. α. 274. θ. 703.

Ὀρῶν, *videns*, præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, p. ὤρακα, Att. ἑώρακα. α. 426. θ. 5.

Ὃς *qui*. ε. 8. 22. 208. &c.

Ὃς, *suus*, πατέρ' εἰς ὄν, *ad patrem suum*. α. 38. θ. 71.

Ὅσα, quanta, & ὅσσα, ab ὅσος. & Poët. ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. θ. 575. 651.

Ὅσσα, ης, ἡ, vox. θ. 10. 43.

Ὅσσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσσ', pro ὅσσα, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poëtice, ὅσσος, ου, ὁ, *quantus*. θ. 183.

Ὄσσεται, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσσομαι, *video*, Æolic. pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. θ. 551.

Ὄσσος, ου, ὁ, & εος, τὸ, *oculus*. ὄσσοις, *oculis*, ὄσσε, dualis numeri, pro ὄσσεε per apocopen τοῦ ε ψιλοῦ, α. 426.

Ὅσσον, *quantum*, Poëtice, pro ὅσον. θ. 41. 49.

Ὅσκεν, *quicunque*, Poëtice, pro ὅς, ἄν, ὅσοι, *quotquot*. ὅσσοι, pro ὅσοι. ε. 301. θ. 154.

Ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, οῦν, έου, ου, *os*, *ossis*. θ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ὅθ'. ε. 111. 337.

Ὅτε, *quando*, *quum*. Notetur discrimen. ὅτε *quando*, extra interrogationem. πότε, *quando*? in interrogatione. ε. 89. θ. 54. 291.

Ὄζοβος, ου, ὁ, *sonus*. θ. 709.

Ὀτραλέως, *ecleriter ocissime*, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, *instigo*. α. 410.

Ὅττι, *quia*, *quoniam*, ὅττι τά-

χιστα, *quàm celerrimè*, Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60. α 428.

Οὐ, *non*, οὐ δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 242.

Οὔτι, *non*, Poëtice, pro οὐ θ. 182.

Οὔατα, accus. plur. *aures*, ab οὖας, ατος, τὸ, Poëtice, pro οὖς, ὠτὸς, dativ. plur. οὔασιν. ε. 544 θ 702.

Οὐδὲ, *neque*, οὐδ', pro οὐδὲ, per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ *nusquam* adv. ab οὐδαμὸς, ex οὐ, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, *unus*. α. 218.

Οὖδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, hoc in nom. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, ab οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *nullus*, *a*, *um*. ε. 309. θ. 295.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex πότε, *quando*. Th. ὅτε, *idem*. ε. 174. θ. 759.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex οὐδὲ, & ἕτερος, *alter*. α. 171. θ. 638.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex οὐ, & τι, *quid*. ε. 145.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*, ab οὖδος, εος, τὸ, *solum*. ε. 329. θ. 749.

Οὐκ, sequente tenui, *non*: οὐχ, sequente vocali aspirata. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex οὐκ, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34. α. 118.

Οὔλιος, idem quod ὀλοὸς, οῦ, ὁ, sic οὔλιος ἄρης, *perniciosus Mars*. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. α. 191. 441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, *misemm*, accus. ab οὐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th ὄλλυμι f. ὀλέσω, a. 2 med. ὠλόμην ε. 715.

Οὔλυμπος, olympus, quasi ὁλόλαμπος, *totus lucens*, οὐ, λύμποις, gen. Jon. οὔλυμπόν δε, *ad olympum*. hinc οὐλύμπιος, *olympius*, vel *cœlestis*, ο, mutatur in ου Poëtice. θ. 855.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, οὕνεκ', per apocopen οὗ α. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαροῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex οὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, ex οὐ, & πω, (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδῃ, dat. sing. ab οὐρανίδης, ου, ὁ, *cœlestis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum*. θ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ, *cœlum*. Hinc οὐρανίη, Jon. pro οὐρανία, Urania, una ex Musis, οὐρανόθεν, *è cœlo*, *cœlitus*. ε. 240. οὐρανιώνων, *cœlicolarum*, gen. pl. ab οὐρανίων. ωνος, ὁ. θ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *meiere*, præs. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in οὐρήσῃς ε. 756.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, οὔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*. dat. pl. οὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ. ᾶς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. ab οὐρεὺς, Jon.

Jon. pro ὀρεὺς, έος, & Jonic. ῆος, ὁ, *mulus*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnꝰ sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσης, *meias*, 2. sing. a. 1 act. subj. ab οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὔριον, seu potius, οὔρειον, nomen viri. α. 186.

Οὓς, *quos*, ab ὅς, ἥ, ὅ. At *suos* ὑὸς, ab ὅς, ἥ, ὅν. θ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Jon. pro οὐτάναι, præs. inf. ab οὔτημι, seu οὐτάω, *vulnero*. hinc part. οὐτάμενος, *vulneratus*. nisi velis in præt. pass. per syncopen dici, pro οὐτασμένος, ab οὐτάζω, άσω. idem quod οὐτάω, ῶ, f. ήσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro οὔτασε, *vulneravit*, ab οὐτάω. α. 461.

Οὔτε *neque*, & οὔτ', pro οὔτε, ut & οὔθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗτ', *cujusque*, gen. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. οὔτι, *nusquam*. ε. 105.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291. 386.

Οὕτως, sequente vocali, *sic*, οὕτω, sequente consona. ε. 422.

Ὀφέλλει, *auget*, 3. præs. ind. verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Jon. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 265. θ. 451.

Ὄφιος, *serpentis*, gen. ab ὄφις, εος, ὁ, acc. ὄφιν. α. 161. θ. 334.

Ὄφρα, adv. Poët. pro ἵνα. *ut*. ε. 258. ὄφρ' εἴπω, *ut dicam*. ε. 339.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρὺς, ύος, ἡ. *supercilium*. θ. 817.

Ὀχθήσας. a. 1. part act. *contristatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *gravate fero*. θ. 558.

Ὀψαρότης, ου, ὁ. *qui sero arat*, ex ἀρόω, *aro*. & ὀψὲ, sero, adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαίου, gen. pro πηγασαίου, Doricè, à πήγασος, ου, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακος, omnino malus, ut πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus dies*. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, e, & κακὸς, οῦ, ὁ, *malus*. ε. 911.

Πάγος ου, ὁ, collis ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo* f. ξω. α. 439.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσεα, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. θ. 335.

Παθὼν, *passus*, in f. g. παθοῦσα, a. 2. part. act. à πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Jonica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Jon.

Jon. παισὶ, παίδεσσι. ε. 50. 129. 76. 347.

Παίζοντες, *ludentes*, præs. part. à παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Jonicus, *asperis*, à παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper*, *præruptus*. Th. παίπαλα, τὰ, *loca prærupta*. θ. 860.

Παλαίει, *luctatur*, à πάλη, ης, ἡ, *lucta*, hinc παλαίω, *luctor*. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dat. plur. à παλάμη, *palma*, παλάμῃσι, dat. pl. Jonic. pro παλάμαις. α. 320. θ. 860.

Πάλιν, adv. *iterum*, *rursus*. ε. 671. θ. 181.

Παλινάγρετος, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. post insecutio. Th. διώκω, *persequor*, *insector*, f. ξω, p. ωχα. α. 15.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas*, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. à πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, imperf. pro ἔπαλλεν, à πάλλω *vibro*, *agito*, f. αλῶ. α. 323.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 390.

Παμφαίνων, præs. part. à παμφαίνω, *totus appareo*. μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, f. ανῶ p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον. ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*, ex πᾶς, & αἰόλος, ου, ὁ, *varius*. α. 139.

Παναπήμων, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, όνος, ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*. ε. 809.

Πανάριστος, *longe præstantissimus*, ex πᾶν, & ἄριστος, *præstantissimus*. Them. ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. ε. 291.

Πανδιονίς, Fabula de filia Pandionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσσι, dat. pl. Jonic. omnibus ad unum Græcis, à πανέλληνες, ex πᾶν, & ἕλλην, ενος, ὁ, *Hellen*, *Græcus*. ε. 526.

Πανέφθου, gen. à πάνεφθος, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo*, *elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.

Πανημέριος, *toto die*. ex πᾶν, & ἦμαρ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Πανύχιος, *toto nocte*, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv.. Them. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens*. θ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adv. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 613.

Παντοίην, accus. f. g. παντοίων, gen. pl. à παντοῖος, ου, ὁ, *omnigenus*,

genus Varius. Them πᾶς, omnis. ε. 618. θ. 830.

Παντὸς, πάντα, πάντων, &c. Vide in πᾶσα.

Παπτήνων, præs. part. à παπταίνω, circumspicio. ι. 442.

Παρὰ, cum gen. à, ab. ε. 51.

Παρ', pro παρὰ. ε. 17. Cum dat. apud. ε. 129. Cum acc. trans, præter, &c. ε. 169. πάρα, pro πάρεστι, urgent. ι. 452.

Παραγίνεται, 3. perf. præs. adest. Th. γίνομαι, seu γείνομαι, sum, f. 1. pass. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. θ. 432. 436.

Παραβλῆτα, importuna, à παραβλῆτος, seu παράβλητος, intempestivus. Th. βλῆς, ῆτος, ὁ, occasio, tempus. ι. 327.

Παραμείψεται, præteret. 3. præs. sub. à παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto. ι. 407.

Παραβασία, delictum, transgressio, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, εῶ, incedo. θ. 210.

Παραφάσθαι, appellantes, metri gratia inserto α, vel per epenthesin Poët. est aor. 1. part. med. à παραφημι, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico. θ. 90.

Παραλοίτη, dativ. à παραλοίτης, ου, ὁ, maritus, παράλοιτις, ιδος, ἡ, mariti, uxor, οὐν ἀνδρὶ παράλοιτι, ex παρὰ, juxta, & λέκτρον, ου, τὸ, cubile, lectus. ε. 328. 928.

Παραφαάσθαι, Jonice pro παραφαίνειν, revelare, præs. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παραχεῖν, est. a. 2. act. infin. à παρέχω, efficio, præsto, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παρειῶν, gen. pl. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla. α. 267.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. pl. ind. præs. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, εῶ, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παρελαύνω, abeo, præterveho. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, concubuit, cum dat. a. 1. m. ind. à λέχομαι, cubo, f. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, pervenire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον & ἦλθον, p. m. ἐλήλυθα. ε. 2 4.

Παρὲξ, extra, dicitur & παρεξ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è. α. 352.

Παρέοντος, præsentis, Jon. pro παρόντος, genit. præs. part. à παρὰ & εἰμὶ, sum. ε. 364.

Παρεστάμεν, adesse, adstare, Jon. pro παρεστάναι, præs. act. inf. à παρέστημι, pro παρίστημι. Non solum ἵστημι, sed etiam ἵσταμι usitatum est, f. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεστι, à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum. θ. 420.

Παρέχεν, apposuit, 3. pers. præs. imperf. à παρέχω, idem quod παρέχω, præbeo.

Them. ἔχω, *habeo*. θ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. act. à παρατρέπω, *diverto*, *deflecto*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον p. m. τέτροπα. θ. 103.

Παρθένος, ου, ἡ, *virgo*. hinc παρθένιος, & παρθενικὸς, ὴ, ὸν, *virgineus*, *virginalis*. ε. 63. 154. θ. 344.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, pro παρακλίνουσι, 3. pers. pl. ind. præs. à κλίνω, f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. ε. 260.

Παρνήσσοιο, gen. Jon. à πάρνησος, ου, ὁ, nomen montis in Delphis. θ. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, *ante*. θ. 531.

Πάρος, *antè*. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. à πᾶς, *omnis*, g. παντὸς, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Jon. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Jon. πάντεσσι. πάσησιν. pro πάσαις, πάντ', pro πάντα, πάντη, adverb. *passim*. ε. 76. 124. 509. θ. 372. 828.

Πασιθέη, nomen mul. θ. 247.

Πασιθόη, nomen mul. *quæ ad omnes currit*. θ. 352.

Πάσχει, *patitur*. à πάσχω, f. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατὴρ, *pater*, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρὶ, acc. πατέρα, [illegible]um. vocat, ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria*. ε. 5. α. 1. θ. 73.

Πατροκασιγνήτους, *patruos*, ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor*. θ. 502.

Πατρώιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *paternus*. Th. πατὴρ, *pater*. ε. 374.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. act. παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαον. α. 449. θ. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. à παῦρος, ου, ὁ, poët. *paucus*. Hinc παῦρα, neut. pl. averb. *raro*. hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. ε. 132. 324. θ. 780.

Παχείας, *densas*, acc. p. à παχὺς, εῖα, ὺ, *densus*, *crassus*, in gen. παχέος, in acc. παχὺν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*, *talare*. θ. 22.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus*. πεδίοιο, gen. Jonic. πεδόθεν, adv. *ex fundo*. Th. πέδον, ου, τὸ, *solum*. α. 342. 378. θ. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. à πείθω, *persuadeo*. πηθὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. præt. med. πέποιθα. ε. 73. α. 450.

Πείκειν, *tondere*, præs. inf. à πείκω, vel πέκω, *pecto*. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν. à πέρας, ατος, τὸ finis. ε. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1.

a. 1. inf. pass. à πειράω, ῶ, *conor*, nitor, f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρασμαι. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. a. 359.

Πειρίθοος, nomen viri, *ardelio*. a. 179.

Πέλαγος, ους, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἠπείρου κατ' ἀνάφασιν, vel quia πέλας ἄγει. a. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. à πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*. s. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζεται *concutitur*, 3. præs. ind. pass. à πελεμίζω, f. ίσω, *moveo, quasso*. ϑ. 458. 842.

Πέλει, 3 perf. ind. à πέλω, *sum*, πέλει pro ἔπελε, 3. imperf. act. πέλεσκον, idem quod πέλω. s. 806. a. 164.

Πελίας, ου, ὁ, nomen viri. ϑ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ου ὁ, *ingens*, πελώριος, idem quod πέλωρος, à πέλωρ, ορος, τὸ, *monstrum*. ϑ. 159. 295.

Πέμπει, pro ἔπεμπε, *misit*; imperfect. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind. act. à πέμπω, f. ψω, *mitto*. s. 84.

Πέμπτῃ, *quinta*. dat. cas. πέμπτος, acc. pl. πέμπτους, dat. pl. Jon. à πέμπτος, η, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. s. 800. 801.

Πένιαν, præs. inf. à πένομαι, *ago, efficio*, unde est ἡ πενία, *paupertas*, Jon. πενίη. s. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, mœror*, κεφαλῇ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. ϑ. 98.

Πέντε, *quinque*. s. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. s. 601.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. ϑ. 312.

Πενταδάκτυλον, gen. Jon. à πενταδάκτυλος, ου, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & δάκτυλος, *manus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi *arbor inversa*. s. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo* f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Them. πάλλω, αλῶ, *vibro*. alii à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*. s. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. à πείρω, *transadigo*, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα. s. 803.

Πεπείρημαι, *expertus sum*, perf. pass. Doricè, pro πεπείραμαι, à πειράω, ῶ *tento*, f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. s. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. πνέω, *flo, spiro*: unde πνῦμι seu πνύω, f. σω, præt. pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*. s. 729.

Πεποιθ', pro πέποιθε, præt. m. *confidit*. à πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. s. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, à πί-

πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus, mitis.* Th. πέπτω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πέπεμμαι. α. 310.

Πεπότητο, *volabat.* 3. singul. plusq. perf. pass. à πετόμαι, ῶμαι, *volo.* Th. πέτομαι, unde est πετὴ, *volatus*, & hinc πετόμαι. α. 148.

Πεπρωτο, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπρώτατο, à πεπρόω, *determino*, f. ώσω, perf. pass. πεπρώτωμαι, & per syncopen πέπρωμαι. Th. πέρας ατος, τὸ, terminus. θ. 464. 475.

Πεπυκνοφρων, præt. perf. part. pass. hinc πεπυκνοφρονέων, prudens, callidus à πυκάζω. denso. Th. πύκα, densè. θ. 791. θ. 484.

Περᾶν, præs. inf. Th. περάω, ῶ, f. ήσω, & άσω, transeo. ε. 736.

Περ in fine *quamvis.* θεοί περ, quamvis sint Dii. θ. 739.

Πέρην, ultrà, Jon. pro πέρα, idem quod πέρα, ultrà. θ. 215.

Περί--ἔδυν, induit, imperf. à περιδύω, induo. Th. δύω, & δύνω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. α. 324.

Περί--ἴδμεν. Vide in ἴδμεν. α. 133.

Περιγλαφέες, *cuspidulosa falcia*, per syncopen pro περιγλάφυες. Th. γλαφύς, vel γλαφίς, ῖδος ἡ, *cuspis*, acies α. 398.

Περί, cum Genitivo *pro, circa*, περὶ χρυσοῦ. περὶ πάντων, *super* omnes. Cum Dativo, *circa*, περὶ τέκνοισι, *propter.* Cum Accusativo, *circa*, περὶ τόξον. θ. 817. α. 129. 247. 279. θ. 3.

Πέρι, *valde.* ε. 54.

Περί—ἐστι, *excellit.* θ. 656.

Περί τ' ἀμφίπυρον, *circumque aque.* θ. 848.

Περ particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam, quamvis.* Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περέχε, *infundit*, a. 2. act. à περιχέω. Doricè περεχέω, ῶ, circumsono, f. ήσω. Th. ἦχος, ὁ, fumus. θ. 678.

Περιβαλὼν, circumindutto, a. 2. med. infin. à περιέννυμι, Them. ύω, *induo.* pro περιεσσύω, f. ύσω, p. ύσω, a. 1. mi ἐσσύω. ε. 337.

Περικαλέω, accus. sing. f. g. à περικαλής, perpulcher. περὶ enim auget significationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, pulcher. θ. 10.

Περίκειται, *circumdatur*, 3. præs. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. θ. 733.

Περικλυτὸν, celebrem, accus. à περικλυτὸς. Th. κλύω, audio. ε. 60.

Περιμήνεται, *circumque que furit.* 3. pers. præs. ind. περὶ intendit significationem, à μαίνομαι, *furo*, f. μανοῦμαι. α. 99.

Περιμαχόμεθα, *propugnabimus*, pro περιμαχήσομεν, 1. pl. præs. ind. verbi μάχομαι, pugno. ϑ. 647.

Περιμήδη, nomen viri. α. 187.

Περιμήκης, prælongæ, pl. n. à περιμήκης, ες, ὁ, ἡ Th. μῆκος, ος, τὸ. longitudo. περὶ in compositione auget significationem. α. 133.

Περιναιετάουσι, *circumhabitant*. 3. pl. præs. subj. à περιναιετάω, *circumhabito*. Th. ναίω, habito. ϑ. 370.

Περιπλομένου, *circumboluto*, pro περιπλομένῳ, Th. πέλω, *moveo*, sum. ε. 384. ϑ. 184.

Περιρρυτος, ε, ὁ, circumfluus. Th. ῥέω, proiio, fluo. ϑ. 193.

Περιστὰ, *eximia*, plur. num. à περιστὸς, ὴ, ὸ, *excellens*. à περὶ, præpositione, variam habente constructionem & significationem. ϑ. 399.

Περιστράχιζε, *circumque aque ingemiscebat*, 3. persona imperf. à περιστραχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Them. στενὸς, ὴ, ὸ, angustus. α. 344.

Περιτέμνεσθαι, *incidito*, Jonic. præsentis act. inf. pro περιτέμνειν, à περιτέμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, seco. f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔτμον, præt. med. τέτμημαι. ε. 568.

Περιφρονος, *prudentis*, genit. à περίφρων, ονος. Them. φρὴν mens. α. 297.

Πεσσοκὸς, ὴ, & Jon. εἴη, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Musis sacer.

Πετεὼς, ῶος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνεια, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Th. φένω, occido. ϑ. 268. 913.

Πετρῆς, ῆος, ἡ, nomen mul. ϑ. 356. 857.

Πέτρος, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ πέτρον, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσον, cecidit, pro ἔπεσον, 3. sing. a. 2. act. à πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde in part. πεσὼν ὄντα, ὄν, α. 365. 375.

Πέτηλ', folia, à πέτηλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, à πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. άσω. præt. pass. πέπταμαι ε. 678.

Πετεηνοῖς, volucribus, dat. pl. pro πτηνοῖς, per epenthesin Poëticam, à πτηνὸν, ὸ, τὸ, volatile, avis, & Poëticè πετεηνὸν, à πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Jon. pro πέτηλα. Vide πέτηλ'. α. 289.

Πετρόαν, nomen proprium. ϑ. 357.

Πέτρη, Jon. pro πέτρα, *petra*, *rupes*, *cautes*. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα, sit *grande saxum*, *rupes*. πέτρος vero, *lapis* *tem-*

tractabilis, πέτρῃσι, dat. pl. Jon. ϑ. 728. πέτρας. ϑ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. ι. 587. & πετρῆεν, saxosum, à mascul. πετρήεις, εντος, ὁ. ε. 531.

Πεύθετο, imperf. à πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo*, sciscitor, f. πεύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, à πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πελκείδας, acc. à πελκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorarunt*. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφραδέτην. π, initialis litera præponitur à Poëtis prout in præterito fieri solet. Th φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέτω, Jon. pro φραδέτω, a. 2. act. infin. p. m. πέφραδε. ι. 764. ϑ. 475.

Πεφραδώ, ούς, ἡ, nomen mul. à πέφραδε. Th. φράζω, dico. θ. 275.

Πεφύασι, *nati*, seu *producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, à φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν, & ἔφυν. ϑ. 728.

Πεφυλαγμένος, *observans*, perf. part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ι. 704. 795.

Πηγάδας acc. pl. à πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ι. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. ϑ. 281.

Πηγαὶ, plur. à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*, παρὰ τὰ πήγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latinè *pagi*, acceperunt nomen. Ætymol. quasi πηδὴ, à πηδάω, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus, πηγὰς, acc. pl θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. Th. πῆδος, ου, ὁ, ligni species. ι. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, à πηκτὸς, ῆ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ι. 431.

Πηλεῖ, dat. singul. à πηλεὺς, έος, ὁ, *Peleus*, nomen viri. ϑ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxa*. ι. 56.

Πήλωνος, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. a. 1. act. à πήγνυμι, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πήγνυμι, *pango*, compingo, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα. ι. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. infin. à Th πήσσω, vel πήγνυμι, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a 1. m. ἐπηξάμην. ι. 453.

Πηοῖ, Jon. pro πηοῖ, *cognati*, *affines*, à πηός, ῆ, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι, pos-

possideo, præt. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πιέειν, bibere pro πιεῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Jonica, à πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, præs. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν. Adv. è loco ad formam, Θήβηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, ἰλιαδ. λ. 603. à κλισίη, Jonic. pro κλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. à πιερὶς, ίδος, ἡ. ε. 1. α. 206 θ. 53.

Πιθήας, *fretus*, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subject. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθου, *vasis*, gen. à πίθος, ου, ὁ, *dolium* πίθοιο, poëtice pro πίθου. ε. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præs. ind. à πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, à πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est à πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, à πῖλος, ου, ὁ, pileus. ε. 540.

Πιμπλεῦται, *replentes*, præs. part. f g. pl num. pro πιμπλᾶται. Æolicè, à πίμπλημι ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Jonic pro Dorico πίνέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, *bibere*. præs. inf. à πίνω, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, ε. 590.

Πίονος, gen. Th πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. θ. 538. Hinc in comp. πιότερος, superl. πιότατος, ε. 583.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f g. præs. part. à πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον subj. πίπτωσιν, in præs. ε. 618. θ. 873.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω. p. κα, persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκεαι, Jon. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. pers. præs. sub. à πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico θ. 6 5.

Πλάσσε, *finxit*, a 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rursus πλάσε, pro ἔπλασε, Poëtæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*,

fingo, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ὴ, ὸν, *fictus, a, um.* ε. 70. θ. 512.

Πλαστὴν. Vide in πλάσσε. θ. 513.

Πλατέ, *lata*, pro πλατέα, pl. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus* θ. 445.

Πλείη, Jon. pro πλεία, hoc pro πλέα, *plena*: à mascul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλεῖστον, *plurimum*, superl. à πολὺς, multus. Vide in πλέον. ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtæ πλέων: unde est πλέονες, & dat. pl. Poëticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλέονα, nec non per syncopen & crasin, πλέω. ε. 377. 378. 686.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*, sic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Jon. à πλεκτὸς, ῶ, ὁ, *plexus*. Th. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, à πλείων, & πλέων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior. in superl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ε. 40.

Πλεύρας, acc. pl. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa.* α. 430.

Πλέω, *pleno*, in dativ. à πλέος, plenus. ε. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείω.

Πληγεύτος, *percussi*, gen. part. a. 1. pass. pro πλαγεύτος, πληγεῖσα, ejusdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. θ. 961. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, Doricè, πλαγὰ, πληγῇσιν, dat. plur. Jon. θ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præs. sub. à πλήθω, *impleo*, f. ήσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, poëtice pro πλειάδες, *Vergiliæ, sidus in dorso tauri*, à πλειὰς, άδος, & hoc à πλείονες, quod ibi sint stellæ complures. Them. πολὺς, multus. ε. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. à πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur; Eustath. παρὰ τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Them. πλέος, ου, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὴν, cum Genit. *præter*, Adverb. α. 74.

Πληξαύρῃ, nomen mul. *quæ multiloquio aerem verberat.* θ. 353.

Πλῆξεν, *percussit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. θ. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. à πλήξιπ-

ξιππος, agitator equorum. ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebantur*, 3 sing. plusquamperf. pass. Poëtice, pro ἐπίπλητο, à πλήθω, Sic & πλῆτο, in plurali. Verum malim derivari ab imperfect. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλέος, plenus. α. 146, θ. 688.

Πλόος, & contracte, πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. ι. 663.

Πλούσιος, *dives*, à πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. ι. 22.

Πλουτοῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. à πλουτέω, *ditesco*. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ. υ. 311.

Πλουτώ, ὁος, ἡ, nomen mul. q. d. *opulenta*. θ. 355.

Πλουτοδόκοι, *opum datores*, nom. pl. à πλουτοδόκος, ου, ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δέδωμι, do. ι. 125.

Πλοῦτος, ου, ὁ, q. ex πολύ, & ἵστος, *divitiæ*, *ex multis annis collecta*, at ἄφιος, ιος, ον, *divitiæ* (ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ) *ex uno anno superstites*. ι. 375.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. pers. sing imperf. act. Poëtic. à πλωΐζω. Th πλέω, f. πλεύσω, navigo. ι. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præs. part. Poët. pro πνέοντες. πνέουσι acc. f. g. præs. part. πνέοντος, part. a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω flo. ε. 504. α. 24.

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. à πνοιὴ, quod est à πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνυμαι, unde est πνοὴ, ῆς, ἡ *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Jon. pro πνοιῆς. θ. 253. 268.

Πόδα, acc. sing. à ποῦς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖιν. ι. 495. α. 158. ποδοῖν, gen. pl. θ. 70.

Ποδώκεα, acc. sing. q. ὠκὺς ποσὶ, *pedibus celer*, à πόδωκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer, à ποῦς, ποδὸς, pes & ὠκὺς, celer. θ. 320.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præs. à ποιέω, εῖς, facio, ποίουν, & ποίησ', a. 1. pro ἐποίουν. ι. 100.

Ποίη, Jonic. pro πόα, ας, ἡ, *herba*, hinc ποιήεσσα, herbosa, α. 381.

Ποικιλόβουλος, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, à ποικίλος, ου, ὁ, varius & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium. θ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canorum*, *variantem vocem*, à δειρὴ, ῆς, ἡ, seu δέρη, *collum*, & per metonym. causæ, vox, & ποικίλος, ὁ, varius. ι. 201.

Ποικίλος, ου, ὁ, varius. θ. 306.

Ποιμαίνοντ', *pascentem*, accus. singul. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, aor. 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor. θ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ε. 785, θ. 100. 446. hinc & ποιμνήιος, ὁ, ad ovium

ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ε. 753.

Πολεμήϊος, Jonica dialysi, pro πολέμειος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλοὺς, (differt à πόλεας, *urbes*, solo accentu.) Th. πολὺς, in genit. usitatè πολλοῦ à πολλὸς, sed Poëtice etiam πολέος. ε. 578.

Πολεῖν, *verte*, præs. inf. à πολέω, ῶ. *verto*, εἴαρι πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρι πολεῖν. ε. 460.

Πόλεμος, ου, & Jonic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, urbs in Gen. πόλεος, πόλεως, & Poëtice, πόληος. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολέεσσιν, Jonic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, ου, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo propriè canescit*. Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe. Th. πολύς. ε. 238.

Πολλὴ, πολύς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. πολλὰ, adverb. *valde*, *multùm*, Comp. πλείων, ονος, Superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. θ. 9.

Πολυγηθέος, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. à πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354. Πολύδωρος, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Th. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. θ. 404.

Πολύϊδριν, *multiscium*, idem quod πολυΐστερα, à πολὺς, *multus*, & ἴδρις, εως, ὁ & ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *sci*. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, accus. sing. à πολυκλήϊς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage j[illegible] a*, à κληΐς, sedes nautica. vel à κληΐς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω. claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. à πολύκλυστος, ου, ὁ, *undis agitatus*. à κλύζω, *abluo*, f. σω. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, ου, τὸ,

ου, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, à πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. θ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hospes*, à ξένος, ου, & Poët. ξεῖνος, *hospes*. ε. 713.

Πολύπτωος, ου, *multiplex, implicatus sphæris*. à πτύσσω, f. ξω, *complico*. θ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλὴ.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, à πολυσπερὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *multum sparsus*. Them. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Jon. à φλοῖσβος, ου, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. casus, *multos pascentis*. Th. φέρβω, ψω, pasco. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à πολυφραδὴς, valdè consultus. Th. φράξω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. θ. 715.

Πονησάμενος, *labomns*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. ε. 430.

Πόνος, ου, labor, πόνοιο, gen. Jon. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόροιο, à πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ. iter. Th. πείρω, transeo. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. à πόρος, ου, ὁ, iter. Th. πείρω, f. ερῶ, transeo, θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poët. pro πορίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι, *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, εως, ἡ, f. g. *potus*. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ *pedibus*, & ποσσ', pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à ποὺς, ποδὸς, ὁ pes, vocat. ὦ πούς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Jon. à ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius*. θ. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποθ', *quando*. ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Jon. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. θ. 671.

Ποτὶ, Doricè, pro πρὸς, *ad*. ε. 550.

Πότνια, *venerunda*, à πότνιος, ου, ὁ, venerandus. ε. 73.

Ποῦ, *ubi*, adv. ab οὗ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Πουλυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πουλύς, Poët. pro πολὺς, *multus*,

τω, & βόσκω, f. ώσω, pasco. à Th. inusitat. βόω, ῶ, f. ώσω, pasco. s. 156. ϑ. 531.

Πολὺν, acc. sing. m. g. pro πολὺν. Vide in πολὺς. ϑ. 190. 258.

Πεφθίσιν, vastare, Jon. pro φθείρω, a. 2. inf. verbi πίφθω, vasto, f. πίφσω, f. 2. πφθῶ. & per metathesin φθῶ, hinc a. 2. ἔφθον. α. 240.

Πεφκίδεσι, dat. pl. à φρεκίδες, αι, *praecordia*. ϑ. 908.

Πρέπει, 3. præs. à πρέπω, decorus sum. μεϑιπρέπω, decorus sum inter. ϑ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Jon. à πρεσβεύς, ῆος, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. à πρέσβυς, senex. ϑ. 363.

Πρηὼς, ῶος, ὁ, ἡ, *prenus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Jon. pro πράξεις, à πράττω, facio, f. ξω. p. χα. s. 400.

Πρηστήρων, *baldè spirantium*, gen. pl. à πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, Th. πρήθω, incendo. ϑ. 846.

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. sing. præs. Jon. pro φρηΰνει. Them. φρεῶς, vel πρᾶος, ου, ὁ, lenis. ϑ. 254.

Πρηνὲς, *præcipitio*, gen. à πρηνὴς, ὲς, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρὶν, *prius*, adv. s. 90.

Πρίνινον, *iligneum* à πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. s. 427.

Πρίνου, genit. πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*. s. 434.

Πρὸ, *juxta*, una. πρό τ' ἐόντα, *praterita*. α. 303. ϑ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*, à προβαίνω, *progredior*. Them. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. s. 727.

Προβάλοιο, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. s. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à πρόβατον, ου, τὸ, *ovis* pecus. s. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, anteeo, supero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προβήσαν, *procedebant*, pro προβήσονται, & hoc pro προβήσονται, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. βήσομαι, p. γεβήκαμαι, a. 2. m. ἐβήσόμην, p. m. γέβηα, a. 1. m. ἐγεβήσόμην, α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa*, à θύελλα, ης, ἡ, *procella*; videtur hæc vox dividenda, & ὑπὸ πρὸ per τμῆσιν referendum ad τὸ φθέρ. ϑ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. à προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. ὄψομαι. a. 1. εἶδον, & ἴδον. α. 386.

Προϊάψεις, εως, ἡ, *persecuti*, pro προδιάψεις, per syncopen, à προδιάκω. Th. διάκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part.

part. act. & in f g. προλιπῦσα, προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, f. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cum*, sed in composito προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum* Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. θ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάρος, *ante*. πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, *è regione*. α. 285. θ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*. Doricè pro προπεφρασμένα, perf. part. à φράζω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perf pass. πέφρασμαι. ε. 653.

Προρέῃ, præf. ind. *profluit*, προρεόντων, *influentium*, præs. part. gen. pl. Th. ῥέω *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. θ. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad*, πρὸς οὐρανὸν, *ad cœlum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 308. 317.

Πρεταρήρεται, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur Præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*, f. ῥῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι. ε. 429.

Προσεβήσατο, accessit, a 1. med. à προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperfect. vel a. 1. vel 2. à προσέπω Vide Th. ἔπω, dico. a. 1 εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. θ. 546.

Προσεῖναι, *adesse*, *juvare*, præs. inf. ex πρὸς, & εἰμὶ, sum. ε. 351.

Πρόσεκυρσε, *appulit*, a. 1. act. à προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. ε. 198.

Προσελέξατο, *versat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. ε. 497.

Πρόσεφη, a. 2. act. ind. à πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. πρὸ, ante. ε. 98. α. 377.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2. act. à πρόσειμι, *accido*, in aor. 2. πρόσιον, ες, adivi, ex πρὸς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. ε. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer.

ἀνδράσι δ' προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere noluero.* Hic locum habet illud, *cede majori.* & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor.* πρότερος, *prior.* Th. πρὸ, *ante.* θ. 424.

Προὔθηκε, *proposuit* pro προέθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. θ. 537.

Προὔκειτο, *propositus erat*, pro προέκειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. a. 312.

Προφέρει, *promovet.* 3. sing. præs. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. ε. 577.

Προφερὴς, έος, ὁ ἡ, *præstans*, in comp. προφερέστερος, superl. προφερέστατος, à προφέρω, præsto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. ε. 665. θ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. infinit. à προφεύγω, effugio, Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 645.

Προχέειν, *infunde*, præs. inf. Th χέω, f. εύσω, fundo ε. 594,

Προχεῦ, *alveo*, *gutturnio*, ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fundo. ε. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. à πρόχοος, ου, ὁ, *aqualis*, *vas aquarium*. Th. χέω fundo. θ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedestribus*, dat. pl. à πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mul. q d. *ultima.* θ. 350.

Πρωὶ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, ου, ὁ, Th. πρὸ, ante. θ. 397.

Πρωτηρότῃ, illi qui tempestivè aravit, dat. sing. à πρωτηρότης, ex πρῶτος & ἀρόω, *aro*, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γείνομαι, nascor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωτομέδεια, nomen mul. quæ prior curat. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primùm, πρωτὶ, ut & superl. πρώτιστα & πρώτις, Th. πρὸ, antè, ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα, gern groß. θ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Jon. à πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Jon. Th πτερὸν, ῦ, τὸ, ala. ε. 626. 682. a. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præs. inf à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum.* pro πόλις, dicunt Poët. πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. a 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. à πτολιπορ-

πορθος, *urbium eversor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vasto*, in præt. med. πέπορθα. θ. 936.

Πτόρθιο, gen. Jon. à πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ου, ὁ, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. pers. sub. præs. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, οῦ, ὁ, mendicus Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates vestibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*, & στέλλω, *orno*. f. ελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præs. ind. ὀστέα πύθεται, ossa computrescunt. à πύθω, fut. ύσω *putrefacio*, unde est Latinorum, *puteo, es, ère*. πύθομαι, *putresio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. pers. præs. subj act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμένι, dat. singul. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. θ. 952.

Πύθοῖ, dat. sing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. θ. 499.

Πυθοῖδε, *pythum versus*. Hic δε postponitur Dativo, alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόν δε. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplũ, ubi δε *dativo* postponitur, non evertit regulam. δε post accusativum casum postpositum significat, *ad, versus*; & est dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δε. ὀδοσσ. ρ. 426. α. 480.

Πυκάσσαι, a. 1. inf. à πυκάζω, f. άσω, *munio, fulcio*. propriè *condenso*. Nam Th est πύκα, Adv. & vertitur *densè*. it. *accuratè*. ε. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, οῦ, *creber*: à πυκνὰ, *densè*. ε. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλέων, gen. pl. Jonic. pro πυλῶν. α. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta*. θ. 732.

Πύλου, genit. à πύλος, ου, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύματος, Poëtice *ultimus*, à πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. θ. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno*, mit der Faust. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργος, ου, ὁ, *turris*. α. 242.

Πυροφόρος, *frugifer*. Epithetum aëris. à πυρὸς, ου, ὁ, *triticum*, & φέρω. ε. 547.

Πέεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex*. Th. πάω vel πάομαι, *possideo*. ε. 514.

Πωλεῖται, *vertitur*, præs. à πωλέω, *verto*, ut πολέω. θ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum*. ε. 94. 98.

Πῶποτε, *unquam*. Th. ὅτε, quando. ε. 648.

P.

Ῥᾴδινοῖσι, *mollibus*, à ῥᾳδινὸς, ῦ, ὁ, gracilis, mollis, q.d. ῥέα δινούμενος, *qui facile movetur*. Them. δίνη, ης, ἡ, vortex. θ. 195.

Ῥα, per *metathesin* pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ῥ, pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva. Græcè μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Ῥαθάμιγγες, pl. num. *gutta*, à ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poët. q. à ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere semper*. θ. 183.

Ῥία, constituit unam syllabam, vulgo mendose, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. ε. 5.

Ῥέεθρα, *fluenta*, à ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. θ. 695.

Ῥέην, acc. *Rheam*, à ῥέη, *Rhea*, est nomen mul. θ. 625.

Ῥεῖα, Poëtice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος, ου, ὁ, *facilis* comp. ῥᾴων, superl. ῥᾴστος. ε. 6. 7.

Ῥεία, nomen mul. *Rhea*. θ. 135. 413.

Ῥέζουσι, *faciunt*, 3. pers. præs. pl. num. à ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. χα. præt. m. ἔῤῥεγα, & per metathesin ἔοργα, *feci*. ῥέξαι, a. 1. inf. act. ε. 683. θ. 209.

Ῥέω, fluo, ῥέεν, pro ἔῤῥεεν, 3. sing. imperf. ut. ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα. α. 267. 314. θ. 84.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. ε. 189.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præs. à ῥήγνυμαι, *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

Ῥηϊδίη, facilis, à ῥᾴδιος, Jonice ῥηΐδιος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*, ε. 43. 290.

Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ vir. θ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. θ. 340.

Ῥητοὶ, *clari*, ἄῤῥητοι, *ignobiles*, à ῥέω, ήσω dico. ε. 4.

Ῥιγιλὸς, ῦ, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, à ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. ε. 701. α. 131.

Ῥίζῃσι, pro ῥίζαις, Jonicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. ε. 19.

Ῥίμφα, *facile celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἱδρῶτες ῥέουσι. ῥινοῖο, gen. Jon. pro ῥινοῦ. ε. 513.

Ῥινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, à ῥινότορος, proprie *pellem terebrans*, *pertundens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero*. θ. 934.

Ῥιπῇ, impetu, ὑπὲ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo:

vo: ἀντίπτωσις, ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio. θ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Jon. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th ῥίπτω *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, ἔῤῥιψα. θ. 868.

Ῥοδία, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. θ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ι. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. θ. 247.

Ῥόθος, ου, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. ι. 218.

Ῥοίζασχ', stridebat. 3. pers. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥίζεσκον, & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157. ubi est, ἀποκρύπτασκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, *stridor*. θ. 835.

Ῥόον, acc. sing. à ῥόος, οῦς, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*. fut. ῥεύσω. α. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. θ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *frana*, à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριος, nomen viri. θ. 244.

Σαίνει, *adulatur*. 3. præs. sing. ind. à σαίνω, idem quod σείω *moveo*, pro quo dicitur etiam σαίω: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus θ 771.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, σάκεος Doricè pro σάκους, ex σάκεος, gen. Dores mutant ε, in ευ. Th. σάττω, f. ξω. p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefacta*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, accus. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Them. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, όος, οῦ, ἡ, nomen mul. *salva*. θ. 243.

Σβεννυμφάων, *non amplius lactantium* Æol. pro σβεννυμφέων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præs. à σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέθην. ι. 588.

Σὲ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen, ἐστὶ ὁ μικροῦ, ex σέ, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. θ. 541.

Σειόμενος, præs. part. Th. σείω, *moveo*. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σαίρω, *verro*, item. *bio*. ε. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus pro σέλαϊ, à σέλας, αος, τὸ, fulgor. α. 60 θ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, à σέλας, αος, τὸ *fulgor*. θ. 18.

Σεμέλη, à nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. θ. 940.

Σέο, pro σοῦ. ex σύ. ε. 476.

Σεσαρῆα, *ridens*, *dentes stridens*. præt. med. in m. g. σεσαρὼς, propriè *scopis purgatus*, à σαίρω. item *sum ore hianti seu diducto*, *prout illi faciunt*, *qui cachinnatur*, unde pro *ridente* accipitur, f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα, & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένος, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ίσω. p. κα. Th. σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, à σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum ovium*, *caprarum* affine Hebræo *such sepire*, vel τῷ *Sech*, *tegere*. ε. 785.

Σῆκα, ατος, το, *signum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do*, *jubeo*, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ε. 448. α. 56.

Σὴν, acc. sing. à σὴ, *tua*, σῇσι, & σῇσιν, pro σαῖς, Jon. *tuis*, à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 272. α. 194.

Σθεινὼ, όος, ἡ, nomen mul. *robusta*, à σθένος, robur. θ. 276.

Σθένος, *robur*. ε. 61. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, à σιγὴ, silentium. Th. σιγάω, sileo. ε. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contractè σιδηροῦς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.

Σιμοῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. θ. 342.

Σίνεται, 2 præs. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ε. 316.

Σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum *scæva*, à σκαιὸς, ἡ, ὸν, sinister. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. θ. 179,

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. θ. 345.

Σκάφος, *fossio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, à σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Est ergo σκήπτρον, baculus, cui quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. Th. est, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίθνημι,

μι, dissipo, dispergo, in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος. θ. 42.

Σκιὰ, *umbra*, σκιὴ, Jonicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ῦ, ὁ, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exsicco. θ. 839.

Σκολιὸν, accus. sing. à σκολιὸς, *tortuosus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Jon. hinc σκολιῶς *tortuose*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ου, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Th. σκότος, ου, seu εος, τὸ, *tenebræ*, ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Jonic. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, αντος, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σμήνεσσι, dat. pl. Jonic. à σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri causa. ε. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, *fasciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. θ. 485.

Σπείρειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Jon. à σπείρω. f. ερῶ, *sero*, *semino*, f. 1. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπειὼ, όος, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. θ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca*, *specus*, *antrum*. θ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὴν, *serere prosapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur *semen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. ερῶ, *semino*. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, à σπέρμα ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, *sero*. α. 444. 469.

Σπερχνὸν, *celerem*, acc. à σπέρχνος, ὁ, *festinus*: hoc à σπέρχνω, idem quod σπέρχω, urgeo, à σπέρχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεύδει, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδοντ', accus. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπεῖϊ, idque melius. Dativus sing. à σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo poëtæ per epenthesin τοῦ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος.

σπῶν, & in dativo pro σπόϊ, per syncopen ὁ ἰῶτα, pro σπόϊι, dicunt σποῖ, per novam ὁ ἰῶτα ἐκθλῖψιν. 9. 297.

Σπονδῆσι, *libaminibus*, dat. pl. Jonice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo, promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ι.336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἀκρεσίῳ, *in stabulo obscuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σταθμὸς, ῶ, ὁ, stabulum. Th. ἵστημι, sto. 9.294.

Σταφυλῇσι, κύνες. dat. plur. à σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σταφὶς, ἰδος, ἡ, uva. α.300.

Στάχυες, *spicæ*, nom. pl. σταχύων, gen. pl. à στάχυς, υος, ὁ, *spica*. ι.471. α. 290.

Στεινοκόρη, *arctata*. Jon. pro στενοκόρη, præs. part. f. g. à στένω, *gemo*, & hoc à στενὸς, ῶ, ὁ, Jon. στεινὸς, *angustus*, *arctus*. 9.160.

Στεῖχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Them. στείχω, eo, vado. f. ξω, p. χα, a.2. ἔστειχον. 9.10.690.

Στεναχίζε, *ingemiscebat*, 3. pers. imperf. Jon. à στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, ῶ, ὁ, augustus. 9. 858.

Στεύτατα, acc. pl. à στεύτατος, ατος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, ῶ, ὁ, arctus. α.245.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖται. Th. στερέω, privo, f. ήσω, & ήσω, pro στερέσομαι, ῶμαι, dicitur Poëta στέρομαι. ι.209.

Στεροπὴ, aphæresin, pro ἀστεροπὴ, *fulgur* ab ἀστράπτω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. 9.140. 845.

Στέφω pro ἔστεφα, *coronabant*, imperf. à στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. pass. ἔστεμμαι. ι.75.

Στήθεσι, Poëtice pro στήθεσι, dat. pl. Jon. à στῆθος, ος, τὸ, *pectus*. ι.77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. à στήμων, ονος, ὁ, *stamen*. Th. ἵστημι, sto. α. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit*, a.1. ind. à στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα. 9. 498.

Στήσαιμι, *ordiatur*, *faciat stare*, a. 1. med. opt. στῆσαι *stare*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, sto. ι. 777. α. 114.

Στιβαρῆσι, & στιβαρῆσιν, *validis*, dat. pl. à στιβαρὴς, *densus*, item, *robustus*. Th. στίβω, *calco*. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora, hinc & στιβὰς, *calcitra*. α. 76.

Στίγμασι, *punctis*, num. pl. à στίγμα, τὸ, *punctum*, à στίζω, *pungo*, f. στίξω, p. ἔστιχα, p. pass. ἔστιγμαι. α. 166.

Στίχας, αἱ, *ordines*, à στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. στείχω, *ordine incedo*, *more militum*, f. ξω, a.2. ἔστιχον, α.170.

Στολίσας, *ornate præparans*. a. 1. part. à στολίζω, *amico*, *apparo*

paro. Th. στέλλω, f. λῶ, *apparo*. *orno*. ε. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, ος. α. 146. θ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi στοναχέζομαι, f. ίσομαι. idem quod στένα, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, augustus. θ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*. accus. pl. à στονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Th. στενὸς, ῦ ὁ, *arctus*. θ. 684.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στρυμόνα acc. à στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii. θ. 339.

Στρωτοὶς, dat. pl. à στρωτὸς, *stratus*, hoc à στρώννυμι, *sterno*, f. στρώσω. Th. στορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*, θ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. ind. pass. à στρωφάομαι. Th. στρέφω, f. ψω, verto, p. φα, α. 2. ἔστραφον. ε. 526.

Στυγερὴ Jon. pro στυγερὰ, horribilis, à στυγέω, ῶ, f. στύξω, odio prosequor. θ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ε. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. στυγέω, ῶ, f. στύξω, ab inusit. στύγω, *odio prosequor*, *exhorresco*, ε. 308. θ. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ, α. 177

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Jonic. vel Poëtice pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιγα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Jon. à πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. θ. 571.

Σύμφορος, ου, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*. f. οἴσω. ε. 300.

Συμφράσσασθαι, *suggererent*, a. 1. med. infinit. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. σω, dico, p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέψραδα. θ. 471.

Σὺν, *cum*. σὺν κείνοισι, *cum illis*, θ. 628.

Συναΐκτην, 3. dual. plusq. perfecti, pro συνηΐκτην, *irruebant*, à συναΐσσω, *una impetu feror*. fut. συναΐξομαι, præt. pass. συνήϊγμαι, plusq. perf. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. θ. 877.

Συνεῖχε, *continebat*, imperf. à συνέχω, *contineo*. Them. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, α. 315.

Συνεχέως, *continue*. adv. à συνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *continuus*.

Th.

Th. ἔχω, habeo. θ. 636.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. præs. ind. ab ἐνείκω, Poëtice, pro ἐνέγκω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, accus. pl. à συνήθης, εος, ὁ, ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos. θ. 230.

Συνιέμεν, Jon. pro συνιέναι, præs. inf. à συνιήμι, committo, intelligo.

Συνίσαν, *concurrerunt*, una iverunt. 3. plur. imperf. act. ex σὺν, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. a. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνωχαδὸν, adverb. *confertim*, à συνέχω contineo. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*. α. 278.

Συῤῥάπτειν, *consuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *sordes corrasas*, tanquam à σύρω, f. ῥῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Doricè, pro quo ὗς, *sus*. α. 168.

Σφέων, *ipsorum*, vel *ipsarum*, σφὶ, *illos duos*, pro σφὲ, accusativus dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσω. σφέας, σφῶς, *ipsos*, α. 62. θ. 144. 624.

Σφέτερον, *suum*, à σφέτερος, ου, ὁ, suus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἓ, *se*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. à σφίγξ, σφίγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in Calepino, *Spinx*. θ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ου, ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. pass. ἔσχισμαι, a. 1. pass. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, præs. opt. à σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. pass. σέσωσμαι, a. 1. pass. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, accus. à σωρὸς, οῦ, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

T.

ΤΑ', τάγε, τάδε, τάδε'. ε. 266. τάτ'. ε. 286. ταὶ, Poëtice. pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. *laboriosorum*, à ταλαεργὸς, *qui patienter opus facit*, à τάλας, ανος, ὁ, *miser*, Them. ταλάω, *suffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & superare potest, ex ταλάω, *suffero*, & καρδία,

δία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρους, *cistas*, acc. pl. à τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. Them. ταλάω, *suffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *aerumnosi*, gen. sing. à ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex τάλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. θ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τάμνειν, & ταμνέμεναι, Dorice, pro τέμνειν, præs. activ. infinit. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, seco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμῆσιν, pro ἀπετάμοιο. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύῤῥιζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα. ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Τανυσφύρου, *procera*, à τανύσφυρος, ex τανύω, pro τείνω, extendo, & σφυρὰ, *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. singul. à τανύθριξ, *qui laxo capillo est*, ex τανύω, seu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τρχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρου, *Tartari*, gen. à τάρταρος, ου, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, εος, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*, Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. θ. 75.

Ταύρεος, ου, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. θ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ, *sepulcrum*, à θάπτω, f. ψω. *sepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα, ταχέως. superl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ocissime*. ε. 85. 310. θ. 490.

Τάων, Æol pro τῶν, in f. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. a. 6.

Τ'. Vide κὴ. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que*, & hinc est &. ε. 3. 4. τε ἰδ', *atque*. θ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. à θάλλω, pro τέθαλε, metri causa, hinc in præt. part. med. τεθαλυῖα. ε. 225. θ. 902.

Τεθνειῶτος, mortuum, part. præt. act. pro τεθνεικότος, à τέ-

τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τεθνεικα, ad formam, τέθεικα. pro τεθνειὸς, *mortuus*, Plato in Epist. τεθνεὼς, Poëtice. etiam τεθνηὼς, p. m. τέθναα. α. 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. ε. 244.

Τέκε & τέκ', a. 2. act pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τεκέσθαι, a. 2. med. infinit. Vide ἔτικτεν. θ. 53.

Τέκεσσι, dat. pl Jon. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*. θ. 478.

Τέκετο, *peperit*, 3. singul. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. pers. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco*, *struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 227.

Τέκνα, *liberi*, à τεκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. indic. pro ἔτεκον, à τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*, à τίκτω. α. 216.

Τεκοῦσα, *pariens*. part. a. 2. act. ut & τεκὼν, à τίκτω pario, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. ε. 23.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *lorum*, *ensis*. Th. ταλάω, ῶ, f. άσω, suffero. α. 222.

Τελέεσθαι, præs. inf. pass. τελέεσθαι ἔμελλεν, *perficienda*, *erant*. à τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. ε. 271. θ. 552.

Τελέθωσι, præs. sub. à τελέθω, (Poët.) *sum*. Th. τέλλω. ε. 175.

Τελεσθὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 358.

Τελάσαιμι, *peragam*, a. 1 opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τελέσεν, pro ἐτέλεσεν, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένος, perf. part. ε. 559. α. 36. θ. 170.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. θ. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. θ. 740.

Τελευτὴν, acc. à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. θ. 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis*, *exitus*. ε. 165. 216.

Τεμένη, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Them. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 58.

Τένδη, *arrodit*. 3. præs. ind. à τένδω, *rodo*, arrodo. ε. 622.

Τένοντε, accus. dual. à τένων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξε-

Τέξεσθαι, *paritum*, fut. 1. med. inf. à τίκτω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. θ. 469.

Τεὸν, *tuum*, à τεὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. θ. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρην, ενος, ὁ, *tener mollis*. Th. τείρω, *vexo affligo*. θ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes usq; demissus*, Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρποντο, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπει, *delectat*, à τέρπω, f. ψω. α. 47. θ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. à τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ. ε. 52, 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, à τέρπω, delecto, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium. θ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*, Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρακοντάετης, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, τὸ, annus. ε. 439.

Τέταται, *extensus est*, præt. pass. & τέτατο, pro ἐτέτατο, plusquamperf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. θ. 638.

Τετάρτῃ, *quarta*, dat. à τέταρτος, ου, ὁ, *quartus*. Them. τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perf. part. Vide in τελέσα, μι. ε. 559.

Τετιμένη, honorata est, per epenthesin Poëtic. τετιημένη, perf. part. pass. à τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα. θ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, à τιμάω, *honoro*, Th. τίω, *idem*. θ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω, per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. à τέτμω, *sortior, invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. θ. 610.

Τετοκυῖης, *enixa*, præt. med. part. à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*. sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 725.

Τε-

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ, acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτρατος, per methathesin τέταρτος, ου, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *sum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf pro ἐτέτυκτο, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Doricè pro τοῦ, & hoc pro σοῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεῦξαν, pro ἔτευξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξεαι, Jon. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, à verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Jon. pro τέχναις. θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. à τεὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθὺν. θ. 136.

Τήκεται, liquescit, à τήκω. θ. 866.

Τῆλε, procul. adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, genit. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, à τηλεκλειτὸς, οῦ, ὁ, est nomen viri. q. d. *longe latéque celeberrimus*, ex τῆλε *procul* & κλειτὸς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημοῦτος, pro τῆμος. Th. ἦμος, *quum*. ε. 574.

Τὴν, τὴν δὲ, τὴν γε, τῇσιν pro ταῖσιν. Jon. ab ἡ. ε. 12. 39. θ. 917.

Τὴν, acc. Doricè, pro σὴν, à σὸς, σὴ, σὸν. Th. est σὺ. Doricè τὺ. ε. 299.

Τητᾷ, *careas*, 2. pers. præs. à τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔτιε, à τίω, *honoro*, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. θ. 35.

Τίθησι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Jonicè pro τιθέναι, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 741. θ. 397.

Τι-

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. θ. 984.

Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*, τίμα, imperf. pro ἐτίμαε, *honorabat*. Th τίω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμὴ, ῆς, *honor*. τιμὴν, à τίω, *honoro*. θ. 203.

Τίννυσθαι, *puniri*, præs. inf. idem quod τίεσθαι, τιννυμένας, *vindicantes*, præs. part. Th. τίω, *punio*. ε. 802.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον, prima in a. 2. brevis est, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apostrophum insolentem, pro τίρυνθον. α. 81. θ. 192.

Τίς, *quis?* interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. mas. *quispiam*. εἴ τις, *si quis*. in fœm g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ quod ε. 21. 188.

Τισαίμεθα, *ultifuerimus*, 1. pl. a 1. med opt. à τίω, ulciscor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. à τίσις, ultio Th. τίω, punio θ 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. præs. part. à τιταίνω idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam Alii vertunt *festinantes*, à τείνω, sed sic prima foret brevis θ. 209.

Τιτάνῳ, *calci*, *gypso*, dat. sing. à τίτανος. ου, ἡ calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α 181.

Τιτῆνες, *Titantes*, posteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice à τιταίνῳ, ulciscor, pœnas luo. Th. τίω, punio, θ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæsa*, a 1. part. pass. à τέμνω *seco*, *scindo*, f 1. τεμῶ p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, a. 1 pass ἐτμήθην, præt. med. τέτομα. ε. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præposit. ε. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθεν, idem α. 32. 76.

Τοὶ, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur interdum ornatus tantum gratia. ε. 106

Τοίγε, *illi* ε. 724.

Τοῖο. Poët pro τοῦ, ab ὁ, art. præpos. pro αὐτοῦ. θ. 210. 493.

Τοῖος, talis, Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Jon. τοῖσιν ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præposit. ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. singul. ε. 730.

Τοκῆϊ. dat. Jonicè, pro τοκέϊ, à τοκεὺς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, a τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ε. 186 θ. 155.

Τὸν quem, acc. ab ὁ. art. præp. ε 32.

Τόσος, & Poëticè τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poëtice ὅσσος, ου, ὁ, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro πρὸ, ante, τοπάρροσσερ. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωΐ, *mane*, τὸ καθημέραν, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ε. 485.

Τοῦ, & τοῦδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τοῦτο, & τοῦτ, τοῦθ', pro τοῦτο, ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hac, hoc*. ε. 120. 360.

Τοὔνεκα, *quocirca* pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

Τοὺς, *hos*, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρεέτην, *timebant*, 3 dual imperf. act. pro ἐτρεέτην, ad formam ἐτυπτέτην, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, à τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. θ. 148 321.

Τρέψας, *convertens*, & in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ε. 314. 414.

Τραφέμεν, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. à τρέφω, *alo*. f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. θ. 480.

Τραχεῖα, *aspera*, f. g. à τραχὺς, εος, ὁ. α. 119.

Τρέσκε, Poëtæ pro ἔτρεσε, *expavit*, à τρέω, *expavesco*. θ. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præs. ind. à τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 217.

Τρητοῖο, *cavernosa*, Poët. pro τρητοῦ, in f. g. à τρητὸς, οῦ, ὁ, *perforatus*. Th. τράω, pro quo usitatum. τιτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τιτραίνω, pro τιτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. θ. 331.

Τρηχῖνος genit. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Jon. pro τραχὺς, *asper*. ε. 289.

Τρίβουσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. à τρίβω, f. ψω, *tero, attero*, p. φα, præt. pass. τέτριμμαι, præt. m. τέτριβα, ε. 249.

Τρικάρηνον, triceps, τρία κάρηνα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρηνον, τὸ, caput. θ. 288.

Τριηκόντων, [illegible], pro τριάκοντα, su[illegible]m ἄκλιτα. Th. τρεῖς, *tres*, ε. 694.

Τριηκάδα, acc. à τριηκὰς, ἀδος, ἡ, *tricesima, pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, à τριακόσιοι, *trecenti* Th. τρεῖς, *tres*. ε. 764. θ. 715.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εος, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, à τρίπους, οδος, ὁ, tripes.

pes. τριπόδην, acc. *tripedale*, à nominat. τριπόδης, ου, ὁ, τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & ποὺς, ποδὸς, *pes*. ε. 421. 655. α. 312.

Τριπόλῳ, dat. sing. *ter arato*, hinc τρίπολος γῆ, *terra quæ ter aratro versa fuit*, à τρεῖς, & πολέω, *verto*, *aro*, θ. 971.

Τρὶς, *ter*, à τρεῖς, *tres*. ε. 171. 250.

Τρισεινάδα, acc. à τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*. & ἐννέα, novem. ἐννὰς, άδος, ἡ, & εἰνὰς, ἀδος, ἡ, *nonus dies*. ε. 812.

Τρισκαιδεκάτην, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, demum ε. 778.

Τρισπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, ein Spanne, quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet ε. 414.

Τριστοχεὶ, *triplici serie*, adverb. ex τρὶς, seu τρεῖς *tres*, & στείχω, f. ξω, *ordine eo*. θ. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτον, dicitur etiam τρίτατον. Them. τρεῖς, *tres*. ε. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. est etiam nom mul. θ. 924.

Τρίχες, *pili*, à nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. θριξὶ. ε. 537.

Τροίην, *Trojam*, à τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Troianus*, ε. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συστολὴν ε. 477. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta à rota. Th. τρέχω, curro. ε. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fruges carpo*. item per synec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, οῦ, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *absumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. ε. 303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. à τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. θ. 1015.

Τυτθὸς, οῦ, ὁ, *parvus*, & τυτθὸν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, οῦ, ὁ, *mamma*. ε. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. α. 32. θ. 306.

Τυφωέος, gen. τυφωεὺς, nomen est gigantis θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. θ. 360.

Τυχόντη, *ei qui obviam fuerit*,

part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum*, *evenio*, *incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. θ. 973.

Τώγ', *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. ε. 473. sed τῷ, dat. sing. ε. 279.

Τῶν, & τῶν γε, gen pl. ab ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. ε. 244. 333.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως per aphæresin. Th. οὗτος, ου, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

Υἁδες, *stelle septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. ε. 613.

Ὕβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβριες, *iujuriæ*. Hinc est ὑβρίζω, *contumelia afficio*. unde est, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, insolens, protervus, in accusat. ὑβριστὴν. ε. 212. θ. 307.

Ὑγρὸς, οῦ, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*. ε. 613.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδος, εος, τό, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, Jon. pro ὕδραν, Hydram. ab ὕδωρ, ατος, τό, aqua. θ. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, genitiv. ὕδατος. ε. 194.

Ὕει, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω. hinc ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*. ε. 543. 550.

Υἷι, à nominativo ὑΐς, *filius*, in gen. ὑΐος, & contractè ὑΐος, in dat. ὑΐι, & contractè ὑΐ. α. 250. ὑΐι, ὑΐες, ad formam βασιλέες, ab ὑΐεύς, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3. simpl. itemque in 2 & 3. contractorum. θ. 368.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*. θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, hinc ὑλήεις, εντος, *sylvosus*, ὑληέσσης. θ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληκοίπις, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμος, ου, *cæsor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *liena in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω seco f. μῶ, p. m. τέτομα. ε. 426. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, vester. θ. 963.

Ὑμέραιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν ένος, ὁ, *pellicula, qua fœtus involvitur*. α. 274.

Ὕμμι, *vobis*, Æolicè, pro ὑμῖν. ὑμὸν, pro ὑμέτερον. α. 328. θ. 662.

Ὑμνέω, celebro, laudo, f. ήσω, ὑμνείουσαι. Poët. pro ὑμνέουσαι, pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ, a. 1. act. subj. ὑμνεῦσι, Dorice, pro ὑμνοῦσι. ὑμνεῦσαι part. præs. f. gen. pl. num. pro ὑμνοῦσαι, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano.

cano. ε. 2. θ. 11. 33.

Ὕμνος, ου, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνῳ, *carmine*. ε. 655.

Ὕοι, *pluat*. præs. opt. Vide in ὕει ε. 486.

Ὑπαὶ, præposit. pro ὑπὸ, Poëtice, ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, sc. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo*. *vito*, Poët. ἀλεύω.) ε. 555. ὑπαλεύεο, *evita*. ε. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. θ. 513.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*. 3. sing. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. θ. 175.

Ὑπεκπροφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκπροφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ ἐκ, πρὸ, & φεύγω, *fugio*. α. 22.

Ὑπεναντίος, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντί, præpositio, *pro*. α. 347.

Ὑπένερθε, ab ἔνερθε, *infra*. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, ε. θ. 615.

Ὑπὲρ, præposit. *pro*, *supra*. ε. 45.

Ὑπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.

Ὑπέρβιος, *violentus*; omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*, unde est Latinorum, *superbus*. θ. 139.

Ὑπερηφανὴς, & ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus, conspicuus super alios; ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & θαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, ostendo, in lucem edo. θ. 149.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, *superbus*. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*. θ. 995.

Ὕπερθεν, seu ὕπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, *super*. ε. 543.

Ὑπέρθυμος, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. θ. 719. 937.

Ὑπερθύριον, *superliminare*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ὑπεριονίδου, ab ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nomen gentil. θ. 1010.

Ὑπερίονος, gen. ab ὑπεράων, nomen viri. θ. 134. 374.

Ὑπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria supereminens*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

Ὑπερμενέος, *præpotentis*, ab

ὑπερμενὴς. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.

Ὕπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.

Ὑπερόπλου, gen. ab ὑπέροπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma*, θ. 516.

Ὑπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Th. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. θ. 402.

Ὑπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*, ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul.* ε. 8.

Ὑπευνηθεὶς, *congressa*, a. 1. part pass. pro ὑπευνηθεῖσα, ab ὑπευνάω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*. θ. 374.

Ὑπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *subsum*. α. 266.

Ὕπνος, ου, ὁ, somnus, ὕπνῳ. ε. 116.

Ὑπὸ, & ὑφ', *à* vel *sub* præposit. α. 63. 367.

Ὑποδδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δέδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

Ὑπεκποφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑπεκποφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, à φεύγω, *fugio*, f φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον α. 42.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass ab ὑποδμάομαι f. ήσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω, ῶ, domo. α. 53.

Ὑποκυσταμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑπεκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. θ. 308.

Ὑπόδρα, *torve*, adverb. ponitur ἐπιῤῥηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesin τοῦ δ. Th. ὁράω, f. άσω, ὥρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὲς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge*, pro ὑπαλεύου, præs. imper. ex ὑπὸ & ἀλεύομαι. Th. est ἀλέω, *molo*, item *vito*. ε. 758.

Ὕπνος, ου, ὁ, *somnus*. θ. 212.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, à πόρτις, εος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Ὑποταρτάριοι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. θ. 851.

Ὑποσευομένων, *irruentibus*, præs. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω α. 373.

Ὑποσχόμενος, part. a. 1. med. ab ὑπέσχομαι, *promitto*, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. θ. 170.

Ὑποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ *sub*, & χθὼν, *terra*. ε. 140. θ. 304.

Ὑποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι. f ξομαι à δέχομαι, capio. θ. 419.

Ὑσμίνη, ἡ, pugna. Them.

μένα,

μένω, maneo. α. 178.

Ὕστερος, ου, ὁ, *posterior, sequens.* ε. 349.

Ὕφαινε, *texebat*, imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Ὑφήσσων, *aliquanto minor & junior*, q. d. *subminor*, ab ὑπὸ, & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Ὑψιλὸς, ὴ, ὸν, *altus, a, um*, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*, ex Adverbio ὕψι, alte Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βρέμω, *fremo, resono*. ε. 8.

Ὑψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*. ε 18.

Ὑψίκομος, *altè comatus*. Epith. quercus, ex ὕψι, altè, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, genit. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, altè, hoc ab ὕψος, εος, *altitudo*, & μέδω, *impero*. θ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, altè, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. ε. 349. 847.

Φ.

ΦΑέθοντα. *Phaëthonta*, nomen viri. φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. præs. part. q. d. *lumen currens*, à φαέθω, idem quod φάω, *luceo*. θ. 760.

Φαείνει, *lucet*, 3. præs. ind. act. à φαείνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε. 526. θ. 372.

Φαεινὸς, οῦ, ὁ, *splendidus*, à φαείνω, idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαεσιμβρότου, gen. à φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*, à φάω, *luceo*, & βροτὸς, mortalis. θ. 958.

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illustris*. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ, *hilaris*, θ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, *ablui*, præs. inf. pass. à φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, οῦ, ὁ alacer. ε. 751.

Φαινομένην, *apparentem*, præs. part. pass à φαίνω, *ostendo, facio apparere*. φαῖνετε, *ostendite*, φαῖνε pro ἔφαινε, *exserebat*, imperf. Jonic. Vide φαναίη. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ, *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φαναῖσαι, part. a. 2. pass. verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, à φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. à φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior, palla*. ε. 196.

Φαρέτρην, acc. Jon. παρὰ τῷ

Φέρεσθαι, *quia sagittæ in ea feruntur.* α. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno.* ε. 483.

Φασὶ & φασὶν, *aiunt*, 3 pl. ind. præs. à φημὶ, dico. ε. 801.

Φασις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, *dictitabat.* imperf pro ἔφη, Poetice, ab inusit. Φάσκω, Sic στάσκε (ἰλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔστη θ. 209.

Φατος, *celebris*, φατειὸς, *enarrabilis.* & in gen. pl φατειῶν Th. φημὶ vel φάω, *dico.* ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐστάμην, ατο, ἔστατο. Th. φημὶ, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδεο, *pareas*, præs. imperat. m. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι p. πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia.* 4 contract. hinc φειδωλὴ parca. ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Jon pro φέρβειν, *pascere*, præs. inf. à φέρβω, f ψω *pasco* ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, *domiporta.* à φέρω *fero*, & οἶκος, *domus* ε. 569.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, *almus.* à φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, *vita.* θ. 693.

Φερεσσακέας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, à φερεσσακὴς hoc à φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, *scutum.* Th. σάττω, *o nero.* α. 13.

Φέροιεν, *gererent*, 3 præs. ind. opt. φέρουσα, præs. part. φέρετ', pro ἐφέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν Jon. pro φέρειν. à φέρω *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα p. m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 48.

Φέρτατος superl. *præstantissimus* à φέρω φέρτερος. ε. 49.

Φέρων, φέρουσα, *ferens*, præs. part. Vide in φέροιεν θ. 202.

Φεύγουσαι, *fugientes.* præs. part. f g pl. num. à φεύγω, *fugio*, φεύξεσθαι, f. 1 inf. a. 2. ἔφυγον p. m. πέφυγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, *dixit*, pro ἔφη a. 2. vel imperf à φημὶ, *dico.* θ. 550.

Φηλήτῃσι, (alii φιλήτῃσι.) *furibus.* dat. pl. Jon. à φιλήτης, ου, ὁ, *fur.* hoc à φίλος, ου, ὁ, amicus, sed φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*, à φῆλος, ου, ὁ, *impostor* hinc φηλέω, *decipio.* ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, *fama.* à φημὶ, vel φάω, *dico.* ε. 759.

Φημὶ, *dico*, præs. ind. ἔφην, a. 2. hinc φημίζω, *divulgo*, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενος *antevertens.* part. a. 2. med. à φθάω *prævenio*, f φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην, ad formam τοῦ ἐστάμην. ε. 552.

Φθέγγονθ', pro ἐφθέγγοντο, *sonabant*, imperf. à φθέγγομαι, *loquor.*

loquor. φθέγξατο, a. 1. med. Jon. præt. pass. ἔφθεγμαι, præt m. ἔφθογγα. θ. 831.

Φθείρουσι, *perdunt*. 3. pers. pl. ind. præs. à φθείρω f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, a. 2. ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα Them. primum φθέω. θ. 876.

Φθίνω, *pereo, deficio*. præs ind. hinc in genit. part. φθίνοντος, φθινόντων. ε. 796. θ. 59.

Φθισήνορα, acc. sing. à φθισήνωρ. *perdens viros*, epitheton bello congruentissimum, à φθέω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*. θ. 431

Φθονέει, *invidet*, 3. pers præs. ind. à φθονέω, invideo, f. ήσω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, ου, ὁ, *invidia* ε. 26.

Φίκιον, accus. à φίκιος nomen montis. ex ἶφι, *fortiter*, & κίω *incedo*. quia ardui montes summis viribus sunt superandi α. 33.

Φιλήτῃσι, *furibus*, dat pl pro φιλήταις à φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. Th. φίλος, amicus ε. 373.

Φίλος, ου, ὁ, *amicus*. φέλα & φίλ' in pl. ε. 182 304.

Φιλεῖ, *amat*, 3. præs ind. à φιλέω, f. ήσω, p. πεφίληκα, præt. m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, Doricè pro φιλοῦνται, 3. pl. præs à φιλέω, amo. Th. φίλος. θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ. 1002.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amans risus*. die gern lachet / Poët. geminant μ. ex φίλος, amicus, & μειδάω, rideo. θ. 989.

Φιλομμηδέα, acc. sing. à φιλομμηδὴς, έος, quæ amat genitalia, à φίλος, & μῆδος, εος, cura, & μήδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα *pudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. θ. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*. Th. φίλος, ὁ, amicus. θ. 651.

Φίλου, *cari*. genit. à φίλος, ου, ὁ, *amicus*. θ. 180.

Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φιλῇ in f. g. φίλοισιν, & φίλῃσι dat. pl. Jon. ε. 368. θ. 162. 283.

Φίλτερος, *carior*, comparat. pro φιλότερος, in superl. φίλτατος, à φίλος, ου, ὁ, *amicus*. ε. 307. α 78.

Φλεγέθοντος, *ardentis* gen part. præsent. à φλεγέθω, ex φλέγω, *uro*, & θέω, *curro*. θ 846.

Φλεγύαι, *aquilæ*, genit Æolicus à φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλὸξ γὸς, ἡ, *flamma*, à φλέγω, ξω, uro θ. 697. 859.

Φόβος, *timor*, à φέβομαι, in præt. med. πέφοβα. α. 144 155.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. Poëticè pro ἐφόβουν, à φοβέω, ῶ, *timorem injicio, terreo*. φοβέομαι, οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβος, φοίβου, *purus, lucidus*.

estque Apollinis epitheton: & φοίβη, nomen Deæ. θ.404.

Φοινικόεις, εντος, *puniceus*. à φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma arbor, color ruber*. α. 194.

Φοιτῶσι, à φοιτάω, *ventito, frequento*, f. ήσω, p. ηκα. ε. 103.

Φόνον, cædem, à φόνος, ου, ὁ, cædes, à φένω, *occido*, unde præter. med. πέφονα. α. 17. θ. 228.

Φόρκυϊ, *Phorco*, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρκυνος, gen. à nomin. φόρκυν, υνος, ὁ, & φόρκυος, *nomen monstri marini*. in acc. φόρκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. θ. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγγος, *cithara, testudo*. α. 280.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, *sporta*. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. verbi φορτίζω, onero, f. [illegible] p. πεφόρτικα. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*. ε. 688.

Φόρτος, ου, ὁ, *onus*, hinc φορτίον, ου, τὸ, *onus*. φορτί', pro φορτία, *onera*. ε. 642.

Φόως δὲ, in lucem, à φόως, idem quod φῶς, οτὸς, τὸ, *lux*, Th. φάω, *luceo*. θ. 669.

Φραδμοσύνῃσιν, dat pl. Jon. pro φραδμοσύναις, à φραδμοσύνη, ἡ, *consilium*. Th. φράζω, f. σω, *dico*. ε. 243.

Φράζεσθαι, *cogitare*, præs inf. φρασάτην, 3. dual. a. 1. act. Jon. φράσσασθ', pro φράσασθα, φράσσαιτο, pro φράσαιτο. 3. sing a. 1. med. opt. φρασσάμενος, part. a. 1. med. pro φρασάμενος, metri causa, φράζομαι, *considero*. Th. φράζω, dico, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, ε. 365. α. 218. θ. 892.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, *præcordiis, mente*. dat. pl. à φρὴν, *mens*. ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret. 3. præs. ind. φρίσσω, *contremisco*, f. ξω, p. χα. φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, φρίσσον pro ἔφρισσον, imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, *sapio, cogito*, f. ήσω, p. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 200. θ. 461.

Φόγοις, *effugeris*, a. 2. opt. act. à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 682.

Φυὴν, *naturam, indolem*, à φυὴ, ῆς, ἡ. Th. φύω. nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*. ε. 122.

Φύλλα, *folia*, nom. pl. à φύλλον, ου, τὸ, *folium*, dat. pl. φύλλοισι. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. præs. φυλάσσεο, pro φυλάσσου, præs. imperat. pass. à φυλάσσω, *custodio*, f. ξω, p. χα. ε. 489. θ. 769.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod Φυλὴ, ῆς, ἡ, *tribus, genus*, φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*, in acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie *clamor bellicus*, à φῦλον seu

seu φυλὴ, ῆς, ἡ, natio gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. d ὄψ τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βοὴ, ponitur pro *bello*, ἰλιαδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præs. inf. à φύρω, f. υρῶ, & Æolic. φύρσω, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *planto*, φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. pers. a. 1. sub. φυτεύσατο, a. 1. m. ind. Jonic. Th. φύω, *nascor*. ε. 567. 780. 810. a. 29. θ. 986.

Φωκῆες, nomen gentis. α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est bellua marina, φώκαινα, φώκη, *vitulus marinus*, pessime oles. ὀδυσ. δ. 443. θ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. à φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. α. 382.

Φωτὸς, *viri*, genit. sing. φῶτα, *virum*, acc sing. à φὼς, *vir*, φωτῶν, *virorum*, per synec. spec. *hominum*. φῶτες, *viri*. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, differentiæ causa facit Genitivum pluralem φῶτων. Th. φάω, *luceo*. ε. 191. α 149. 420.

X.

X', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro κὲ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 390. 432.

Χάεος, genit. sing. à χάος, εος, τὸ, *rudis indigestaque materia, qualem fingebant*. Vide in χάος. θ. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præs. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρα. ε. 55 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præs. part. à χαλαίνω, idem quod χαλάω, f. άσω, *laxo*. α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio, everto*, hinc χαλεπὸς, gravis, χαλεπὴ, χαλεποῖο, gen. Jon. χαλεποῖσι, dat. pl. Jon. χαλεπώτατος, *difficillimus*, superl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5. 91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεόφωνος. ου, ὁ, *aerea voce*, ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. θ. 311.

Χαλκοκορυστὴν, *aerea galea munitum*, acc. sing. à χαλκοκορυστὴς, ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. θ. 984.

Χαλκῷ, ære, dat. sing. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs. ε. 150. α. 415. hinc χάλκεος, οῦς, æreus, & χάλκειος, metri gratia. χαλκίδα, acc. à χαλκὶς, nomen urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαὶ, humi, adv. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*, à χαμαιγενὴς, ex χαμαὶ, & γείνομαι. θ. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, à χαίνω, hisco: hinc χαόω, in chaos

chaos verto. θ. 116.

Χαρασσόμενος, præs. part. χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, à χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido, acuo.* ε. 571.

Χαρίεντας, acc pl. à χαρίεις, χαρίεσσα, εν, elegans, à χάρις, ιτος, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium* Th. χαίρω, *gaudeo.* α. 400.

Χαροποῖο, gen. Jon. à χαροποὶ, *truces*, fulvi alioquin, χαροπὸς, ῦ, ὁ, *lætus, vultu serenus, cæsius, cæruleus*, ab ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & χαίρω, gaudeo. θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus.* Th. χαίνω, *hisco.* θ. 740.

Χατίζων, egens, præs. part. à χατέω. *egeo.* ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.* α. 387.

Χέει, *fundit*, præs. ind. verb. χέω, seu χείω *fundo*, f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 419.

Χείλεσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labium, labrum.* ε. 97.

Χείμαρος. *clavus ligneus sub carina.* χείμαῤῥος, hyeme fluens, à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.* & ῥέω, *fluo.* ε. 624.

Χεῖμα, χείματος, hyems, hinc χειμῶν, ῶνος, *idem.* hinc χειμέριος, & χειμερίη, *hyemalis.* ε. 492. 563. 638. 673.

Χείουσιν, 1. pl. præs. ind. Poëtice pro χέουσιν, à χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χεῶ, a. 1. pass. ἐχύθην, quasi à χύω. θ. 83.

Χειροδίκαι nom. pl. à χειροδίκης, *cui jus est in manibus*, ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus.* ε. 187.

Χειρὸς, gen. à χεὶρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν, & χείρεσσι, Jon. & Poët. ut & χέρεσσιν, ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo.* ε. 566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον, *deterius*, novus comparativus à κακὸς, *malus*, in comp. κακίων, χείρων, & Poët. χεροίων, in superl. κάκιστος, & χείριστος. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρὸς. ε. 319.

Χηλῇσι, dat. pl. Jonic. à χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula, forfex.* α. 62.

Χηρωσταὶ, *remoti cognati.* Th. χῆρος, ου, *viduus.* θ. 607.

Χήτει, dativus sing. à χῆτος, εος, τὸ *penuria.* Th. χατέω, ῶ, *egeo.* θ. 605.

Χθονίου, gen. à χθόνιος, *terrestris*, à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.* α. 373.

Κί-

Χίλιαι, in f. g & χίλιοι, *mille*, in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Jon. *capra hyeme nata*, à χεῖμα, μος, τὸ, *hyems*, per syncopen τοῦ ε ψιλοῦ, metri causa. θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à χιτὼν, ῶνος, ὁ, *tunica*, Jonicè, κιθὼν. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, *lana*, vestis species. ε. 535.

Χλοερῷ, dat. à χλοερὸς, *viridis*, unde per crasin χλωρὸς, χλωροῦ. ε. 741. α. 393.

Χλοῦναι, *agrestes*, à χλούνης, per crasin pro χλοεύνης, ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόα *herba virens*, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, gen. Jon. χόανος, *catinus*, à χέω, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, à χόλος, ου, ὁ, *bilis*, item *ira*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. θ. 221.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. à χολόομαι, οῦμαι, *irascor*, Th. χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poëtæ quoque dicunt, χωσάμενος, à χολόω, *irascor*. Th. χολὴ, bilis. ε. 53.

Χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, chorea, tripudium. α. 201.

Χόρτος, ου, ὁ, *fœnum*. hinc χορτάζειν, proprie *herbis*, seu *fœno pascere*, per synecd. *saturare*. ε. 604.

Χρέα, *debita*, in dimensione Poëtice legendum, χρὰ, vel τε, abesse debet, quod mihi fit verisimilius, χρέα vero derivatur à χρέον, ου, τὸ, *debitum*, χρέος, εος, *idem*. ε. 645.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, *egestas*, *utilitas*. &c. ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere*. a. 1. Jonic. à χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω, f. ίσω, *hinnio*, α. 348.

Χρηΐζειν, præs. inf. à χρηΐζω, idem quod χρήζω, *egeo*. Th. χρεία, *indigentia*. ε. 365.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res* χρῆμ' pro χρῆμα, & χρήμαθ' pro χρήματα. ε. 342. 603.

Χρισαμένη, part. a. 1. med. *uncta*. Errant ergo qui aiunt, aor. 1. med. non habere passivam significationem, à χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. pass. κέχρισμαι. ε. 521.

Χρόνος ου, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροὸς, genit. à χρῆς, *cutis*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*. Dicitur χρὸος, ου, ὁ, & χροῦς, χροὸς, ὁ, χροὶ, χρόα. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκες, *aurea mitra revinctæ*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, propriè *funiculus auratus*, *quo jubæ equorum in fronte sparsa colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, au-

aurum, & ἄορ, ρος, τὸ, ensis. θ. 282.

Χρύσεαι, pl. à χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσέης. θ. 975. χρυσῆς. ι. 65.

Χρύσειος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contractè, χρυσοῦς, *aureus*, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. θ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, ex χρυσὸς, & κόμη, ἡ, *coma*. θ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. θ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona. à χρυσὸς, οῦ, aurum, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono. θ. 17.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χροῦς, χροὸς. Th. χρόα, ἡ, *color*. ι. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. à χυτρόπους, olla pedes habens, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & πούς. ι. 746.

Χωόμενος, *succensens*, part. præs med. pro χολοόμενος. χωσάμενος, part. a. 1. med. verbi χώομαι, idem quod χολοῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 12. θ. 533.

Χώρου, genit. à χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*. item *spatium*. item, *ager*, *prædium*, *fundus*. α. 410. θ. 731.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Jonic. à χώομαι, *irascor*, Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nom. mul. à ψάμμος, ου, ὁ. arena, sabulum α. 260.

Ψεύδεα, *mendacia*, acc. plur. à ψεῦδος, ψευδέας, ubi in dimensione legendum ψευδεῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ. *falsus*, *mendax*. Th. ψεύθω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. pass ἐψεύσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην. ε. 78. 707. θ. 229. 783.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plur. à ψιὰς ἄδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ. sing. à ψολόεις, Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρὰ, Jon. ι. 545.

Ω.

Ὦ, ο, vocativus. ι. 27. ᾧ, *cui*. ι. 57.

Ὧδε, *sic*. ι. 35.

Ὠδύσατο, *iratus est*, a. 1. m. Poët ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι f. ὀδήσομαι. θ. 617.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. θ. 364. 507. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*. ι. 169. ὠκεανοῖο, pro ὠκεανοῦ. ι. 564 θ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*. ὠκείς. gen. sing.

sing. f. g. ὠκεῖα, ab ὠκὺς, *celer*, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. θ. 998.

Ὠκείης, pro ὠκείαις, dat. pl. Jon. θ. 269.

Ὠκεῖαν, acc f. g. ab ὠκὺς, έος, ὁ, celer, ὠκείης pro ὠκείαις. Jon. dat. pl. ὠκέα, Poëtæ pro ὠκεῖα. θ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 110. 267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπους, οδος, ὁ, idem quod ποδώκης, ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Jon. α 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. θ. 360.

Ὤλεσε, a. 1. ind. ab ὄλλυμι, *perdo*, in fut. ὀλέσω, a. 1. ὤλεσα. 3. pl. ὤλεσαν. ε 376.

Ὠμάρτησε, a. 1. ind. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτὴ, simul, idem quod ὁμοῦ. θ. 201.

Ὤμισυ, θ' ὤμισυ, pro ὃ ἤμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis vescentem*, acc. ab ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, edo, & ὠμὸς, οῦ, ὁ, crudus. θ. 300.

Ὠμῷ, *crudæ*, dat. ab ὠμὸς, οῦ, ὁ, *crudus*. item, *crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, ου, ὁ, *humerus*, ὤμων, gen pl. ὤμοις, & ὤμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, f. ήσομαι. ε. 539.

Ὤπα, acc. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 62.

Ὤπασε, dedit, & ὤπατεν, a. 1. act. ind. ab ὀπάζω, f. σω, *præbeo*, item *insequor*. θ. 442.

Ὡραῖος, *tempestivus*, *speciosus*, ab ὥρα, ας, ἡ *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραίουσι, *matum reddunt*, pro ὡραΐζουσι, Æolic. ab ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*. θ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, a. 1. med. à Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præt. χα, aor. 1. pass. ὠρέχθην. θ. 178.

Ὥρη, Jon. pro ὥρα, *hom.* & per syn. membri, *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας. ε. 30. θ. 501.

Ὠριγνῶντο, certabant, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα, *porrigo*, α. 190.

Ὤρινε, concitat, a. 1. act. ab ὀρίνω. Th. est, ὄρω. *excito*. ε. 674.

Ὥριος, *tempestivus*, ab ὥρα, *hora*, ὥρια, ὥρι', ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, signum cæleste. ε. 607.

Ὤρνυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Them. ὄρω, *excito*. θ. 191.

Ὦρσε, immisit, a. 1. act. ab ὄρω, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. ὦρτο, 3. sing. præt. plusq. pass. ut ὦρτ', α. 40. θ. 523. 990.

Ὠρύ-

Ω᾽γύγιον, *antiquum*, ab ὠγύγιος, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per synec. speciei, *vetustus*, *antiquus*. θ. 806.

Ὡς, particula varios habens usus. ι. 86. 108. ὡς κ᾽, ὥστε ε. 697. θ. 402.

Ὡς, pro ὅτως, sic. ι. 44.

Ὡσεὶ, *perinde* α. 189.

Ὥστε, *adeo ut*, ὥσ᾽, *utque*, pro ὥς τε. α. 405. θ. 831.

Ὥτινι, *cui*, dat. ab. ὅστις, qui. ι. 31.

Ὤτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. ύνω. θ. 883.

Ὠτώεντα, *auritum*, h. e. *ansatum*, ab ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde est ὠτόεις, εσσα, εν, *auritus*, *a*, *um*. ι. 651.

Ὤφειλον, Imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, pret. ὠφείληκα, aor. 2. ὤφελον. ι. 172.

Ὤχετο, *gradiebatur*, sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀπόλλυμαι, *abeo*, *morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ὤχωμαι. α. 200.
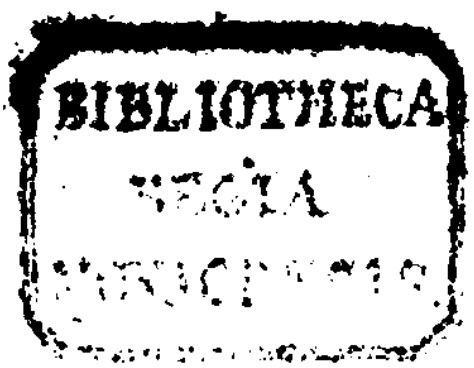
FINIS.